

CASA CORPULUI DIDACTIC VÂLCEA

Cultură ȘI EDUCAȚIE FINANCIARĂ,

O Perspectivă Europeană

Nr. 3

EDITURA NOVA DIDACT
RÂMNICU VÂLCEA
IUNIE 2024

Colectivul de redacție

DIRECTOR

Prof. Florentina-Adina DOBRETE

ADMINISTRATOR FINANCIAR:

Ec. Varinia DUMITRANA

MEMBRI

Prof. Dumitru CIOBANU

Prof. Valeria ȘANDRU

Prof. Gheorghe-Daniel TUDOSOIU

Prof. Luisa Ana CIOCHINA

Prof. Antoanela MĂRGĂRITA

Varinia DUMITRANA

Georgeta PURANU

Alexandru Constantin DĂSCĂLETE-BURTEA

GRAFICĂ COMPUTERIZATĂ:

Informatician Alexandru Constantin DĂSCĂLETE-BURTEA

LAYOUT

Informatician Alexandru Constantin DĂSCĂLETE-BURTEA

COPERTĂ

Informatician Alexandru Constantin DĂSCĂLETE-BURTEA

Autorii articolelor sunt responsabili pentru conținutul articolelor din revistă.

Editura NOVA DIDACT

ISSN 2501-5192

ISSN-L 2501-5192

IUNIE 2024
EDIȚIE CD-ROM

Cultura și educație
financiară, o
perspectivă europeană

Cuprins

1.	<i>Banii</i>	9
	<i>Prof. Adina Florentina DOBRETE – director</i>	
	<i>Casa Corpului Didactic, Vâlcea</i>	
2.	<i>Mentoratul didactic în Europa</i>	12
	<i>Profesor metodist Șandru Valeria</i>	
	<i>Colegiul Economic Râmnicu Vâlcea</i>	
3.	<i>Despre Educație ... informatică, financiară</i>	15
	<i>Prof. Ciochină Luisa Ana</i>	
	<i>Școala Gimnazială „Take Ionescu”, Râmnicu Vâlcea</i>	
4.	<i>Educația financiară la copii</i>	17
	<i>Prof. Mărgărita Elena Antoanela</i>	
	<i>Școala Gimnazială „Anton Pann”, Râmnicu Vâlcea</i>	
5.	<i>Marketingul bancar</i>	19
	<i>Ec. Varinia Dumitrana – administrator financiar</i>	
	<i>Casa Corpului Didactic Vâlcea</i>	
6.	<i>Modernizarea bibliotecilor școlare</i>	21
	<i>Bibliotecar Georgeta PURANU</i>	
	<i>Casa Corpului Didactic Vâlcea</i>	
7.	<i>Sistemul de documente utilizat pentru evidența datoriilor</i>	24
	<i>Ec. Alina Craioveanu</i>	
	<i>Inspectoratul Școlar Județean Vâlcea</i>	
8.	<i>Veniturile active și pasive</i>	26
	<i>Georgiana Statie</i>	
	<i>Inspectoratul Școlar Județean Vâlcea</i>	
9.	<i>Rolul bugetului în educația financiară</i>	28
	<i>Statie Adriana</i>	
	<i>Liceul Tehnologic „Ferdinand I” Râmnicu Vâlcea</i>	
10.	<i>Educația financiară – o disciplină pentru viitor</i>	30
	<i>Informatician Ovidiu Statie</i>	
	<i>Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Râmnicu Vâlcea</i>	
11.	<i>Rolul educației financiare</i>	31
	<i>Prof. Tudosoiu Daniel</i>	
	<i>Colegiul Național „Alexandru Lahovari” Râmnicu Vâlcea</i>	
	<i>Prof. Tudosoiu Mihaela</i>	
	<i>Școala Gimnazială „Anton Pann” Râmnicu Vâlcea</i>	
12.	<i>Micul perfecționist de acasă</i>	33
	<i>Prof. dr. Sevastia Lizuca DICU</i>	
	<i>CSEI Băbeni</i>	
13.	<i>Topul celor mai bogate țări ale lumii</i>	35
	<i>Prof. Lalu Mihaela Victoria</i>	
	<i>Liceul Tehnologic „Ferdinand I”, Râmnicu Vâlcea</i>	
	<i>Prof. Lalu Jany</i>	
	<i>Colegiul Național „Mircea cel Bătrân” Râmnicu Vâlcea</i>	

14.	<i>Criza elevului „online”- succesul și insuccesul școlar</i>	38
	<i>Prof. înv. primar Ionescu Nicoleta Cristina</i>	
	<i>Școala Gimnazială „Anton Pann”, Râmnicu Vâlcea</i>	
15.	<i>Educația – factorul progresului</i>	39
	<i>Prof. Alina Mihăilescu</i>	
	<i>Colegiul Național de Informatică ”Matei Basarab” Râmnicu Vâlcea</i>	
16.	<i>Cumpărăturile compulsive</i>	41
	<i>Prof. Înv. Preșcolar Cotescu Mariana-Mihaela</i>	
	<i>Liceul Tehnologic „Justinian Marina”, Băile Olănești, Jud.Vâlcea</i>	
17.	<i>Cultură și educație financiară</i>	43
	<i>Prof. înv. primar Dogaru Nicuța Aura</i>	
	<i>Colegiul Național de Informatică „Matei Basarab”, Râmnicu Vâlcea</i>	
18.	<i>De ce este importantă educația financiară?</i>	45
	<i>Secretar șef Bușu Liliana</i>	
	<i>Școala Gimnazială „Anton Pann”, Râmnicu Vâlcea</i>	
19.	<i>De la joc ... la educație financiară</i>	46
	<i>Prof. învățământ preșcolar Ispir Iuliana-Florentina</i>	
	<i>Grădinița cu Program Prelungit Dumbrava Minunată, Râmnicu Vâlcea</i>	
20.	<i>Matematica în eTwinning</i>	50
	<i>Prof. Constantinescu Dragoș</i>	
	<i>Colegiul Național „Alexandru Lahovari” Râmnicu Vâlcea</i>	
21.	<i>Dezvoltă inteligența financiară a copilului tău</i>	54
	<i>Înv. Rachina Teodora</i>	
	<i>Școala Primară Lăunele de Jos, Comuna Dănicei , Județul Vâlcea</i>	
22.	<i>Diferențe în educația financiară a cetățenilor Uniunii Europene</i>	55
	<i>Prof. Dumitrescu Ovidiu Mihail</i>	
	<i>Colegiul Național „Mircea cel Bătrân” Râmnicu Vâlcea</i>	
23.	<i>Educația financiară</i>	57
	<i>Prof. înv. primar Mateescu Carmen</i>	
	<i>Școala Gimnazială, com. Berislăvești, jud. Vâlcea</i>	
24.	<i>Educația financiară în context european</i>	58
	<i>Prof. înv. preșcolar Nicula Andreea</i>	
	<i>Grădinița cu Program Prelungit Ostroveni 2, Râmnicu Vâlcea</i>	
25.	<i>Educația financiară de ce? Cum? Când? Și unde?</i>	59
	<i>Prof. înv. preșcolar Tiucă Elena-Denisa</i>	
	<i>Grădinița cu Program Prelungit Ostroveni 2, Râmnicu Vâlcea</i>	
26.	<i>Copiii și educația financiară</i>	60
	<i>Prof. Popescu Elena</i>	
	<i>Prof. Popescu Claudia</i>	
	<i>Grădinița cu Program Prelungit Nord 2, Râmnicu Vâlcea</i>	
27.	<i>Rolul activităților de practică pedagogică în formarea cadrelor didactice pentru învățământul European</i>	62
	<i>Prof. Glodeanu Mihaela</i>	
	<i>Școala Gimnazială Sat Gura Văii, comuna Bujoreni</i>	
28.	<i>Educație Financiară</i>	63
	<i>Prof. Înv. Preșcolar Duță Elena</i>	

- Școala Gimnazială Nr.5 Râmnicu Vâlcea*
29. *Educația financiară, o disciplină pentru toți* 65
Profesor învățământ primar Drumeși Adriana Elena
Liceul Tehnologic „George Țârnea” Băbeni
30. *Necesitatea implementării noțiunilor din sfera Educației financiare în învățământul primar* 65
Prof. înv.primar Popa Ionela
Școala Gimnazială „I. Gh.Duca” Râmnicu Vâlcea
31. *Educația financiară* 67
Prof. înv. preșc. Udrescu Gheorghîța
Școala Gimnazială Nr. 13 Râmnicu Vâlcea
32. *Educația financiară: fundamentul pentru prosperitatea individuală și colectivă* 69
Mihai Sorina Gabriela
33. *Educația financiară în învățământul preșcolar* 70
Prof. înv. preșc. Alexandru Ioana
Școala Gimnazială Nr 13 Râmnicu Vâlcea
34. *“Educație financiară-ce? Cum? Când?”* 72
Prof. înv Preșcolar Stanca Romina Georgiana
Școala Gimnazială Nr.13 Râmnicu Vâlcea
35. *Educația financiară-opțional de perspectivă europeană* 75
Prof. inv. primar Pascu Luminița-Mihaela
Liceul Sanitar „Antim Ivireanu” Râmnicu Vâlcea
36. *Educația financiară- între necesitate și oportunitate* 76
Prof. În. Preșcolar Dinu Elena Camelia
Școala Gimnazială Nr.13 Râmnicu Vâlcea
37. *Educația financiară* 78
Prof. În. Preșcolar Constantin Andreea Magdalena
Școala Gimnazială Nr.5 Râmnicu Vâlcea
38. *Educația financiară - aspect important al vieții noastre* 79
Prof. Dolan Elena
Colegiul Național „Alexandru Lahovari” Râmnicu Vâlcea
39. *Educația financiară în cadrul învățământului preșcolar* 81
Profesor Învățământ Preșcolar Mihai Elena
Școala Gimnazială Udrești, G.P.N. Lăunele de Jos
40. *Educația financiară a copiilor* 82
Prof. înv. preșcolar Deaconu Elena
Grădinița cu Program Prelungit Berislăvești, Jud. Vâlcea
41. *Educația financiară pe înțelesul copiilor* 83
Prof. înv. preșcolar Cumpănașu Alina
Grădinița cu Program Prelungit Ostroveni 1, Râmnicu Vâlcea
42. *Educația financiară pentru copii* 84
Prof. înv. preșcolar Peche Alina Marieta
Școala Gimnazială Nr. 13/Grădinița cu P.P. Nr. 14 Loc. Rm. Vâlcea, jud. Vâlcea
43. *Educația financiară - o nevoie a societății* 85
Prof. Vană Ramona- Georgiana
Școala Gimnazială Nr.13, Râmnicu Vâlcea

44.	<i>Educația financiară la școală și acasă</i> <i>Prof. înv. primar Bălana Dorina</i> <i>Liceul "Preda Buzescu" Berbești</i>	87
45.	<i>Educație Financiară: Investiția în Viitorul Nostru</i> <i>Prof. Militaru Maria Magdalena</i> <i>Liceul „Gheorghe Surdu” Brezoi</i>	88
46.	<i>Evaluarea nivelului actual de educație financiară în România</i> <i>Pr. Prof. Liviu Lazăr</i> <i>Școala Gimnazială „Teodor Bălășel” Ștefănești</i>	90
47.	<i>Importanța educației financiare la grădiniță</i> <i>Prof. înv. preșcolar Glonț Ramona Maria,</i> <i>Școala Gimnazială, Sat Măgura, Mihăești, Vâlcea</i>	91
48.	<i>Managementul proiectelor europene - studiu de caz</i> <i>Prof. Vladut-Marin Maria</i> <i>Liceul Tehnologic „Capitan Nicolae Plesoianu”, Râmnicu Valcea</i>	93
49.	<i>Importanța educației financiare</i> <i>Prof. Cîmpeanu Florența</i> <i>Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Râmnicu Vâlcea</i>	97
50.	<i>Importanța educației financiare</i> <i>Bibliotecar Călin Maria</i> <i>Școala Gimnazială „Anton Pann”, Râmnicu Vâlcea</i>	99
51.	<i>Importanța educației financiare pentru copii</i> <i>Prof. înv. preșc. Popa-Mazilu Cristiana-Georgiana</i> <i>Școala Gimnazială Nr. 14, Râmnicu Vâlcea</i>	100
52.	<i>Educația financiară – materie de studiu sau nu?</i> <i>Prof. Înv. Primar Cruceanu Ștefania,</i> <i>Liceul Sanitar „Antim Ivireanu” Râmnicu Vâlcea</i>	102
53.	<i>Integrating Financial Education into the EFL Classroom</i> <i>Prof. Papa-Drăgulescu Nadia-Iuliana</i> <i>Colegiul Economic Râmnicu Vâlcea</i>	103
54.	<i>Planificare calendaristica disciplina opțională „Educație financiară prin joc”</i> <i>Prof. Inv. Primar :Pascu Luminita Mihaela</i> <i>Liceul Sanitar "Antim Ivireanu"-Râmnicu Vâlcea</i>	105
55.	<i>Cultură și educație financiară: o perspectivă europeană</i> <i>Prof. Înv. Primar Neghină Melania-Christiana</i> <i>Grădinița cu Program Prelungit Traian Râmnicu Vâlcea</i>	109
56.	<i>Managementul stadioanelor din România</i> <i>Prof. Lakotoș Ilie Ionuț</i> <i>Colegiul Național de Informatică „Matei Basarab” din Râmnicu Vâlcea</i>	110
57.	<i>Importanța educației financiare în școală și familie</i> <i>Prof. Tudosoiu Daniel</i> <i>Casa Corpului Didactic Vâlcea</i>	112
58.	<i>Educația într-o continuă schimbare</i> <i>Prof. Ceaușu Geta-Cristina</i> <i>Școala Gimnazială „Take Ionescu”, Râmnicu Vâlcea</i>	113
59.	<i>Educația financiară a elevilor din ciclul primar</i>	115

	<i>Prof. înv. primar Șerban Diana-Cristina, Colegiul Național de Informatică „Matei Basarab” Râmnicu Vâlcea</i>	
60.	<i>Educație financiară pentru toate vârstele Prof. Din Maria-Andreea Școala Gimnazială „Anton Pann” Râmnicu Vâlcea</i>	116
61.	<i>Economisirea- comportament responsabil Prof. Duță Irina Școala Gimnazială „Anton Pann” Râmnicu Vâlcea</i>	117
62.	<i>Educație financiară în învățământul primar, de la esențial la oportunitate Prof. înv. primar Rogoveanu Elena Corina Colegiul Național „Mircea cel Bătrân”, Râmnicu Vâlcea</i>	119
63.	<i>Rolul mijloacelor didactice folosite în predarea disciplinei Educație financiară Prof. Carmen-Elena Ciucă Școala Gimnazială „Anton Pann” Râmnicu Vâlcea</i>	120
64.	<i>Rolul Educației Financiare Prof. Dăncău Monica-Adriana Școala Gimnazială „Anton Pann” Râmnicu Vâlcea</i>	122
65.	<i>Sisteme de impozitare a profitului în Uniunea Europeană Prof. Dumitrescu Mihaela Colegiul Național „Mircea cel Bătrân”, Râmnicu Vâlcea</i>	123
66.	<i>Educația financiară la vârsta preșcolară Prof. înv. preșc. Soare Ionela Școala Gimnazială Nr.13, Râmnicu Vâlcea</i>	124
67.	<i>Sponsorizarea sau donația - contabilizare și raportare Contabil șef Fulgescu Luminița Colegiul Național „Mircea cel Bătrân”, Râmnicu Vâlcea</i>	125
68.	<i>Educație financiară pentru copii- 6 provocări de economisire a banilor Prof. Vaida Mihaela Colegiul Energetic Râmnicu Vâlcea</i>	127
69.	<i>Rolul și locul secretarei în lumea profesională contemporană Secretar Șef, Roibu Oana Raluca Colegiul Național „Mircea Cel Bătrân” Râmnicu Vâlcea</i>	129
70.	<i>Raportarea cercetării științifice – între activ și pasiv Ec. Daniela-Elena Negoescu Inspectoratul Școlar Județean Vâlcea</i>	139

Originea și evoluția banilor

Schimbul de bunuri și servicii în societățile timpurii „se desfășura pe baza unei înțelegeri mutuale, de obicei, între vecini. În decursul timpului, el se concentra în locuri special amenajate, denumite piețe. Chiar și azi utilizăm noțiunea de „economie de piață” „pentru a ne referi la o societate în care indivizii (grupurile) sunt specializați în activități productive și își indeplinesc cea mai mare parte a dorințelor (nevoilor) prin schimb acceptat de părțile contractante. Deci, specializarea trebuie însoțită de schimb.

Trocul sau cum mai era denumit în societățile timpurii „barterul” este specific economiilor de piață primitive. Barterul era însă un proces costisitor în termenii timpului cheltuit pentru descopeirea unui schimb satisfăcător, deoarece acesta presupunea o dublă coincidență a dorințelor.

În diferite epoci, din diferite motive, diferitele popoare și civilizații au acceptat diferiți mijlocitori ai schimbului, acestea fiind primele forme de bani cunoscute de societatea omenească. De exemplu: argila și ceramica, carapacea de broască țestoasă, dinții de delfin, vite, porci, tutun, lână, sare etc. În cele din urmă a fost preferat aurul, datorită calităților lui (inalterabil, omogenitate fizică naturală, divizibilitate fără pierdere de valoare, ușor prelucrabil, având o valoare mare într-un volum mic, fiind relativ ușor și ieftin de transportat). La început, aurul a circulat în calitate de bani sub formă de bucăți brute, apoi de lingouri și bare de greutate egale. Principalul neajuns al acestei situații constă în necesitatea cântăririi și verificării purității aurului la fiecare act de vânzare-cumpărare. Acest neajuns a fost înlăturat prin marcarea lingourilor și barelor, de către negustori, apoi de căpetenii feudale, orașe și state. Astfel au apărut monedele de aur.

Pe teritoriul României, primele monede autohtone au fost drahmele din argint, bătute în orașul pontic Histria în secolele V- IV î.e.n. Omenirea a folosit monede metalice cu valoare intrinsecă, mai întâi din aur și din argint, apoi din diferite aliaje, timp de peste 26 de secole.

Monedele de aur din epoca modernă erau perfect rotunde, echilibrate, bine reliefate, cu inscripții clare, zimțate pe margini, emise unor legi monetare precise. Acestea au început să fie bătute în Europa aproximativ din secolul al XVIII-lea. În primul deceniu al secolului al XX-lea, toate statele europene aveau moneda de aur proprie. Statul stabilea prin lege numele, greutatea, titlul și capacitatea monedei de a circula și stinge obligații. În funcție de titlu și greutate se stabileau raporturi de schimb între diferitele monede de aur.

Deoarece pentru cumpărătorii de valoare mică ar fi fost necesare monede foarte mici de aur, care nu se puteau confecționa, alături de monedele de aur au circulat și monede divizionare din argint, aramă și alte metale. Apariția monedelor divizionare din alte metale decât aurul nu înseamnă decât separarea funcției banilor de valoarea lor, fapt demonstrat practic că în calitate de bani pot funcționa și alte lucruri lipsite de valoare, dar care sunt însemne ale valorii, astfel că începând cu secolul al X-lea în China, respectiv secolele XVI- XVII în Europa, apar și alte mijloace de schimb, respectiv bancnotele sau banii de credit.

Bancnotele au fost semne ale valorii care certificau că posesorul lor este creditorul băncii emitente pentru suma de bani specificată pe bancnotă. Acestea au circulat ca monede-hârtie, fiind convertibile, la cerere, în moneda metalică cu valoare deplină. Monedele au înlocuit la început cambiile (emise de particulari) depuse la bancile comerciale pentru scontare.

Faptul că banii nu pot fi creați, la dorință, de către persoane private sau agenți economici și că există în cantități limitate îi încadrează în categoria bunurilor economice rare.

În zilele noastre, banii se prezintă sub următoarele forme:

- Hârtia- moneda de diferite cupiuri (valori nominale);
- Moneda divizionară metalică (pentru operațiuni de mică dimensiune);
- Banii de depozit sau de cont, adică disponibilitățile aflate în conturile bancare ale diferitelor persoane sau agenți economici. Aceste disponibilități apar prin depunerea de către anumite persoane sau firme a unor bunuri, devize, numerar la banci sau alte instituții financiare. Depozitele respective pot fi:

1. La vedere, în situația în care proprietarul depozitului îl poate retrage (parțial sau total) în orice moment;
2. La termen, în situația în care retragerea depozitului este condiționată de scurgerea unei perioade determinate de timp.

În schimbul acestor depozite, banca poate elibera creditorilor cekuri, cartele speciale, cartele magnetice etc. care servesc ca mijloc de schimb sau la stingerea unor obligații. De asemenea, pe baza depozitelor existente, banca face decontările prin virament (transfer dintr-un cont în altul) între agenții economici (condiționate și de prezentarea unor documente doveditoare ale realizării operațiunii ce atrage decontarea), și deschide credite pentru diferiți agenți economici.

Banii sunt orice bun cu destinația specială de a servi ca instrument de schimb și etalon de măsurare, evaluare pentru toate celelalte bunuri.

Funcțiile banilor

În desfășurarea vieții economice, banii îndeplinesc următoarele funcții: de evaluare, mijloc de schimb, mijloc de plată, mijloc de stocare a valorii și bani universali.

A. Funcția de evaluare, denumită de altfel și funcția de măsură a valorii, constă în aceea că toate marfurile sau activitățile își găsesc valoarea măsurată și exprimată în bani. Pentru aceasta, se alege un etalon în fiecare țară, etalon ce cuprinde o cantitate din marfă bani, cu denumiri diferite (\$, euro, leu etc). Pentru îndeplinirea acestei funcții nu este necesară prezența efectivă a banilor, aceasta fiind o operație abstractă.

Exprimarea în bani a valorii mărfurilor se numește **preț**. În prezent, renunțarea la etalonul aur conduce la stabilirea valorii banilor astfel:

- Pe piața internă, în funcție de puterea de cumpărare (cantitatea de bunuri și servicii care poate fi procurată cu ajutorul lor);
- Pe piața externă, de raportul cu alte valute, în funcție de cererea și oferta valutei de referință.

B. Funcția de mijloc de schimb, este considerată în prezent cea mai importantă funcție a banilor; prin această funcție ei intermediază schimbul de bunuri economice și îl separă în două acte, asigurând fluiditatea operațiilor între vânzător și cumpărător. Pentru exercitarea acestei funcții prezența banilor este obligatorie.

C. Ca mijloc de plată, banii servesc pentru achitarea unor datorii, pentru plata impozitelor, a taxelor și altor obligații. Această funcție a determinat apariția banilor de credit. Semnul ei distinctiv constă în faptul că marfa sau serviciul încep să fie consumate înainte de achitarea prețului (se lucrează o jumătate de lună și apoi se plătește chenzina, se cumpără un bun de folosință îndelungată și apoi se achită ratele, se contractează un împrumut și ulterior se plătește diurna).

D. Funcția de mijloc de stocare a valorii și de rezervă bănească se mai numește și funcția de economisire. Tezaurizarea clasică devenită inutilă, ascundea banii în depozite sterile. Astfel, cantitatea mare de metale prețioase ieșea din circulație, pierzându-și funcția principală de mijlocitor al schimbului. În prezent, aurul fiind demonetizat, hârtia sau moneda nu mai are sens să fie tezaurizată, neavând valoare în sine. Ea poate fi economisită prin depunere la bănci, care o pun în circulație, existând oricând posibilitatea transformării în bunuri sau servicii. Intensitatea mani-festării acestei funcții de economisire depinde de menținerea puterii, de cumpărarea banilor și de încrederea celor care îi dețin ca aceștia își mențin valoarea în viitor.

E. Funcția de bani universali se referă la circulația banilor în afara țării pentru plăți, transferuri internaționale, schimburi de mărfuri. Inițial, această funcție a fost îndeplinită numai de metale prețioase, deoarece garanțiile oferite de fiecare stat nu puteau depăși garanțiile naționale. Ca urmare a intensificării schimburilor internaționale, în prezent și banii de hârtie îndeplinesc această funcție, în măsura în care sunt recunoscuți de Comunitatea Internațională (\$, euro, yen, franc).

Banii sunt una dintre cele mai sofisticate și ingenioase invenții ale societății umane. Ei sunt simbolul avuției, al puterii economice. Însă banii nu trebuie fetișizați pentru că nevoile umane nu se satisfac în mod direct cu banii, ci cu bunurile și serviciile procurate cu ajutorul lor.”¹ Aristotel afirma că „a fi bogat în bani și sarac în hrană este o aberație”.

Pe lângă funcțiile de mai sus, banii au o accentuată funcție de comunicare. Cele mai evidente aspecte legate de aceasta este faptul că banii s-au transformat în instrumente de dirijare politică, de decizie economică, de influență socială. Aspectele mai puțin disecate sunt însă cele legate de afirmare, de competiție, de transmitere a mesajelor comportamentale.

Funcția de comunicare a sesizat-o cel mai acut omul de pe stradă și a sintetizat-o în zicale care au avut și au darul de a concentra gândul și experiența empirică și de a o transmite semenilor săi sub forma mesajelor codificate: „Banii vorbesc”, „Nu banii contează, ci numărul lor”, „Banul este ochiul dracului”, „Banii nu au miros”.

Funcția comunicativă a banilor a fost accentuată și de faptul că ei au devenit tot mai mult o „convenție socială”. Într-o măsură din ce în ce mai mare, banii fizici au fost preluați din mâinile posesorilor lor de către cei care-i mișcă, de cei care practic, prestează serviciile financiare, și au fost înlocuiți cu o idee abstractă, purtată de înscrisuri, teletransmisie, cărți de plastic, extrase de cont. Banii ajung să fie subînțeleși, ajung mesaje între participanții la viața socială.

Pe lângă această funcție de comunicare, se mai poate observa că banii au fost întotdeauna un mijloc de competiție: de competiție în masă și de competiție individuală.

Competiția este probabil tot o convenție socială, dar și o formă de manifestare în societate a comportamentului uman. Este un dat natural ca, de îndată ce un om nu mai este singur, iar alături de ei se găsește un altul, ei să încerce să se întrecă unul cu altul.

Cel care organizează în mod conștient și formal comunicarea competițională interumană la nivelul relațiilor de schimb, de repartiție și de consum este marketing-ul.

Marketing-ul susține ideea după care cheia pentru realizarea scopurilor unei organizații constă în determinarea nevoilor și dorințelor unei piețe-țintă și în oferirea satisfacției dorite mai efektiv și mai eficient decât concurenții.

Chiar dacă are un aspect de știință a secolului XX, marketingul are o vechime cu mult mai mare. Negustorii și cămătarii au știut încă din Antichitate ce înseamnă calitatea produsului, puterea de cumpărare a cumpărătorului, cel mai bun canal sau loc de distribuție etc. De-a lungul secolelor, avocații, oamenii politici și biserica au dezvoltat metode absolut științifice de persuasiune individuală și în masă de care se beneficiază și astăzi, și încă din plin.”²

Bibliografie

1. Basno, Cezar, Dardac, Nicolae, Floricel, Constantin, *Monedă, credit, banci*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997;
2. Dardac, Nicolae, Teodora, Barbu, *Monedă. Bănci și politici monetare*, Editura Didactica și Pedagogică, București, 2005;
3. Cocriș, Chirleşan, *Tehnica operațiunilor bancare: Repere teoretice și studiu mono-grafic*, Editura Universității Al. I. Cuza, Iași, 2006.

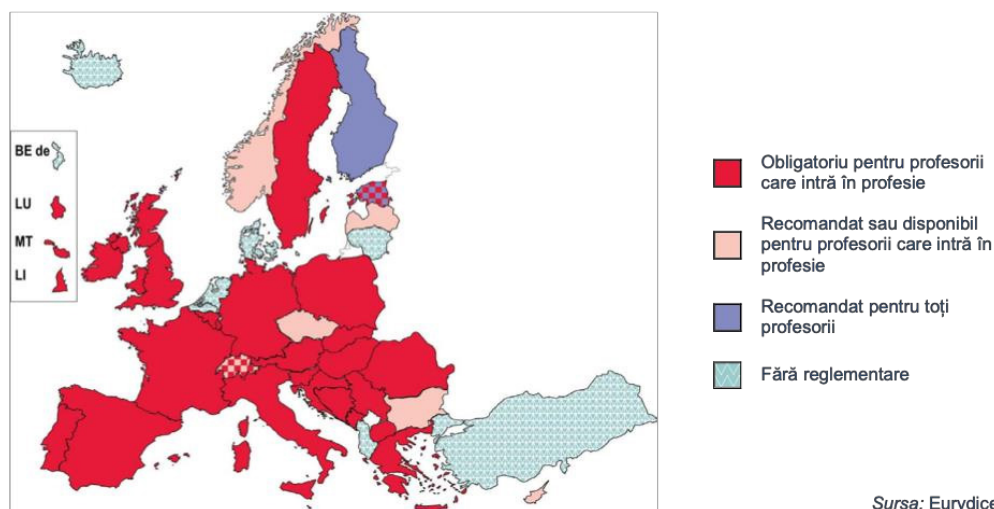
Mentoratul didactic în Europa

Profesor metodist Șandru Valeria
Colegiul Economic Râmnicu Vâlcea

În Raportul Eurydice *Carierele cadrelor didactice în Europa: acces, progres și sprijin*, publicat de Comisia Europeană în 2018, mentoratul este considerat a fi unul dintre elementele principale ale programelor de admisie, care cuprinde, de obicei, toate cele trei tipuri de sprijin: personal, social și profesional. De regulă, un mentor este un profesor cu experiență desemnat să-și asume responsabilitatea pentru noii colegi sau profesori potențiali³.

Mentorul introduce profesorii începători în comunitatea școlară și viața profesională, sprijinindu-i și oferind coaching și consiliere atunci când este necesar. Mentoratul este un element obligatoriu al programelor de admisie în aproape toate sistemele educaționale în care admisia este reglementată. Numai în Grecia și Turcia mentoratul nu este o caracteristică a programelor de admisie reglementate, iar în Irlanda este opțional.

Conform Raportului, mentoratul cadrelor didactice care intră în profesie este obligatoriu în 28 de sisteme educaționale și este recomandat în alte 5 (Bulgaria, Republica Cehă, Cipru, Letonia și Norvegia). În Elveția, este obligatoriu în Cantoanele în care admisia este obligatorie și este recomandat în celelalte. Datele internaționale din raportul mai sus menționat, relevă faptul că în Republica Cehă, potrivit raportului anual al Inspectoratului școlar ceh (2015/16), în peste 70% dintre școli, cadrele didactice nou calificate beneficiază de sprijin din partea mentorilor. În Letonia, îndrumarea profesorilor nou calificați este o practică obișnuită, în ciuda faptului că nu este obligatorie.

Statutul mentoratului pentru cadrele didactice din învățământul primar și secundar general, în conformitate cu reglementările autorităților de cel mai înalt nivel, 2016/2017, în Europa⁴

Mentoratul pentru alți profesori decât cei începători nu este atât de obișnuit în Europa. În Finlanda, școlilor li se recomandă să ofere mentorat oricărui profesor care are nevoie de sprijin. În Estonia, mentoratul este un element obligatoriu al programelor de admisie și este recomandat și altor profesori aflați deja în sistem. În Franța și Ungaria, este obligatoriu numai pentru profesorii debutanți, dar serviciile de inspecție îl pot recomanda și pentru cadrele didactice cu performanțe scăzute. Deși mentoratul este rareori reglementat pentru alți profesori decât cei începători, în multe țări europene sunt disponibile alte forme de sprijin profesional și personal pentru profesorii aflați în sistem. Numai în opt sisteme educaționale europene nu există recomandări oficiale sau regulamente privind mentoratul⁵.

3 Comisia Europeană/EACEA/Eurydice, 2018. *Carierele cadrelor didactice în Europa: acces, progres și sprijin*. Raport Eurydice. Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene: http://publications.europa.eu/resource/cellar/435e941e-1c3b-11e8-ac73-01aa75ed71a1.0012.01/DOC_1

4 Idem

5 Idem

În cele mai multe țări ale Uniunii Europene mentoratul între profesori nu este reglementat prin lege. Reglementările legale și formale ale relației între mentor și discipol în mediul școlar nu sunt comune. În unele țări ale Uniunii Europene reglementările se referă la organizarea plasării cadrelor didactice începătoare în sistemul oficial de promovare profesională.

De aceea, când se implementează conceptul și activitățile de mentorat între profesori trebuie să fie luate în considerare reglementările legale existente. Acele reglementări pot fi direct relaționate cu mentoratul sau se referă la situații similare, de exemplu plasarea profesorilor începători sau oricare aspect fragmentat al programului de mentorat.

Cele mai detaliate reglementări apar în Marea Britanie. Ele sunt incluse în ghidul *Inițiere pentru profesorii debutanți. Ghid al Statutului pentru directori, personal școlar și corp decizional*. Acest ghid se referă la Secțiunile 135A, 135B și 141C(1) din Legea Educației 2002 și Reglementări pentru educația asociată (Aspecte ale inițierii pentru profesorii din școli) (Anglia) 2012⁶.

În Polonia, activitățile de mentorat ar putea fi relaționate cu plasarea în muncă a profesorilor debutanți în interiorul sistemului de promovare profesională a profesorilor, care este reglementat de:

- Actul Parlamentului din 26 ianuarie 1982 numit ”*Carta Profesorilor*”, consolidat prin actul ”Statut carte de drept” (*Dziennik Ustaw*) din 2014 nr. 191 cu schimbările Capitolului 3a *Avansarea profesională a cadrelor didactice*.
- Ordinul Ministrului Educației din 1 martie 2013 în problema obținerii avansării profesionale – grade didactice ale profesorilor (Statute law book/*Dziennik Ustaw*) din 2013 nr.393.

Profesorii sunt obligați prin lege să pregătească anumite documente specifice muncii lor și îndeplinirea acestei obligații ar putea fi destul de dificilă pentru debutanți. Câteva exemple ale celor mai importante documente din învățământul polonez sunt:

- Curriculum-ul care descrie implementarea sarcinilor educaționale. Profesorul alege curriculum-ul dintre cele publicate și aprobate de Ministerul Educației;
- Core-curriculum elaborat de Ministerul Educației care descrie scopurile educaționale, sarcinile școlii și rezultatele învățării la un anumit nivel educațional;
- Planul didactic, elaborat de profesor care prezintă distribuția informațiilor unui anumit subiect pentru un anumit nivel educațional;
- Sistemul de evaluare a performanței elevilor , elaborat în comun de cadrele didactice. Este intern pentru o anumită școală sau dedicat unui anumit subiect;
- Scenariile didactice, elaborate de fiecare profesor corespunzător planificării și implementării lecțiilor predate de el.
- Registrul clasei pentru documentarea performanței elevilor, participării și aplicării planului didactic. El a devenit din ce în ce mai accesibil în format electronic permițând părinților să monitorizeze performanțele copiilor lor⁷.

În Grecia, nu există nicio lege în vigoare care să reglementeze statutul mentoratului didactic.

În Portugalia, există următoarele acte legislative:

- Depachono 9488/2015 reglementează aspectele legate de inițierea profesorilor debutanți angajați cu contracte de muncă pe perioade nedeterminate. Acești profesori au ”perioade de probă”, al căror scop este de a evalua competențele didactice și de a verifica dacă el/ea se poate adapta la cerințele jobului. Profesorul tânăr este supervizat de un profesor senior (ales de managementul școlii), care definește un plan individual care să fie realizat de el/ea. Acest plan se concentrează pe mai multe domenii și țintește să evalueze abilitățile didactice pedagogice și științifice ale tânărului profesor. La sfârșitul perioadei de probă, ambii profesori (supervizor și supervizat) au de făcut câte un raport. Aceste rapoarte sunt analizate de un judecător extern care este de asemenea profesor.
- DL43/2007, 22 februarie, definește condițiile cerute pentru a începe activitatea didactică. Între altele probleme se vorbește și despre stagiile studenților care implică practica pedagogică, cu supervizor având cel puțin 5 ani de experiență didactică⁸.

În Turcia:

- Legea de bază a Educației Naționale nr 1739, articolul 43, paragraful 6 (din 2014) intitulat

6 http://edu-mentoring.eu/handbook/handbook_ro.pdf

7 http://edu-mentoring.eu/handbook/handbook_ro.pdf

8 Idem

”Profesia didactică” definește calificările generale ale profesorilor;

- Regulamentul privind numirea și înlocuirea profesorilor organizațiilor de învățământ afiliate la Ministerul Educației Naționale (*Milli Eğitim Bakanlığı Öğretmen Atama ve Yer Değiştirme Yönetmeliği*) din 17 aprilie 2015, reglementează evaluarea profesorilor printr-un examen național administrat de Ministerul Educației Naționale și prin interviuri desfășurate de directorul școlii, un profesor senior și un inspector în acord cu ”*Grila de evaluare a performanței pentru profesorii debutanți*”⁹.

În Spania:

- EDU/2886/2011, 20 octombrie reglementează chemarea, recunoașterea, certificarea și înregistrarea activităților de formare a profesorilor. În Articolul 6 și 7 se explică proiectele de formare în centre educaționale precum seminarii, grupuri de lucru, congrese, cu un tutore însărcinat cu activitățile online pentru a oferi ajutor și îndrumare profesorilor care participă la activități. În articolul 6, paragraful 3 se explică faptul că grupurile de lucru vor fi coordonate de unul dintre participanți (care sunt profesori), iar în paragraful 4 se afirmă că proiectele de formare în centrele educaționale se bazează pe munca colaborativă între egali.
- ECD/686/2014, 23 aprilie, în Articolul 21 explică faptul că tutoriatul și îndrumarea elevilor (individual sau în grupuri) în educația primară sunt părți ale datoriei profesorilor care vor oferi orientare educativă și îi vor ajuta dacă va fi nevoie.
- ECD/1361/2015, 3 iulie, în Articolul 16, denumit „*Tutoriat și îndrumare*” se afirmă de asemenea că tutoriatul și îndrumarea elevilor în educația secundară sunt părți ale datoriei profesorilor care vor avea ca obiectiv dezvoltarea integrată și echilibrată a elevilor¹⁰.

Surse deschise

1. Comisia Europeană/ EACEA/ Eurydice, 2018. Carierele cadrelor didactice în Europa: acces, progres și sprijin. Raport Eurydice. Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene:
2. http://publications.europa.eu/resource/cellar/435e941e-1c3b-11e8-ac73-01aa75ed71a1.0012.01/DOC_1
3. <https://www.consilium.europa.eu/ro/policies/education-area/>

9 Idem

10 Idem

Despre Educație ... informatică, financiară

*Prof. Ciochină Luisa Ana
Școala Gimnazială „Take Ionescu”, Râmnicu Vâlcea*

Educația este o activitate socială cu obiectivul de a pregăti oamenii ca element activ al vieții sociale. Cuvântul educație derivă din substantivul „educatio”, care înseamnă creștere, hrănire, cultivare.

Timp de secole, învățătura s-a bazat pe vorbit, citit, scris, socotit și educație cetățenească. Până de curând, în învățământul românesc se făcea diferența dintre „educațiune” și „instrucțiune”, potrivit lui Neagu Djuvara.

Educația constă în formarea morală și etică a copilului sub influența părinților, a școlii și a societății, iar instrucțiunea reprezintă învățarea, de către copil, adolescent, tânăr sau adult, a unui set de cunoștințe teoretice și practice care îi vor fi utile în viață, în societate și în profesie/meserie.

Prin abandonarea modelului cultural francez, bazat pe o limbă foarte evoluată și prin trecerea la modelul cultural american, unii termeni se schimbă sau își schimbă semnificația, astfel au apărut expresiile „Educație medicală”, „Educație fizică și sport”, „Educație financiară”, „Educație socială”, ș.a., deși acestea îi instruiesc la zi, pe viitorii specialiști, cu noutățile științifice și tehnice din domeniu.

Dacă ne referim la Educarea elevilor în domeniul informaticii putem spune că aceasta este benefică și pentru cei care nu sunt interesați de acest domeniu. Odată cu creșterea erei digitale, este nevoie să se dezvolte gândirea logică și rezolvarea problemelor care fac parte din curriculumul informatic. Elevii, indiferent de domeniul interesat, trebuie să fie pasionați de utilizarea calculatoarelor, fie că este vorba de a crea un fișier, de a scrie un raport sau de a cerceta un anumit subiect, să nu mai vorbim de faptul că deschiderile de locuri de muncă care solicită cunoștințe de informatică sunt în creștere în fiecare industrie.

Cunoștințele de informatică prezentate și învățate în școli joacă un rol important și pentru dezvoltarea cognitivă a elevilor, calculatorul reprezentând acel dispozitiv pe care elevii îl pot folosi pentru a învăța noi abilități și o versiune mai avansată a lecțiilor curente. Școlile din întreaga lume predă învățăturile utilizând calculatoarele și internetul.

Calculatoarele îi ajută pe elevi să-și dezvolte creativitatea, logica și spiritul practic.

Perfecționarea continuă a tehnologiilor informatice și de comunicații, creșterea gradului de utilizare și adaptarea continuă la cerințele impuse de dezvoltarea societății fac din aceste tehnologii un mediu optim pentru transmiterea informațiilor, condiție necesară nu însă și suficientă pentru asigurarea succesului în cadrul procesului de învățământ.

Educația prin informatică trebuie să se integreze și să își adapteze ofertele pentru a veni în sprijinul noii generații, actualizându-și finalitățile și resursele, astfel încât să răspundă noilor provocări și, în același timp, să le ofere subiecților educației deprinderi și instrumente de muncă eficiente. Dacă schimbările în ceea ce privește planurile de învățământ, curriculumul, formele de organizare și resursele materiale sunt relativ ușor de implementat și de controlat, modelarea resurselor umane este un proces mai dificil și de durată, aici intervin mentalitățile, deprinderile de muncă, rezistența în fața schimbării și alți factori care pot frâna acest demers.

Influența calculatorului în procesul de învățământ are, așadar, atât aspecte pozitive cât și negative.

Important este rolul profesorului care trebuie să intervină pentru eficientizarea activității de instruire, să pregătească elemente surpriză cu scopul de a menține trează atenția elevilor și să sublinieze clar rolul calculatorului, de mijloc didactic auxiliar în activitatea de predare - învățare - evaluare.

Un exemplu concret al influenței transformărilor tehnice asupra desfășurării procesului educativ este acela al impactului tehnologiilor informației și comunicării. Acum, în orice instituție de învățământ, elevii au la dispoziție computere conectate la Internet.

Calculatoarele pot juca rolul unor profesori, ele pot îndemna către o gândire creativă, pot promova spiritul întreprinzător sau curiozitatea. Cu toate acestea, tehnologia singură nu reprezintă o soluție. În primul rând, este nevoie de noi modele educaționale.

Astfel, conceptele educaționale moderne insistă pe un învățământ individualizat, practic, pe munca în echipe, și pe o călăuzire a descoperirii informației. Noile tehnologii, Smartphon-urile, tabletele, PDA-urile,

site-urile de socializare mută accentul de pe “cum” se obțin, se prelucrează informațiile și se comunică, pe tehnica obținerii și prelucrării informației, pe culegerea și prelucrarea informației.

Toate aceste concepte nu numai că necesită o asistență tehnologică, dar ele ar fi imposibil de realizat fără ajutorul tehnologiilor informaționale. Stilul de învățare va trebui croit individual, pentru fiecare elev, iar, acest lucru nu poate fi realizat fără ajutorul tehnologiei.

În școli, educația informatică este unul dintre cele mai importante subiecte, astfel, profesorul de informatică îi învață pe elevi despre cum să folosească computerele, cum să înțeleagă beneficiile utilizării unei aplicații diverse, folosirea în siguranță a informațiilor de pe internet etc.

Multe țări dezvoltate oferă aplicații informatice și infrastructuri IT de înaltă calitate pentru școli. Scopul informaticii este de a-i face pe elevii creativi și încrezători.

Știința informaticii este un domeniu de studiu care oferă o cantitate nelimitată de oportunități atât pentru creșterea academică, cât și pentru cea tehnologică. De la inventarea Internetului, dezvoltarea noilor tehnologii de calcul a crescut constant, ceea ce a dus la schimbări fundamentale în modul în care trăim și lucrăm. Este greu să-ți imaginezi o viață fără calculatoare, laptopuri, telefoane mobile și tablete, dar fără știința calculatoarelor, exact asta am fi avut.

Obținerea unei calificări informatice oferă o gamă largă de oportunități într-o gamă largă de domenii, cum ar fi tehnologia informației, telecomunicații, servicii financiare și marketing digital, pentru a numi doar câteva!

Informatica oferă oportunitatea elevilor să conceapă programe de la o vârstă fragedă, îi învață pe elevi să gândească logic și reprezintă calea lor de rezolvare pentru orice tip de problemă. Aceasta deschide calea spre gândirea independentă și capacitatea de a produce soluții la probleme dintr-o nouă perspectivă: o abilitate extrem de utilă în orice alegere de carieră.

Despre Educația financiară putem spune că aceasta înseamnă înțelegerea, pe deplin, a conceptelor precum „economisire”, „investiție” și „datorie”, termeni care duc la un sentiment general de bunăstare financiară și încredere în sine. Bazele acesteia se consolidează prin deprinderea cunoștințelor de bază despre chestiunile financiare.

Educația este o pârgie esențială în transmiterea aspectelor fundamentale ce conduc la transformarea minții omenești și la crearea unei noi culturi. O astfel de transformare crucială are loc atunci când copilului, pe lângă instruirea în diferite discipline și îndeletniciri, i se dă posibilitatea să devină conștient de procesul propriei sale gândiri, simțiri și acțiuni. Această luciditate îl determină să fie autocritic și capabil de observare, prin aceasta având loc integrarea percepției, discriminării și acțiunii – procese cruciale pentru maturizarea lui lăuntrică, pentru stabilirea unei relații juste cu semenii, cu natura și cu tot ceea ce a creat omul.

Bibliografie

1. Jiddu Krishnamurti, *Despre educație*, Editura Herald, București, 2018
2. Frunză Virgil, *Probleme de pedagogie contemporană*, Editura Universitară, București, 2013
3. https://www.academia.edu/35721318/Formele_educatiei_si_relatiile_dintre_ele

Educația financiară la copii

Prof. Mărgărita Elena Antoanela
Școala Gimnazială „Anton Pann”, Râmnicu Vâlcea

Educația financiară începe de la cele mai fragede vârste. Cu cât putem explica mai devreme copiilor ce sunt banii, de unde provin, cum îi pot economisi și cum își fac un buget, cu atât va fi mai ușor să așeze apoi informații mai complexe din universul finanțelor. Cea mai bună cale de a-l face pe copil să înțeleagă din ce în ce mai bine valoarea banilor este să vorbim cu el despre aceasta în mod natural, în viața de zi cu zi. Învățarea se poate face la început mai subtil și mai mult prin joacă, iar pe măsură ce copilul crește, mult mai concret și prin intermediul situațiilor reale în care sunt implicați banii.

Primul pas în educarea financiară a copiilor pe înțelesul lor este să utilizăm limbajul lor simplu și adaptat vârstei lor. Evităm termeni complicați și expresii prea abstracte. De exemplu, putem vorbi despre economisire ca despre “a pune bani deoparte pentru ceva special” sau despre buget ca despre “a planifica câți bani avem și cum îi cheltuim”. Prin folosirea unui limbaj simplu și concret, putem face conceptele financiare mai ușor de înțeles pentru copii.

Joaca face parte din educația copilului atât formală, cât și nonformală. Este o metodă eficientă, ușoară, fără reguli stricte, prin care copilul asimilează involuntar informații, structuri, limbi străine, noi termeni, formule, cântece etc.

Pe lângă jocuri, putem folosi și povestiri sau cărți despre educație financiară adaptate vârstei copiilor. Acestea pot fi instrumente minunate pentru a transmite în mod captivant și pe înțelesul lor concepte precum economisirea, cheltuielile responsabile sau importanța învățării despre bani. Prin intermediul personajelor și aventurilor lor, copiii pot înțelege mai bine conceptele financiare și pot dezvolta interesul pentru acest subiect.

Este important să le oferim copiilor ocazia de a-și exersa abilitățile financiare în viața de zi cu zi. De exemplu, putem implica copiii în procesul de cumpărături și să-i învățăm să compare prețurile, să calculeze reducerile sau să planifice cheltuielile pentru diferitele produse. Prin practicarea acestor activități, copiii învață să aplice în mod concret cunoștințele financiare și le vor putea utiliza în viața lor de zi cu zi.

Nu în ultimul rând, este important să răspundem la întrebările copiilor într-un mod deschis și sincer. Este normal ca aceștia să aibă multe întrebări despre bani și despre cum funcționează aceștia. Indiferent cât de complicată ar fi întrebarea, încercăm să le oferim răspunsuri simple și concrete, adaptate nivelului lor de înțelegere. Aceasta îi va încuraja să fie curioși și să continue să învețe despre educația financiară.

Copiii au emoții și dorințe greu de înfrânat când vine vorba de cumpărături. Își doresc acum, pe loc, iau decizii spontane când cheltuiesc bani pe ceva ce îi face fericiți - jucării, dulciuri, jocuri, nicidecum necesități.

Chiar dacă cel mic observă adulții din jurul lui și comportamentul lor legat de bani și decizii ce implică banii, acesta va ramane doar observator și nu va fi curios să știe mai multe, dacă adulții nu decid să-l implice în acest proces - plăți, priorități și, cel mai important, de unde vin banii.

Educația financiară este strâns legată de bunăstarea financiară, ce cuprinde, printre altele, și starea de liniște și fericire.

Bunăstarea financiară se poate traduce simplu în obiceiuri financiare sănătoase pentru noi și cei mici, deprinderi, strategii de economisire și adoptarea de metode eficiente, menite să ne facă viața mai ușoară.

Punerea într-un singur context a educației financiare și a copiilor poate suna a provocare greu de aplicat și acceptat chiar, în rândul unor părinți.

Pasul cel mai important este educația financiară a părinților. Ne bucurăm în prezent de resurse bogate de învățare atât online, cât și cărți pe acest subiect.

Și părinții, la rândul lor, au învățat sau nu de la părinți câte ceva despre bani și administrarea acestora. Așadar, aceștia au fost primii “profesori” ai copiilor, oferindu-le lecții de economisire în fiecare zi. Însă, așa cum spuneam și mai sus, nu este suficient doar să fii un bun practicant al metodelor de economisire, ci să și implicii copiii în deciziile ce țin de finanțe.

Un exemplu: explică celui mic că aceeași jucărie poate avea diferite prețuri în mai multe magazine și că el, în calitate de cumpărător, poate alege cel mai mic preț.

Banii de buzunar sunt o bucurie imensa pentru copii. Destinația acestora era mereu necondiționată de părinți și atunci bucuria era și mai mare

Nu toți banii de buzunar sunt pentru dulciuri și jucării! Pușculița este primul cont de economii al copilului, cont în care se vor pune periodic sume pentru diferite nevoi sau situații.

Părinții nu plătesc tot - pușculița este locul din care cel mic poate face diferite plăți pentru ce-și dorește. Cel mic va ști apoi că destinația banilor lui este influențată de decizii bune sau mai puțin bune.

Poziția de părinte îți oferă posibilitatea de a îndruma și a observa copilul în deciziile lui, chiar dacă banii sunt ai lui și i s-a oferit libertatea de decizie.

Implicarea activă a copilului în deciziile ce țin de bani și planificare - vacanțe, cumpărarea de gadgeturi etc.

Educația financiară oferă un drum de posibilități și oportunități, drum ce nu se va termina niciodată, căci vom învăța ceva nou tot timpul.

Atât adulții, cât și copiii vor fi mereu "elevii" acestei discipline dinamice și pline de provocări. De aceea, în prezent se discută din ce în ce mai mult despre educația financiară ca disciplină obligatorie, nu numai pentru școli de profil.

Cea mai bună cale de a ne învăța copilul despre bani este să-l încurajăm să îi câștige, pentru a face conexiunea între muncă și bani, iar apoi să-l susținem să îi gestioneze singur.

Munca trezește în copii un sentiment de împlinire, de încredere în ei înșiși, convingerea că au făcut ceva de care pot fi mândri.

Imediat ce copiii înțeleg că banii sunt rezultatul muncii, nu-i vor mai cheltui pe o jucărie fără să ia în considerare câtă muncă au depus pentru a produce acei bani.

Munca depusă face ca fiecare lucru cumpărat să fie perceput ca o realizare, nu un drept ce li se cuvine. Însă doar a-i lăsa să îi câștige, nu este suficient!

Trebuie lăsați să îi gestioneze singuri, să îi organizeze și să îi cheltuiască așa cum aleg ei și, bineînțeles, lăsați să își asume consecințele deciziilor luate.

Doar așa își pot dezvolta cu adevărat coeficientul de inteligență financiară. Este crucial să le arăți copiilor că banii pot juca roluri diferite în viața de zi cu zi, fie că e vorba de a cheltui sau de a economisi pentru mai târziu.

Făcând lucrurile acestea în copilărie, le oferim celor mici o fundație sănătoasă pentru viață. Ei ajung să fie conștienți de propria valoare, de măreția lor interioară și de faptul că pot să își transforme visele în realitate.

Pe scurt, educarea financiară pe înțelesul copiilor este esențială pentru a le oferi instrumentele necesare în gestionarea banilor în viitor. Prin utilizarea unui limbaj simplu, a jocurilor interactive, a povestirilor și a experiențelor practice, putem face ca educația financiară să fie captivantă și pe înțelesul lor. Prin punerea în practică a acestor metode și prin răspunsurile sincere la întrebările lor, putem contribui la dezvoltarea abilităților lor financiare și la pregătirea lor pentru o viață financiară de succes.

Bibliografie

1. <https://www.educatiefinanciaracopii.ro/blog/>

Aspecte generale

Civilizația financiară a ultimelor două decenii ne-a pus în fața unei avalanșe crescânde de servicii financiare, care au cunoscut pe plan internațional o creștere și o diversificare permanentă, piața acestora fiind din ce în ce mai dificil de cunoscut, anticipat și controlat.

Principalul factor al apariției marketingului financiar-bancar a fost creșterea semnificativă în țările dezvoltate a sectorului financiar și, implicit, a celui bancar. Deși marketingul a apărut în strânsă legătură cu vânzarea bunurilor materiale, în ultima perioadă, s-a reorientat, pe măsura ce sectorul serviciilor a înregistrat creșteri semnificative, superioare altor domenii ale economiilor naționale. Accelerarea ritmului de creștere al serviciilor financiar-bancare a dus la necesitatea parti-cularizării unor discipline economice ca „marketing” și „management” dedicate în mod specific acestui domeniu de activitate.

Creșterea sectorului financiar-bancar nu a fost singurul factor stimulator al dezvoltării mar-ketingului financiar. În prezent, „în condițiile în care costurile cresc, productivitatea stagnează, iar calitatea serviciilor tinde să se deterioreze, un număr din ce în ce mai mare de firme apelează la marketing. Dereglări în domeniul serviciilor industriale, financiare și de telecomunicații au adus pe piața internațională noi concurenți, supra-capacitate și intensificarea competiției în domeniul prețului. Această concurență a jucat un rol important în dezvoltarea marketingului financiar-bancar. Managerii instituțiilor financiar-bancare au avut nevoie de idei noi, referitoare la diferite aspecte pe care le ridică organizarea activității în interiorul companiei, crearea unei imagini favorabile, îmbunătățirea calității serviciilor, formarea personalului.”¹¹

Conținut și particularități

Marketingul financiar-bancar presupune realizarea unor studii complexe ale piețelor de capital, e baza unui cadru general în care se exercita ansamblul activității financiar-bancare naționale. Acest cadru presupune că obiectul marketingului financiar-bancar să îl constituie îndeosebi:

- Capitalurile de pe piețele financiare;
- Agenții sau intermediarii;
- Întreprinzătorii (plasatorii);
- Operațiunile și performanțele.

Cercetările de marketing, manifestarea marketingului financiar-bancar sunt favorizate de existența piețelor financiare care la rândul lor se divid în:

- Piețe monetare sau pe termen scurt (cuprinzând în principal piețele monetare);
- Piețele de capital (pe termen mediu și lung și care cuprind în principal tranzacțiile cu titluri);
- Piețele de credit și alternativele la creditare.

Piețele de capital sunt diverse, ca urmare și sfera de cuprindere a marketingului financiar-bancar este mai largă.

Subliniem, de asemenea, că aproape toate fluxurile financiar-monetar-valutare se efectuează prin bănci. Operațiunile sunt în primul rând bancare, ca de altfel și produsele și serviciile ce aparțin piețelor financiare. Ca urmare marketingul este în primul rând bancar, chiar dacă generic este intitulat „financiar-bancar”. În susținerea acestei afirmații, avem în vedere și faptul că pe plan internațional există și piețele de schimb, adică fluxuri internaționale de capital.

Marketingul financiar-bancar are rolul de a ajuta la armonizarea activității principalelor piețe financiare, la organizarea acestora, la fixarea tehnicilor și instrumentelor cu care piețele financiare operează.

În ultimii ani, în sectorul financiar-bancar a fost necesară o reajustare strategică. Dar se știe că marketingul este un instrument strategic și de management. Băncile vor fi mult mai prudente. Bursele de valori și de mărfuri vor fi revigorate. România trebuie să participe în mult mai mare măsură la tranzacțiile,

11 <https://www.qdidactic.com/bani-cariera/marketing/lucrare-de-licenta-management-marketing-aspecte-priv499.php>

plasamentele și programele de finanțare și de credite internaționale.

Integrarea europeană se impune din ce în ce mai clar. Dematerializarea titlurilor, diversifica-rea tipurilor de valori mobiliare, reforma piețelor financiare la termen, informatizarea procedurilor de tranzacții necesită utilizarea unor cercetări eficiente și complexe de marketing. Piața valorilor mobiliare, piața creditului solicită cu deosebire studii de marketing și soluții derivate demne de apreciat.

Piața financiară în sens larg cuprinde trei grupe principale de operațiuni: plasamente, plăți și finanțări. Dacă politicile macroeconomice definesc liniile mari, principiile și uzanțele, marketingul determină segmentele de piață, costurile, preturile, lansările și politicile de comercializare a produselor financiar-bancare.

Prin studii și calcule de eficiență, marketingul bancar a contribuit, pe de o parte, la dezvoltarea spectaculoasă a sectorului bancar mondial și la desfășurarea activității instituțiilor bancare în condiții de concurență, promovarea pe de altă parte a produselor financiar-bancare, dezvoltarea rețelelor de distribuție, a condițiilor de desfacere, a programelor de promovare și reducerea costurilor pe care le implică lansarea produselor etc.

La cea de-a cincea întâlnire Europeană de Marketing Financiar de la Geneva, „Philip Kotler afirma că se pot considera cinci faze succesive ale marketingului bancar:

a) Marketing = reclamă, promovarea vânzărilor, publicitate.

La începutul anului 1950, marketingul nu pătrunsese încă în conservatoarea comunitate bancară. Băncile erau constituite în așa fel încât să inspire siguranță. La sfârșitul anilor 50 o serie de bănci au început să recurgă la publicitate și la tehnicile de promovare a vânzărilor.

b) Marketing = amabilitate și buna deservire.

În lupta pentru clienți, băncile au învățat că este mai ușor să îi determine pe oameni să le treacă pragul, dar este mai greu să-i păstreze. Astfel, marketingul a căpătat o nouă dimensiune, aceea de a-i face pe plac clientului.

c) Marketing = inovație.

La sfârșitul anilor 60, multe bănci au introdus noi produse bancare – cărțile de credit, liniile de credit, overdraft – și au dezvoltat alte instrumente de marketing.

d) Marketing = o buna poziționare.”¹²

Băncile au început să nu mai ofere „de toate pentru toți”, ci să se adreseze unor segmente de piață specifice.

e) Marketing = analiză, planificare și control.

În sfera productivă, marketingul are un rol determinant în identificarea nevoilor consumatorilor și în proiectarea produsului înaintea lansării lui în fabricație. Rolul marketingului include posibilitatea testării produsului, evidențierea calității acestuia, formarea unei imagini de marcă și crearea atașamentului (fidelității) față de ea.

Natura și rolul marketingului diferă în cazul serviciilor. Bunurile materiale sunt, în general, produse înaintea vânzării, iar serviciile sunt în marea cazurilor vândute înainte de a fi produse. Bunurile materiale pot influența preferința consumatorilor pentru o anumită marca prin ambalaj, preț, promovare etc, în cazul serviciilor acest lucru este mai dificil de realizat.

Marketingul este, în primul rând, reclama, promovarea vânzărilor și publicitatea. El presupune, de asemenea, zâmbete, deci o atitudine tonică, optimistă, ba chiar prietenoasă față de clienți. Marketingul constă și în inovare, adică crearea de noi produse bancare. Marketingul se manifestă și prin poziționare, adică delimitarea băncii de ceilalți concurenți de pe piață. În sfârșit, marketingul reprezintă o analiză complexă și completă a pieței, o activitate de planificare, implementare și control.

Adoptarea conceptului de marketing, ca bază a ansamblului deciziilor strategice și tactice care se adoptă în procesul de conducere și în existența instituției bancare, ar presupune luarea în considerare a patru elemente:

1. Satisfacerea dorințelor clienților;
2. Rentabilitatea;
3. Cointeresarea angajaților;
4. Responsabilitatea socială.

Bibliografie

1. Basno, Cezar, Dardac, Nicolae, Floricel, Costantin, *Monedă, credit, banci*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997;

¹² <https://regielive.net/referate/banci/marketingul-bancar-52533.html>.

2. Dardac, Nicolae, Teodora, Barbu, *Monedă. Bănci și politici monetare*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2005;
3. Cocriș, Chirleşan, *Tehnica operațiunilor bancare: Repere teoretice și studiu monografic*, Editura Universității Al. I. Cuza, Iai, 2006.

Modernizarea bibliotecilor școlare

*Bibliotecar Georgeta PURANU
Casa Corpului Didactic Vâlcea*

O bibliotecă școlară modernă nu poate fi creată fără a înțelege însăși esența problemelor rezolvate de bibliotecă. Prin urmare, modernizarea bibliotecii școlare este, în primul rând, răspunsul la întrebarea: „De ce este nevoie de bibliotecă?” Și numai după ce se găsește răspunsul, devine clar exact cum trebuie modernizată biblioteca și ce trebuie făcut pentru aceasta.

Concept

În primul rând, să vorbim despre conceptul de funcționare a bibliotecii. Ni se pare că biblioteca școlii ar trebui să implementeze următoarele funcții:

- **Funcția culturală.**
- **Funcția educațională.**
- **Funcția de bibliotecă.**

- **Funcția culturală.** Cultura este unul dintre pilonii principali ai societății civile. Acolo unde cultura dă loc ignoranței, infracțiunii, corupției, naționalismului, fascismului înfloresc. Drept urmare, dezvoltarea economică și științifică a țării este împiedicată. Prin urmare, educația culturală a tinerei generații este una dintre sarcinile principale ale bibliotecii școlare moderne. Așa cum sarcina principală a unei biblioteci publice este de a deveni centrul cultural al regiunii sale, tot așa sarcina unei biblioteci școlare este de a deveni centrul cultural al școlii sale. În plus, doar o persoană dezvoltată armonios, care are o poziție socială și de viață formată, poate analiza informațiile primite, separa principalul de secundar, adevărul de ficțiune, fără a ceda metodelor de manipulare a conștiinței. Și în aceasta, desigur, biblioteca este obligată să-l ajute pe adolescent.

- **Funcția educațională.** Pentru o bibliotecă școlară, nu există o sarcină mai importantă decât învățarea unui elev să navigheze în fluxurile covârșitoare de informații de pe ecranul TV, de pe rețelele de socializare, de pe Internet. Prin urmare, predarea elevului să lucreze cu informații, predarea analizei informațiilor, predarea gândirii creative este, de asemenea, una dintre sarcinile principale cu care se confruntă biblioteca școlii.

- **Funcția de bibliotecă.** Activitatea unei biblioteci clasice este axată pe problema cărților și asigurarea siguranței fondurilor. Cu toate acestea, apariția multor versiuni alternative ale manualelor, necesitatea de a lucra cu versiunile electronice ale cărților, dezvoltarea rețelelor fără fir care oferă acces rapid la informații - toate acestea necesită o schimbare serioasă a modelului de funcționare chiar și a acestei părți „clasice” a bibliotecii.

Astfel, în ceea ce privește biblioteca școlară tipică existentă, există o extindere semnificativă a gamei de sarcini stabilite, a căror necesitate pentru punerea în aplicare necesită:

- Muncă metodică suplimentară,
- Desfășurarea multor evenimente suplimentare în diferite formate,
 - Regândirea cerințelor pentru dotarea părții „clasice” a bibliotecii, luând în considerare necesitatea organizării sale moderne.

Și acum putem vorbi despre cum să rezolvăm în mod specific aceste probleme.

Metode de implementare

După cum sa menționat mai sus, sarcina principală a bibliotecii școlare (scoatem numărul cărții) este familiarizarea elevilor cu cultura. Deoarece fiecare persoană, fiecare școlar este, în primul rând, o individualitate, apoi, prin definiție, nu poate exista un algoritm de lucru rigid care să garanteze un rezultat pozitiv. Este posibil să se evedențieze o serie de evenimente care sunt ținute sau foarte probabil desfășurate în interiorul pereților bibliotecii școlii. De exemplu:

1. Citirea cu voce tare cu elemente de competiție (pentru elevii mai mici).
2. Discutarea cărților atât în programa școlară, cât și în afara acesteia.
3. Vizualizarea și discuția filmelor. Comparația producției și a cărții originale.
4. Jocuri intelectuale tematice precum „Ce? Unde? Când?”
5. Organizare de expoziții de artă, concerte, seri de poezie; activități comune cu muzee și galerii de artă ale orașului.
6. Lecții de cultură interactivă: studierea creativității poezilor, artiștilor, muzicienilor, precum și studierea limbii, vieții, istoriei, religiei diferitelor țări și popoare.
7. Organizarea unui club de film școlar, teatru.
8. Organizarea activității de voluntariat și așa mai departe.

Formatul unor astfel de evenimente nu este atât de important. Pot fi rapoarte și emisiuni de discuții, cum ar fi „Către barieră” și un club de discuții. Grupurile de lucru pot fi recrutate de la studenți în clase paralele și chiar din clase de vârste diferite. În același timp, elevii de liceu pot acționa ca coorganizatori și coautori de scenarii pentru aceste evenimente. Dar fără ca bibliotecarul să-și realizeze misiunea de educator, desigur, nu va rezulta nimic din acesta și acesta este un punct foarte important.

Acum, în ceea ce privește predarea, funcția informațională a bibliotecilor. Sarcina școlii, în general, și a bibliotecii școlare, în special, este de a instrui personal cu drepturi depline pentru viață și muncă în condiții moderne, de a-i învăța pe școlari abilitatea de a naviga liber în lumea informațională a viitorului. Pentru aceasta aveți nevoie de:

- Să învețe școlarii de toate vârstele abilitatea de a „gândi creativ”, abilitatea de a extrage, sorta și analiza informații; este necesar să le învețați noțiunile de bază ale gestionării timpului - aici merită să rezolvați problema creării unor programe educaționale adecvate.
- Instruiți atât elevii, cât și profesorii în noile tehnologii informatice. În școlile occidentale, câștigă popularitate crearea „sărilor de clasă inteligente” (de exemplu, Samsung Smartschool), în care noile tehnologii de predare sunt aplicate folosind tablete, proiectoare, echipamente interactive, legate într-un singur sistem de informare și instruire folosind software special dezvoltat.
- Pentru a atrage atenția elevilor de liceu asupra echipamentelor moderne de prezentare, pentru a le învăța abilitățile de lucru cu publicul.
- Serviciul „clasic” al bibliotecii - serviciul de cărți, se extinde și pentru a oferi acces la versiunile electronice ale cărților și manualelor și pentru a permite versiunilor electronice să funcționeze direct cu gadgeturile elevilor. În același timp, este necesar să se țină seama de tendințele moderne în organizarea spațiului bibliotecii.
- Proiectarea unui spațiu de bibliotecă este o sarcină destul de dificilă și, pentru a asigura un rezultat bun, este recomandabil să încredințați acest subiect profesioniștilor. Pe baza experienței mele, pot spune că este recomandabil să contactați profesioniștii cât mai curând posibil, astfel încât să puteți utiliza evoluțiile moderne în proiectarea spațiilor deschise ale bibliotecii direct în proiectarea camerei, atunci când proiectați cablarea rețelelor de electricitate și computer. Doar o interacțiune strânsă între bibliotecar, proiectant și producător poate oferi versatilitate și transformabilitate suplimentară a spațiilor bibliotecii.
- Biblioteca este exact mediul în care un copil poate primi informații, poate învăța să găsească aceste informații pe cont propriu și să învețe cultura informației în general.
- Timpul face ajustări la activitățile multor biblioteci, inclusiv la cele școlare. Sarcinile se schimbă, bibliotecile școlare dobândesc un nou statut și sunt numite fie „centru de informații”, fie „centru de învățare”. S-a înțeles că biblioteca școlii nu este doar un loc de împrumut de cărți, ci este un indicator al educației. În plus, biblioteca școlii ar trebui să predea și independența în căutarea informațiilor. La urma urmei, un elev, devenind independent în căutarea cunoștințelor, poate realiza

mai multe atât la școală, cât și la maturitate. El va fi capabil să vadă și să evalueze diferite puncte de vedere, să le judece în mod rezonabil. Și în primul rând, biblioteca, care se ocupă de același cititor, dar în diferite etape ale dezvoltării sale (preșcolar - școlar - elev - specialist) poate învăța să gândească independent. Prima experiență de lectură determină în mare măsură viața viitoare a copilului.

- Prin cultura informațională, înțelegem un corp sistematizat de cunoștințe, abilități și abilități care asigură implementarea optimă a activităților individuale de informare care vizează satisfacerea nevoilor de informații ale elevilor care apar în cursul activităților educaționale, științifice și cognitive și alte tipuri de activități.

- Sistemul de învățământ modern este chemat să formeze abilitatea de a învăța, de a naviga în masivele de informații și de a extrage cunoștințe. În aceste condiții, organizarea educației informaționale și îmbunătățirea culturii informaționale a elevilor sunt de o importanță deosebită.

- Mi se pare că problema bibliotecii și a alfabetizării bibliografice sau a culturii informației este una dintre cele mai presante probleme, iar soluția sa depinde în mare măsură de înțelegerea importanței sale de către conducătorii școlii, precum și de energia și dorința bibliotecarului însuși.

- A devenit posibilă rezolvarea eficientă a întregului complex modern de sarcini pentru formarea culturii informaționale a elevilor datorită introducerii lecțiilor de bibliotecă în instituția noastră de învățământ ca parte a activităților extracurriculare „Fundamentele de alfabetizare informațională a unui elev”.

- Intrarea civilizației umane în era societății informaționale, natura globală a proceselor de informatizare, ratele invizibile de creștere ale tehnologiilor informaționale - toți acești factori au necesitat formarea unei culturi speciale - cultura informațională a individului.

- Perspectiva copilului, educația sa, bunele maniere se formează în primul rând la școală. Și biblioteca școlii joacă cel mai activ rol aici. Acesta servește ca un mediu nutritiv excelent pentru transformarea și reproducerea culturii lecturii și a gustului literar.

- Numai munca într-o bibliotecă cu o varietate de surse primare poate oferi unui student o gamă largă de fapte și puncte de vedere, din care se va forma propria sa viziune asupra lumii.

- Elevii de liceu sunt foști școlari juniori, prin urmare, dacă inițial îți este dor de formarea abilităților de învățare și auto-studiu, atunci nici cea mai intensă muncă la nivelul senior nu compensează timpul pierdut.

- Intrând în universități, majoritatea școlarilor de ieri nu știu să folosească cataloagele bibliotecii, nu au abilitățile de bază de a vorbi la seminarii, nu știu să pună întrebări și își folosesc rațional timpul când lucrează cu surse de informații.

- Învățarea elevilor elementele de bază ale bibliotecii și ale culturii informației este o parte integrantă a activității oricărui bibliotecar școlar. Această cerință este reflectată în Regulamentul-model privind biblioteca unei instituții de învățământ general din partea a doua „Obiective principale”: dezvoltarea abilităților unui utilizator independent de bibliotecă - predarea căutării, selecției și evaluării critice a informațiilor. În consecință, scopurile și obiectivele programului „Fundamentele alfabetizării informaționale pentru școlari” rezultă din aceasta.

- Obiectivele programului:

- Învățați copiii metode raționale de lucru cu orice tip și literatură;

- Pentru a insufla abilitățile de căutare, analiză, sintetizare a informațiilor;

- Formați capacitatea de a aplica corect informațiile găsite.

- Obiectivele programului:

- Familiarizarea elevilor cu literatura științifică, artistică, de referință și enciclopedică și dezvoltarea abilităților lor de lucru independent cu aceasta;

- Consolidați interesul pentru a afla despre lumea din jur prin citirea literaturii;

- Încurajați citirea și consumul de informații.

- Particularitățile programului sunt că cunoștințele speciale sunt date ținând seama de caracteristicile de vârstă ale elevilor. Acesta prevede acumularea treptată a cunoștințelor de la clasă la clasă, un principiu treptat, care asigură continuitatea în predare. Tehnica utilizată include minimumul de bază al cunoștințelor de bibliotecă și informații. Anumite subiecte din program sunt repetate. Această repetare este minimă și este justificată de complicația treptată a materialului și a formelor de lucru cu

cartea.

- Acest program nu își stabilește sarcina controlului strict al cunoștințelor elevilor, așa cum se obișnuiește în clasă. Prin urmare, urmează forme neobișnuite de testare a cunoștințelor elevilor cu ajutorul testelor, cuvintelor încrucișate, ghicitorilor, întrebărilor și jocurilor. Acest lucru vă permite să diversificați munca studenților, să o faceți interesantă și interesantă.

Bibliografie

1. Regneală, Mircea, *Studii de biblioteconomie*, EX-PONTO, Constanța, 2001;
2. Stoica, Ion, *Criza în structurile infodocumentare. Sensuri și semnificații*, EX PONTO, Constanța 2001;
3. Costiuc, Tatiana. *Reconsiderarea modelului de bibliotecă publică într – o în schimbare* // Magazin bibliologic, Nr.4, 2001.

Sistemul de documente utilizat pentru evidența datorțiilor

*Ec. Alina Craioveanu
Inspectoratul Școlar Județean Vâlcea*

Persoanele juridice organizează și conduc contabilitatea, de regulă, în compartimente distincte, conduse de către directorul economic, contabilul-șef sau altă persoană împuternicită să îndeplinească această funcție. Aceste persoane trebuie să aibă studii economice superioare și răspund împreună cu personalul din subordine de organizarea și conducerea contabilității, în condițiile legii.

Contabilitatea poate fi organizată și condusă pe bază de contracte de prestări de servicii și de persoane juridice autorizate sau de persoane fizice care au calitatea de expert contabil, respectiv contabil autorizat, care răspund potrivit legii. Pentru persoanele juridice la care contabilitatea nu este organizată în compartimente distincte și care nu au personal calificat încadrat, potrivit legii, sau contracte de prestări de servicii în domeniul contabilității încheiate cu persoane fizice sau juridice autorizate, Ministerul Finanțelor Publice stabilește, în funcție de evoluția inflației și de dezvoltarea profesiei, limite valorice privind nivelul cifrei de afaceri de la care există obligația de a încheia contracte pentru întocmirea situațiilor financiare anuale numai de către persoane fizice sau juridice calificate, autorizate. În acest scop, persoanele care răspund de organizarea și conducerea contabilității trebuie să asigure, potrivit legii, condițiile necesare pentru întocmirea documentelor justificative privind operațiunile economice, organizarea și conducerea corectă și la zi a contabilității, organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de activ și de pasiv, precum și valorificarea rezultatelor acesteia; respectarea regulilor de întocmire a situațiilor financiare anuale simplificate, depunerea la termen a acestora la organele în drept și publicarea lor; păstrarea documentelor justificative, a registrelor și situațiilor financiare justificative și registre de contabilitate

Întocmirea și utilizarea formularelor comune și a celor cu regim special utilizate în activitatea financiară și contabilă, orice operațiune economică efectuată se consemnează într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

Documentele justificative sunt documentele primare care probează legal o operațiune.

Documentele justificative cuprind, cel puțin, următoarele elemente principale:

Denumirea documentului;

Denumirea și sediul persoanei juridice care întocmește documentul;

Numărul și data întocmirii acestuia;

Menționarea părților care participă la efectuarea operațiunii economice (când este cazul);

Conținutul operațiunii economice și, dacă este cazul, temeiul legal al efectuării acesteia;

Datele cantitative și valorice aferente operațiunii efectuate;

Numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, după

caz;

Alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate.

Registrele de contabilitate obligatorii sunt: registrul-jurnal, registrul-inventar și cartea mare. Acestea se utilizează în strictă concordanță cu destinația acestora și se prezintă în mod or-donat și astfel completate încât să permită, în orice moment, identificarea și controlul opera-țiunilor contabile efectuate.

Documentele justificative, care stau la baza înregistrărilor în contabilitate, se păstrează, timp de zece ani, în arhivă, cu începere de la data încheierii exercițiului în cursul căruia au fost întocmite, cu excepția statelor de salarii care se păstrează timp de 50 de ani.

Registrele de contabilitate, precum și documentele justificative se păstrează în arhivă, de regulă, în forma lor originală, grupate în funcție de natura operațiunilor și în ordine cronologică, în cadrul exercițiului financiar la care acestea se referă. Arhivarea documentelor contabile trebuie să asigure păstrarea și consultarea acestora în termenii prevăzute de lege.

Documentele contabile reconstituite vor purta mențiunea „Reconstituit”.

Operațiunile economice și financiare se consemnează în momentul efectuării lor în docu-mente justificative. Pe această cale se asigură datele de intrare în sistemul informațional contabil și se fundamentează înregistrarea datelor proprii contului.

Definite din acest punct de vedere documentele justificative reprezintă o serie de acte scrise în care se consemnează procese și fenomene economice ce se desfășoară în unități economice.

Documentele de evidență prezintă pentru agenții economici o importanță deosebită. Ele reprezintă fundamentul legal pentru înregistrarea în toate formele de evidență. Caracteristica lor principală constă în faptul că reflectă situația patrimonială și angajează răspunderea materială, iar pe baza lor se exercită controlul financiar.

Sistemul de documente justificative implicate în organizarea contabilității decontărilor cu terții reunește o diversitate de documente.

Documentul principal care face legătura între furnizor și client îl constituie “comanda”. Se întocmește la compartimentul aprovizionare, în două exemplare, de către beneficiar și cuprinde următoarele elemente: denumirea furnizorului, adresa furnizorului, numărul comenzii, data comen-zii, denumirea beneficiarului, adresa acestuia, mijlocul de transport, se specifică modul cum se va face plata și recepția, denumirea produsului și caracteristicile acestuia, unitatea de măsură, cantitatea, prețul unitar, termenul de livrare și semnăturile celor în drept (director, contabil-șef).

În baza acestui document se încheie “contractul economic” între furnizor și client prin care furnizorul se obligă să livreze, iar beneficiarul să plătească produsele în cantitățile, sortimentele, specificația și caracteristicile precizate prin contract.

Contractul economic cuprinde următoarele elemente: părțile contractante, obiectul contrac-tului, termen de livrare, prețul, recepția produselor, garanții, expediere și transport, clauze speciale, alte clauze și răspunderea contractuală. Acest document se întocmește în două exemplare: unul pentru beneficiar și unul pentru furnizor. Pentru materialele, materiile prime, obiecte de inventar intrate de la furnizori în depozitul unității se întocmește „Nota de recepție și constatare de diferențe” care cuprinde următoarele elemente: data și locul întocmirii, denumirea furnizorului și adresa, identificarea mijlocului de transport, numărul comenzii și al contractului în baza cărora s-a făcut livrarea, simbolul materialului, unitatea de măsură, cantitatea, prețul unitar și totalul, semnătura. celor care au întocmit nota de recepție, numele și semnătura gestionarului care a primit materialele.

Conform Deciziei directorului unității comisia de recepție este alcătuită din personal din cadrul birourilor recepție materiale și depozite, fiind condusă de șeful biroului Recepție materiale.

Dacă materiile prime și materialele sunt transportate prin CFR ele sunt preluate din stația de destinație împreună cu scrisoarea de trăsură și actele de livrare pe bază de proces verbal de predare-primire. Dacă materiile prime și materialele sunt transportate cu mijloace auto și sunt însoțite de delegatul subcontractantului sau al unității de transport, delegația unității preia materiile și materia-tele împreună cu documentele de livrare pe bază de proces verbal de predare-primire, după care convocă comisia de recepție pentru efectuarea recepției cantitative și calitative.

În cadrul recepției cantitative și calitative se parcurg următoarele etape:

Se verifică existența documentelor de livrare (scrisoare de trăsură, aviz de însoțire a măr-fii, factura, proces verbal de auto-recepție, liste semnificative) și a documentului de certificare a ca-lității (certIFICATE DE

garanție, buletine de analiză și încercare, fișă de măsurători conform clauzelor contractuale).

Se verifică existența contractului (comenzii și concordanței dintre acestea cu datele din documentele de însoțire de transport);

Se identifică mărfurile corelând documentele primite cu datele de identificare menționate.

Se trece apoi la recepția cantitativă folosindu-se metode adecvate produselor (determinarea volumului, măsurarea liniară, numărarea, cântărirea).

În actele de livrare este obligatoriu înscrierea a doua elemente de determinare cantitativă a produselor, pentru a verifica cu ușurință dacă eventualele diferențe constatate sunt urmare a unor lipsuri efective sau a unor erori.

Dacă se constată diferențe din punct de vedere cantitativ se parcurg următoarele etape:

Se completează „Nota de recepție și constatare de diferențe” într-un exemplar precizându-se ce fel de măsurare s-a utilizat și unitatea de măsură; apoi se transmite gestionarului pentru întocmirea „fișei de recepție”;

Se anunță șeful serviciului CTC care face reclamație în termen de cinci zile la sub-contractant;

Dacă subcontractantul nu trimite delegat pentru constatare în termen legal (cinci zile de la anunțare) se întocmește «Proces verbal de recepție și constatare» în cinci exemplare. Dacă unitatea subcontractantă nu trimite delegat pentru constatare se întocmește Proces verbal de recepție și constatare de diferențe în prezența delegatului neutru. După recepția cantitativă se trece la recepția calitativă. Se verifică certificatele de calitate. Recepția calitativă se face conform standardelor în vigoare, normelor și instrucțiunilor de recepție.

Bibliografie

1. Troaca V., Bazele contabilității, Editura Ager, Tg-Jiu, 2000.

Veniturile active și pasive

Georgiana Statie

Inspectoratul Școlar Județean Vâlcea

Veniturile pasive pot fi o soluție pentru persoanele care vor să obțină fonduri suplimentare, însă nu au foarte mult timp la dispoziție. În acest articol vom explica ce sunt veniturile pasive.

Veniturile pasive se referă la acele venituri obținute fără ca beneficiarul lor să depună eforturi în mod constant pentru acestea. Așadar, veniturile pasive necesită un efort minim pentru a putea fi obținute, și nu este nevoie de desfășurarea unor activități ori sarcini de lucru zi de zi, cum se întâmplă în cazul veniturilor active (salariul este un exemplu de venit activ). Venitul pasiv include câștigurile obținute de pe urma unei proprietăți închiriate (chiria percepută), dintr-o întreprindere în care o persoană nu este implicată în mod activ, din dividende sau alte investiții la bursă sau din dobânzi (fie de la depozitele din bancă, fie sub formă de cupon în cazul cumpărării de obligațiuni).

Ce sunt veniturile pasive – forma de impozitare. Cel mai probabil, astfel de investiții generatoare de bani pot necesita inițial un anumit efort, însă de regulă veniturile vin automat, fără ca persoana respectivă să trebuiască să desfășoare o activitate anume, se arată într-un ghid realizat de publicația investopedia.com. În ceea ce privește taxarea, este important de știut că și veniturile pasive sunt impozitate de către stat, așa cum se întâmplă și în cazul veniturilor active. În plus, uneori trebuie plătită și contribuția la sănătate.

Ce sunt veniturile pasive – exemple

1. *Chiria.*

După cum arătam mai sus, chiria pe care proprietarii o obțin de pe urma închirierii unor proprietăți reprezintă venituri pasive.

În România, începând de la 1 ianuarie 2023, impozitul pe veniturile obținute din închirierea unor bunuri este de 10%. Venitul brut este venitul asupra căruia se aplică impozitul.

Anterior, se aplica și o cotă forfetară de 40%, iar impozitul de 10% se aplica numai asupra a 60% din

venitul brut. Prin urmare, proprietarul plătește de fapt un impozit de 6%, nu de 10%. Însă acum se plătește un impozit întreg, de 10%.

În ceea ce privește contribuția la sănătate, aici poți citi un articol detaliat despre cum se stabilește plata CAS în cazul veniturilor din chirii, din drepturi de proprietate intelectuală, dividende, agricultură etc.

Ce sunt veniturile pasive – investițiile

2. Investiția într-un business

Un alt exemplu de venit pasiv este reprezentat de investiția într-un business. Potrivit unui exemplu oferit de investopedia.com, dacă o persoană investește 500.000 de dolari într-un magazin de dulciuri, cu condiția ca proprietarii să-i plătească un procent din câștiguri, suma obținută este considerată un venit pasiv atâta timp cât investitorul nu participă în niciun fel la operarea și administrarea afacerii (altfel decât prin realizarea investiției).

Exemple de venituri pasive

3. Dividendele

Investițiile la bursă, în acțiunile emise de diverse companii, pot aduce și ele venituri pasive. Unele companii le oferă acționarilor dividende, adică o plată regulată în numerar, în schimbul banilor investiți. Dividendele reprezintă o cotă-parte din profit (partea care se distribuie către acționari).

Potrivit Legii nr. 31 din 16 noiembrie 1990 privind societățile comerciale, dividendele se plătesc asociaților proporțional cu cota de participare la capitalul social vărsat. Mai exact, dividendele li se repartizează acționarilor proporțional cu numărul de acțiuni deținute.

De la 1 ianuarie 2023, impozitul pe dividende este de 8% în România (anterior, acesta a fost de 5%). Aici poți citi un articol detaliat despre impozitarea dividendelor și despre contribuția la sănătate aferentă.

Ce sunt veniturile pasive – dobânzile de la depozitele bancare

4. Depozitele bancare

Dobânzile obținute de pe urma depozitelor bancare reprezintă și ele venituri pasive. Dacă ai o sumă de bani, dar nu vrei să o investești în instrumente financiare deoarece nu vrei să îți asumi riscurile investițiilor la bursă, atunci poți deschide un cont bancar care plătește dobândă pentru banii depuși.

De regulă, rata dobânzii pe care ți-o oferă banca depinde de rata dobânzii de referință dintr-o țară și de cât de mult timp are voie instituția de credit să păstreze fondurile înainte ca tu să le poți recupera fără să plătești vreo penalizare, mai notează investopedia.com. ce sunt veniturile pasive

Foto: nattan23 / pixabay.com

Este important de știut că și dobânda câștigată din depozitele la termen se impozitează. Conform legislației în vigoare, dobânzile aferente instrumentelor de economisire se impozitează cu 10%.

Impozitul respectiv se reține „la sursă”, ceea ce înseamnă că banca se ocupă de plata impozitului către stat, iar dobânda pe care o va primi clientul băncii la scadența depozitului va fi mai mică cu 10%, se arată într-un ghid realizat de Banca Transilvania.

Ce sunt veniturile pasive – investiții în obligațiuni

5. Cuponul obligațiunilor

Cuponul obligațiunilor, adică dobânda primită de persoana care a cumpărat obligațiuni emise de o societate sau de stat, reprezintă o altă formă de venituri pasive.

Obligațiunile sunt un tip de titluri de capital. Ele pot fi emise de stat sau de societățile comerciale. Ele sunt numite și titluri de creanță deoarece entitatea care le emite se împrumută practic de la persoana care cumpără obligațiunile în cauză.

În schimbul împrumutului, deținătorul de obligațiuni primește de regulă o dobândă anuală numită cupon, iar la scadență (maturitate) primește înapoi și valoarea obligațiunii (suma de bani plătită pentru aceasta).

Ce sunt veniturile pasive

6. Creațiile

Dincolo de investițiile la bursă, în business-uri ori în imobiliare, o persoană poate obține venituri pasive și de pe urma creațiilor sau a cunoștințelor sale. De exemplu, un creator de conținut digital poate realiza clipuri video explicative pe care le încarcă pe YouTube. Dacă acestea au succes și adună mii sau milioane de vizualizări, ele vor genera venituri din reclamele asociate conținutului.

De-a lungul timpului, dacă interesul pentru clipurile respective rămâne ridicat, ele vor continua să genereze venituri, fără să mai fie nevoie ca autorul să mai depună vreun efort în această direcție.

Un alt exemplu constă în publicarea unei cărți. Este posibil ca aceasta să aibă succes și să fie reeditată de mai multe ori, aducându-i autorului un venit pasi.

Bibliografie:

1. Bojian Octavian, Bazele contabilității, Editura Economică, București, 2003
2. Sălceanu Alexandru, Bazele contabilității, București, Editura Economică, 2004
3. <https://cursdegovernare.ro/ce-sunt-veniturile-pasive-ghid-simplu-cu-6-exemple.html>

Rolul bugetului în educația financiară

Statie Adriana

Liceul Tehnologic „Ferdinand I” Râmnicu Vâlcea

Bugetul reprezintă estimarea veniturilor și a cheltuielilor pentru o anumită perioadă de timp, de regulă un an. Guvernul elaborează propunerea de buget și îl prezintă Parlamentului spre aprobare. În urma aprobării, bugetul devine lege, implementarea căreia este obligatorie, ca și a oricărei alte legi a țării. Bugetul are cinci caracteristici importante:

Anualitatea: În fiecare an se elaborează un proiect de buget care acoperă perioada unui singur an; Este votat în fiecare an; Și executarea lui se desfășoară pe parcursul unui an.

Unitatea: Veniturile și cheltuielile, precum și finanțarea deficitului, necesită a fi analizate împreună, în scopul stabilirii obiectivelor bugetare anuale. Bugetul trebuie să acopere toate ministerele, agențiile și alte instituții care efectuează operațiuni guvernamentale.

Unitatea monetară: Veniturile și cheltuielile trebuie exprimate în moneda națională.

Universalitatea: Toate resursele trebuie să fie direcționate către un fond comun, care să fie alocate și utilizate pentru cheltuieli conform priorităților actuale ale Guvernului.

Echilibrul: Bugetul trebuie să fie echilibrat. Cheltuielile bugetare trebuie să fie egale cu veniturile, plus sursele de finanțare a deficitului.

Bugetul se referă în general la o listă cu toate veniturile și cheltuielile. Bugetul este un concept important în microeconomie și este reprezentat grafic printr-o linie, pentru a ilustra schimbul între două sau mai multe bunuri. Bugetele sunt văzute tot mai mult a fi de modă veche și sunt înlocuite cu previziuni complementare sau lunare. Previziunile lunare asigură realizarea de planuri financiare mai proaspete și mai recente.

Buget personal

Bugetul personal este printre cele mai importante concepte ale finanțelor private. Într-un buget personal sunt identificate toate sursele de venit și cheltuieli și este dezvoltat un plan pentru veniturile în exces care trebuie cheltuite sau economisite, ori constituie o sursă de finanțare în cazul unei penurii. Un buget personal este de folos, ca și orice alt buget, numai atunci când este administrat cu grijă.

Bugetul familiei reprezintă proiecția în timp a veniturilor și cheltuielilor unei familii.

În funcție de raportul dintre venituri și cheltuieli, bugetul poate fi:

- excedentar – veniturile sunt mai mari decât cheltuielile;
- echilibrat – veniturile sunt aproximativ egale cu cheltuielile;
- deficitar – veniturile sunt mai mici decât cheltuielile.

Metode de acoperire a deficitului bugetar

În cazul în care bugetul familiei este deficitar (veniturile < cheltuielile), pentru a echilibra cele două capitole ale bugetului putem să:

- ajustăm o serie de cheltuieli;
- identificăm soluții de majorare a veniturilor familiei;
- apelăm la prieteni sau rude care ne pot oferi împrumuturi pe termen scurt;
- apelăm la împrumuturi bancare.

Metode de utilizare a economiilor

În cazul în care bugetul familiei este excedentar (veniturile > cheltuielile), economiile le putem utiliza pentru:

- crearea unui depozit bancar;
- achiziționarea unor proprietăți;
- deschiderea unei afaceri;
- dezvoltarea personală.

Buget guvernamental

Bugetul guvernamental este o însumare sau un plan al veniturilor și cheltuielilor planificate de guvern. În țări ca Statele Unite ale Americii bugetul este stabilit de puterea legislativă, în alte țări acesta este stabilit de guvern. În Marea Britanie bugetul este stabilit de către ministrul de finanțe, membru al guvernului aflat pe locul doi ca importanță, și trebuie să fie votat de parlament.

Bugetul unei companii

Bugetul unei companii este stabilit anual. Un buget terminat cere, de obicei, un efort considerabil și poate fi văzut ca un plan financiar pentru noul an financiar. În timp ce în mod tradițional departamentul de finanțe stabilește bugetul companiei, softul modern permite sutelor și miilor de oameni din diferite departamente (resurse umane, IT) să contribuie prin veniturile și cheltuielile așteptate, la bugetul final.

De obicei o companie va produce două tipuri de bugete: un buget static și un buget flexibil. Bugetul static este cel proiectat. Bugetul flexibil este un buget special care este folosit pentru a compara ce s-a întâmplat de fapt și ceea ce ar fi trebuit să se întâmple, bazându-se pe mărimea vânzărilor. Cu un buget flexibil costurile fixe ar trebui să rămână constante, iar costurile variabile ar trebui să se modifice în funcție de vânzări, dacă acestea au fost mai mari sau mai mici decât a fost proiectat. Bugetul flexibil este atunci comparat cu realitatea și diferențele dintre ceea ce a fost planificat și ceea ce s-a întâmplat de fapt sunt calculate și desemnate a fi favorabile sau defavorabile.

Dacă cifrele actuale ale anului financiar se dovedesc a fi apropiate de buget, aceasta va demonstra faptul că o companie înțelege cum se fac afacerile și are succes în conducerea acestora în direcția pe care și-a planificat-o la început. Pe de altă parte, dacă cifrele actuale deviază foarte mult de buget, acestea transmit un semnal al ieșirii de sub control, iar, ca rezultat negativ, prețul acțiunilor poate avea de suferit.

Bibliografie

1. Dan Tudor Lazăr, Inceu Adrian Mihai, „*Managementul financiar al comunităților locale*”, Ed. Gewalt, Cluj, 2000
2. Văcărel Iulian, etc., „*Finanțe publice*”, ed. III-a, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 2001
3. Inceu Adrian Mihai, Dan Tudor Lazăr, „*Elemente de finanțe publice*”, Ed. Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 200

Educația financiară – o disciplină pentru viitor

Informatician Ovidiu Statie

Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Râmnicu Vâlcea

Educația financiară este procesul de învățare și de înțelegere a modului în care funcționează banii și a modului în care aceștia pot fi folosiți cu înțelepciune. Este o abilitate importantă pentru a lua decizii financiare în cunoștință de cauză. Competența financiară poate contribui la protejarea împotriva greșelilor costisitoare și oferă o bază de cunoștințe pe care să se poată construi. Educația financiară include familiarizarea cu abilitățile financiare esențiale, inclusiv cu bugetul, economisirea, operațiunile bancare, gestionarea datoriilor, investițiile și multe altele. Această expertiză permite, de asemenea, înțelegerea unor subiecte mai complexe, cum ar fi impozitele, acțiunile și planificarea pensionării. În cele din urmă, educația financiară va permite unei persoane să ia decizii financiare mai bune și să înțeleagă modul în care funcționează piața financiară.

Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) a început un proiect inter-guvernamental în anul 2003 cu obiectivul de a oferi modalități de îmbunătățire a standardelor de educație și alfabetizare financiară prin dezvoltarea unor principii de bază ale educației financiare. În martie 2008 OCDE lansa Portalul Internațional pentru Educație Financiară cu scopul de a servi drept centru de informare pentru programele de educație financiară, informare și cercetare la nivel mondial. În Marea Britanie este folosit de către stat și agențiile guvernamentale termenul alternativ “capabilitate financiară”. Autoritatea Serviciilor Financiare (Financial Services Authority) din Marea Britanie a adoptat o strategie națională pentru capabilitatea financiară în 2003. Guvernul Statelor Unite a înființat de asemenea Comisia pentru Educație Financiară în 2003.

Un studiu internațional realizat de OCDE a fost publicat spre sfârșitul anului 2005 cuprinzând o analiză a unor chestionare de educație financiară din țările unde organizația este prezentă. Câteva dintre concluziile trase sunt următoarele:

În Australia, 67% din persoanele intervievate au indicat că înțeleg conceptul de dobândă compusă, totuși, când au fost puși să rezolve o problemă folosind acest concept, numai 28% au înțeles despre ce este vorba concret.

Rezultatele unui sondaj britanic arată că în rândul consumatorilor nu este prezent interesul de a asimila în mod activ informații financiare. Informațiile pe care le au sunt dobândite din întâmplare, de exemplu, prin citirea unui pliant la bancă sau vorbind cu un angajat al unei bănci.

Respondenții unui sondaj realizat în Canada consideră alegerea investițiilor corecte mai stresantă decât mersul la dentist.

Un sondaj în rândul elevilor de liceu coreeni a arătat ca aceștia au rezultate slabe – adică au răspuns corect la mai puțin de 60% din întrebări - la teste menite să măsoare abilitatea de a alege și gestiona un card de credit, cunoștințele despre economii și investiții pentru pensie și conștientizarea riscului și a importanței de a avea o poliță de asigurare pentru acesta.

Un studiu realizat în Statele Unite arată că patru din zece angajați americani nu fac economii în vederea pensionării. Atât persoanele fizice, cât și organizațiile recunosc importanța educației financiare. Persoanele cu educație financiară tind să aibă venituri mai mari, mai multe economii și mai multe active. De asemenea, aceștia au un sentiment mai mare de control asupra finanțelor lor și sunt mai predispuși să își cântărească alegerile. În ceea ce privește partea organizațională, este mai probabil ca cei care au cunoștințe financiare să adopte produse financiare și să utilizeze mai bine serviciile financiare disponibile.

Educația financiară începe în familie. Părinții ar trebui să își învețe copiii noțiunile de bază ale educației financiare personale, cum ar fi crearea și respectarea unui buget, cheltuirea cu înțelepciune și economisirea pentru vremurile grele. Educația financiară este deosebit de importantă pentru tinerii care ajung la maturitate. Studenților ar trebui să li se predea informații de bază privind gestionarea banilor înainte de a-și asuma responsabilități financiare. Deprinderea cunoștințelor despre buget, investiții și diferitele produse financiare disponibile îi vor ajuta să ia decizii corecte pentru viitorul lor. Este, de asemenea, esențial pentru persoanele adulte care au deja o viață stabilă să rămână la curent cu problemele economice. Asta înseamnă să citească ziare, reviste și bloguri financiare și să urmeze cursuri sau să participe la ateliere de lucru privind investițiile, planificarea succesorală și pregătirea fiscală.

Educația financiară ar trebui să fie o prioritate pentru toată lumea, de la copiii de vârstă școlară până la adulții de toate vârstele. Astfel se vor putea folosi la maximum banii și se va crea o situație financiară sigură și stabilă.

Bibliografie:

1. https://ro.wikipedia.org/wiki/Educa%C8%9Bie_financiar%C4%83
2. <https://mrfinance.ro/educatia-financiara/>
3. Ghidul consumatorului privind practicile comerciale incorecte și clauze abuzive în contracte, disponibil la adresa: http://www.anpc.gov.ro/anpc/anpcftp/infocons/campanie_informare_2009/pdf/practici_incorecte.pdf

Rolul educației financiare

Prof. Tudosoiu Daniel

Colegiul Național „Alexandru Lahovari” Râmnicu Vâlcea

Prof. Tudosoiu Mihaela

Școala Gimnazială „Anton Pann” Râmnicu Vâlcea

Ce este educația financiară? Este o întrebare al cărei răspuns diferă de la persoană la persoană. Când se discută despre bani, devenim brusc atenți, dar dacă vine vorba despre educația financiară, ne plictisim și vrem să schimbăm subiectul. Pentru unii, educația financiară este asociată cu o disciplină care ar trebui predată la școală, pentru alții înseamnă metode de a economisi bani, iar un alt grup de persoane poate asocia conceptul cu modalitățile prin care poți să investești și să obții profit.

Educația financiară reprezintă un set de cunoștințe și abilități care-ți permit să-ți gestionezi mai bine banii și să participi la viața economică. Consiliul OCDE (Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică) a definit educația financiară ca fiind o „combinație de conștientizare financiară, cunoștințe, abilități, atitudini și comportamente, necesare pentru a lua decizii financiare bune și, în cele din urmă, pentru a atinge bunăstarea financiară individuală“.

Dobândirea alfabetizării financiare îți permite să-ți îmbunătățești și să-ți menții bunăstarea financiară, oferindu-ți o bază solidă pentru:

- A fi mai atent la riscuri și oportunități financiare, înțelegând produsele financiare și profitând de ele;
- A face alegeri financiare, în deplină cunoștință de cauză;
- A ști unde să găsești asistență financiară;
- A avea inițiative eficiente pentru situația ta financiară;
- A înțelege contextul financiar al unei anumite perioade;
- A lua decizii financiare corecte, în funcție de propriul context și de propriile obiective de viață;
- A-ți gestiona și planifica mai bine bugetul.

Așa cum spuneam, educația financiară este benefică la orice vârstă, fie că e vorba de copii, de tineri aflați la început de drum sau de adulți cu responsabilități. Pentru că pe an ce trece, domeniul financiar devine din ce în ce mai complex, iar digitalizarea ne încurajează să fim din ce în ce mai autonomi când vine vorba de finanțele noastre.

Oricare ar fi definiția pentru educația financiară, un lucru este sigur: la școlile din România este un subiect aproape inexistent și foarte puțini părinți le arată copiilor cum să își calculeze un buget și cum să fie chibzuiți cu banii lor. Conform Asociației Române a Băncilor, românii se află pe ultimul loc în Uniunea Europeană când vine vorba despre intermediere și incluziune financiară. De aceea, în momentul în care încep să fie independenți financiar, tinerii români se lovesc de evenimente neprevăzute și nu știu cum să le gestioneze.

Când se trezesc în situații în care au nevoie de bani, unii oameni aplică pentru un *overdraft* (linie de credit), alții pentru un credit de nevoi personale sau pentru un credit IFN. Cu toate acestea, nu sunt puține

cazurile în care băncile sau IFN-urile devin dușmanii solicitanților din cauza lipsei de viziune financiară pe care aceștia o au. Concluzia păgubitului: dacă nu s-au interesat care sunt dedesubturile unui serviciu financiar, înseamnă că instituția este de vină.

Cum te ajută educația financiară

Educația financiară este o investiție pe care o faci o singură dată, dar care îți asigură confort pe tot parcursul vieții. Realitatea este că atât instituțiile, cât și oamenii cu care intri în contact pot profita de banii tăi, dar nu și dacă te informezi. Odată ce cunoști câteva concepte financiare, știi să le aplici până la bătrânețe. Să fii educat înseamnă să te bucuri de securitate financiară. Fie că îți dorești să fii mai liniștit după ce ai primit salariul, știind cum să îți chibzuiești banii, sau vrei să aplici pentru împrumuturi bancare sau credite nebancare, informația este cheia. Vei ști să analizezi dacă ceea ce primești este sau nu avantajos.

Da, suntem ocupați, trăim într-o lume care se poate schimba colosal de la o zi la alta, iar finanțele poate nu sunt cel mai captivant domeniu căruia să îi alocați din timpul tău. Dar iată 5 motive esențiale care te vor convinge că ar trebui să „investești” în cultura ta financiară:

- vei avea liniște când vine vorba de bani, deci calitatea vieții tale va fi mai bună;
- vei ști cum să îți investești banii înțelept;
- să fii informat din punct de vedere financiar înseamnă, metaforic, să ai dividende pe viață, pe care nimeni nu ți le poate lua;
- planificând, știi la ce să te aștepti și îți mărești probabilitatea de a avea mai mulți bani;
- vei ajunge la bătrânețe cu mai puține griji.

Cum să te educi din punct de vedere financiar

Care sunt sfaturile pe care ai vrea sau ai fi vrut să le primești cu privire la educația financiară? Noi am alcătuit o listă scurtă cu sugestii pe care ar trebui să le pui în practică de azi.

1. Înțelege termenii financiari

Nu este necesar să ai același vocabular pe care îl are directorul unei bănci. Pentru a avea controlul, trebuie să înțelegi termenii care țin de propria ta situație financiară și de activitățile pe care le desfășori. Pentru orice pas important, vezi care impactul pe care o cheltuială majoră îl are asupra venitului tău. Nu te gândi doar la beneficiul imediat, ci vezi cum te afectează pe termen lung.

2. Fă diferența dintre un activ și o datorie

Unul dintre motivele pentru care mulți oameni se confruntă cu probleme financiare este pentru că aceștia confundă concepte, precum diferența dintre datoriile cu activele. De exemplu, mulți cred că locuința lor este un bun, când, de fapt, este o datorie. O definiție simplă a unui bun este: *ceva care pune îți aduce bani*. Datoria, precum știi, este *ceva ce îți ia bani*.

3. Află cum poate fi pus în pericol bugetul tău

Există câteva elemente principale de care este necesar să ții cont când vine vorba de banii tăi: taxele și impozitele, datoriile pe care le ai și inflația. O educație financiară adecvată presupune înțelegerea utilizării acestor „forțe” pentru a obține, nu pentru a pierde bani. Și nu e necesar să mergi la o facultate economică pentru asta, ci să rămâi informat și să observi cum și dacă îți este influențat bugetul. Fie că vrei să obții un împrumut de la bancă ori un credit IFN sau vrei să știi care este impactul schimbărilor guvernamentale, rămâi vigilent!

4. Cel mai puternic indicator al succesului financiar este să ai un plan

Se aplică pentru orice obiectiv pe care ți-l setezi, dar când vine vorba despre bani, este indicat să fii calculat. Nu confunda *calculat* cu *zgârcit* – ne referim la abilitatea ta de a te încadra într-un buget, astfel încât să îți permiți întâi lucrurile indispensabile (mâncare, chirie, utilități, medicamente etc.) și apoi pe cele variabile.

5. Fii pregătit pentru situații neprevăzute

Nu este o întrebare „dacă”, ci întrebarea este „când” se va întâmpla ceva rău sau neașteptat, care îți poate afecta viața și finanțele. Nu vorbim despre a fi pesimiști, ci precauți. Fii pregătit pentru situații neprevăzute. Având o sumă pusă de-o parte îți oferă o siguranță, însă dacă ești luat pe nepregătite, fii sigur că știi cum să alegi cel mai bun partener. Folosește un calculator credit de nevoi personale și află care sunt condițiile și taxele ascunse atunci când vrei orice tip de ajutor financiar, cum ar fi un credit online în rate.

6. Acceptă că greșelile sunt inevitabile

A greși este omenesc și este imposibil să înveți fără să faci alegeri neinspirate. Multora ni s-a întâmplat să ne împrumutăm și să recurgem la un *overdraft* pentru că am vrut să profităm de o super ofertă. Ulterior, ne-

am dat seama că nu am analizat corect instituția la care am apelat și am plătit mai mult decât am preconizat. Cheia este să înveți lecția și să fii mai chibzuit pe viitor. Și, nu uita: orice eșec este o oportunitate de învățare.

7. Când ai nevoie de un credit, pune multe întrebări

Sigur, situația ideală este să ai bani pentru orice necesitate. Realitatea ne arată, însă, că nu este mereu așa. Dacă te trezești în fața unei situații total neprevăzute și ai nevoie de un credit de nevoi personale, asigură-te că ai înțeles toate condițiile prevăzute de contract. Alege parteneri de încredere, fie că vrei un credit nebancar sau unul bancar.

Când vine vorba despre industria financiară, sunt multe lucruri care trebuie luate în considerare înainte de a lua decizii. Înarmează-te cu suficiente cunoștințe, astfel încât să știi să recunoști când ceva este potrivit și când nu. Alegerile și acțiunile pe care le faci te vor influența.

Bibliografie

1. Comisia Națională de Strategie și Prognoză, prognoza de vară, "Evoluția principalilor indicatori macroeconomici din economia românească în perioada 2020–2021", www.cnp.ro
2. OCDE 2018
3. <http://www.oecd.org/dataoecd/7/17/35108560.pdf>

Micul perfecționist de acasă

*Prof. dr. Sevastia Lizuca DICU
CSEI Băbeni*

Perfecționiștii își propun adesea **obiective nerealiste**, punând o presiune enormă asupra lor. Li se aplică o ecuație simplă - totul sau nimic. Le ajunge să rateze unul din numărul complet de puncte, la un test și îl consideră automat un eșec. Totuși, problema este că nu se pot bucura pe deplin de succes, deoarece imediat își propuș așteptări și mai mari.

Perfecționismul poate fi o mare motivație pentru copii pentru a obține rezultate mai bune. Totuși, foarte repede, se poate transforma într-o problemă reală, care nu va ajuta copiii în viață, mai degrabă îi va încurca. Experții au identificat **trei tipuri diferite de perfecționism**, dintre care oricare poate fi în detrimentul sănătății unui copil:

1. **Perfecționism orientat către ceilalți** - se impune cerințe nerealiste din partea celorlalți
2. **Perfecționism auto-orientat** - oamenii așteaptă de la ei înșine, performanțe de 100%
3. **Perfecționism condiționat de societate**- omul este convinsă că așteptările nerealiste sunt stabilite de societate, fie că este vorba despre părinți, profesori, antrenori sau parteneri.

Cum să recunoști un perfecționist?

Semnele de avertizare ale perfecționismului la copii variază în funcție de vârsta și tipul de perfecționism pe care îl dezvoltă. În general, perfecționismul se manifestă după cum urmează:

- Dificultăți la îndeplinirea sarcinilor. Perfecționistul este convins că rezultatul nu este niciodată suficient de bun.
- Anxietate care însoțește eșecul.
- Sensibilitate exagerată la critică
- Toleranță scăzută la frustrare în caz de greșeală sau eșec.
- Procrastinare, prin intermediul căreia perfecționistul amână îndeplinirea sarcinilor solicitante.
- Autocritică, conștiință de sine și un sentiment de jenă care apare foarte curând și fără un motiv aparent.
- Probleme în luarea deciziilor sau prioritizarea sarcinilor.
- Critică excesivă față de sine și de ceilalți.

Presiunea din partea școlii și a părinților

Perfecționismul nu este o trăsătură înnăscută. Cercetătorii au descris **mai mulți factori** care contribuie la apariția acestuia:

- **Presiunea academică.** Copiii sunt motivați să ajungă la rezultate perfecte, deoarece vor să ajungă la un liceu sau la o universitate de prestigiu sau încearcă să obțină o bursă de merit. Aceste presiuni academice pot determina copiii să fie atât de motivați, pentru că altfel nu vor obține nimic în viață.
- **Factori biologici.** Deși perfecționismul nu este înnăscut, acesta poate avea o natură biologică. Este strâns legat de anumite tulburări mentale, cum ar fi tulburarea obsesiv-compulsivă sau tulburările alimentare.
- **Dorința de a face pe plac.** Unii copii doresc să obțină admirație și afecțiune dovedind că sunt perfecti din toate punctele de vedere. În unele cazuri, aceasta poate fi singura modalitate de a atrage atenția părinților.
- **Stimă de sine scăzută.** Perfecționiștii tind să se concentreze asupra greșelilor lor și să treacă cu vederea succesele. Acest lucru duce la sentimente proaste în ceea ce privește propria personalitate, deoarece simt că sunt la fel de buni ca realizările lor.
- **Influența părinților.** Copiii ar trebui lăudați, dar prea multă laudă poate avea un efect negativ. Când vă lăudați în continuu copilașii, chiar și pentru „banalități”, ei pot simți că, nu le este permis să greșească și vor încerca să reușească cu orice preț.
- **Părinți-perfecționiști.** Dacă părinții sunt perfecționiști, este mai mult ca sigur că vor educa aceiași perfecționiști.
- **Atenția presei.** La știri, auzim constant despre rezultatele excelente ale sportivilor și despre performanța perfectă a actorilor sau a cântăreților. Opusul este declarația presei, care afirmă că o singură greșeală a fost suficientă și sportivul și-a stricat întreaga carieră. Aceste povești din media, le pot oferi copiilor impresia că trebuie să fie perfecti în toate.
- **Trauma.** Experiențele traumatice la copii îi pot face să se simtă iubiți și acceptați numai atunci când dau spectacole fantastice.

Când perfecționismul devine o problemă

Doar pentru că, copilul dvs. este perfecționist nu înseamnă că ajunge automat la vârf. De fapt, perfecționismul poate avea efectul opus. Perfecționiștii experimentează adesea **anxietatea eșecului** care îi împiedică să reușească. Teama de eșec îi împiedică să încerce lucruri noi, ceea ce poate duce la mascarea durerii și a nemulțumirii. În exterior, perfecționiștii se manifestă ca oameni care nu sunt deranjați de nimic, deoarece expresia fricii și anxietății este, de asemenea, o manifestare a eșecului. Prin urmare, mulți dintre ei **suferă în liniște** pe măsură ce apar probleme.

Nivelurile ridicate de hormoni ai stresului sunt de asemenea strâns asociate cu perfecționismul. Perfecționiștii se simt presați și simt că trebuie să evite cu orice preț greșelile, ceea ce îi pune sub **stres constant**. Acesta poate afecta grav sănătatea fizică și emoțională a unei persoane pe termen lung și poate duce la probleme de sănătate mintală. Perfecționiștii prezintă un **risc mai mare de depresie**, anxietate și alte tulburări de sănătate mintală.

Transformați perfecționismul într-un avantaj

Ai observat semne de avertizare ale perfecționismului la copilul dvs.? Cu următoarele strategii, vă puteți ajuta copiii **să-și controleze perfecționismul** și să-l transforme într-o calitate bună a unei concurențe sănătoase.

- **Ajutați-vă copilul să aibă încredere în el.** Faceți diferite activități care îi fac pe cei mici să se simtă bine, și care să nu fie doar despre rezultate. Încercați voluntariatul, învățați împreună lucruri noi și familiarizați-vă cu activitățile creative. Datorită activităților care **nu țin concurență**, ci de activitatea în sine, copilul va avea o imagine sănătoasă a propriei sale personalități.
- **Aflați împreună ce poate controla și ce nu.** Copiii trebuie să înțeleagă că nu pot fi buni la toate și pur și simplu **nu pot controla unele lucruri**. Se pot controla pe ei înșine, dar nu mai pe profesorul care pregătește testele sau adversarii care pot fi mult mai buni și mai experimentați.
- **Învățați-i să vorbească sănătos cu ei înșine.** Așa numitul self-talk poate avea un efect semnificativ asupra bunăstării mentale a unui copil. Cu toate acestea, este important să distingem **autocritica de auto-compasiune**. Arătați copiilor că vorbiți și cu voi înșivă și că vă vorbiți cu amabilitate în cazul unei greșeli. De exemplu: „Nu m-am concentrat astăzi și am ars carnea pentru cină. Trebuie să mă

gândesc la altceva ”sau,, Am uitat să merg la bancă. O să fac asta mâine “.

- **Fii atenți la așteptările dvs.** Asigurați-vă că nu puneți presiune pe copilul dvs. și nu cereți prea mult de la el. Dacă perfecționismul său este condiționat de cerințele dvs., **reduceți cerințele dvs.**
- **Lăudați efortul, nu doar rezultatul.** Da, numărul complet de puncte din test merită laudă, dar arătați apreciere față de copii chiar dacă i-au lipsit câteva puncte pentru nota 10. Laudați copilul pentru munca grea și pentru că este amabil sunt cu prietenii săi. Asigurați-i, dar și pe dvs. înșivă, că **succesul nu este cel mai important lucru din viață.**
- **Stabiliți obiective realiste.** Discutați cu copiii dvs. despre obiectivele pe care doriți să le atingeți. Dacă atingerea acestor obiective necesită perfecțiune, luați împreună pericolele obiectivelor înalte și încercați să **reduceți puțin așteptările.** Începeți prin stabilirea împreună a unor obiective mai realiste.
- **Mărturisiți copiilor propriul dvs. eșec.** Cu siguranță nu ați realizat ceea ce v-ați dorit măcar o dată în viață. Recunoașteți în mod deschis copiilor dvs. că, în trecut nu ați obținut slujba mult visată sau că nu ați câștigat niciodată premiul mult visat. **Împărtășiți-le sentimentele** pe care le-ați trăit în acel moment.
- **Învățați-i să facă față eșecului.** Deși eșecul este neplăcut, îl putem tolera. Învățați copilul dvs. **să aibă o abordare sănătoasă în cazul unei dezamăgiri,** respingeri sau greșeli. Discuția cu un prieten, scrierea unui jurnal sau pictura/desenul îi vor ajuta pe copii să facă față eșecului și sentimentelor pe care le trăiesc.

Un anumit nivel de perfecționism este acceptabil și nu poate cauza probleme copiilor. Observați **modul în care copilul dumneavoastră răspunde la eșec,** că nu devine prea introvertit, că nu respinge prietenii și că eșecul nu este însoțit de expresii de agresivitate sau tristețe profundă. Dacă simțiți că ceva nu este în regulă, consultați un psiholog pentru copii.

Topul celor mai bogate țări ale lumii

Prof. Lalu Mihaela Victoria

Liceul Tehnologic "Ferdinand I", Râmnicu Vâlcea

Prof. Lalu Jany

Colegiul Național "Mircea cel Bătrân" Râmnicu Vâlcea

Produsul intern brut (PIB) reprezintă valoarea de piață a tuturor bunurilor și serviciilor finale ale unei națiuni într-un anumit an. Clasamentul include o listă de țări în funcție de PIB-ul nominal estimat de instituțiile financiare și de statistică, care este calculat în funcție de cursul valutar oficial de piață sau cel comunicat de guvern. PIB-ul nominal nu ține cont de diferențele de cost al vieții (costul menținerii unui anumit nivel de trai en) din diferite țări, iar rezultatele pot varia foarte mult de la un an la altul în funcție de fluctuațiile cursului de schimb al valutei țării respective. Asemenea fluctuații pot schimba poziția unei țări în clasament de la un an la altul, chiar dacă adeseori acestea determină diferențe reduse sau deloc în nivelul de trai al populației respective.

Comparațiile între bogățiile naționale sunt, de asemenea, făcute frecvent pe baza parității puterii de cumpărare (PPC), pentru a ajusta diferențele de cost al vieții din diferite țări. Alte valori, precum PIB-ul nominal pe locuitor și PIB-ul PPC pe locuitor sunt utilizate pentru a compara nivelul de trai național. În ansamblu, valorile PPC pe locuitor sunt mai puțin utilizate decât valorile PIB-ului nominal pe locuitor.

De-a lungul timpului, clasamentul economiilor naționale s-a modificat considerabil, Statele Unite au depășit producția Imperiului Britanic în jurul anului 1916, care, la rândul său, a depășit dinastia Qing ca producție totală cu decenii mai devreme. După inițierea tranziției Chinei către o economie de piață socialistă, prin privatizare controlată, poziția țării în clasament a crescut de la locul nouă în 1978, la locul doi în 2010. Creșterea economică a Chinei a accelerat în această perioadă, iar ponderea sa din PIB-ul nominal global a crescut de la 2% în 1980 la 18% în 2021. De asemenea, India a înregistrat un boom economic după punerea în aplicare a politicilor de liberalizare economică la începutul anilor 1990.

Statele Unite ale Americii – Populație: 339.277.000, VNB pe cap de locuitor: 70.930 USD

PIB total: 26,94 trilioane USD

Statele Unite sunt recunoscute la nivel global ca o țară bogată, cu o economie mare, diversă. Acest motor economic este condus de resurse naturale, cum ar fi petrolul și gazele și industriile foarte dezvoltate precum biotehnologia, inginerie și tehnologia computerelor.

SUA se bucură de un nivel relativ de stabilitate politică, în comparație cu alte părți ale lumii, ceea ce îi permite să mențină ordinea internă, sprijinind în același timp investițiile internaționale cu politici durabile.

China – Populație: 1,425 mld. loc., VNB pe cap de locuitor: 12.720,22 USD

PIB total: 17,96 trilioane USD

Dezvoltarea economică în China are loc sub conducerea Partidului Comunist Chinez în baza planurilor cincinale. În urma tempourilor de creștere economică rapidă, guvernul a hotărât să mențină creșterea în jurul a 8-9 % pe an. Cu ajutorul investițiilor externe, din care aproximativ 80% sunt investițiile chinezilor cu trai permanent peste hotare, economia Chinei ar trebui să întrecă economia SUA.

În primele etape creșterea economică s-a datorat agriculturii, care a fost scutită de multe limitări impuse în epoca Mao. Partidul încuraja producția, manufactura la scară largă. Astfel în țară au apărut numeroase manufacturi, care creau un deficit de resurse datorită utilizării iraționale. Întreprinderile de stat rămâneau adesea falimentare. Ca să facă față schimbărilor de structură, guvernul reformează sistemul educațional, trimite studenții peste hotare, în special Japonia și SUA, favorizează importul de tehnologii. Are loc dezvoltarea tehnologiilor informaționale, telecomunicațiilor, biotehnologiilor, sectorului medical. În districtul Haidian, la nord de Beijing a fost creată Silicon Valley chineză. Dezvoltarea economică are și efecte secundare, în zonele rurale, nivelul șomajului depășește de 2 ori indicii oficiali de 4,6 %. Neoficial, China favorizează emigrația.

Germania – Populație: 83,25 mil. loc., VNB pe cap de locuitor: 33.823,57 USD

PIB total: 4,46 trilioane USD

În 2023, PIB-ul nominal al Japoniei s-a ridicat la circa 4.232 miliarde de dolari, față de aproximativ 4.500 miliarde de dolari pentru Germania, al cărei PIB nominal a fost stimulat de inflație, care s-a menținut ridicată în această țară anul trecut.

Însă în termeni reali, adică excluzând inflația, PIB-ul Japoniei a accelerat anul trecut (+1,9%, față de 1% în 2022), în timp ce economia germană s-a contractat cu 0,3%, potrivit datelor oficiale publicate în ianuarie.

Mare putere exportatoare, Germania suferă din cauza cererii externe slabe, a costurilor energetice pentru marele său sector manufacturier și a ratelor dobânzilor majorate de Banca Centrală Europeană (BCE) în încercarea de a învinge inflația.

Japonia – Populație: 125,1 mil. loc., VNB pe cap de locuitor: 33.823,57 USD

PIB total: 4,232 trilioane USD

Japonia a fost eclipsată de Germania ca a treia cea mai mare economie a lumii și a intrat în recesiune, potrivit datelor publicate joi, în timp ce țara se luptă cu un yen slab și cu o populație îmbătrânită și în scădere.

Economia Japoniei, acum a patra cea mai mare din lume, a crescut cu 1,9% în 2023 în termeni nominali - ceea ce înseamnă că nu este ajustată pentru inflație - dar în dolari, produsul său intern brut (PIB) s-a situat la 4,2 mld. dolari, față de 4,5 mld. dolari pentru Germania.

Schimbarea, care intervine la mai mult de un deceniu după ce a cedat locul al doilea Chinei, a fost atribuită scăderilor puternice ale yenului în raport cu dolarul din ultimii doi ani. Un yen mai slab afectează profiturile din exporturi atunci când veniturile sunt repatriate. Moneda japoneză a scăzut cu aproape o cincime față de dolarul american în 2022 și 2023.

La fel ca Japonia, Germania este săracă în resurse, are o populație îmbătrânită și este puternic dependentă de exporturi. Cea mai mare economie a Europei a fost, de asemenea, zgduidă de creșterea prețurilor la energie cauzată de războiul Rusiei în Ucraina, de creșterea ratelor dobânzilor în zona euro și de o lipsă cronică de forță de muncă calificată.

În timp ce producătorii japonezi de automobile și alți exportatori au beneficiat de un yen slab - care face ca bunurile lor să fie mai ieftine pe piața internațională - criza de forță de muncă din această țară este mai gravă decât cea din Germania și se luptă să rezolve problema ratei scăzute a natalității.

Eșecul încercărilor guvernului de a crește rata natalității înseamnă că se așteaptă ca deficitul cronic de forță de muncă să se agraveze, chiar dacă țara primește un număr record de lucrători străini. Printre soluțiile pentru remedierea situației, se numără promovarea reformelor structurale, inclusiv să se aducă mai multe femei în muncă cu normă întreagă și să se reducă barierele în calea investițiilor străine.

India – Populație: 1,440 mld. loc., VNB pe cap de locuitor: 8.230 USD

PIB total: 3,417 trilioane USD

India a înregistrat un boom economic după punerea în aplicare a politicilor de liberalizare economică la începutul anilor 1990. Se estimează că, în termeni de PIB pe cap de locuitor, India ar putea depăși atât Germania cât și Japonia.

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord – Populație: 66,97 mil. loc., VNB pe cap de locuitor: 55.210 USD

PIB total: 3,089 trilioane USD

Economia Marii Britanii a crescut cu 0,6% în primele trei luni ale anului, ceea ce a devansat așteptările analiștilor. Este prima creștere din ultimele 4 trimestre, economia ieșind din recesiunea tehnică din a doua jumătate a anului trecut.

Comparativ cu primul din trimestru din 2023, creșterea din T1/2024 a fost de 0,2%. Creșterea trimestrială a fost cu 0,2 puncte procentuale mai mare decât așteptările analiștilor datorită sectorului industrial care a avut o performanță mai bună decât se anticipa în luna martie. Producția industrială a crescut cu 0,3% față de o contracție de 0,5% conform anticipațiilor.

Franța – Populație: 64,86 mil. loc., VNB pe cap de locuitor: 40.886 USD

PIB total: 2,779 trilioane USD

Pe fondul unei creșteri mai lente decât se estima anterior, Franța vrea să reducă cheltuielile cu 16 miliarde de euro în 2024, ceea ce arată o situație complicată pentru a doua economie a zonei euro.

Italia – Populație: 58,94 mil. loc., VNB pe cap de locuitor: 53.280 USD

PIB total: 2,16 trilioane USD

Analiștii economici apreciază că performanța economică mai bună a Italiei se datorează stimulentele fiscale solide din construcții, a programului de subvenții pentru îmbunătățirea locuințelor introdus în 2020.

Canada – Populație: 38,93 mil. loc., VNB pe cap de locuitor: 57.760 USD

PIB total: 2,08 trilioane USD

Canada are unul dintre cele mai mari venituri nominale pe cap de locuitor la nivel global, iar economia sa avansată se situează printre cele mai mari din lume, bazându-se în principal pe resursele sale naturale abundente și pe rețelele comerciale internaționale bine dezvoltate. Canada este recunoscută ca o putere mijlocie pentru rolul său în afacerile internaționale, cu tendința de a urmări soluții multilaterale.

Brazilia – Populație: 2015,3 mil. loc., VNB pe cap de locuitor: 17.270 USD

PIB total: 2,08 trilioane USD

Economiștii prognozează la începutul anului trecut o creștere de doar 0,8% la sfârșitul anului 2023. Producția record de soia și porumb a contribuit la creșterea economică a țării.

Concluzii

Economia mondială ar urma să înregistreze încă un an de creștere lentă, dar constantă, pe fondul avansului SUA, al dificultăților provocate de inflația ridicată, al cererii slabe din China și Europa și al efectelor negative cauzate de cele două războaie regionale.

Instituțiile financiare internaționale estimează o creștere a PIB-ului global de 3,2% în 2024 și în 2025 - aceeași rată ca în 2023. Prognoza pentru 2024 a fost revizuită în creștere cu 0,1 puncte procentuale, față de estimarea din ianuarie, în special în urma îmbunătățirii perspectivei SUA.

Bibliografie

1. <https://www.agerpres.ro/economic-extern/2024/04/16>
2. [https://ro.wikipedia.org/wiki/Lista_%C8%9B%C4%83rilor_%C3%AEn_func%C8%9Bie_de_PIB_\(nominal\)](https://ro.wikipedia.org/wiki/Lista_%C8%9B%C4%83rilor_%C3%AEn_func%C8%9Bie_de_PIB_(nominal))
3. https://ro.wikipedia.org/wiki/Lista_%C8%9B%C4%83rilor_dup%C4%83_popula%C8%9Bie
4. <https://www.zf.ro/business-international>
5. <https://www.capital.ro/>

Criza elevului „online”- succesul și insuccesul școlar

Prof. înv. primar Ionescu Nicoleta Cristina
Școala Gimnazială „Anton Pann”, Râmnicu Vâlcea

Criza elevului „online” este o problemă majoră în mediul de învățare actual, mai ales pentru elevii din ciclul primar care au fost nevoiți să învețe online din cauza pandemiei de COVID-19. Pentru mulți elevi, acest mod de învățare poate fi un factor de stres și anxietate și poate afecta succesul lor școlar.

Succesul școlar reprezintă o experiență plină de entuziasm, ce motivează și provoacă la autodepășire, nivelul de aspirație al elevului înregistrând o creștere. (Sillamu, 2009, *apud* Pânișoară, I.- O, Manolescu, M., *Pedagogia învățământului primar și preșcolar I*, București, 2019, Editura Polirom., p.672) Succesul elevului online depinde de o serie de factori. În primul rând, adaptarea la mediul de învățare online poate fi un factor cheie în succesul elevului. Elevii trebuie să fie capabili să își adapteze stilul de învățare și să își ajusteze abilitățile în funcție de cerințele mediului online. Sprijinul social și emoțional poate juca un rol important în succesul elevului online.

Eficiența învățării și motivația elevilor depind de relaționarea a trei dimensiuni: „prezența educativă (procesele cognitive și sociale), prezența socială (procesele de grup) prezența cognitivă (construcții, semnificații, conexiuni rezultate din interacțiunea primelor două).” (Albulescu I., Catalano H., e-DIDACTICA. Procesul de instruire în mediul online, București, 2021, Editura Didactica Publishing House, p. 79)

Am asistat la o perturbare educațională de proporții, odată cu trecerea forțată în mediul online a întregului proces de instruire. Unul dintre motivele de îngrijorare a fost succesul și insuccesul școlar, având în vedere condițiile de școlarizare la distanță. Cartile de specialitate abordează diferite aspecte ale procesului de instruire online, inclusiv abilitățile de învățare autodirijată, dezvoltarea unei atitudini pozitive față de învățare, interconectivitatea între elevi, profesori și părinți, precum și modul de a face față dificultăților tehnice și de comunicare.

Succesul elevului online este strâns legat de abilitățile de învățare autodirijată. Elevii care au dezvoltat aceste abilități sunt capabili să își gestioneze timpul, să își organizeze materialele și să-și creeze propriile strategii de învățare. Elevii care învață online pot să aibă un nivel mai ridicat de succes dacă reușesc să se adapteze la mediul online și să dezvolte abilități de auto-disciplină. Un mediu de învățare online poate oferi elevilor posibilitatea de a-și organiza timpul și de a lucra în ritmul propriu. Învățarea online prezintă avantaje indiscutabile, din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și de oriunde, elevii pot alege domeniile de interes și le pot accesa în ritm propriu. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, iar programul este mult mai flexibil. Fiecare elev parcurge în mod independent materialul propus. Elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională adecvată. Elevii introvertiți tind să fie astfel mai activi, inhibiția fiind mult diminuată, fără a fi influențați de reacțiile celor din jur. Succesul elevului online vine din faptul că, în condiții pedagogice bine anticipate și articulate strategic, acesta este provocat să devină proactiv, să fie un căutător de cunoaștere. Personalizarea lecțiilor se poate realiza prin introducerea de scheme de lecții, fișe de lucru, link-uri către resurse educaționale deschise, documente audio/video în clasa virtuală și sarcini individuale.

Din altă perspectivă, insuccesul elevului online este legat de faptul că sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori, elevi și elevi, cu reale efecte în timp. Dificultățile tehnice și de comunicare pot fi, de asemenea, un obstacol pentru succesul elevului online. Este important ca elevii să fie capabili să acceseze tehnologia necesară pentru a participa la lecțiile online și să comunice cu colegii și profesorii lor, dar în momentul în care aceștia nu sunt familiarizați cu platformele educaționale și sunt trecuți forțat în mediul online, copiii trec prin dificultăți manifestate în crize. Aceste dificultăți pot fi de natură tehnică (problemele de conectivitate și accesul la tehnologie), psihologică (sentimentul de izolare sau stresul cauzat de învățarea la distanță) sau legate de procesul de învățare în sine (dificultatea de a păstra atenția în timpul lecțiilor online sau de a înțelege materialele de învățare fără ajutorul direct al profesorilor). Criza elevului online poate fi amplificată în cazul elevilor care au nevoi speciale de învățare sau care provin din familii defavorizate. Acești elevi pot avea nevoie de un sprijin suplimentar pentru a face față procesului de învățare online și pentru a-și îndeplini obiectivele școlare.

Elevii care învață online pot întâmpina dificultăți în a-și menține nivelul de angajament și motivare pentru a învăța. Absența unui cadru fizic de clasă și interacțiunea cu colegii și profesorii poate duce la izolare și demotivare. De asemenea, elevii pot fi afectați de probleme tehnice sau de lipsa accesului la resursele necesare pentru a învăța online.

Este important ca elevii, profesorii și părinții să fie conștienți de aceste probleme și să lucreze împreună pentru a găsi soluții și pentru a ajuta elevii să depășească criza elevului online. Acest lucru poate include furnizarea de resurse și tehnologie adecvate, dezvoltarea abilităților de învățare autodirijată și sprijinul emoțional și social pentru elevi.

Bibliografie

1. Albușescu I., Catalano H., (2021), e-DIDACTICA. Procesul de instruire în mediul online, București, Editura Didactica Publishing House.
2. Apostu, O., M., Fartușnic, C., Florian, B., Horga, I., Novak, C., Voinea, L. (2015), Analiza sistemului de învățământ preuniversitar din România din perspectiva unor indicatori statistici. Politici educaționale bazate pe date, București, Editura Universitară.
3. Berger, G. (1972), Omul modern și educația sa, București, Editura Didactică și Pedagogică.
4. Bloom, B.S. (1981) Human characteristics and School Learning, New York, McGraw Hill.
5. J. W. Botkin, M. Elmandjra, M. Malița (1981) Orizontul fără limite al învățării, București, Editura Politică.
6. Manolescu M., (2015), Referențialul în evaluarea școlară, București, Editura Universitară.
7. Manolescu M., Frunzeanu M. (2016), Perspective inovative ale evaluării în învățământul primar. Evaluarea digitală, București, Editura Universitară.
8. Peretti, A. (1996), Educația în schimbare, Iași, Editura Spiru Haret.
9. Piaget, J. (1972), Încotro merge educația, UNESCO, Paris, în F. Mahler, Sociologia educației și învățământului, București, Editura Didactică și Pedagogică.
10. Pânișoară, I.- O, Manolescu, M. (2019), Pedagogia învățământului primar și preșcolar II, București, Editura Polirom.
- 11.

Educația – factorul progresului

Prof. Alina Mihăilescu

Colegiul Național de Informatică "Matei Basarab" Râmnicu Vâlcea

Educația pentru tehnologie și progres formează omului capacitatea de a-și tehnologiza activitatea și de a opera tehnologii în variate domenii. Este tipul de educație care răspunde la întrebarea cu privire la modalitatea de devenire întru ființă. Al doilea termen indică calitatea schimbării: progresistă. În cotidian însă acest tip de educație este înțeles la nivelul de suprafață: o educație pentru însușirea tehnologiilor moderne de producere a valorilor materiale și pentru progresul tehnic, economic, științific.

Educația pentru tehnologie și progres vizează formarea și cultivarea aptitudinilor generale și speciale și a atitudinilor afective, motivaționale și caracteriale, deschise în direcția aplicării sociale a cuceririlor științifice în condiții economice, politice și culturale specifice modelului societății postindustriale de tip informațional. Folosirea tehnologiilor implică un grad de civilizație, iar avantajele civilizației nu necesită demonstrații, odată ce produsele revoluției tehnologice fac parte din mediul nostru ambiant. „Revoluția informatică extinsă la alte planuri (prima revoluție globală) constituie un prag al intrării modernității într-o fază nouă, care după depășirea unui interval de tranziție capătă conturul și coerența unei paradigme ce poate deveni emblematică în secolul XXI: geomodernitatea” .

Actualmente, toate aceste schimbări în această societate postindustrializată, informatizată cu implicațiile firești în activitatea cotidiană, ne determină să acordăm o atenție corespunzătoare Educației tehnologice sau

Educația pentru noua tehnologie și progres.

Am încercat să redăm în schema următoare, relația: Om-Societate- Tehnologie-Educație sub forma unui circuit închis, evidențiind legătura reversibilă „Om-Tehnologie”, cu implicațiile evidente la nivelul societății și educației .

Secolul XXI va continua această dezbatere, o va intensifica, va sta sub semnul acestor probleme deschise. Țara noastră se aliniază țărilor europene, care au depășit stadiul de „alfabetizare digitală”, cu un tineret foarte receptiv în domeniul noilor tehnologii.

Dezvoltarea tehnologică, progresele științifice și tehnice, trecerea de la societatea industrializată la cea postindustrială, informatizată, marile probleme globale create de civilizație și cu care omenirea se confruntă determină o atenție corespunzătoare educației pentru tehnologie și progres. Explozia informațională și uzura accelerată a cunoștințelor științifice, tehnice ca și proliferarea, diversificarea și perfecționarea continuă a produselor tehnologice impun educația tehnologică prin care omul să fie capabil să stăpânească mai bine și să exploateze mai eficient tehnologia nouă.

Obiective instructiv-educative ale educației tehnologice:

- cultivarea unui veritabil umanism tehnologic;
- dezvoltarea spiritului științific de cercetare;
- amplificarea capacităților creative, a disponibilităților pentru invenție și inovație;
- inițierea în pregătirea tehnico-practică;
- inițierea în limbajele tehnologice specifice;
- cunoașterea dezvoltării științei și tehnicii, a istoriei sumare a ingeniozității spiritului uman;
- înțelegerea raportului dintre tehnologie-mediul și cultivarea unei atitudini și a unui comportament ecologic;
- cunoașterea marilor familii profesionale, cu specific tehnologic, pentru o viitoare opțiune socioprofesională.

Cultivarea unui veritabil umanism tehnologic trebuie să se fundamenteze pe ideea că omul este scopul evoluției sociale, inclusiv al progresului tehnologic. Astfel, progresul tehnico-științific este conceput în folosul omului și umanității, și nu al subordonării și compromiterii condiției umane. Aceasta înseamnă că știința și tehnologia trebuie să fie utilizate în sens benefic și nu nefast pentru autodistrugere. Totodată, automatizarea și robotizarea urmăresc să-l facă pe om disponibil pentru noi acte de creație, evitând alienarea și stresul.

Amplificarea capacităților creative, a disponibilităților pentru invenție și inovație. Acele națiuni care știu să depisteze și să pună în valoare potențele creatoare ale propriului popor sunt avantajate în această cursă acerbă de competențe și tehnologii avansate. Deși teoria factorială a creativității, elaborată de Guilford, evidențiază faptul că cea mai mare parte a comportamentului creativ ține de ereditate; totuși, multe capacități, desigur, în anumite limite, pot fi exersate și dezvoltate prin tehnici, metode și procedee adecvate. Astfel, gândirea divergentă - capacitate de a da mai multe soluții aceleiași probleme - se poate dezvolta prin proceduri și probleme de genul: „dați cât mai multe utilități unui obiect”; „arătați consecințele unui eveniment în timp și spațiu”; „folosiri neobișnuite” etc.

Inițiere în limbajele matematice, tehnologice specifice. În societatea actuală, dar mai ales viitoare, cel puțin patru limbaje se impun a fi cunoscute: al computerelor, al informatizării; limbajul matematic, ca limbaj universal; limbajul desenelor tehnice și simbolistica specifică domeniului tehnologic; limba engleză - ca mijloc de informare tehnică, de codificare a comenzilor, a prospectelor existente pe orice tip de tehnologie, indiferent de proveniență. Combaterea analfabetismului tehnologic funcțional, la orice vârstă și prin mijloace instructiv-educative adecvate, este un imperativ al zilelor noastre.

Cunoașterea dezvoltării științei și tehnicii, istoria sumară a ingeniozității spiritului uman. Cunoașterea marilor legi ale naturii ca macrosistem (și nu privit didacticist), din punctul de vedere al unei discipline de învățământ), nu se poate realiza decât printr-o tratare istorică a evoluției științei umane, precum și printr-o viziune interdisciplinară, conducând în ultimă instanță la structurarea unor fundamente ale concepției despre lume și viață (de exemplu, înțelegerea bipolarității în natură și univers).

Înțelegerea raportului dintre tehnologie, mediu și cultivarea unei atitudini și a unui comportament ecologic. Prin realizarea acestui obiectiv se ajunge la cunoașterea legilor ecologice, a relațiilor ecologice, a dezechilibrelor create de om prin civilizație și tehnologie, a marilor conflicte dintre tehnologie, mediu și societate.

Cunoașterea familiilor profesionale cu specific tehnologic pentru o viitoare opțiune socioprofesională.

Educația tehnologică are menirea de a-i dezvolta elevului și capacitatea de a alege, și nu de a fi selectat în ceea ce privește calificarea sa ulterioară; de a alege în cunoștință de cauză, și nu de a fi „orientat” și „dirijat”. În contextul apariției de noi profesii - speranțe ale viitorului - declanșate de înalte tehnologii, de informatizare, procesare și automatizare, se cer a fi cunoscute calitățile, aptitudinile generale și speciale umane corespunzătoare acestor noi profesii. Asemenea lucru implică o inventariere a acestor calități și corelarea lor cu standardele vocaționale specifice fiecărei profesii.

Teoria pedagogică a învățământului la distanță pornește de la încercările de definire a educației la distanță. Istoric, educația la distanță însemna studiul prin corespondență, însă accepțiunile actuale tind să fie mai apropiate de metode de transmitere a materialelor susținute de tehnologii audio, video și (mai frecvent și deschizând mai multe posibilități) prin Internet.

În general, se vorbește despre educație la distanță atunci când profesorul și studentul (studentii) sunt separați prin distanță fizică și tehnologia (audio, video, rețele de calculatoare, material tipărit) îmbinată uneori cu comunicarea față în față, este folosită pentru instruire. Educația la distanță presupune înscrierea și studiul la o instituție de instruire, care asigură materialele didactice pregătite într-o ordine secvențială și logică pentru ca studentii să studieze pe cont propriu. La sfârșitul fiecărei etape, studentul trimite prin fax sau e-mail către instructori calificați, produsul muncii sale spre corectare, clasare și orientare tutorială pe problemele temei de studiu. Sarcinile corectate sunt înapoiate, acest schimb asigurând o relație student-profesor personalizată.

Cumpărăturile compulsive

*Prof. Înv. Preșcolar Cotescu Mariana-Mihaela
Liceul Tehnologic „Justinian Marina”, Băile Olănești, Jud. Vâlcea*

Cumpărăturile compulsive sunt caracterizate a fi un comportament definit prin achiziționarea repetată și exagerată de produse ori servicii, deseori într-un mod impulsiv și fără a lua în considerare urmările financiare sau emoționale. Această comportare poate deveni nesigură și poate afecta calitatea vieții unei persoane, relațiile și situația sa financiară.

De ce apare dorința de cumpărături compulsive?

Dorința de a face cumpărături compulsive poate fi stârnită și susținută de mai mulți factori, iar motivele pot fi diferite de la o persoană la alta:

Stres și neliniște: Mulți oameni folosesc cumpărăturile pentru a face față stresului, neliniștii, temerilor sau altor emoții negative. Cumpărăturile pot oferi o redusă alinare psihologică sau o senzație de mulțumire temporară.

Publicitate și contrângere socială: Publicitatea, media și presiunea socială pot juca un rol major în creșterea dorinței de a face cumpărături compulsive. Reclamele și influencerii de pe rețelele sociale pot promova un stil de viață bazat pe consum, provocând presiuni asupra persoanelor pentru a cumpăra mai mult.

Dorința de a obține reduceri și oferte: Unele persoane pot fi motivate de compulsiunea de a găsi reduceri, oferte speciale sau de a profita de unele vânzări. Această dorință de a economisi bani poate duce la cumpărături impulsive, chiar dacă nu este neapărată nevoie de acele produse.

Probleme psihologice imediate: Cumpărăturile compulsive pot fi asociate cu tulburări psihologice, cum ar fi tulburarea obsesiv-compulsivă (TOC), tulburarea de anxietate socială sau tulburarea depresivă majoră.

Cum pot fi cumpărăturile compulsive influențate de educația financiară?

Educația financiară poate fi o unealtă solidă în prevenirea și gestionarea cumpărăturilor compulsive. Învățarea abilităților de gestionare a banilor și dezvoltarea unei perspective financiare sănătoase pot ajuta o

persoană să își controleze mai bine comportamentul legat de cumpărături și să facă alegeri financiare mai chibzuite.

Conștientizarea bugetului: Educația financiară îi învață pe oameni cum să își creeze și să își respecte un buget. Prin stabilirea de limite pentru cheltuieli și urmărirea acestora, o persoană poate reduce riscul de cheltuieli compulsive care depășesc bugetul.

Identificarea nevoilor reale: O educație financiară puternică ajută o persoană să facă diferența dintre nevoile reale și dorințele impulsivității. Cunoașterea deosebirii dintre ceea ce este primordial și ceea ce este dorință, poate ajuta la evitarea cheltuielilor inutile.

Învățarea abilităților de economisire: Oamenii pot învăța cu ajutorul educației financiare cum să economisească bani pentru obiectivele importante și cum să investească pentru viitorul lor. Acest lucru poate oferi o alternativă sănătoasă la cumpărăturile compulsive, întrucât persoana poate obține satisfacție din progresul spre obiectivele financiare.

Evaluarea consecințelor financiare: O educație financiară adecvată ajută la înțelegerea consecințelor financiare ale cheltuielilor impulsivității și a datoriilor. Acest lucru poate motiva o persoană să ia decizii financiare mai raționale și să evite îndatorarea excesivă.

Ce metode pot stăpâni tendința de a face cumpărături compulsive?

Stăpânirea tendinței de a face cumpărături compulsive poate implica timp, efort și autocontrol, dar există numeroase metode eficiente pe care le putem folosi pentru a aborda acest comportament problematic. Iată câteva strategii care ne pot ajuta:

Creăm un buget: Stabilim un buget lunar care să includă toate cheltuielile necesare, precum facturile, chiria, alimente și economii. Alocăm o sumă rezonabilă pentru cumpărături și respectăm bugetul cu rigurozitate.

Facem o listă de cumpărături: Înainte de a merge la cumpărături, facem o listă detaliată a lucrurilor de care avem nevoie. Stabilim o limită de timp pentru cumpărături și evităm să cumpărăm produse care nu sunt pe listă.

Evităm locurile de cumpărături: Dacă ne confruntăm cu tentații frecvente, încercăm să evităm sau să reducem vizitele la centrele comerciale sau magazinele online. Stabilirea unor limite în ceea ce privește expunerea la locurile de cumpărături ne poate ajuta să ne controlăm mai bine impulsurile.

Recunoaștem factorii declanșatori: Încercăm să identificăm factorii care ne determină să facem cumpărături compulsive, cum ar fi stresul, anxietatea sau plictiseala. Una dintre cele mai eficiente modalități de a controla comportamentul compulsiv este să înțelegem ce stă la baza lui și să găsim alternative sănătoase pentru a face față acestor emoții.

Stabilim un termen de așteptare: Înainte de a efectua o achiziție importantă, ne acordăm timp pentru a reflecta. Stabilim un termen de așteptare, cum ar fi 24 de ore sau mai mult, înainte de a face achiziția. Acest lucru ne oferă ocazia de a evalua cu atenție dacă avem nevoie cu adevărat de produsul respectiv.

Căutăm ajutor profesional: Dacă cumpărăturile compulsive ne afectează în mod semnificativ viața sau sunt dificil de gestionat, căutăm ajutor de la un terapeut sau consilier specializat în comportamentul obsesiv-compulsiv sau în probleme legate de cheltuieli excesive.

Pot fi cumpărăturile compulsive privite ca un aspect pozitiv pentru psihicul nostru?

Cumpărăturile compulsive nu sunt privite în mod obișnuit ca un aspect pozitiv pentru psihicul nostru. De fapt, ele sunt considerate, în general, o atitudine nesigură și pot avea un impact negativ asupra stării noastre mentale și a calității vieții noastre din mai multe motive:

Stres financiar: Cheltuielile compulsive pot duce la datorii semnificative și probleme financiare, ceea ce poate genera un stres financiar intens care afectează psihicul.

Sentimente de vinovăție și rușine: După cumpărăturile compulsive, putem simți sentimente de vinovăție, rușine și regret, ceea ce poate afecta starea de bine personală.

Impact asupra relațiilor: Cumpărăturile compulsive pot crea tensiuni în relații, în special atunci când persoanele din jurul nostru se simt afectate de cheltuielile excesive.

Dependență de obiecte materiale: Cumpărăturile compulsive pot crea o dependență de obiecte

materiale pentru a experimenta o senzație temporară de fericire sau plăcere, ceea ce poate să nu fie o modalitate sănătoasă de a ne satisface nevoile emoționale.

Probleme de autocontrol și impulsivitate: Comportamentul compulsiv poate reflecta dificultăți în gestionarea impulsurilor și lipsa autocontrolului, ceea ce poate duce la consecințe negative asupra vieții cotidiene.

Cu toate acestea, este important să înțelegem că un anumit nivel de cumpărături sau de răsfăț personal poate avea un efect pozitiv asupra stării noastre de bine, în măsura în care este echilibrat și gestionat adecvat. Cumpărăturile responsabile și sporadice pot să ofere o senzație de satisfacție sau plăcere, dar excesul și impulsivitatea pot fi dăunătoare. Este important să avem autocontrol și să învățăm să gestionăm cheltuielile într-un mod care să nu pună în pericol bunăstarea noastră financiară sau emoțională. Dacă cumpărăturile compulsive devin o problemă, căutarea ajutorului psihologic profesionist poate fi esențială pentru a dezvolta abilități de gestionare mai sănătoase.

Cultură și educație financiară

*Prof. înv. primar Dogaru Nicuța Aura
Colegiul Național de Informatică „Matei Basarab”, Râmnicu Vâlcea*

Cultura și educația financiară reprezintă două aspecte esențiale ale vieții moderne, care joacă un rol crucial în gestionarea eficientă a resurselor financiare și în luarea deciziilor informate legate de bani.

Cultura financiară se referă la atitudinea, valorile și comportamentele unei societăți în ceea ce privește gestionarea banilor și a resurselor financiare. Aceasta include conștientizarea importanței economisirii, a investițiilor responsabile și a evitării datoriilor excesive. O cultură financiară sănătoasă încurajează o abordare echilibrată față de bani și promovează responsabilitatea financiară la nivel individual și comunitar.

Pe de altă parte, educația financiară se concentrează pe furnizarea de cunoștințe, abilități și instrumente practice necesare pentru a gestiona eficient finanțele personale și pentru a lua decizii financiare informate. Aceasta include învățarea despre bugetare, economisire, investiții, gestionarea datoriilor, impozite și planificare pentru viitor. Educația financiară are scopul de a dezvolta competențe financiare esențiale care să ofere indivizilor capacitatea de a lua decizii înțelepte și de a se adapta la schimbările economice.

Un nivel ridicat al culturii și educației financiare într-o societate poate avea multiple beneficii, inclusiv reducerea riscului de sărăcie și de datorii excesive, creșterea stabilității financiare la nivel individual și familial, și stimularea creșterii economice. De asemenea, promovarea culturii și a educației financiare poate contribui la reducerea inegalităților sociale și la îmbunătățirea bunăstării generale a societății.

Cultura financiară este reflectată în atitudinea și comportamentul unei societăți față de gestionarea banilor și a resurselor financiare. Aceasta include înțelegerea importanței economisirii, a investițiilor și a evitării datoriilor excesive.

Educația financiară este un proces continuu de dobândire a cunoștințelor și abilităților necesare pentru a lua decizii financiare informate. Aceasta include învățarea despre gestionarea bugetului, economisire, investiții, taxe și alte aspecte financiare.

O cultură și educație financiară solidă sunt esențiale pentru asigurarea stabilității financiare la nivel individual, familial și societal. Acestea contribuie la creșterea autonomiei și a siguranței financiare a indivizilor și familiilor.

Promovarea culturii și educației financiare poate ajuta la reducerea inegalităților sociale și economice. Accesul la informații și resurse financiare poate fi un factor-cheie în lupta împotriva sărăciei și excluziunii sociale.

Un nivel ridicat al culturii și educației financiare poate duce la o mai mare încredere în sistemul financiar și la o implicare mai activă în luarea deciziilor legate de bani. Acest lucru poate contribui la stimularea creșterii economice și a dezvoltării durabile.

Educația financiară ar trebui să fie accesibilă tuturor categoriilor sociale și să fie încorporată în

programele școlare încă de la vârste fragede. În plus, programele de educație financiară adresate adulților pot fi implementate pentru a sprijini dezvoltarea continuă a competențelor financiare.

Tehnologia joacă un rol important în promovarea culturii și educației financiare. Aplicațiile mobile, platformele online și alte instrumente digitale pot facilita accesul la informații și resurse financiare și pot încuraja gestionarea eficientă a banilor.

Parteneriatele între sectorul public, privat și organizațiile non-guvernamentale pot fi cruciale în promovarea culturii și educației financiare. Aceste colaborări pot facilita dezvoltarea și implementarea unor programe eficiente de educație financiară.

Evaluarea și monitorizarea impactului programelor de educație financiară sunt importante pentru a asigura eficacitatea acestora și pentru a identifica nevoile și oportunitățile de îmbunătățire continuă.

Cultura și educația financiară pot contribui la reducerea stresului și anxietății legate de bani. Înțelegerea și controlul asupra situației financiare personale pot spori bunăstarea mentală și emoțională a indivizilor și a familiilor lor.

O cultură și educație financiară adecvată pot promova responsabilitatea și autonomia financiară la nivel individual. Capacitatea de a lua decizii informate și de a gestiona eficient resursele financiare poate oferi o mai mare libertate și independență financiară.

Promovarea culturii și educației financiare poate juca un rol important în prevenirea fraudelor și a schemelor financiare neloiale. O mai mare înțelegere a conceptelor financiare și a riscurilor asociate poate ajuta oamenii să evite să devină victime ale escrocilor.

Cultura și educația financiară pot contribui la creșterea incluziunii financiare, în special în rândul comunităților marginalizate și al celor cu acces limitat la serviciile financiare. Înțelegerea și accesul la servicii bancare, asigurări și alte instrumente financiare pot spori securitatea și bunăstarea acestor comunități.

Dezvoltarea unei culturi și educații financiare în rândul antreprenorilor și a micilor întreprinderi poate spori șansele de succes și durabilitatea afacerilor lor. Înțelegerea conceptelor financiare esențiale, cum ar fi gestionarea fluxului de numerar și evaluarea riscurilor, poate contribui la creșterea sustenabilă a acestor întreprinderi.

Educația și cultura financiară pot fi un instrument puternic în abordarea problemelor economice și sociale globale, cum ar fi sărăcia, inegalitatea și schimbările climatice. Înțelegerea relațiilor complexe dintre finanțe, economie și sustenabilitate poate inspira acțiuni individuale și colective pentru a promova schimbări pozitive în societate.

Investiția în promovarea culturii și educației financiare poate aduce beneficii semnificative pe termen lung, atât la nivel individual, cât și la nivel societal. Prin dezvoltarea unei înțelegeri mai profunde a finanțelor personale și a sistemelor financiare, putem construi o lume mai echitabilă, mai rezilientă și mai prosperă pentru toți.

Investiția în cultura și educația financiară reprezintă un pilon fundamental al dezvoltării sociale și economice durabile. Prin promovarea înțelegerii și abilităților financiare, putem construi o societate mai stabilă, mai echitabilă și mai prosperă pentru toți cetățenii.

În concluzie, cultura și educația financiară sunt fundamentale pentru construirea unei societăți financiar responsabile și sustenabile. Prin promovarea unei înțelegeri mai bune a finanțelor personale și a abilităților practice necesare pentru a gestiona eficient banii, putem contribui la îmbunătățirea calității vieții individuale și la dezvoltarea economică a societății în ansamblu.

Bibliografie

1. Lusardi, A., & Mitchell, O. S. (2011). Financial literacy around the world: an overview. *Journal of Pension Economics & Finance*, 10(4), 497-508.

De ce este importantă educația financiară?

Secretar șef Bușu Liliana

Școala Gimnazială „Anton Pann”, Râmnicu Vâlcea

Ce este educația financiară? Este o întrebare al cărei răspuns diferă de la persoană la persoană. Când se discută despre bani, devenim brusc atenți, dar dacă vine vorba despre educația financiară, ne plictisim și vrem să schimbăm subiectul. Pentru unii, educația financiară este asociată cu o disciplină care ar trebui predată la școală, pentru alții înseamnă metode de a economisi bani, iar un alt grup de persoane poate asocia conceptul cu modalitățile prin care poți să investești și să obții profit.

Oricare ar fi definiția pentru educația financiară, un lucru este sigur: la școlile din România este un subiect aproape inexistent și foarte puțini părinți le arată copiilor cum să își calculeze un buget și cum să fie chibzuiți cu banii lor. Conform Asociației Române a Băncilor, românii se află pe ultimul loc în Uniunea Europeană când vine vorba despre intermediere și incluziune financiară. De aceea, în momentul în care încep să fie independenți financiar, tinerii români se lovesc de evenimente neprevăzute și nu știu cum să le gestioneze.

Când se trezesc în situații în care au nevoie de bani, unii oameni aplică pentru un *overdraft* (linie de credit), alții pentru un credit de nevoi personale sau pentru un credit IFN. Cu toate acestea, nu sunt puține cazurile în care băncile sau IFN-urile devin dușmanii solicitanților din cauza lipsei de viziune financiară pe care aceștia o au. Concluzia păgubitului: dacă nu s-au interesat care sunt dedesubturile unui serviciu financiar, înseamnă că instituția este de vină.

Educația financiară este o investiție pe care o faci o singură dată, dar care îți asigură confort pe tot parcursul vieții. Realitatea este că atât instituțiile, cât și oamenii cu care intri în contact pot profita de banii tăi, dar nu și dacă te informezi. Odată ce cunoști câteva concepte financiare, știi să le aplici până la bătrânețe.

Să fii educat înseamnă să te bucuri de securitate financiară. Fie că îți dorești să fii mai liniștit după ce ai primit salariul, știind cum să îți chibzuiști banii, sau vrei să aplici pentru împrumuturi bancare sau credite nebankare, informația este cheia. Vei ști să analizezi dacă ceea ce primești este sau nu avantajos.

Da, suntem ocupați, trăim într-o lume care se poate schimba colosal de la o zi la alta, iar finanțele poate nu sunt cel mai captivant domeniu căruia să îi alocați din timpul tău. Dar iată 5 motive esențiale care te vor convinge că ar trebui să „investești” în cultura ta financiară: vei avea liniște când vine vorba de bani, deci calitatea vieții tale va fi mai bună; vei ști cum să îți investești banii înțelept; să fii informat din punct de vedere financiar înseamnă, metaforic, să ai dividende pe viață, pe care nimeni nu ți le poate lua; planificând, știi la ce să te aștepti și îți mărești probabilitatea de a avea mai mulți bani; vei ajunge la bătrânețe cu mai puține griji.

Care sunt sfaturile pe care ai vrea sau ai fi vrut să le primești cu privire la educația financiară?

1. Înțelege termenii financiari

Nu este necesar să ai același vocabular pe care îl are directorul unei bănci. Pentru a avea controlul, trebuie să înțelegi termenii care țin de propria ta situație financiară și de activitățile pe care le desfășori. Pentru orice pas important, vezi care impactul pe care o cheltuială majoră îl are asupra venitului tău. Nu te gândi doar la beneficiul imediat, ci vezi cum te afectează pe termen lung.

2. Fă diferența dintre un activ și o datorie

Unul dintre motivele pentru care mulți oameni se confruntă cu probleme financiare este pentru că aceștia confundă concepte, precum diferența dintre datoriile cu activele. De exemplu, mulți cred că locuința lor este un bun, când, de fapt, este o datorie. O definiție simplă a unui bun este: *ceva care pune îti aduce bani*. Datoria, precum știi, este *ceva ce îți ia bani*.

3. Află cum poate fi pus în pericol bugetul tău

Există câteva elemente principale de care este necesar să ții cont când vine vorba de banii tăi: taxele și impozitele, datoriile pe care le ai și inflația. O educație financiară adecvată presupune înțelegerea utilizării acestor „forțe” pentru a obține, nu pentru a pierde bani. Și nu e necesar să mergi la o facultate economică pentru asta, ci să rămâi informat și să observi cum și dacă îți este influențat bugetul. Fie că vrei să obții un împrumut de la bancă ori un credit IFN sau vrei să știi care este impactul schimbărilor guvernamentale, rămâi vigilant!

4. Cel mai puternic indicator al succesului financiar este să ai un plan

Se aplică pentru orice obiectiv pe care ți-l setezi, dar când vine vorba despre bani, este indicat să fii calculat. Nu confunda *calculat* cu *zgârcit* – ne referim la abilitatea ta de a te încadra într-un buget, astfel încât să îți permiți întâi lucrurile indispensabile (mâncare, chirie, utilități, medicamente etc.) și apoi pe cele variabile.

5. Fii pregătit pentru situații neprevăzute

Nu este o întrebare „dacă”, ci întrebarea este „când” se va întâmpla ceva rău sau neașteptat, care îți poate afecta viața și finanțele. Nu vorbim despre a fi pesimiști, ci precauți. Fii pregătit pentru situații neprevăzute. Având o sumă pusă de-o parte îți oferă o siguranță, însă dacă ești luat pe nepregătite, fii sigur că știi cum să alegi cel mai bun partener. Folosește un calculator credit de nevoi personale și află care sunt condițiile și taxele ascunse atunci când vrei orice tip de ajutor financiar, cum ar fi un credit online în rate.

6. Acceptă că greșelile sunt inevitabile

A greși este omenește și este imposibil să înveți fără să faci alegeri neinspirate. Multora ni s-a întâmplat să ne împrumutăm și să recurgem la un *overdraft* pentru că am vrut să profităm de o super ofertă. Ulterior, ne-am dat seama că nu am analizat corect instituția la care am apelat și am plătit mai mult decât am preconizat. Cheia este să înveți lecția și să fii mai chibzuit pe viitor. Și, nu uita: orice eșec este o oportunitate de învățare.

De la joc ... la educație financiară

(Activități de dezvoltare personală desfășurate în domeniul educației financiare)

*Prof. învățământ preșcolar Ispir Iuliana-Florentina
Grădinița cu Program Prelungit Dumbrava Minunată, Râmnicu Vâlcea*

Colaborator în implementarea activităților: Profesor învățământ preșcolar Vlad Alexandra-Anamaria

Argument

Implementarea activităților a pornit de la ideea de cunoaștere a valorii banului de către preșcolar.

Cei mai mulți dintre copii știu să ceară în permanență jucării, dulciuri etc. De multe ori însă, părintele nu își permite și copilul percepe părintele ca pe unul rău. Bucuria lui se rezumă doar la cadouri de acest gen, fără a prețui o haină sau aliment important.

În încercarea de a-i învăța prețuirea banului și munca pentru răsplata în valoarea banului, ne-am gândit să ne implicăm în programul de educație financiară. Am sperat că putem împlini competențele secolului XXI (copilul este familiarizat cu mijloacele moderne: telefon, tabletă, laptop), cu responsabilitatea, gândirea critică, inovația și rezolvarea de probleme.

Programul activităților a venit în ajutorul nostru, în colaborare cu Banca Comercială Romană, unitate care ne-a furnizat gratuit manualele pentru învățare.

Activitățile au fost adaptate la particularităților de vârstă ale preșcolarului și au avut ca scop: dezvoltarea cunoașterii preșcolarilor la situații concrete, economice, specifice vârstei. Au învățat să: facă schimburi convenabile, cunoască bancnotele, folosească banii în scopul satisfacerii de nevoi personale și au implicat automat activitatea de matematică. Au învățat și de ce: părinții merg la serviciu, trebuie să se economisească, să aibă el, ca simplu copil, anumite responsabilități.

Mai mult, proiectarea anuală pe care am realizat-o la începutul anului școlar, a venit ca o mână în sprijinul desfășurării activităților, după cum se observă în planificarea făcută.

Domeniul: Om și societate

SCOPURI, OBIECTIVE ȘI EXEMPLE DE COMPORTAMENTE:

1. Formarea perspectivei economice asupra propriei persoane

Obiective	Exemple de comportamente
1.1. Cunoașterea identității personale	<ul style="list-style-type: none">- să se cunoască pe sine precizând corect: numele, vârsta, domiciliul, orașul în care locuiește;- să-și realizeze autoportretul, surprinzându-și trăsăturile esențiale/interesele sale, prin desen.- să precizeze lucrurile personale preferate și de unde le are.
1.2. Cunoașterea propriei familii și a relațiilor dintre membrii ei	<ul style="list-style-type: none">- să precizeze numele părinților săi;- să identifice meseria/ ocupația părinților.- să realizeze arborele genealogic al familiei;- să identifice relațiile dintre membrii propriei familii;- să precizeze regulile și normele din interiorul familiei lui.

Recunoașterea și utilizarea unui limbaj din sfera economică

Obiective	Exemple de comportamente
2.1. Recunoașterea unui limbaj din sfera economică	<ul style="list-style-type: none">- să demonstreze înțelegerea termenilor utilizați de personajele din povestiri;- să se exprime în propoziții simple referitoare la situații de viață legate de aspecte economice.- să folosească în situații concrete termeni din sfera economică
2.2. Adoptarea unui limbaj din sfera economică în exprimare;	(serviciu, angajat, salariu, magazin, consumator, producător); <ul style="list-style-type: none">- să demonstreze că a înțeles termenii folosiți.

3. Formarea competențelor de productivitate, răspundere și responsabilitate

Obiective	Exemple de comportamente
3.1 Identificarea relațiilor de rudenie și economice dintre oameni;	<ul style="list-style-type: none">- să recunoască relațiile pe care le are cu semenii săi (este fiu/fică, frate/soră, nepot, prieten, cunoștință, preșcolar);- să indice tipurile de relații care se stabilesc între oameni;- să cunoască relațiile economice ce se stabilesc între oameni.
3.2 Dezvoltarea simțului practic, a celui estetic și a responsabilității pentru modificarea mediului natural, ca răspuns la nevoile și dorințele oamenilor	<ul style="list-style-type: none">- să descopere acțiunile și mijloacele implicate în obținerea unui obiect sau serviciu;- să arate care acțiune de producție este responsabilă față de mediu;- să dovedească o gândire responsabilă față de lumea înconjurătoare.

4. Dezvoltarea gândirii critice și de rezolvare de probleme

Obiective	Exemple de comportamente
-----------	--------------------------

4.1 Dezvoltarea capacității de cooperare în scopul realizării unui produs	- să coopereze pentru a rezolva o situație problem; - să colaboreze pentru a realiza un produs; - să folosească tehnici de lucru cu diverse materiale și ustensile. - să găsească informațiile necesare pentru soluționarea problemelor,
4.2. Dezvoltarea abilităților de utilizare a informațiilor în procesul de învățare	folosind argumente pro și contra luării unei decizii; - să aleagă dintr-o serie de opțiuni, soluția cea mai potrivită.

Conștientizarea importanței educației pentru viitorul lor

Obiective	Exemple de comportamente
5.1 Înțelegerea rolului grădiniței în evoluția lor ulterioară	- să dea exemple de lucruri pe care le învață la grădiniță; - să spună: care este rolul frecventării grădiniței; - să își închipuie situația unui copil care nu merge la grădiniță. - să menționeze meseria pe care dorește s-o practice când va fi mare;
5.2 Formarea și dezvoltarea unei imagini / perspective economice asupra propriei persoane	- să găsească argumentele necesare pentru a spune: ce anume trebuie să facă pentru a deveni ce își dorește; - să discute pe tema meseriei dorite.

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE PROPUSE ȘI REALIZATE

Nr. crt.	Temă	Mijloace de realizare	Data
1	<u>Cine sunt eu? Cine sunteți Voi (banii)? Ce fac părinții cu Voi? Ce pot face eu cu Voi?</u>	Convorbire și joc de rol „Ce-mi dai la schimb?”	14.02.2019 15.02.2019
2	<u>Banii nu cresc în copaci!</u> (Săptămâna tematică: Pinocchio – promovarea activității îndemnării prin sculptură)	Lectura educatoarei Realizarea unei pușculițe – activitate practică	21.02.2019 22.02.2019
3	<u>La cumpărături</u> (Săptămâna tematică: Povestea Ghiocelului)	Vizită la librărie Joc de rol	28.02.2019 29.02.2019
4.	<u>Pentru tine, mama mea, azi am pregătit ceva!</u> (Săptămâna tematică: Povestea unei mame - prețuirea mamei)	Confecție din materialele cumpărate	7.03.2019 8.03.2019
5.	<u>Lista activităților casnice</u> (Săptămâna tematică: Adevărata poveste a lui Balto - îngrijirea animalelor)	Convorbire Joc de rol	14.03.2019 15.03.2019

6.	<u>Câte lucruri nu știam despre Voi (banii)?</u> (Săptămâna tematică: Istoria antică - progresul lumii)	Prezentare monedă națională (descriere, desen)	21.03.2018 22.03.2018
7.	<u>Cum a devenit banul atât de valoros și cine l-a inventat? Cum se fabrică?</u> (Săptămâna tematică: Invenții și inventatori).	Convorbire în care includem povestea „Banul muncit”. Evaluare - desen	28.03.2019 29.03.2019
8.	<u>Povestea monedei</u> (Săptămâna tematică: Cocoșul, Soarele și Luna – promovarea prieteniei între state în vederea explorării spațiului cosmic)	Povestea educatoarei Joc de rol	4.04.2019 5.04.2019
9.	<u>Banii se câștigă</u> (Săptămâna tematică: Povestea unei picături de apă – deprindere ecologică)	Lectura educatoarei Confecție din materiale refolosibile	11.04.2019 12.04.2019
10.	<u>Munca noastră răsplătită</u> (Săptămâna tematică: Povestea iepurașului de Paște – cunoașterea și prețuirea tradițiilor Pascale)	Activitate antreprenorială – <u>expoziție cu vânzare</u>	18.04.2019 19.04.2019
11.	<u>Ce este o bancă și la ce ne folosește?</u> (Săptămâna tematică: Ne pregătim pentru școală – emoția intrării în învățământul primar).	Vizita unui reprezentant bancar – joc exercițiul financiar	9.05.2019
12.	<u>Modalități de economisire</u> (Săptămâna tematică: Poveste terapeutică despre prietenie – Prietenul la nevoie se cunoaște)	Convorbire Joc de rol	16.05.2019 17.05.2019
13.	<u>Munca noastră în echipă, munca noastră răsplătită.</u> (Săptămâna tematică: Amintiri din copilărie - Apa trece, pietrele rămân).	Activitate antreprenorială Pictură - <u>expoziție cu vânzare</u>	23.05.2019

14.	<u>Ce facem cu banii din pușculiță?</u> Evaluare - Știu că pot să fiu școlar...	Prezentare PPT - exercițiu joc	6.06.2019
15	<u>Acesta voi fi eu? Ce pot face cu banii la școală?</u> Știu că pot să fiu școlar...	Evaluare finală	13.06.2019

MODALITĂȚI DE EVALUARE

1. Probe orale: Evaluare formativă: aprecieri verbale, stimulente, evidențierea în fața colegilor
2. Probe practice: Executarea unor desene, lucrări practice; Vizite; Participarea la diverse activități artistice; Expoziție cu vânzare (educație antreprenorială); Proiect de cercetare; Jocuri exercițiu
3. Observarea sistematică a comportamentului preșcolarului

Bibliografie

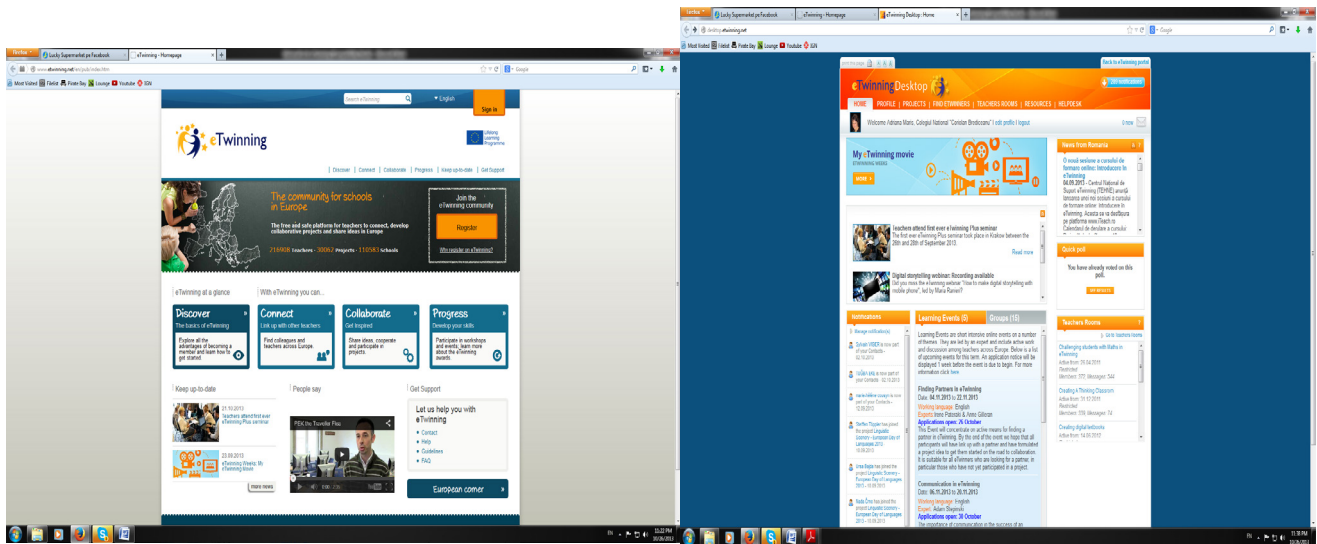
1. Caiet gratuit de educație financiară de la BCR „De la joc ... la educație financiară” de Ligia Georgescu - Goloșoiu, pentru copii de 5-6 ani
2. De la joc la educație financiară, <https://appe.ro/despre-noi/proiecte/de-la-joc-la-educatie-financiara/>, site vizitat la data de 27 decembrie 2018
3. Opțional Nivel II, Educație financiară, Șomoiaș Lucia, GPN 18, Buzău, <http://isjbuzau.ro/red/index.php/documente/send/4-invatamant-prescolar/57-optional-de-educatie-financiara>, site vizitat la data: 27 decembrie 2018

Matematica în eTwinning

*Prof. Constantinescu Dragoș
Colegiul Național „Alexandru Lahovari” Râmnicu Vâlcea*

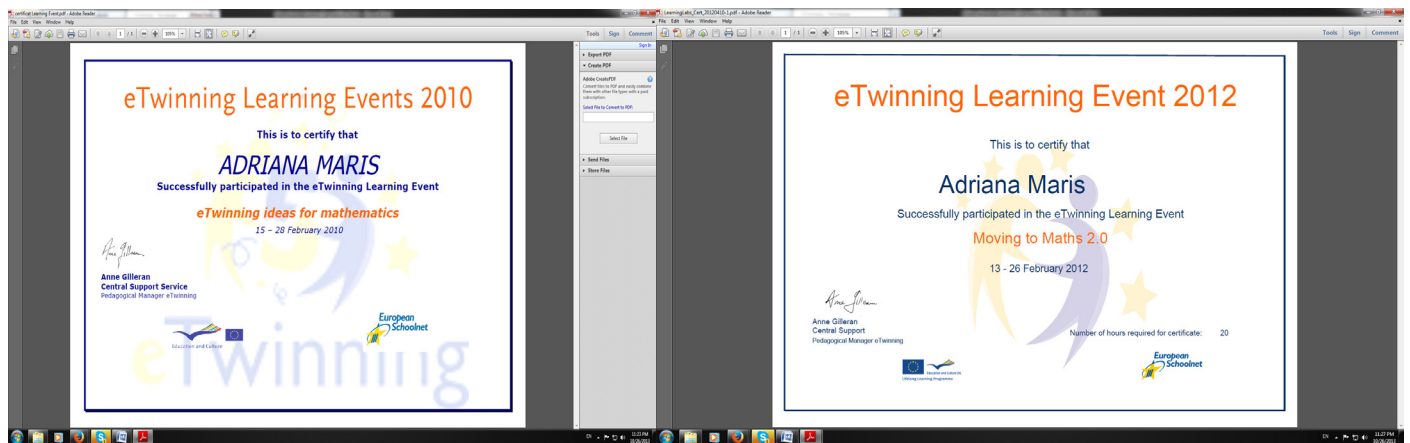
Programul “eTwinning” a fost lansat la 14 ianuarie 2005, ca parte a Programului de învățare permanentă al Comisiei Europene și se adresează tuturor școlilor din învățământul preuniversitar, tuturor profesorilor, indiferent de disciplina predată, directorilor de unități școlare și inspectorilor școlari.

Platforma etwinning.net oferă instrumente pedagogice care integrează noile tehnologii în procesul de învățare, apropierea de celelalte țări participante și mai buna cunoaștere a acestora, implicarea în activități curriculare comune, participarea profesorilor la o rețea europeană și oportunități pentru dezvoltare profesională, prin colaborarea în proiecte internaționale și prin participarea la seminarii internaționale de formare sau schimburi de experiență, un cadru atractiv de învățare pentru elevi și pentru profesori, recunoașterea oficială și o mai mare vizibilitate a activității participanților la nivel național și European, dar și premii anuale și certificate naționale și europene de calitate pentru cele mai bune proiecte.

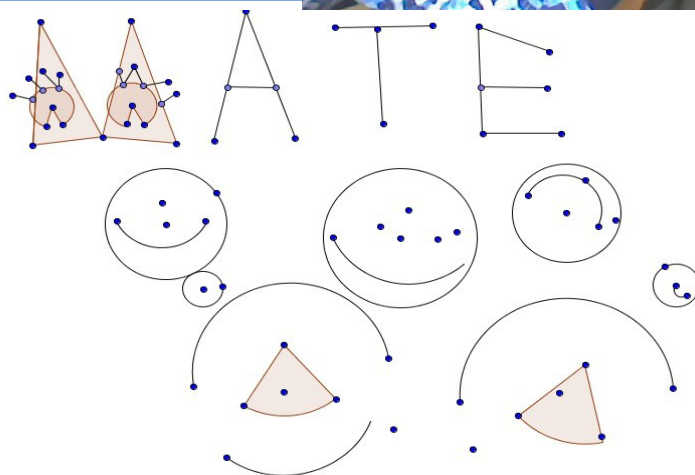
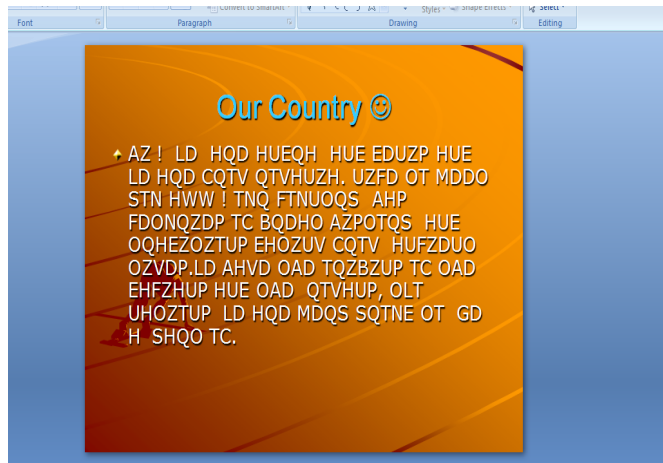
eTwinning facilitează accesul profesorilor la un mediu virtual de colaborare și de schimb de experiență, la parteneriate cu alți profesori și la activități de formare profesională, alături de colegi din țările europene. Prin participarea la proiecte de eTwinning (înfrățire online între școli), elevii au posibilitatea să comunice cu alți elevi din țările participante, să afle elemente de specific cultural sau de specific al educației în țările partenere, să învețe utilizând noile tehnologii și să își perfecționeze competențele de comunicare în limbi străine.

Pentru că milităm pentru o mai profundă implicare a elevilor în studiul matematicii și pentru că ne preocupă constant găsirea de noi metode de captare a atenției și de sporire a interesului elevilor noștri pentru studiul matematicii, am găsit în acest spațiu virtual atât cursuri de perfecționare cât și proiecte în care să ne implicăm alături de ei. Iată câteva dintre ele: Cursul „eTwinning ideas for math” ne-a dat primele noțiuni de utilizare a soft-ului GeoGebra și exemple pentru modul în care acesta poate fi folosit la clasă. Cursul despre inteligențe multiple ne-a dat ocazia nu doar să aflăm despre teoria lui Howard Gardner, dar și să o aplicăm în planuri de lecție sau idei de proiecte în care să punem în valoare elevii cu diferite tipuri de inteligențe. Cursul „Moving to Math 2.0” ne-a copleșit cu multiple metode și mijloace de a aplica noua tehnologie la clasă, iar „Math Motivantes en eTwinning” a pus accent pe motivarea elevilor pentru studiul matematicii.

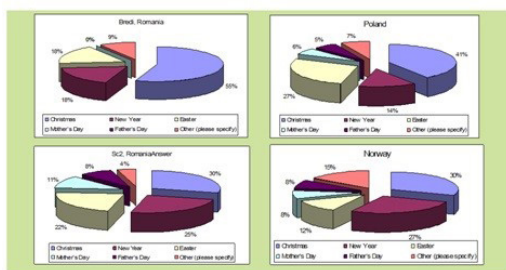

Nu în ultimul rând, cursurile „Pedagogical value of eTwinning projects”, „Future School – 2020”, „Intergenerational learning” sau „Building a successful project” au tratat aspecte metodice, pedagogice sau educaționale foarte actuale. Alături de informațiile de ultimă oră și de foarte bună calitate la care am avut acces cu aceste ocazii, am mai beneficiat, prin participarea la aceste cursuri, de colaborarea cu profesori din toată Europa, descoperind probleme comune ale învățământului în secolul XXI și încercând să construim soluții comune.

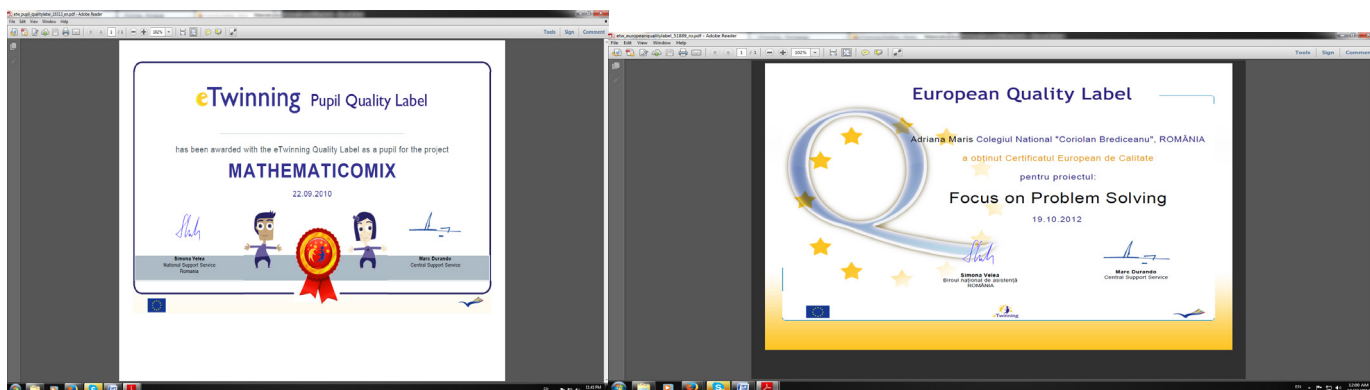
Proiectele în care ne-am implicat cu elevii au avut rolul de a le dezvoltă matematica sub alte aspecte, inedite, interdisciplinare, amuzante, interesante. Dacă în „Mathematicomix” ei au avut de

studiat pe teren rezultatele teoretice descoperite de matematicienii Greciei antice, în „King of my castle” și-au dezvoltat inteligențele multiple tratând tema castelelor sub diferite aspecte, iar în „Statistical teenagers” au analizat din punct de vedere statistic aspecte ale vieții de zi cu zi a lor și a partenerilor lor. În „Focus on problem solving” accentul s-a pus pe metodele de rezolvare a problemelor de matematică, iar în „Challenging amusing applicative math problems” pe crearea de probleme antrenante care să îi facă pe elevii dornici să se implice. „Mathem’alphabet” a avut în vedere partea lingvistică a matematicii – atât în limba maternă, cât și traducerea în limbile partenerilor, iar „Euremath” a pus elevii în fața unei provocări științifice: rezolvarea unor probleme propuse de un matematician de la facultatea din Grenoble și prezentarea rezultatelor obținute la o conferință, respectiv o sesiune de comunicări. Iar elevii de liceu au învățat lucruri noi despre coduri și cifruri și au făcut schimb de mesaje cifrate cu parteneri din alte țări în proiectul „Ciphers and codes”.

Aceste proiecte, desfășurate pe o perioadă de un semestru sau un an școlar, au presupus implicarea elevilor în activități extracurriculare. Alături de rezolvarea sarcinilor de proiect, ei au trebuit să găsească metode și mijloace de a prezenta rezultatele obținute în fiecare caz în parte și de a comunica – cel mai adesea în limba engleză – cu partenerii din celelalte țări. Totuși, spre deosebire de transmiterea clasică de cunoștințe, elevii s-au implicat voluntar în toate aceste activități și și-au dezvoltat prin proiecte – având impresia că se joacă – multe din competențele pe care secolul în care trăim le impune cetățenilor săi. Recompensele nu au întârziat să apară, ele constând în certificate de calitate oferite atât profesorilor cât și elevilor la finalizarea cu succes a fiecărui proiect, în marcarea pe harta eTwinning a școlilor implicate dar și într-un premiu obținut pentru spotul publicitar realizat de elevi cu aspecte din proiectele la care au participat.

Bibliografie / webografie

1. www.etwinning.ro

Dezvoltă inteligența financiară a copilului tău

Înv. Rachina Teodora

Școala Primară Lăunele de Jos, Comuna Dănicei, Județul Vâlcea

Educația financiară este una dintre cele mai importante activități care îl vor ajuta pe copil să învețe să deprindă valoarea și importanța banilor. Pentru a înțelege natural toate informațiile necesare pentru un trai inteligent, fără a avea griji de pe-o zi pe alta din cauza neajunsurilor financiare, este indicat să se discute cu micuțul într-o manieră liberă și sinceră, care să-l captiveze întreaga sa atenție.

Educația financiară este procesul prin care oamenii învață valoarea și importanța banilor pentru un trai decent și nu numai în societate. Aceștia vor descoperi care sunt riscurile și oportunitățile de ordin financiar, cum pot câștiga bani, cum trebuie cheltuiți, cum creează un plan de economii și investiții și cum își dezvoltă un IQ financiar potrivit pentru nevoile și dorințele lor.

Într-o țară ca România, marcată încă de traumele financiare ale tranziției de la comunism la capitalism, **slaba educație financiară afectează nu doar prezentul, ci riscă să aibă efecte și în viitorul copiilor**, pe care nu îi pregătim pentru o relație mai sănătoasă cu banii.

Conversația despre bani, pentru copii, poate fi destul de dificilă la vârste mici. Dar nu înseamnă că nu trebuie purtată. Acest subiect trebuie însă să se abordeze inteligent pentru a i se da șansa copilului tău de a face alegeri financiare cu rezultate bune.

Este esențial să ținem cont de personalitatea copilului și faza lui de dezvoltare atunci când începem educația financiară. Dacă unii copii pot înțelege ușor cum să facă economii încă de la cinci ani, alții realizează acest lucru la nouă ani. Ambele variante sunt normale și nu trebuie să punem presiune pe copil.

Copiii au nevoie de cunoștințe minime din domeniul financiar, transmise într-un limbaj adaptat vârstei, cu exemple și povestioare pentru a înțelege mai ușor. Este important ca aceștia să cunoască valoarea banilor, când și cum pot fi folosiți, care este rolul lor și cum pot să îi folosească pentru propria lor bunăstare și dezvoltare. În cuvinte simple, orice copil poate pricepe că banii au o limită, la fel și pretențiile.

Comportamentul unui copil este acela de „cere și ți se va da”, iar rolul părintelui este de a educa și forma acest comportament. Nevoile copiilor se schimbă și cresc o dată cu vârsta, iar printr-un comportament și un limbaj adecvat, acesta poate înțelege de mic de ce uneori poate avea o jucărie și alteori nu, sau cum poate să o achiziționeze din resursele și eforturile proprii.

Jocuri, cărți, excursii, sunt doar o parte dintre interesele și activitățile copiilor care necesită resurse financiare. Pușculița este o metoda care implică răbdarea și responsabilitatea celor mici. Aceștia vor învăța să facă economii, să își administreze singuri banii și să descopere în ce constă achiziționarea unui produs.

Cu alte cuvinte, pentru jucăria dorită copilul va trebui să dea dovada de răbdare, să fie motivat și să respecte regulile ce țin de cheltuirea și economisirea banilor. Va ști că nu întotdeauna poate avea ce își dorește, și că trebuie să „muncească” pentru asta, își va dezvolta aptitudinile organizatorice și va fi mai responsabil. Povestile pot oferi informațiile sub o formă foarte accesibilă celor mici. Aceștia sunt receptivi și se identifică foarte ușor cu personajele. Fiți receptivi la astfel de situații și nu ezitați să-i mai învățați câte ceva mai ales atunci când situația este favorabilă.

Principiile finanțelor personale ar trebui învățate de la vârste cât mai mici. Mai jos se pot găsi câteva sugestii privind noțiunile financiare pe care ar trebui să i le transmiți copilului tău și când.

De la 2 la 4 ani. Încă de la vârsta la care copiii încep să vorbească în fraze și învață să numere pot să înțeleagă ce sunt banii. Copilul nu va acumula noțiuni complexe despre bani, dar poți să îl înveți valorile monedelor și ale bancnotelor. La această vârstă copiii trebuie să învețe cum să folosească banii, să nu se joace cu ei și să se spele pe mâini după ce îi folosesc.

De la 4 la 6 ani. Aceasta este vârsta la care călătoria în lumea banilor poate începe cu adevărat! Pentru a-ți ajuta copilul să rețină valoarea fiecărei monede și bancnote poți folosi jocul de-a magazinul, pentru a putea exersa vânzarea-cumpărarea, a identifica prețurile și a calcula câți bani trebuie să plătească și cât să primească rest. La această vârstă copiii pot înțelege că banii au valoare și pot afla cum se obțin banii și cum pot fi folosiți eficient.

De la 6 la 10 ani. La această vârstă copiii deja învață să socotească și pot face calcule legate de bani. Aceasta este vârsta perfectă la care poți să începi să îi oferi bani de buzunar copilului tău pentru a învăța principiile de bază privind administrarea banilor. Copiii pot să facă diferența între nevoi și dorințe și cum le pot prioritiza.

De la 10 la 14 ani. Până la această vârstă copiii au învățat deja că banii pot cumpăra aproape orice și încep să își pună întrebări importante despre bani. Îi interesează cum pot câștiga bani și își stabilesc obiective financiare pe termen scurt. Este important ca părinții să fie alături de ei pentru a le răspunde la întrebări și a-i ajuta să ia decizii corecte legate de bani.

De la 14 la 18 ani. Cuvinte precum credit, dobândă, inflație și taxe ar trebuie să facă parte din vocabularul unui copil de 14 ani. Ar trebui să înțeleagă, să poată să explice și să folosească acești termeni cu ușurință. Pentru a-l ajuta să asocieze mai ușor aceste noțiuni poți chiar să îi împrumuți sume mici de bani pentru a-și satisface nevoile sau dorințele, dar va trebui să își asume costul banilor împrumutați și anume dobânda. Ar trebui să știe deja ce este acela un buget și să folosească unul pentru a-și ține evidența banilor și a cheltuielilor pe care le face și pentru a-și planifica următoarele achiziții.

De la 18 la 22 ani. De la această vârstă tinerii pot alege dacă vor pe lângă studii să aibă și un job part-time pentru a-și suplimenta veniturile sau dacă vor un job pe timpul verii pentru a-și satisface nevoile și dorințele. Ar trebui să fie deja interesați să înceapă să economisească pentru obiective mai importante cum este o vacanță, o mașină sau chiar o casă.

Banii sunt importanți, dar rostul și valoarea lor reala trebuie explicate copilului de când arata primele semne de interes pentru acest aspect.

Fie în joaca, fie cu o poveste, fie prin mici responsabilizări, vă îndemn să găsiți cea mai potrivită metodă de a lămurii și, implicit de a educa propriul copil.

Bibliografie

1. R. Bucur, V. Vasilache, F. Enceanu, Educație financiară pe înțelesul copiilor, Editura Bookzone, 2024;
2. Gerry Bailey , Felicia Law , William Whitehead, Banii tăi. Cum îi cheltuiești și de ce, Editura: CURTEA VECHE, 2022;
3. Ligia Georgescu Golosoiu, Educație financiară. Banii pe înțelesul copiilor, Editura:Editura Explorator, 2013;

Diferențe în educația financiară a cetățenilor Uniunii Europene

Prof. Dumitrescu Ovidiu Mihail

Colegiul Național „Mircea cel Bătrân” Râmnicu Vâlcea

Diferențele în educația financiară a cetățenilor Uniunii Europene pot fi influențate de o varietate de factori, inclusiv de politica și cultura fiecărei țări. Cu toate acestea, există anumite tendințe și inițiative comune care pot influența nivelul de educație financiară în întreaga UE.

Unele țări europene au programe educaționale integrate în școli, care acoperă subiecte legate de educația financiară, cum ar fi gestionarea bugetului personal, economisirea, investițiile și creditele. Cu toate acestea, gradul de acoperire și calitatea acestor programe poate varia între statele membre.

De asemenea, instituțiile financiare și organizațiile neguvernamentale desfășoară programe de educație financiară pentru publicul larg. Aceste inițiative pot include seminare, workshop-uri și materiale educaționale online, care sunt concepute pentru a sprijini o mai mare înțelegere a conceptelor financiare de bază.

Gradul de acces la servicii financiare, cum ar fi conturile bancare, creditele și asigurările, poate varia între statele membre ale Uniunii Europene. O mai mare accesibilitate la aceste servicii poate influența gradul de educație financiară al cetățenilor, deoarece aceștia sunt expuși la concepte financiare în timp ce utilizează

aceste servicii.

Uniunea Europeană a promovat educația financiară prin intermediul unor programe și inițiative precum Setmana Europeană a Banilor, care este un eveniment anual care oferă oportunități pentru cetățeni să învețe mai multe despre gestionarea banilor, economisire și investiții.

Diferențele culturale și comportamentale între țările europene pot influența, de asemenea, nivelul de educație financiară. În unele țări, economisirea și gestionarea prudentă a banilor pot fi mai încurajate și încorporate în viața de zi cu zi, în timp ce în altele, există o mai mare toleranță pentru datoriile și riscurile financiare.

În general, există un interes crescut pentru îmbunătățirea educației financiare în întreaga Uniune Europeană, iar inițiativele la nivel european și național sunt menite să sporească gradul de alfabetizare financiară printre cetățeni. Cu toate acestea, există încă mult de făcut pentru a asigura că toți cetățenii au acces la resursele și informațiile necesare pentru a lua decizii financiare informate și responsabile.

Identificarea țărilor cu cea mai dezvoltată educație financiară în cadrul Uniunii Europene poate fi dificilă, deoarece există multiple aspecte care pot influența evaluarea, cum ar fi disponibilitatea de date exacte, sursele și metodele de măsurare. Cu toate acestea, există câteva țări care sunt adesea recunoscute pentru eforturile lor semnificative în promovarea educației financiare.

Finlanda este deseori considerată ca având unul dintre cele mai bune sisteme de educație din lume. Educația financiară este integrată în programele școlare, iar finlandezii sunt în general bine educați în ceea ce privește gestionarea banilor.

Suedia are, de asemenea, un sistem educațional puternic care acordă o atenție specială educației financiare. Programul național de educație financiară se concentrează pe dezvoltarea abilităților financiare încă din copilărie și continuă să ofere resurse și programe pentru cetățeni de toate vârstele.

Danemarca are unul dintre cele mai ridicate niveluri de alfabetizare financiară din lume. Guvernul danez și sectorul privat au colaborat pentru a dezvolta programe educaționale și materiale pentru a sprijini cetățenii în gestionarea finanțelor personale.

Estonia, Letonia și Lituania sunt adesea menționate pentru eforturile lor în promovarea educației financiare. Aceste țări au dezvoltat programe și inițiative pentru a crește gradul de conștientizare și abilitățile financiare ale cetățenilor lor.

Olanda are, de asemenea, unul dintre cele mai bune sisteme de educație financiară din Europa. Programul național de educație financiară se concentrează pe furnizarea de informații și resurse pentru toate categoriile de vârstă, de la copii la adulți.

Îmbunătățirea educației financiare a tinerilor în Uniunea Europeană este esențială pentru pregătirea lor în gestionarea banilor și luarea deciziilor financiare responsabile în viitorul lor. O modalitate eficientă de a îmbunătăți educația financiară este să integrați învățarea despre finanțe personale în curriculumul școlar. Aceasta ar trebui să înceapă de la o vârstă fragedă și să continue până în ultimii ani de școală. Materialele educaționale ar trebui să acopere subiecte precum bugetare, economisire, investiții, credite și datorii.

În plus față de educația formală, ar trebui să existe resurse accesibile online pentru tineri care doresc să își îmbunătățească cunoștințele în domeniul finanțelor personale. Platformele online interactive, materialele video și jocurile educaționale pot fi instrumente utile pentru a face învățarea despre finanțe mai captivantă și mai accesibilă.

Guvernele și instituțiile financiare ar putea dezvolta programe educaționale în parteneriat pentru a oferi tinerilor acces la cunoștințele și resursele necesare pentru a înțelege și a gestiona banii. Aceste programe ar putea include workshop-uri, seminarii și materiale educaționale susținute de experți în domeniu.

Pentru a asigura succesul integrării educației financiare în curriculumul școlar, ar trebui să se ofere instruire și suport cadrelor didactice. Formarea lor în domeniul finanțelor personale îi va ajuta să își îndrume mai eficient elevii în învățarea acestor concepte importante.

Guvernele și organizațiile non-guvernamentale ar putea să desfășoare campanii de conștientizare pentru a promova practici financiare responsabile printre tineri. Aceste campanii ar putea acoperi subiecte precum economisirea regulată, evitarea datoriilor excesive și investițiile pe termen lung.

Prin combinarea acestor metode și abordări, educația financiară a tinerilor în Uniunea Europeană poate fi îmbunătățită semnificativ, pregătindu-i pentru a lua decizii financiare informate și responsabile în viitorul lor.

Surse

1. Principii educație financiară – Uniunea Europeană, <https://asfromania.ro/ro/a/1548/principii-educa%C5%A3ie-financiar%C4%83---comisia-european%C4%83>
2. Strategie și politică, https://commission.europa.eu/strategy-and-policy_ro

Educația financiară

*Prof. înv. primar Mateescu Carmen
Școala Gimnazială, com. Berislăvești, jud. Vâlcea*

Educația financiară reprezintă un ansamblu de abilități și informații utilizabile unei persoane individuale spre a gestiona într-un mod corect și eficient resursele economice bănești. Creșterea interesului pentru finanțele personale este acum un obiectiv al programelor organizate de stat în țări precum Australia, Canada, Japonia, Statele Unite și Marea Britanie. Înțelegerea conceptelor financiare de bază (de exemplu dobândă la conturi de economii și credit) ajută oamenii să se orienteze în cadrul unui sistem financiar. Persoanele cu o pregătire adecvată în domeniul financiar iau decizii mai bune și gestionează mai bine banii decât cei fără o astfel de pregătire. Oamenii care dețin cunoștințe financiare nu numai că gestionează banii cu mai multă încredere, dar au și o șansă mai mare de a face față inevitabilelor suferințe și coborâșuri ale vieții lor financiare, înțelegând cum să prevină și să gestioneze problemele, pe măsură ce acestea apar.

Ce înseamnă educație financiară?

Este acea educație care te ajută să cunoști momentul în care trebuie să te oprești să mai cheltuiești și să supravețuiești dar și momentul în care trebuie să acționezi ca să te îmbogățești. Este o educație care te ajută și în viața de zi de zi să-ți administrezi proprii bani dar și în conducerea unei afaceri prin administrarea ciclului de bani care intră și ies.

Educația financiară este acea educație care îți arată cum să câștigi bani mai mulți, cum să administrezi banii bine și cum să-i cheltuiești cu cap.

Cum se aplică educația financiară?

Educația financiară se aplică aproape în orice facem. Copiii care dețin cunoștințe financiare vor continua procesul de informare și vor deveni adulții care vor lua decizii importante. Educația financiară îi va ajuta să anticipeze eventuale situații neprevăzute, să investească în mod inteligent și să economisească pentru pensie.

Educația financiară începe în familie. Încă de când este micuț, copilul primește bani de la bunic să își cumpere ceva dulce, iar când merge cu tine în magazin crede că banii nu se termină niciodată, mai ales că “are și el de la bunicul”. Psihologii sunt de acord că la 4-5 ani este destul de mare încât să îl poți învăța câte ceva despre bani și despre “prețul” lor. Copiii sunt învățați că dacă ai două produse aproape la fel, să îl cumperi pe cel care costă mai puțin.

Când avem nevoie de educație financiară? De educație financiară avem nevoie oricând și la orice oră. Tot timpul ne lovim de dificultăți din punct de vedere al banilor.

În urma dobândirii cunoștințelor despre educație financiară vei cunoaște:

- să scapi de grija lipsei banilor;
- cum să-ți petreci timpul astfel încât să câștigi și bani;
- cum să devii independent financiar;
- cum să începi propria afacere;
- care sunt documentele financiar-contabile importante pentru o firmă;
- care sunt impozitele/taxele pe care oricine trebuie să le plătească;
- cum să folosești un buget și să dea rezultate;

Se poate spune că educația financiară a devenit importantă o dată cu scăderea mediului de trai și va deveni din în ce mai cautăată având în vedere viitorul care se apropie, un viitor care nu este unul foarte pozitiv

Bibliografie

1. <http://www.abcdarfinanciar.ro/educatie-financiara-cu-laurentiu-mihai/>
2. <https://www.gandeste-pozitiv.ro/ce-inseamna-educatie-financiara-si-de-ce-avem-nevoie-de-ea/>
3. https://ro.wikipedia.org/wiki/Educa%C8%9Bie_financiar%C4%83

Educația financiară în context european

Prof. înv. preșcolar Nicula Andreea
Grădinița cu Program Prelungit Ostroveni 2, Râmnicu Vâlcea

„Cultura financiar-bancară începe de la vârsta fragedă. Dacă nu înveți copilul despre valoarea banului și despre funcțiile banului într-o manieră care să îi intre în sânge, vei suferi când vei încerca să promovezi de la nivelul instituției noastre o politică monetară uneori greu de înțeles și pentru specialiști”, adăugat Mugur Isărescu.

Fiecare țară are propria sa cultură a banilor, adică a modului în care banii pot fi folosiți, percepuți și reglementați. Banii reprezintă un lucru asupra căruia fiecare are propria sa părere. Indiferent dacă ai foarte mulți bani sau foarte puțini, ai nevoie de ei în fiecare zi. Felul în care cineva folosește banii este unic, este felul său, determinat de circumstanțele și de locul în care trăiește. Realitatea demonstrează însă, că prea mulți oameni nu știu cum să controleze modul în care folosesc banii.

Educația financiară este procesul prin care dobândim cunoștințe, aptitudini și abilități care ne permit să luăm decizii mai bune în ceea ce privește gestionarea resurselor noastre, să facem analize pe bază de informații corecte și să știm cui să cerem ajutor și sfaturi pentru a obține mai multe beneficii din banii noștri.

Este bine știut că o economie stabilă și dezvoltată sănătos are la bază o populație educată, inclusiv din perspectiva unor cunoștințe financiare solide. Importanța educației financiare s-a evidențiat în special în ultimele decenii pe măsură ce piețele s-au dezvoltat, precum și ca rezultat al schimbărilor demografice, economice și politice.

Atât nevoile individuale, cât și oferta de produse financiare au devenit mai complexe. Oamenii trebuie să cunoască noțiuni economico-financiare pentru a face față complexității acestor nevoi și produselor financiare. În acest context, în plan global, precum și european, educația financiară ocupă un rol din ce în ce mai semnificativ, cu inițiative care, în mod special în Uniunea Europeană urmăresc crearea unor programe coerente, integrate.

Primul pas în educația financiară este acela de a înțelege cum să câștigăm bani, să avem mai multe surse de venit astfel încât să nu fim 100% dependenți de un salariu. Metodele de economisire și de investire a banilor sunt multiple, iar pentru a face cele mai bune alegeri, trebuie de asemenea să fii informat și să înțelegi avantajele și dezavantajele fiecărei opțiuni. Înțelegerea instrumentelor financiare este crucială în situația economică actuală.

În ziua de azi trebuie să fim bine informați despre instrumentele financiare pe care să le folosim sau pe care diverse instituții bancare încearcă să ni le vândă. Pentru a utiliza aceste servicii avem nevoie să înțelegem în ce măsură satisfac nevoile noastre și ce obligații avem în calitate de clienți. Astăzi avem la dispoziție o gamă largă de servicii financiare care ne pot ușura viața și în același timp ne ajută să ne atingem obiectivele.

Educația financiară ne ajută să ne menținem un echilibru financiar, ne învață cum să gestionăm veniturile noastre și să cheltuim mai puțin, cum să facem economii pentru situații neprevăzute, cum să stângem avere sau să economisim pentru diverse obiective din viața de zi cu zi. Aceasta trebuie să fie disponibilă și activ promovată pe tot parcursul vieții, într-o manieră continuă.

Prin studierea educației financiare în școală, elevii de astăzi, respectiv viitorii consumatori de produse și servicii bancare, vor putea fi mai bine informați și pregătiți în sensul formării unei gândiri și a unui mod de

abordare corecte atunci când se vor confrunta cu astfel de probleme și, nu în ultimul rând, vor avea abilitățile necesare pentru a purta o discuție (în calitate de client) cu un specialist bancar, astfel încât, apoi, să poată lua decizia singuri în perfectă cunoștință de cauză. De asemenea, ar putea contribui la creșterea responsabilității viitorilor clienți bancari în ceea ce privește limita de îndatorare, însușirea unor noțiuni de bază legate de evoluția cursului de schimb, a inflației și respectiv a legăturii dintre acestea și nivelul ratelor la împrumut, regula de bază fiind de a nu te îndatora cu mai mult de o treime din totalul veniturilor. Dacă populația ar beneficia de cunoștințe în materie de educație financiară, asemenea fenomene negative ar putea fi evitate.

Programele de educație financiară trebuie să cuprindă instrumente de ordin general, care să atragă atenția asupra necesității de îmbunătățire a cunoștințelor în materie de probleme și riscuri financiare. Astfel, viitorul consumator de produse și servicii bancare va fi ajutat să adopte un stil de viață chibzuit care să încurajeze economisirea. În acest sens, disciplina educație financiară urmărește modelarea unui comportament pe termen lung al populației.

Educația financiară poate ajuta copiii să ia cunoștință de valoarea banilor și să dobândească competențe necesare pentru autonomia lor. Persoanele care au dobândit o educație financiară sunt în măsură să aleagă produse și servicii de calitate superioară și adecvate, accentuând astfel concurența, încurajând inovarea și solicitând îmbunătățiri ale calității și diversității acestora, ceea ce duce la o îmbunătățire a bunăstării economice.

În concluzie, educația financiară este benefică persoanelor, societății și economiei în ansamblul său.

Bibliografie

1. **Anghelache, Gabriela - *Piata de capital în context european***, Editura economica, Bucuresti 2009.
2. Georgescu - Golosoiu, Ligia, ***Educație financiară Bani pe înțelesul copiilor*** (manual)-auxiliar curricular pentru clasa a III-a, Editura Explorator, Ploiești, 2013.
- 3.
4. Georgescu - Golosoiu, Ligia (coordonator), Corina Mohorea, Stela Olteanu, ***Educație financiară Bani pe înțelesul copiilor*** (ghidul învățătorului pentru clasa a III-a), Editura Explorator, Ploiești, 2013.

Educația financiară de ce? Cum? Când? Și unde?

Prof. învă. preșcolar Tiucă Elena-Denisa

Grădinița cu Program Prelungit Ostroveni 2, Râmnicu Vâlcea

Educația financiară începe din copilărie! Mărturie suntem noi, părinții noștri și generația de tineri din prezent. Bani nu sunt doar o problemă a oamenilor mari, de aceea explicațiile despre bani și finanțe personale trebuie să vină din timp. Iar cei mici ...cu toții...Asunt minunați! Sunt extraordinar de curioși și da, foarte isteți. Vor să știe, să cunoască, să facă, să exploreze, să se joace, să își imagineze, să viseze. Iar modelul lor în viață suntem noi, părinții. Cred foarte tare că nu trebuie să îi privim pe copiii noștri de educație în domeniul financiar: adică să le vorbim despre bani! Este un subiect care ne însoțește toată viața și ne influențează puternic existența și felul în care facem alegeri încă din copilărie.

„Bani nu aduc fericirea, dar siguranța financiară – DA.” (studiu realizat la Universitatea Princeton, SUA).

De ce?

Pentru că ne tratăm copiii cu respect și credem că este dreptul lor să le explicăm și să le oferim răspunsuri atunci când vor să știe mai mult. Bugetul familiei, locul de muncă al părinților și nevoia de a fi atent ce facem cu banii nu ar trebui să fie un secret.

Pentru că vrem să facem tot ceea ce ține de noi, ca părinți, pentru ca ei să facă alegeri înțelepte în viață, iar banii sunt parte inseparabilă a ei.

Pentru că ne dorim ca cei mici să nu repete greșelile noastre în materie de finanțe. Și nici nu ne dorim

să alerge în viață după bani “pentru că așa face toată lumea”: vrem să muncească cu drag făcând ceea ce le place și să înțeleagă că secretul stă în gestionarea eficientă a banilor și nu în goana după ei.

Pentru că nu ne dorim să urlăm și să se tăvălească pe jos în magazine doar pentru că nu ne permitem sau refuzăm să cumpărăm tot ceea ce copilul își dorește în acel moment.

Pentru că vrem ca cei mici să știe că banii nu ni-i dă bancomatul, ci îi câștigăm prin muncă. Nu sunt în număr nelimitat și trebuie să îi cheltuim responsabil. Uneori trebuie să așteptăm pentru a putea obține ceea ce ne dorim. Cel mai important este să știe că făcând ceea ce le place, dar în mod conștiincios și cu seriozitate, pot să câștige bani: este însă necesar să știm să ne gestionăm eficient bugetul.

Pentru că Educația Financiară este o investiție foarte bună în viitorul copiilor noștri.

Cum?

Prin joacă. Prin vise și imaginație. Prin vorbe înțelepte bine alese și lăsându-i să fie ceea ce sunt..... copii. Fiind acolo atunci când au întrebări și oferind răspunsuri. Prin exemple.....în primul rând prin exemplul nostru.

Când?

Eu cred că putem începe să le explicăm copiilor despre bani încă de la vârste foarte mici: 2-3 ani, în funcție de copil și de părinte. Nu cred că forțăm lucrurile în niciun fel explicându-i unui copil de 2 ani ce sunt banii, de unde vin și ce facem cu ei. Cred însă, că greșim atunci când nu facem asta, din moment ce copiii noștri sunt curioși și interesați de bani.

Unde?

În familie. La joacă. În parc. La plimbare. La cumpărături. La grădiniță. La școală. Oriunde se ivește ocazia pentru a da un exemplu bun și un răspuns la o întrebare de copil curios. Ocazii sunt, dar dacă nu le găsim.....le “fabricăm”.Iar dacă timpul nu vă permite vouă, părinților, să faceți asta, lăsați-i pe care care au timp, pot și știu să le vorbească copiilor despre bani, pe înțelesul lor, într-un mod distractiv și jucăuș.Evitati să credeți că este cel mai bine pentru copii să nu aibă de-a face cu banii.

Bibliografie

1. Ligia Georgescu- Golosoiu, Educație financiară Banii pe înțelesul copiilor (manual)-auxiliar curricular pentru clasa a III-a, Editura Explorator, Ploiești, 2013.
2. WWW. Didactic. Ro
3. Ligia Georgescu- Golosoiu (coordonator), Corina Mohorea, Stela Olteanu, Educație financiară Banii pe înțelesul copiilor (ghidul învățătorului pentru clasa a III-a), Editura Explorator, Ploiești, 2013.

Copiii și educația financiară

Prof. Popescu Elena

Prof. Popescu Claudia

Grădinița cu Program Prelungit Nord 2, Râmnicu Vâlcea

„Utilitatea învățării copiilor despre finanțele personale este atât de importantă...este unul dintre lucrurile pe care le vor folosi toată viața lor, zi de zi. *Însă*, din păcate este și subiectul care nu este predat și despre care nu sunt învățați lucrurile de care au nevoie” spune Gregg Murset, directorul executiv de la My Job Chart, un instrument online care îi învață pe copii despre responsabilitate, managementul banilor și actelor de caritate.

Dacă este un subiect care afectează în mod sigur toți copiii pe parcursul etapelor de dezvoltare acela este subiectul finanțelor personale. Din păcate, deși este un subiect care are un impact atât de puternic, părinții și cadrele didactice nu oferă atenția necesară învățării celor mici despre noțiunile în domeniu în funcție de vârsta potrivită.

Educația financiară este esențială pentru fiecare dintre noi. Publicul trebuie educat din punct de vedere financiar, iar această educație se poate face numai printr-o comunicare eficientă, folosind un limbaj pe înțelesul tuturor.

Nicio vârstă nu este prea mică pentru ca un copil să învețe despre importanța banilor. Chiar dacă este mic, copilul poate fi ajutat să desprindă câteva noțiuni fiscale, cum ar fi economisirea. Pe măsură ce crește, va începe să ia decizii financiare, precum modalitatea de cheltuire a alocației sau chiar să-și ajute părinții să organizeze bugetul familiei pentru vacanță.

Vom descrie câteva modalități prin care copilul poate fi învățat despre importanța banilor și modul lor de folosire.

Jocurile de societate precum Monopoly pot fi o modalitate distractivă prin care copiii să descopere lucruri despre bani. Se poate organiza o seară dedicată jocurilor de societate în fiecare săptămână, care să implice toată familia și astfel se poate petrece împreună un timp plăcut și educativ.

Educația financiară a celui mic începe chiar cu treburile casnice cotidiene, cum ar fi mersul la supermarket. Părinții trebuie să le spună copiilor înainte de a merge la cumpărături, bugetul pe care îl au la dispoziție și se poate transforma într-un joc alegerea celor necesare sub suma stabilită. Copilul poate deveni asistent financiar și cu ajutorul unui calculator, poate ține evidența cheltuielilor.

De altfel, poate fi încântat să ajute cu diversele lucruri care sunt de făcut prin casă (aspirat, ștersul prafului, dusul gunoiului etc.). Astfel, poate primi câte o recompensă sub forma unei sume mici, pentru fiecare treabă la care ajută, învățându-l în acest fel ce înseamnă să ai banii proprii și să-i gestionezi.

Copilul poate fi încurajat să economisească dăruindu-i o pușculiță simpatică sau poate fi confecționată împreună cu el, așa încât cel mic să aibă un loc unde să își poată ține banii. Îi poate împărți pe două categorii, bani de cheltuielă și bani de pus deoparte, iar în acest fel el poate decide împreună cu părinții cum să împartă alocația lunară.

Părinții pot merge cu cel mic la bancă și pot deschide un cont. I se poate explica cum suma pe care o depune în bancă va crește în timp și de ce este important să ai mereu bani puși deoparte.

În inocența lor, copiii pot pune întrebări personale celor din jur cu privire la câți bani câștigă sau cât au plătit pentru un anumit lucru, deși semnificația cifrelor nu este foarte clară pentru ei. Trebuie să li se explice cu blândețe cum nu este întotdeauna politicos să întrebi o altă persoană despre venitul financiar sau cât de mulți bani cheltuie aceasta.

Copiii sunt expuși unui număr foarte mare de reclame într-un timp scurt. De aceea este greu pentru cel mic să se abțină și să nu-și dorească să dețină cea mai nouă jucărie sau ultimul joc video apărut. Reducând timpul petrecut în fața TV-ului sau online, copilul poate fi protejat măcar parțial de publicitatea uneori agresivă.

Cel mic poate crede că banii provin de la bancomat sau că poți plăti orice lucru cu cardul. Chiar și copiii mai mari pot să nu înțeleagă ce înseamnă să utilizezi un credit. Ar fi bine să li se explice toate aceste concepte și să le arătăm cum se folosesc și ce se întâmplă, de fapt, în spatele lor.

Nu este recomandat să-i fie ascunse cheltuielile și ar fi indicat să i se arate celui mic importanța unei comunicări transparente în privința gestionării aspectelor financiare în familie. Întotdeauna când se merge la cumpărături, trebuie să i se explice faptul că lucrurile materiale nu condiționează fericirea. Este recomandat să petrecem timp împreună și să ne învățăm copiii cum astfel de lucruri mici contează mai mult pentru bunăstarea unei persoane decât venitul financiar.

Nicio lecție financiară nu este completă fără generozitate. Copiii trebuie ajutați să capete o perspectivă corectă asupra banilor, arătându-le faptul că există multe lucruri, precum dragostea pentru familie și cei care ne înconjoară, care nu au un preț.

Dacă începem cu pași mărunți educația financiară a celui mic, vom vedea cum, în timp, își va dezvolta abilitățile necesare unui comportament responsabil și va învăța cum să gestioneze corect finanțele.

De aceea este foarte important ca această educație să se înceapă de la o vârstă fragedă, chiar din timpul perioadei preșcolare, deoarece îi ajută pe copii să crească mai siguri pe ei din punct de vedere financiar.

Bibliografie

1. Ligia Georgescu-Goloșoiu-Educația financiară- Banii pe înțelesul copiilor (manual)-auxiliar curricular;
2. www.educatie-financiarăpentrucopii.ro

Rolul activităților de practică pedagogică în formarea cadrelor didactice pentru învățământul European

Prof. Glodeanu Mihaela

Școala Gimnazială Sat Gura Văii, comuna Bujoreni

Activitățile de practică pedagogică reprezintă o componentă esențială în formarea profesională a cadrelor didactice, contribuind la dezvoltarea competențelor necesare pentru un învățământ de calitate.

În contextul integrării României în spațiul educațional european, sistemul de învățământ românesc trebuie să se alinieze standardelor și practicilor europene. Un element central în acest proces este pregătirea practică a viitorilor profesori. Prin acest material, ne propunem să analizăm importanța activităților de practică pedagogică, să identificăm cele mai bune practici și să propunem soluții pentru optimizarea acestora.

Practica pedagogică permite studenților să aplice cunoștințele teoretice în situații reale de predare, dezvoltându-și astfel competențele necesare pentru a deveni profesori eficienți. Prin interacțiunea cu elevi din diverse medii socio-culturale, viitorii profesori învață să gestioneze diversitatea și să adapteze metodele de predare la nevoile fiecărui elev. Activitățile de practică oferă oportunități pentru feedback constructiv din partea mentorilor, ceea ce permite studenților să își îmbunătățească continuu abilitățile didactice. Una dintre principalele provocări este integrarea eficientă a teoriei în practică.

Lipsa resurselor adecvate și a suportului din partea instituțiilor școlare poate fi o barieră. Este necesară o colaborare strânsă între universități și școli pentru a asigura un mediu propice pentru practica pedagogică. Evaluarea obiectivă a performanței studenților în timpul practicii poate fi dificilă. Recomandăm utilizarea unor instrumente de evaluare standardizate și transparente.

Finlanda este recunoscută pentru sistemul său de învățământ de succes. Analiza modelului finlandez de practică pedagogică poate oferi lecții valoroase pentru îmbunătățirea sistemului românesc.

Implementarea unor programe de mentorare eficiente, în care profesorii cu experiență ghidează studenții în timpul practicii, poate avea un impact pozitiv semnificativ.

Activitățile de practică pedagogică sunt cruciale pentru formarea unor cadre didactice competente și adaptabile. Prin abordarea provocărilor și implementarea celor mai bune practici identificate, sistemul de învățământ românesc poate asigura pregătirea optimă a viitorilor profesori pentru a face față cerințelor unui învățământ european de calitate.

Bibliografie

1. Darling-Hammond, L. (2006). *Powerful Teacher Education: Lessons from Exemplary*
2. Feiman-Nemser, S. (2001). *From Preparation to Practice: Designing a Continuum to Strengthen and Sustain Teaching*. Teachers College Record.

Educație Financiară

Prof. Înv. Preșcolar Duță Elena
Școala Gimnazială Nr.5 Râmnicu Vâlcea

Indiferent de profesia pe care o avem, fiecare dintre noi intră în contact cu domeniul finanțelor. În momentul în care ești plătit pentru ceea ce faci și folosești banii pentru a achiziționa bunuri sau servicii, intri în lumea finanțelor. Atunci când auzim termenul de educație financiară, majoritatea ne gândim la instrumente financiare complexe precum acțiunile, obligațiunile, piețele derivate. Dar de fapt educația financiară se referă la noțiunile de bază pe care fiecare dintre noi ar trebui să le aibă.

Ce înseamnă educație financiară?

Educația financiară este acea educație care îți arată cum să câștigi bani mai mulți, cum să administrezi banii bine și cum să-i cheltuiești cu cap.

Este acea educație care te ajută să cunoști momentul în care trebuie să te oprești să mai cheltuiești și să supravețuiești dar și momentul în care trebuie să acționezi ca să te îmbogățești.

Este o educație care te ajută și în viața de zi de zi să-ți administrezi proprii bani dar și în conducerea unei afaceri prin administrarea cliclului de bani care intră și ies dintr-o firmă.

Cum se aplică educația financiară?

Educația financiară se aplică aproape în orice facem. Indiferent de activitatea pe care o realizăm este nevoie de bani sau este nevoie să administrăm bani.

Este limpede că pentru orice lucru pe care noi îl facem trebuie să plătim, mai mult sau mai puțin, și tot timpul ajungem în momentul în care nu avem bani dar niciodată nu ne-am gândim cum putem stopa acest lucru, cum putem să facem economii sau, mai important, cum putem să învățăm să câștigăm mai mulți bani.

Regula cea mai importantă a educației financiare și după care aceasta se ghidează este următoarea: Câștigă cât mai mult – Cheltuiește cât mai puțin

Aceste elemente sunt cele mai importante în educația financiară pe care în următoarea perioadă, prin opționalul ales, o să încerc să le detaliez cât mai mult. Copiii care dețin cunoștințe financiare vor continua procesul de informare și vor deveni adulții care vor lua decizii importante, cum ar fi achiziția unei case, în cunoștință de cauză. Educația financiară îi va ajuta să anticipeze eventuale situații neprevăzute, să investească în mod inteligent și să economisească pentru pensie. De asemenea, vor fi avizați privind eventualele tentative de fraudă în domeniul plăților, cu cardurile și vor apela la măsurile de siguranță necesare pentru evitarea acestora.

Într-o lume în care responsabilitatea financiară individuală crește și fiecare este răspunzător pentru propria stabilitate financiară și piețele financiare ne oferă produse financiare inovatoare și din ce în ce mai complexe, educația financiară este esențială. Așa cum este imposibil să ai succes în viața modernă fără să știi să scrii și să citești, tot așa este imposibil să ai succes în sistemul financiar complex de astăzi, fără să ai noțiunile financiare de bază bine însușite.

Educația financiară începe în familie

Încă de când este micuț primește bani de la bunica să își cumpere ceva dulce, iar când merge cu tine în magazin crede că banii nu se termină niciodată, mai ales că „are și el de la bunica”... Cum să procedezi astfel încât să îi formezi deprinderi financiare sănătoase? Cum să îl obișnuiești încă de mic să facă economii și să își gestioneze micuțul venit?

1. Educația financiară a copilului

începe cu exemplul personal

2. Joaca de-a educația financiară

3. Găsește un motiv pentru care cel mic să economisească

4. Încurajează-l pe copil să economisească

Psihologii sunt de acord că la 4-5 ani este destul de mare încât să îl poți învăța câte ceva despre bani și despre „prețul” lor. Pedagogii occidentali se folosesc de aceasta aptitudine și predau copiilor încă din clasele primare concepte și strategii despre cum să își gestioneze venitul. Copiii sunt învățați că „am nevoie” este prioritar față de „îmi doresc”, atunci când ai o sumă limitată de bani. Sunt învățați că dacă ai două produse

aproape la fel, să îl cumperi pe cel care costă mai puțin, pentru că, vorba unei fetițe, „cine ar vrea să dea mai mulți bani pe același lucru?”.

Acestea sunt lucruri simple, dar care trebuie comunicare, exemplificate și confirmate copilului. Cum? Prin exemplul propriu. Pentru ca, până să ajungă la școală, educația financiară începe în familie...

1. Educația financiară a copilului începe cu exemplul personal

Oferă-i o pușculiță. Arată-i ce se face cu ea și procedează și tu la fel. Ia-l cu tine de fiecare dată când pui bani în cont, când scoți bani din bancomat, când plătești la casa la cumpărături, când distribui banii și faci liste, când prioritizezi...

Este important să vadă că tu te preocupi efectiv: că acele hârtii și acele bancnote sunt valoroase și că mami și tati le folosesc cu un scop anume, nu oricum... Copiii învață din exemplul personal, învață imitându-te. Verbalizează și fă-l pe cel mic martor la alegerile și deciziile pe care le iei. Altfel spus, gândește cu voce tare. Explică-i de ce alegi un anumit lucru și renunți la altul.

2. Joaca de-a educația

financiară Este la fel de important să te vadă concret când umbli cu banii și cum umbli cu banii. Gândirea copilului este foarte concretă. Așa că ține-l pe lângă tine atunci când vii cu banii acasă, îi numeri și îi repartizezi. Chiar dacă îi ții pe card, poți proceda astfel din când în când, pentru ca cel mic să vizualizeze și să înțeleagă efectiv cum gestionezi banii.

Apoi, implică-l în gestionarea bugetului familiei, tot într-un mod concret. Pregătește niște borcane pentru fiecare din cheltuielile familiei, pe care lipești o etichetă (Lumina, Apa, Internet, Mâncare, Hăinuțe, Concediu...). Folosește apoi bani din jucărie, decupați și desenați de voi sau chiar bani reali. Împreună cu cel mic, numără-i și pune-i pe fiecare în borcanul care îi revine. Este un joc foarte atractiv pentru cel mic. Dacă mai rămân bani fără „destinație”, dezbateți ce s-ar putea face cu ei.

3. Găsește un motiv pentru care cel mic să economisească

Cu prima ocazie explică-i că nu poți să îi cumperi jucăria sau bicicleta pe care și-o dorește cu pasiune, pentru că nu ai toți banii acum. Însă propune-i să cooperați, pentru că așa puteți strânge banii împreună. Important este să identifici acel lucru care îl motivează să facă economii, pe care și-l dorește foarte mult.

Ca să îi menții motivația, pune-i pe perete în camera lui o imagine, o fotografie sau un desen cu lucrul dorit.

Apoi, propune-i un plan de economii ca să îi fie clar ce se întâmplă și ca să îi păstrezi entuziasmul pe parcurs.

4. Încurajează-l pe copil să economisească Stimulează-l în mod concret. Pune mâna și contribuie și tu la succesul lui, după vorba „cui are i se va da...”. Aceasta înseamnă că poți stabili cu el astfel: de fiecare dată când reușește să strângă o anumită sumă, de exemplu 5 lei, tu i-o dublezi. Suma o stabilești în funcție de „venitul” lui. Important este să îl stimulezi să amâne recompensa imediată pentru o recompensă mai mare, mai târziu. Pe măsură ce mai crește și își formează această deprindere, poți micșora procentul pe care i-l adaugi. Adică nu îi mai dublezi suma, ci îi adaugi jumătate din ea.

Nimeni nu te învață ca părinte cum să-ți educi copilul, cum să-l faci să fie mai deștept, deci nu există o „rețetă” din acest punct de vedere, însă tot ce trebuie să știi este că intelectul copilului este strâns legat de comportamentul tău ca și părinte. Cu alte cuvinte, familia este principala sursă de educație financiară a copilului. În același timp, școala deține doar 9% din acest punct de vedere.

Așadar, copiii vor merge totdeauna pe urmele părinților lor pe care îi consideră niște modele, inclusiv atunci când își administrează banii. Comportamentul financiar al copilului trebuie dezvoltat încă de când este mic, când acesta începe să ceară o jucărie sau o bomboană...

Când avem nevoie de educație financiară?

Bibliografie

1. <http://www.abcdarfinanciar.ro/educatie-financiara-cu-laurentiu-mihai/>
2. <https://www.gandeste-pozitiv.ro/ce-inseamna-educatie-financiara-si-de-ce-avem-nevoie-de-ea/>
3. https://www.qbebe.ro/psihologie/educatie_si_disciplina/educatia_financiara_incepe_in_familie

Educația financiară, o disciplină pentru toți

Profesor învățământ primar Drumeși Adriana Elena
Liceul Tehnologic „George Țârnea” Băbeni

Educația financiară este esențială pentru toată lumea, indiferent de vârstă sau statut social. Înțelegerea modului în care funcționează banii, cum să îi câștigi, să îi gestionezi și să îi investești în mod inteligent este esențială pentru o viață financiară sănătoasă și echilibrată.

De multe ori, educația financiară nu este prezentată suficient de timpuriu în școli sau în familie, iar acest lucru poate duce la lacune și probleme mai târziu în viață. Cu toate acestea, fiecare persoană poate lua inițiativa de a-și îmbunătăți cunoștințele financiare. Există resurse ample disponibile, cum ar fi cărți, cursuri online, seminarii și chiar consultanți financiari, care pot ajuta la dobândirea abilităților și cunoștințelor necesare pentru a lua decizii financiare informate și responsabile. O educație financiară solidă poate oferi oamenilor instrumentele necesare pentru a economisi mai bine, pentru a-și planifica mai eficient viitorul financiar și pentru a evita capcanele care pot duce la datorii excesive sau dificultăți financiare. Este, într-adevăr, o disciplină esențială pentru toți!

Introducerea orelor de educație financiară în programele școlare pentru clasele primare este o idee excelentă! Înțelegerea conceptelor financiare de bază încă de la o vârstă fragedă poate avea beneficii semnificative pe termen lung pentru copii. În aceste ore, se pot aborda subiecte simple, dar importante, precum:

- Valoarea banului: Copiii pot învăța despre rolul banilor și modul în care aceștia sunt câștigați prin muncă și economisire.
- Bugetare: Conceptul de bugetare poate fi introdus folosind exemple ușor de înțeles pentru copii, ajutându-i să înțeleagă ideea de alocare a banilor pentru diferite cheltuieli, precum jucării, alimente sau economii.
- Economisirea: Copiii pot învăța despre importanța economisirii și modul în care pot economisi bani pentru obiectivele lor, cum ar fi cumpărarea unei jucării sau a altui lucru dorit.
- Diferența între nevoi și dorințe: Este important să învețe că unele cheltuieli sunt necesare pentru supraviețuire, în timp ce altele sunt dorințe sau preferințe personale.
- Responsabilitatea financiară: Conceptul de a cheltui în mod responsabil și de a lua decizii financiare înțelepte poate fi introdus printr-o discuție despre consecințele cheltuielilor impulsive și avantajele economisirii.

Acestea sunt doar câteva exemple de subiecte care ar putea fi incluse într-un curriculum de educație financiară pentru clasele primare. Prin integrarea acestor concepte încă de la o vârstă fragedă, copiii pot dezvolta abilități financiare sănătoase și pot învăța să gestioneze mai eficient banii pe măsură ce cresc.

Necesitatea implementării noțiunilor din sfera Educației financiare în învățământul primar

Prof. înv.primar Popa Ionela
Școala Gimnazială „I. Gh.Duca” Râmnicu Vâlcea

Educația financiară are la bază dezvoltarea capacității de a înțelege cum funcționează banii în lume: cum cineva reușește să-i câștige, cum acea persoană îi gestionează, cum îi investește (se transformă în mai mult) sau cum o persoană poate dona bani pentru a-i ajuta pe alții. Mai precis, se referă la setul de competențe și cunoștințe care permite unei persoane să ia decizii eficiente și bazate pe informații, în privința resurselor financiare.

Putem spune că educația financiară este procesul prin care dobândim cunoștințe, aptitudini și abilități

care ne permit să luăm decizii mai bune în ceea ce privește gestionarea resurselor noastre, să facem analize pe baza informațiilor corecte și să știm cui să cerem ajutor și sfaturi pentru a obține mai multe beneficii din banii noștri.

Deprinderile pe care le câștigăm în primii ani de viață nu se pierd niciodată. Pornind de la această axiomă, putem aborda necesitatea de a educa copiii de mici să aibă o viață financiară sănătoasă. Educația financiară a copiilor este în aceeași măsură importantă pentru ei cum este spălătul pe dinți sau mâncatul sănătos.

Educația financiară este un subiect foarte important în viața fiecăruia dintre noi, de aceea cu cât mai devreme aceasta va fi învățată vom deveni mai avantajați în viața cotidiană.

A. Familia este primul loc în care copiii aud vorbindu-se despre bani, de aceea este important să începi educația financiară a copilului tău în familie.

Educația financiară trebuie învățată începând cu perioada când copilul își dă interesul, încă de acasă. Părinții trebuie să fie primii ghizi ai lumii financiare, cei care îi vor învăța ce înseamnă banul și cum acesta este câștigat. Abordarea subiectului trebuie să fie simplă și trebuie să fie pe înțelesul celor mici. Limbajul trebuie adaptat conform nivelului intelectual al copilului, astfel încât acesta să înțeleagă în cuvinte simple, mesajul cheie al discuției. Cei mici sunt foarte receptivi atunci când li se spun povești, identificându-se mai ușor cu personajele acestora.

Una dintre cele mai răspândite metode de a învăța ce este banul și chiar metoda de a câștiga banii încă de mici este recompensa. Unii părinți își plătesc copii pentru unele lucruri banale, precum ar fi aranjarea jucăriilor sau chiar curățenia în cameră. Aceste obiceiuri utile îi vor învăța pe copii să devină mai responsabili și îi va încuraja să muncească pentru a primi marea recompensă.

Educația financiară se face explicând copilului de când este mic ce înseamnă banii, ce putem face cu ei, cum îi putem cheltui chibzuit și cum pot fi câștigați în mod corect. Părinții fac bine să-și încurajeze copiii să învețe să cumpere conștient, nu impulsiv sau doar pentru că au văzut acel lucru la televizor, sau pentru că îl au colegii. Ideea este să înțeleagă ce îi aduce acel obiect, ce nevoie îi împlinește. Totodată, părinții trebuie să gestioneze înțelept problema banilor de buzunar. Rolul acestora este să îl ajute pe copil să experimenteze prima relație cu banii, dar trebuie ajutat/sfătuit cum să îi folosească. Bugetul alocat nu trebuie să fie o povară financiară pentru părinți. Ei trebuie să stabilească, împreună cu copilul, care este suma pe care o va primi zilnic, săptămânal sau lunar, explicându-i-se și pentru ce sunt acești bani.

B. Grupul de prieteni

O altă metodă utilă este jocul Monopoly, care l-a scurt timp după lansarea sa a devenit unul dintre cele mai populare și utile jocuri financiare pentru copii. Prin joc copii vor înțelege valoarea banilor, cum aceștia se câștigă și chiar cum să îi înmulțească prin logică și gândire. Monopoly a apărut în anul 1934 în momentul de culme al Marii Depresiuni și de atunci a devenit unul dintre cele mai populare jocuri financiare din lume.

C. În școli există posibilitatea introducerii unei discipline opționale “Educația financiară”, ce are drept scop formarea unei viziuni corecte economice și crearea unui plan competent de gestionare a banilor în rândul copiilor.

Țările membre ale Uniunii Europene la inițiativa Comisiei Europene au introdus în școlile primare programul “Educația financiară” care propune educarea consumatorilor încă de la o vârstă fragedă și mai propune dezvoltarea receptivității elevilor pentru domeniul financiar. De regulă programul este elaborat cu Banca Centrală a țării respective cu scopul de a reglementa cursurile pentru acest program. România a introdus acest program încă în anul 2010 și acesta este predat în clasele a 3-a și/sau a 4-a. Subiectele predate sunt opționale și doar clasele ce l-au ales îl vor studia. Programul se referă la proveniența banilor, apariția băncilor și rolul lor în societatea contemporană, schimbul valutar, cum se câștigă și se gestionează banii, unde și cum se investesc banii, cardul, cecul bancar și ce este creditul bancar.

Întâlnirile cu experții din domeniul financiar le poate dezvălui copiilor noțiunile de educație financiară de bază. În cadrul acestor întâlniri elevii au posibilitatea să participe la un ciclu de lecții deschise organizate de către bănci sau reprezentanți ai mediului de afaceri cu scopul promovării educației financiare a tinerilor elevi. În cadrul acestor lecții sunt împărtășite experiențele proprii și sunt oferite răspunsuri la întrebările tinerilor despre gestiunea corectă a finanțelor personale, oportunitățile de economisire și investire etc.

Copiii care dețin cunoștințe financiare vor continua procesul de informare și vor deveni adulții care vor

lua decizii importante, cum ar fi achiziția unei case, în cunoștință de cauză. Educația financiară îi va ajuta să anticipeze eventuale situații neprevăzute, să investească în mod inteligent și să economisească. De asemenea, vor fi avizați privind eventualele tentative de fraudă, cu cardurile, în cazul plăților și vor apela la măsurile de siguranță necesare pentru evitarea acestora. În concluzie, programele de educație financiară a copiilor dezvoltă și antrenează comportamentele financiare responsabile ale adulților de mâine.

Bibliografie

1. Gary S. BECKER, Comportamentul uman. O abordare economică, Editura All, București, 1994
2. Ligia Georgescu – Goloșoiu - „Educație financiară” - Banii pe înțelesul copiilor-auxiliar curricular (clasele I-IV)

Educația financiară

*Prof. înv. preșc. Udrescu Gheorghița
Școala Gimnazială Nr. 13 Râmnicu Vâlcea*

Analiza problematicii contemporane și identificarea marilor teme de meditație au condus la constituirea și în plan educational a unor răspunsuri specifice, prin potențarea ”noilor educații” sau a unor noi tipuri de conținuturi.

Din lista ”noilor educații” face parte educația financiară, care se regăsește în viețile noastre și este foarte importantă în viața de zi de zi. Este un domeniu neexploatat din punct de vedere al informațiilor, dar care din cauza situației economice din ce în ce mai precară prin care am trecut și prin care trecem, este solicitat tot mai des.

Educația financiară este acea educație care îți arată cum să câștigi bani mai mulți, cum să administrezi banii bine și cum să-i cheltuiești cu cap. Este acea educație care te ajută să cunoști momentul în care trebuie să te oprești să mai cheltuiești și să supravețuiești, dar și momentul în care trebuie să acționezi ca să te îmbogățești. Este o educație care te ajută și în viața de zi de zi să-ți administrezi proprii bani, dar și în conducerea unei afaceri prin administrarea ciclului de bani care intră și ies dintr-o firmă.

Educația financiară se aplică aproape în orice facem. Indiferent de activitatea pe care o realizăm este nevoie de bani sau este nevoie să administrăm bani.

Scopul educației financiare este acela de a asigura un sentiment de control asupra finanțelor fiecărei persoane, folosind, de asemenea, banii ca pe un instrument pentru a face alegeri libere, care creează o mai mare satisfacție în viață. Obiectivele suplimentare ale educației financiare includ abilitatea de a aborda probleme neașteptate, cum ar fi pierderea locului de muncă, și stabilirea și parcurgerea demersurilor necesare în vederea îndeplinirii obiectivelor financiare.

Atunci când o persoană este educată din punct de vedere financiar, aceasta înțelege cum să-și aloce veniturile către diverse obiective în mod simultan – nu doar pentru cheltuielile curente, ci și pentru economii, rambursarea datoriilor și un fond de urgență. Totodată, aceasta deține instrumentele necesare pentru a cerceta și evalua în mod amănunțit împrumuturile, cardurile de credit și oportunitățile de investiții. Chiar dacă o persoană nu are prea multe venituri disponibile, care să o ajute să își atingă toate obiectivele financiare, educația financiară o va ajuta să știe cum să le acorde prioritate și să facă pașii necesari atunci când va putea.

Educația financiară aplicată se poate prezenta astfel:

- creșterea ratei de economii pentru pensii, de fiecare dată când o persoană obține o mărire de salariu;
- menținerea cheltuielilor aferente pentru trei (sau chiar până la șase) luni într-un fond de urgență și completarea acestuia după ce au fost retrași banii din cont;
- compararea perioadelor promoționale pe cardurile de credit, astfel încât o persoană să aibă un timp extins pentru achitarea datoriei;
- verificarea regulată a raportului personal de credit.

Oamenii care dețin cunoștințe financiare nu numai că gestionează banii cu mai multă încredere, dar au și o șansă mai mare de a face față inevitabilelor suișuri și coborâșuri ale vieții lor financiare, înțelegând

cum să prevină și să gestioneze problemele, pe măsură ce acestea apar. Acest lucru poate însemna ca aceștia să urmărească cu atenție conturile bancare și ale cardurilor de credit, astfel încât să fie conștienți de potențiala fraudă cât mai curând posibil sau să se poată recupera rapid după o reparație neașteptată a mașinii costisitoare, datorită economiilor ample de numerar. Pe de altă parte, educația financiară poate ajuta oamenii să economisească cu sârguință pentru lucruri care contează pentru ei, cum ar fi o vacanță sau studiile universitare ale copilului lor.

Modurile în care educația financiară poate să influențeze viața unui om:

- atunci când deține cunoștințe financiare, un om poate să înțeleagă cât câștigă și cât cheltuie. Atunci când sunt construite cunoștințele financiare, realizarea unui buget este o modalitate importantă de a stabili o înțelegere reală a veniturilor și cheltuielilor personale. Odată ce o persoană deține un anumit buget, aceasta poate continua să urmărească cheltuielile și să își revizuiască, în mod regulat, planul de cheltuieli. Există multe metode de bugetare, cum ar fi planurile bazate pe zero sau 50/30/20, așa că un om o poate alege pe cea la care este cel mai probabil să rămână pe viitor;
- rambursarea și evitarea datoriilor – căutarea celor mai mici rate ale dobânzii, atunci când o persoană compară termenii împrumutului, poate economisi o sumă substanțială în timp, la fel și plata soldurilor cardurilor de credit în fiecare lună, astfel încât să nu se acumuleze dobânzi. Dacă un om are deja datorii, cunoștințele financiare îl pot ajuta să aleagă cele mai bune metode de a scăpa de datorii, fie pe cont propriu, fie cu ajutorul unui expert reputat, cum ar fi un consilier de credit nonprofit;
- protejarea în fața datoriilor și a falimentului – o modalitate crucială de a preveni apariția datoriilor este reprezentată de crearea unui cont de economii de urgență. Un economisitor cu cunoștințe financiare știe cât să pună deoparte – în mod ideal, cheltuieli de trei până la șase luni – și își propune să mențină contul de economii de urgență la acel nivel în orice moment;
- munca în vederea asigurării unei pensii – oricare ar fi celelalte planuri pe termen scurt, este recomandat ca, în același timp, o persoană să facă și economiile necesare pentru pensie. Atunci când un om va deveni educat din punct de vedere financiar, acesta va avea o idee mai bună despre cât să economisești, ce tip de pensie dorește și cum să ajungă acolo.

Există multe beneficii ale educației financiare:

- bugetul stabilit – unul dintre primii pași în învățarea cunoștințelor financiare este să creezi un buget care să se potrivească veniturilor și cheltuielilor tale, iar un buget te poate ghida cu privire la câți bani rămân după orice cheltuieli necesare, cum ar fi chiria sau ipoteca, utilitățile, costurile de transport și alimentele. Dacă ești nou în cunoștințele financiare, bugetele pot părea copleșitoare, dar, adesea, acestea sunt foarte simple dacă vrei să îți enumeri veniturile și cheltuielile și să îți faci un plan pentru banii care ți-au mai rămas;
- mai multe economii – oamenii care au cunoștințe financiare au, adesea, abilitățile de a economisi mai eficient. Folosind bugetul tău, poți stabili un plan pentru cum să economisești bani. S-ar putea să ai un anumit obiectiv de economisire, cum ar fi să faci o achiziție mare sau, pur și simplu, dorești să economisești în caz de urgență. Educația financiară te poate învăța ceea ce trebuie să știi pentru a îți reduce cheltuielile, astfel încât să ai mai mult de economisit. Înființarea unui cont de economii poate însemna că nu trebuie să apelezi la carduri de credit sau la împrumuturi până la salariu, în caz de urgență;
- mai puține cheltuieli inutile – utilizarea cunoștințelor financiare pentru a îți evalua obiceiurile de cheltuieli îți poate permite să vezi unde cheltuiești prea mult sau unde ai putea reduce cheltuielile. Cunoștințele financiare și un buget îți pot arăta cum se pot adăuga chiar și cheltuielile mici. Examinându-ți cheltuielile, poți reduce acei bani pierduți în domenii care nu sunt necesare sau care sunt mai puțin importante pentru tine decât obiectivele tale financiare;
- planul de pensionare – crearea unui plan cuprinzător de pensionare îți poate permite să te pensionezi atunci când dorești, cu suma potrivită de bani de care vei avea nevoie pentru a trăi viața de pensionare la care visezi. Folosind cunoștințele financiare, poți să îți examinezi stilul de viață și câștigurile actuale și să le compari cu ceea ce ai dori să fie pensionarea. De acolo, poți vedea ce opțiuni de plan de pensie sunt disponibile, prin intermediul angajatorului tău, sau alte opțiuni de economii pentru pensie;
- accesibilitatea investițiilor – investițiile pot fi o modalitate excelentă de a-ți crește averea, dar pot părea greu de înțeles. Cu toate acestea, există multe resurse care te pot învăța cum funcționează investițiile și cel mai bun mod de a începe să investești. Majoritatea planurilor de pensionare sunt planuri de investiții, dar poți investi și în afara unui plan de pensie. Investițiile pot include acțiuni, obligațiuni și proprietăți. Prin abilitățile tale, dobândite în urma deprinderilor cunoștințelor din sfera educației

financiare, poți decide care sunt cele mai bune modalități de a investi.

Este limpede că pentru orice lucru pe care noi îl facem trebuie să plătim, mai mult sau mai puțin, și tot timpul ajungem în momentul în care nu avem bani dar niciodată nu ne-am gândim cum putem stopa acest lucru, cum putem să facem economii sau, mai important, cum putem să învățăm să câștigăm mai mulți bani.

Regula cea mai importantă a educației financiare și după care aceasta se ghidează este următoarea: ”Câștigă cât mai mult – Cheltuiește cât mai puțin!”

De educație financiară avem nevoie oricând și la orice oră. Tot timpul ne întâmpinăm de dificultăți din punct de vedere al banilor.

Educația financiară a devenit importantă odată cu scăderea mediului de trai și va deveni din în ce mai caută având în vedere viitorul care se apropie, un viitor care nu este unul foarte pozitiv.

Așadar, cel mai bun rezultat al angajamentului față de educația financiară va fi o încredere sporită în sine. Deținând cunoștințele de care este nevoie pentru a lua decizii informate, vei putea avea încredere că poți evita să te îndatorezi sau să investești cu prea mult risc. De acolo, îți vei crea și urmări obiective financiare care îți vor sprijini cel mai mult viziunea pentru o viață fericită.

Bibliografie

1. <http://www.abcdarfinanciar.ro/educatie-financiara-cu-laurentiu-mihai/>
2. <https://www.gandeste-pozitiv.ro/ce-inseamna-educatie-financiara-si-de-ce-avem-nevoie-de-ea/>
https://www.qbebe.ro/psihologie/educatie_si_disciplina/educatia_financiara_incepe_in_familie

Educația financiară: fundamentul pentru prosperitatea individuală și colectivă

Mihai Sorina Gabriela

Educația financiară reprezintă un aspect esențial al dezvoltării personale în societatea noastră modernă. Este mai mult decât doar învățarea să economisești sau să investești bani. Este un proces continuu de înțelegere a modului în care funcționează banii și de dezvoltare a abilităților necesare pentru a gestiona eficient resursele financiare.

Educația financiară cuprinde mai multe ramuri sau aspecte, fiecare contribuind la dezvoltarea unei înțelegeri complete a finanțelor personale și a sistemului financiar în ansamblu. Iată câteva dintre principalele ramuri ale educației financiare

Gestionarea bugetului: Această ramură se concentrează pe învățarea abilităților de creare și gestionare a unui buget personal sau familial. Include stabilirea obiectivelor financiare, urmărirea veniturilor și cheltuielilor, identificarea și reducerea cheltuielilor neesențiale și planificarea pentru economii și investiții.

Economisirea și investițiile: Această ramură implică învățarea despre diferitele opțiuni de economisire și investiții disponibile, cum ar fi conturile de economii, certificatele de depozit (CD-uri), fondurile mutuale, acțiunile, obligațiunile și investițiile imobiliare. Educația în această domeniu include și înțelegerea riscurilor și beneficiilor asociate cu diversele instrumente de investiții și dezvoltarea unei strategii de investiție adecvate. **Înțelegerea creditului și datoriilor:**

Înțelegerea impozitelor și a legislației fiscale: Această ramură implică învățarea despre sistemul fiscal și despre modul în care impozitele afectează veniturile și cheltuielile individuale. Include înțelegerea diferitelor tipuri de impozite, cum ar fi impozitul pe venit, impozitul pe proprietate și impozitul pe vânzări, precum și strategii legale de minimizare a impozitelor.

Primul beneficiu major al educației financiare este că oferă oamenilor capacitatea de a lua decizii informate în ceea ce privește finanțele lor personale. Cunoștințele financiare solide îi ajută pe indivizi să înțeleagă riscurile și oportunitățile asociate cu diferitele opțiuni de economisire, investiții sau împrumuturi. De exemplu, o persoană educată financiar este mai puțin probabil să cadă pradă unor scheme financiare frauduloase sau să se angajeze în comportamente de risc excesiv, cum ar fi speculațiile nehibzuite pe piața de valori.

Prin înțelegerea conceptelor precum dobânzile, inflația, diversificarea portofoliului și gestionarea

datoriilor, indivizii devin mai autonomi din punct de vedere financiar și mai capabili să își protejeze și să își crească avere. În plus, educația financiară promovează egalitatea și incluziunea în societatea noastră.

Primul și poate cel mai evident beneficiu al educației financiare pentru tineri este că îi ajută să își gestioneze eficient banii. Învățând abilități de bugetare, economisire și investiții, tinerii devin mai capabili să își administreze veniturile și cheltuielile într-un mod responsabil și sustenabil. Aceste abilități sunt esențiale pentru evitarea îndatorării excesive, a datoriilor nesustenabile și a problemelor financiare pe termen lung.

În plus, educația financiară îi ajută pe tineri să își stabilească și să își atingă obiectivele financiare pe termen scurt și lung. Prin elaborarea unui plan financiar personalizat și învățarea să își prioritizeze cheltuielile în funcție de aceste obiective, tinerii pot să își construiască un viitor financiar mai sigur și mai proeminent.

De asemenea, educația financiară îi pregătește pe tineri să facă față provocărilor financiare și să ia decizii informate în viața de zi cu zi. Înțelegerea conceptelor precum dobânda, inflația, impozitele și investițiile îi ajută pe tineri să navigheze cu încredere în lumea complexă a finanțelor personale și să evite capcanele și riscurile financiare. Mai mult, educația financiară îi învață pe tineri să fie consumatori mai responsabili și mai conștienți, să identifice și să evite schemele financiare frauduloase și să ia decizii înțelepte atunci când vine vorba de împrumuturi și credit.

Nu în ultimul rând, educația financiară are un impact pozitiv asupra sănătății financiare și a bunăstării generale a tinerilor. Tinerii care au o educație financiară solidă sunt mai puțin susceptibili să se confrunte cu probleme financiare și să se simtă stresați sau îngrijorați în legătură cu situația lor financiară. În schimb, aceștia sunt mai capabili să își atingă obiectivele financiare, să se bucure de libertatea și independența financiară și să contribuie la prosperitatea și stabilitatea societății în ansamblu.

În concluzie, educația financiară nu este doar un lux, ci o necesitate în societatea noastră contemporană. Prin învățarea abilităților de gestionare a banilor și înțelegerea conceptelor financiare fundamentale, oamenii pot să își îmbunătățească nu doar situația lor financiară personală, ci și să contribuie la prosperitatea și stabilitatea colectivă a întregii societăți.

Educația financiară în învățământul preșcolar

*Prof. înv. preșc. Alexandru Ioana
Școala Gimnazială Nr 13 Râmnicu Vâlcea*

Educația financiară începută de la vârsta preșcolarității va duce la formarea unor aptitudini și abilități de gestionare a banilor, extrem de utile pentru întreaga viață și poate fi realizată cu succes la grădiniță sau la școală.

Prin intermediul acestor activități preșcolarii sau școlarii mici vor înțelege că fiecare lucru are un preț care trebuie plătit, că banii sunt câștigați cu efort, prin muncă, că pentru a-și îndeplini anumite dorințe este necesar un proces riguros de economisire.

Activitățile propuse în cadrul acestui material vor îndruma preșcolarii sau școlarii mici, să colecteze, să recicleze materialele de care nu mai au nevoie și să le confere o nouă întrebuintare, pentru a obține diferite obiecte utile, care pot fi vândute pentru a obține un profit.

Educația financiară reprezintă o sintagmă relativ nouă în cadrul învățământului preșcolar, cu toate că preșcolarii au de-a face cu noțiunea de bani în conversațiile purtate cu părinții, de la vârste fragede (3-4 ani). Abordarea educației financiare în cadrul nivelului I (grupa mică) este problematică și dificil de pus în practică, având în vedere disconfortul emoțional resimțit de preșcolari în adaptarea la un nou mediu, fără a fi asistați de părinți, în socializare și în însușirea deprinderilor specifice nivelului de dezvoltare. Însă la grupa mijlocie (4-5 ani) și în mod special la grupa mare (5-6 ani) putem vorbi și prezenta noțiuni de educație financiară prin jocuri diverse, fișe de lucru, povestiri sau chiar exerciții cu material individual.

În urma unui studiu de caz de preșcolari de grupă mijlocie, realizată prin intermediul observației, al convorbirii și chestionarului verbal, s-au aflat următoarele:

- preșcolarii știu că banii se folosesc pentru a cumpăra diverse lucruri sau a plăti servicii;
- majoritatea dintre aceștia folosesc cuvinte precum ”costă”, „preț”, ”rest”, ”cumpără” atunci când se discută despre bani;
- banii sunt câștigați prin munca depusă. părinții au serviciu, de unde în urma muncii depuse câștigă un salariu (o sumă de bani);

- unii dintre aceștia au pușculițe în care economisesc bani pentru a cumpăra lucruri pe care și le doresc.

Astfel, se constată că există un nivel relativ crescut de comunicare părinți-copii în ceea ce privește educația financiară, reușind să se imprime respectul copiilor față de muncă și față de bani. Vine în sarcina cadrelor didactice să continue acest proces de dezvoltare, să promoveze conceptul de educație financiară prin a forma deprinderi în rândul preșcolarilor în ceea ce privește structurarea cheltuielilor, înțelegerea că banii vin în cantități limitate și îndrumarea acestora spre economisire.

În cadrul grădiniței noțiuni de educație financiară pot fi introduse prin:

- jocuri matematice în care să fie folosite monedele sau bancnotele, în funcție de nivelul de dezvoltare psiho-individuală, cu sarcina de a recunoaște banii și valoarea acestora (cât pot cumpăra). Exemple de joc: ”De-a magazinul”, ”La piață”.
- jocuri de rol în funcție de proiectele tematice și cele săptămânale în care să fie introduși bani: ”De-a magazinul”, ”De-a florăria”, ”La piață”, ”La magazinul de jucării”, ș.a.
- fișe de lucru pentru activitățile matematice, în care sarcina este de a descoperi forma corectă a unei monede, de a colora monedele cu valoare mai mare sau a le număra.
- fișe de lucru pentru activitățile liber-alese sau pentru cele practice cu sarcina de a colora sau realiza o pușculiță.
- scurte poezioare folosite fie în cadrul activității de educare a limbajului fie ca tranziții.

Răsplata

Maria vrea să se știe
 Că-și dorește o jucărie
 Mama îi zice că n-ar vrea
 Mulți lei pe ea ca să dea.
 Au de cumpărat hăinuțe,
 Hrană pentru pisicuțe,
 Plastilină și creioane
 Și un leu pentru bomboane.
 ”Bine, mamă, draga mea,
 Și eu te voi ajuta!
 Și tu mă vei răsplăti
 Și-încă un leu eu voi primi!”

Se constată o abordare timidă a activităților de educație financiară, însă contextul actual cere pregătirea copiilor pentru dezvoltarea abilităților de viață și relaționare, iar proiectele și activitățile de educație financiară pot deveni un nucleu de colaborare și dezvoltare comunitară.

Bibliografie

1. GEORGESCU-GOLOȘOIU, Ligia, De la joc...la educație financiară, Editura Explorator, Ploiești, 2015.
2. ***Scrisoarea metodică pentru învățământul preșcolar pentru anul școlar 2013-2014.
3. WEB:
4. www.ted.com
5. <http://www.piticlic.ro/ro/piticlic-mobil/piticlic-mobil/educatie-financiara>
6. <http://www.educatiefinanciarapentru copii.ro/>

“Educație financiară-ce? Cum? Când?”

Prof. înv Preșcolar Stanca Romina Georgiana
Școala Gimnazială Nr.13 Râmnicu Vâlcea

Indiferent de profesia pe care o avem, fiecare dintre noi intră în contact cu domeniul finanțelor. În momentul în care ești plătit pentru ceea ce faci și folosești banii pentru a achiziționa bunuri sau servicii, intri în lumea finanțelor. Atunci când auzim termenul de educație financiară, majoritatea ne gândim la instrumente financiare complexe precum acțiunile, obligațiunile, piețele derivate. Dar de fapt educația financiară se referă la noțiunile de bază pe care fiecare dintre noi ar trebui să le aibă.

Ce înseamnă educație financiară?

Educația financiară este acea educație care îți arată cum să câștigi bani mai mulți, cum să administrezi banii bine și cum să-i cheltuiești cu cap.

Este acea educație care te ajută să cunoști momentul în care trebuie să te oprești să mai cheltuiești și să supravețuiești dar și momentul în care trebuie să acționezi ca să te îmbogățești.

Este o educație care te ajută și în viața de zi de zi să-ți administrezi proprii bani dar și în conducerea unei afaceri prin administrarea cliclului de bani care intră și ies dintr-o firmă.

Cum se aplică educația financiară?

Educația financiară se aplică aproape în orice facem. Indiferent de activitatea pe care o realizăm este nevoie de bani sau este nevoie să administrăm bani.

Este limpede că pentru orice lucru pe care noi îl facem trebuie să plătim, mai mult sau mai puțin, și tot timpul ajungem în momentul în care nu avem bani dar niciodată nu ne-am gândim cum putem stopa acest lucru, cum putem să facem economii sau, mai important, cum putem să învățăm să câștigăm mai mulți bani.

Regula cea mai importantă a educației financiare și după care aceasta se ghidează este următoarea:
Câștigă cât mai mult – Cheltuiește cât mai puțin

Aceste elemente sunt cele mai importante în educația financiară pe care în următoarea perioadă, prin opționalul ales, o să încerc să le detaliez cât mai mult. Copiii care dețin cunoștințe financiare vor continua procesul de informare și vor deveni adulții care vor lua decizii importante, cum ar fi achiziția unei case, în cunoștință de cauză. Educația financiară îi va ajuta să anticipeze eventuale situații neprevăzute, să investească în mod inteligent și să economisească pentru pensie. De asemenea, vor fi avizați privind eventualele tentative de fraudă în domeniul plăților, cu cardurile și vor apela la

măsurile de siguranță necesare pentru evitarea acestora.

Într-o lume în care responsabilitatea financiară individuală crește și fiecare este răspunzător pentru propria stabilitate financiară și piețele financiare ne oferă produse financiare inovatoare și din ce în ce mai complexe, educația financiară este esențială. Așa cum este imposibil să ai succes în viața modernă fără să știi să scrii și să citești, tot așa este imposibil să ai succes în sistemul financiar complex de astăzi, fără să

ai noțiunile financiare de bază bine însușite.

Educația financiară începe în familie

Încă de când este micuț primește bani de la bunica să își cumpere ceva dulce, iar când merge cu tine în magazin crede că banii nu se termină niciodată, mai ales că “are și el de la bunica”... **Cum** să procedezi astfel încât să îi formezi deprinderi financiare sănătoase? **Cum** să îl obișnuiești încă de mic să facă economii și să își gestioneze micuțul venit?

1. Educația financiară a copilului începe cu exemplul personal
2. Joaca de-a educația financiară
3. Găsește un motiv pentru care cel mic să economisească
4. Încurajează-l pe copil să economisească

Psihologii sunt de acord că la 4-5 ani este destul de mare încât să îl poți învăța câte ceva despre bani și despre “prețul” lor. Pedagogii occidentali se folosesc de aceasta aptitudine și predau copiilor încă din clasele primare concepte și strategii despre cum să își gestioneze venitul.

Copiii sunt învățați că “am nevoie” este prioritar față de “îmi doresc”, atunci când ai o sumă limitată de bani. Sunt învățați că dacă ai două produse aproape la fel, să îl cumperi pe cel care costă mai puțin, pentru că, vorba unei fetițe, “cine ar vrea să dea mai mulți bani pe același lucru?”.

Acestea sunt lucruri simple, dar care trebuie comunicate, exemplificate și confirmate copilului. Cum? Prin exemplul propriu. Pentru ca, până să ajungă la școală, educația financiară începe în familie...

1. Educația financiară a copilului începe cu exemplul personal

Oferă-i o pușculiță. Arată-i ce se face cu ea și procedează și tu la fel. Ia-l cu tine de fiecare dată când pui bani în cont, când scoți bani din bancomat, când plătești la casa la cumpărături, când distribuie banii și faci liste, când prioritizezi...

Este important să vadă că tu te preocupi efectiv: că acele hârtii și acele bancnote sunt valoroase și că mami și tati le folosesc cu un

scop anume, nu oricum... Copiii învață din exemplul personal, învață imitându-te. Verbalizează și fă-l pe cel mic martor la alegerile și deciziile pe care le iei. Altfel spus, gândește cu voce tare. Explică-i de ce alegi un anumit lucru și renunți la altul.

2. Joaca de-a educația financiară

Este la fel de important să te vadă concret când umbli cu banii și cum umbli cu banii. Gândirea copilului este foarte concretă. Așa că ține-l pe lângă tine atunci când vii cu banii acasă, îi numeri și îi repartizezi. Chiar dacă îi ții pe card, poți proceda astfel din când în când, pentru ca cel mic să vizualizeze și să înțeleagă efectiv cum gestionezi banii.

Apoi, implică-l în gestionarea bugetului familiei, tot într-un mod concret. Pregătește niște borcane pentru fiecare din cheltuielile familiei, pe care lipești o etichetă (Lumina, Apa, Internet, Mâncare, Hăinuțe, Concediu...). Folosește apoi bani din jucărie, decupați și desenați de voi sau chiar bani reali. Împreună cu cel mic, numără-i și pune-i pe fiecare în borcanul care îi revine. Este un joc foarte atractiv pentru cel mic. Dacă mai rămân bani fără “destinație”, dezbateti ce s-ar putea face cu ei.

3. Găsește un motiv pentru care cel mic să economisească

Cu prima ocazie explică-i că nu poți să îi cumperi jucăria sau bicicleta pe care și-o dorește cu pasiune, pentru că nu ai toți banii acum. Însă propune-i să cooperați, pentru că așa puteți strânge banii împreună. Important este să identifici acel lucru care îl motivează săfacă economii, pe care și-l dorește foarte mult. Ca să îi menții motivația, pune-i pe perete în camera lui o imagine, o fotografie sau un desen cu lucrul dorit. Apoi, propune-i un plan de economii ca să îi fie clar ce se întâmplă și ca să îi păstrezi entuziasmul pe parcurs.

4. Încurajează-l pe copil să economisească

Stimulează-l în mod concret. Pune mâna și contribuie și tu la succesul lui, după vorba “cui are i se va da...”.

Aceasta înseamnă că poți stabili cu el astfel: de fiecare dată când reușește să strângă o anumită sumă, de exemplu 5 lei, tu i-o dublezi. Suma o stabilești în funcție de “venitul” lui. Important este să îl stimulezi să amâne recompensa imediată pentru o recompensă maimare, mai târziu. Pe măsură ce mai crește și își formează această deprindere, poți micșora procentul pe care i-l adaugi. Adică nu îi mai dublezi suma, ci îi adaugi jumătate din ea.

Nimeni nu te învață ca părinte cum să-ți educi copilul, cum să-l faci să fie mai deștept, deci nu există o “rețetă” din acest punct de vedere, însă tot ce trebuie să știi este că intelectul copilului este strâns legat de comportamentul tău ca și părinte. Cu alte cuvinte, familia este principala sursă de educație financiară a copilului. În același timp, școala deține doar 9% din acest punct de vedere.

Așadar, copiii vor merge totdeauna pe urmele părinților lor pe care îi consideră niște modele, inclusiv atunci când își administrează banii. Comportamentul financiar al copilului trebuie dezvoltat încă de când este mic, când acesta începe să ceară o jucărie sau o bomboană...

Itată ce poți face ca părinte pentru a-i dezvolta copilului inteligența financiară:

Dă-i copilului sarcini de rezolvat. Învață-l să fie independent: oferă-i activități specifice casei, ca să înțeleagă ce înseamnă munca, iar la sarcinile grele îl poți recompensa cu niște bănuți de buzunar săptămânal, să zicem.

Dezvoltă-i copilului abilități logice și matematice. Dezvoltarea timpurie a acestor abilități îi vor aduce multe avantaje copilului tău la maturitate. Ai putea înlocui jocurile pe tabletă, de exemplu, sau filmulețele de la televizor cu anumite cursuri dedicate dezvoltării celor mici. Disciplinează-ți copilul în ce privește programul de educație și programul de relaxare (aceeași tabletă sau televizor).

Învață-l să facă diferența dintre dorințe și nevoi.

Uneori, nici noi, adulții, nu prea putem face această diferență... Dar încearcă să-ți înveți copilul că nu tot ce vrea trebuie pus în coșul de cumpărături. Nu toate lucrurile pe care pune mâna trebuie cumpărate, ține cont de faptul că fiecare copil învață în ritmul său propriu, iar *educația financiară trebuie făcută în funcție de vârstă*.

Când avem nevoie de educație financiară?

De educație financiară avem nevoie oricând și la orice oră. Tot timpul ne lovim de dificultăți din punct de vedere al banilor.

În urma dobândirii cunoștințelor despre educație financiară vei cunoaște:

- să scapi de grija lipsei banilor;
- cum să-ți petreci timpul astfel încât să câștigi și bani;
- cum să devii independent financiar;
- cum să începi propria afacere;
- care sunt documentele financiar-contabile importante pentru o firmă;
- care sunt impozitele/taxele pe care oricine trebuie să le plătească;
- linii de finanțare atât rambursabile cât și nerambursabile;
- cum să folosești un buget și să dea rezultate;

În final, vă pot spune că educația financiară a devenit importantă o dată cu scăderea mediului de trai și va deveni din în ce mai căutată având în vedere viitorul care se apropie, un viitor care nu este unul foarte pozitiv.

Bibliografie

1. <http://www.abcdarfinanciar.ro/educatie-financiara-cu-laurentiu-mihai/>
2. <https://www.gandeste-positiv.ro/ce-inseamna-educatie-financiara-si-de-ce-avem-nevoie-de-ea/>
3. https://www.qbebe.ro/psihologie/educatie_si_disciplina/educatia_financiara_incepe_in_familie

Educația financiară-opțional de perspectivă europeană

*Prof. inv. primar Pascu Luminița-Mihaela
Liceul Sanitar „Antim Ivireanu” Râmnicu Vâlcea*

„Educație financiară” este disciplina opțională pentru clasele a III-a și a IV-a proiectată pentru 1 oră pe săptămână .

Ce este un cont, cum se folosește un card, ce este un P.O.S - sunt câteva dintre noțiunile pe care elevii claselor a III-a și a IV-a le vor învăța la disciplina opțională „Educație financiară”.

Ligia Georgescu Goloșoiu este cea care a conceput manualul de Educație financiară prin care să le explice copiilor noțiunile financiare de bază. Ideea transmiterii noii generații a unor noțiuni de bază din domeniul financiar s-a înfiripat după ce aceasta a participat la o emisiune cu copii despre bani și bănci. Văzând ca elevii vor să știe cât mai multe, pun întrebări și sunt curioși să cunoască istoria banilor, Goloșoiu a căutat pe piață cărți care să le transmită copiilor aceste noțiuni de bază. Vidul de informație din această zonă a determinat-o să conceapă cartea de Educație financiară care se adresează copiilor din primele clase școlare.

„Atragerea copiilor de la sate și din micile orașe este cea mai mare provocare, pentru ca de aici va veni o inteligență pe care nici nu o bănuim acum”, a declarat pentru HotNews.ro , Ligia Georgescu Goloșoiu, consilier în BNR și realizator al programei Educație financiară.

În cadrul acestui opțional elevii vor dobândi următoarele competențe generale :

1. Cunoașterea și utilizarea unor elemente de limbaj specific domeniului financiar-bancar;
2. Recunoașterea unor elemente specifice fenomenului bancar în contexte practice diferite;
3. Utilizarea unor mijloace și tehnici bancare;
4. Manifestarea interesului pentru economisirea și gestionarea banilor;

Competențe specifice care se formează pe parcursul anului școlar și exemple de activități de învățare în cadrul opționalului Educație financiară:

1. Cunoașterea și utilizarea unor elemente de limbaj specific domeniului financiar-bancar ;
- 1.2 Recunoașterea unor instrumente de plată și servicii bancare;

2. Recunoașterea unor elemente specifice fenomenului bancar în contexte practice diferite ;
 - 2.1 Identificarea situațiilor în care se realizează un schimb în natura (troc) sau o operațiune bancară;
 - 2.2 Utilizarea operațiilor aritmetice pentru înțelegerea unor tranzacții financiare simple;
 - 2.3 Identificarea costurilor și beneficiilor schimbului valutar;
 - 2.4 Identificarea circuitului banilor în economie;
3. Utilizarea unor mijloace și tehnici bancare;
 - 3.1 Identificarea unor mijloace și tehnici bancare utilizate în societatea actuală;
 - 3.2 Utilizarea, în situații date, a unor mijloace și tehnici bancare;
4. Manifestarea interesului pentru economisirea și gestionarea banilor;
 - 4.1 Analizarea situațiilor în care se pot economisi bani;
 - 4.2 Identificarea modalităților de gestionare a banilor;

Obiceiurile comportamentale se formează încă din prima copilărie. Copiii vor face în viața de adult ceea ce au văzut sau au învățat încă de mici, începând de acasă, continuând cu sistemul de educație preșcolar și școlar și completând cu exemplul comportamental al persoanelor adulte din preajma lor. Încurajând copiii să experimenteze economisirea, la început cu ajutorul unei pușculițe, le oferim șansa unei vieți organizate și cumpătate. Învățându-i să renunțe la unele plăceri imediate pentru a-și redirecționa resursele, astfel disponibilizate către o satisfacție viitoare (materializată prin jucăria sau cărticica dorită), le oferim însuși instrumentul de bază al economisirii: capacitatea de a amâna consumul.

Bibliografie

1. Manualul “Educație financiară” - Banii pe înțelesul copiilor-auxiliar curricular (clasele I-IV)
2. Caietul elevului “Educație financiară” - Banii pe înțelesul copiilor-auxiliar curricular (clasele I-IV)
3. Ghidul învățatorului “Educație financiară” - Banii pe înțelesul copiilor-auxiliar curricular (clasele I-IV)
4. Ligia Georgescu - Golosoiu, Educație financiară Banii pe înțelesul copiilor (manual) - auxiliar curricular pentru clasa a III-a, Editura Explorator, Ploiești, 2013. Ligia Georgescu - Golosoiu, Educație financiară Banii pe înțelesul copiilor (caietul elevului) - auxiliar curricular pentru clasa a III-a, Editura Explorator, Ploiești, 2013.
5. Ligia Georgescu - Golosoiu (coordonator), Corina Mohorea, Stela Olteanu, Educație financiară Banii pe înțelesul copiilor (ghidul învățatorului pentru clasa a III-a), Editura Explorator, Ploiești, 2013.

Educația financiară- între necesitate și oportunitate

*Prof. Înv. Preșcolar Dinu Elena Camelia
Școala Gimnazială Nr.13 Râmnicu Vâlcea*

Într-o lume în care bunurile și serviciile necesare traiului se obțin prin cheltuirea banilor ca monedă de schimb, oamenii au nevoie să înțeleagă, de la vârste fragede și până la finalul vieții, aspecte precum: funcționarea mecanismelor economice și financiare; administrarea eficientă a banilor și luarea unor decizii financiare informate; înțelegerea drepturilor consumatorilor și a instrumentelor disponibile pentru a evita situațiile de criză financiară; înțelegerea drepturilor și obligațiilor cetățenilor plătitori de taxe și impozite; conștientizarea eticii în ceea ce privește plata taxelor și impozitelor; consolidarea comportamentelor de economisire în rândul populației încurajând principiul gestiunii eficiente și investițiile în planuri pe termene mai îndelungate (de exemplu pentru perioada de pensionare); asigurarea unei bune înțelegeri a riscurilor și a unei modalități corecte de a gestiona datoriile și obligațiile fiscale; promovarea și încurajarea folosirii asigurărilor pentru a se proteja în cazul unor evenimente neașteptate.

România este pe ultimul loc în Europa la capitolul educație financiară, au arătat, pe rând, studiile

realizate în ultimii ani de Banca Mondială, agențiile de rating și asociațiile locale din industria financiar-bancară. Lipsa unor cunoștințe de bază în acest sens poate reprezenta o problemă pentru orice persoană, indiferent de vârstă, categorie socială sau meserie, dar și pentru populație per ansamblu și economie.

Educația financiară poate fi introdusă ca și materie de sine stătătoare dar și abordată în cadrul altor materii. Iată câteva dintre subiectele ce se vor regăsi în cadrul mai multor materii (proapse de Ministerul Educației):

Educație socială

- Exersarea construirii de argumente pro și contra și a comparării opiniilor, folosind ca studiu de caz o idee de afacere
- Evidențierea elementelor identității culturale ale unui popor pornind de la povestea unor termeni financiari precum bani, bancă, credit, dobândă
- Realizarea bugetului unui proiect

Limba engleza

- Îmbunătățirea vocabularului legat de cheltuieli și economisire și învățarea diferitelor construcții din limba engleză folosind termeni financiari
- Discuții despre troc și schimbul de produse și învățarea unor termeni în limba engleză care fac referire la produse, servicii, comerț
- Discuții despre investiții și termeni specifici prin realizarea profilului unui investitor cunoscut

Limba română

- Abordarea temei banilor, în romanul „Mara” de Ioan Slavici, prin încurajarea elevilor să întocmească bugetul familial al Marei și un plan financiar pentru utilizarea acestuia
- Introducerea unor elemente despre bugetare personală, prin planificare bugetului naratorului din „Vizita” de I.L. Caragiale
- Planificarea bugetară a călătoriei pe care Harap-Alb trebuie să o facă până la împărăția unchiului său, ținând cont de eventualele obstacole ce pot apărea pe parcursul călătoriei

Matematică

- Descompunerea numerelor naturale; transformări; dobândă; schimburi valutare; tranzacții financiare transpuse în limbaj matematic
- Procente și probleme cu procente: crearea unui buget lunar
- Mulțimi de numere: informații despre impozite și dobândă

Bibliografie

1. https://www.edu.ro/sites/default/files/SNEF_proiect_2023.pdf
2. <https://www.desprecopii.com/info-id-36797-nm-Educatia-financiara-in-scoli-De-ce-ar-trebui-sa-fie-o-prioritate.htm>

Educația financiară

Prof. Înv. Preșcolar Constantin Andreea Magdalena

Școala Gimnazială Nr.5 Râmnicu Vâlcea

Educația financiară înseamnă înțelegerea, pe deplin, a conceptelor precum „economisire”, „investiție” și „datorie”, termeni care duc la un sentiment general de bunăstare financiară și încredere în sine. Bazele acesteia se consolidează prin deprinderea cunoștințelor de bază despre chestiunile financiare.

Scopul educației financiare este acela de a asigura un sentiment de control asupra finanțelor fiecărei persoane, folosind, de asemenea, banii ca pe un instrument pentru a face alegeri libere, care creează o mai mare satisfacție în viață, potrivit unui raport din 2015 al Biroului pentru Protecția Financiară a Consumatorului. Obiectivele suplimentare ale educației financiare includ abilitatea de a aborda probleme neașteptate, cum ar fi pierderea locului de muncă, și stabilirea și parcurgerea demersurilor necesare în vederea îndeplinirii obiectivelor financiare.

Atunci când o persoană este educată din punct de vedere financiar, aceasta înțelege cum să-și aloce veniturile către diverse obiective în mod simultan – nu doar pentru cheltuielile curente, ci și pentru economii, rambursarea datoriilor și un fond de urgență. Totodată, aceasta deține instrumentele necesare pentru a cerceta și evalua în mod amănunțit împrumuturile, cardurile de credit și oportunitățile de investiții. Chiar dacă o persoană nu are prea multe venituri disponibile, care să o ajute să își atingă toate obiectivele financiare, educația financiară o va ajuta să știe cum să le acorde prioritate și să facă pașii necesari atunci când va putea.

Educația financiară reprezintă o sintagmă relativ nouă în cadrul învățământului preșcolar însă cu aplicabilitate atât în educația celor mici cât și în viața de zi cu zi a acestora.

Educația financiară reprezintă o sintagmă relativ nouă în cadrul învățământului preșcolar, cu toate că preșcolarii au de-a face cu noțiunea de bani în conversațiile purtate cu părinții de la vârste fragede (3-4 ani). Scepticismul părinților dar uneori și al cadrelor didactice în ceea ce privește introducerea noțiunilor de educație financiară în cadrul activităților instructiv-educative, conduce pe termen lung la o neînțelegere a valorilor financiare.

Abordarea educației financiare în cadrul nivelului I (grupa mică) este problematică și dificil de pus în practică, având în vedere disconfortul emoțional resimțit de preșcolarii în adaptarea la un nou mediu, fără a fi asistați de părinți, în socializare și în însușirea deprinderilor specifice nivelului de dezvoltare. Însă la grupa mijlocie (4-5 ani) și în mod special la grupa mare (5-6 ani) putem vorbi și prezenta noțiuni de educație financiară prin jocuri diverse, fișe de lucru, povestiri sau chiar exerciții cu material individual.

Metoda studiului pe caz pe un efectiv de 22 de preșcolarii de grupă mijlocie, realizată prin intermediul observației, al convorbirii și chestionarului verbal, mi-a permis să aflu următoarele:

- preșcolarii știu că banii se folosesc pentru a cumpăra diverse lucruri sau a plăti servicii;
- majoritatea dintre aceștia folosesc cuvinte precum ”costă”, „preț”, ”rest”, ”cumpără” atunci când se discută despre bani;
- banii sunt câștigați prin munca depusă. Părinții au serviciu, de unde în urma muncii depuse câștigă un salariu (o sumă de bani);
- unii dintre aceștia au pușculițe în care economisesc bani pentru a cumpăra lucruri pe care și le doresc.

Astfel, se constată că există un nivel relativ crescut de comunicare părinți-copii în ceea ce privește educația financiară, reușind să se imprime respectul copiilor față de muncă și față de bani. Vine în sarcina cadrelor didactice să continue acest proces de dezvoltare, să promoveze conceptul de educație financiară prin a forma deprinderi în rândul preșcolarilor în ceea ce privește structurarea cheltuielilor, înțelegerea că banii vin în cantități limitate și îndrumarea acestora spre economisire.

În cadrul grădiniței noțiuni de educație financiară pot fi introduse prin:

- jocuri matematice în care să fie folosite monedele sau bancnotele, în funcție de nivelul de dezvoltare psiho-individuală, cu sarcina de a recunoaște banii și valoarea acestora (cât pot cumpăra). Exemple de joc: ”De-a magazinul”, ”La piață”.
- jocuri de rol în funcție de proiectele tematice și cele săptămânale în care să fie introduși bani: ”De-a

magazinul”, ”De-a florăria”, ”La piață”, ”La magazinul de jucării”, ș.a.

- fișe de lucru pentru activitățile matematice, în care sarcina este de a descoperi forma corectă a unei monede, de a colora monedele cu valoare mai mare sau a le număra.

- fișe de lucru pentru activitățile liber-alese sau pentru cele practice cu sarcina de a colora sau realiza o pușculiță.

- scurte poezioare folosite fie în cadrul activității de educare a limbajului fie ca tranziții.

Răsplata

Maria vrea să se știe Au de cumpărat hăinuțe,

Că-și dorește o jucărie Hrană pentru pisicuțe,

Mama îi zice că n-ar vrea Plastilină și creioane,

Mulți lei pe ea ca să dea. Și un leu pentru bomboane.

”Bine, mamă, draga mea,

Și eu te voi ajuta!

Și tu mă vei răsplăti

Și-încă un leu voi primi!”

Se constată o abordare timidă a activităților de educație financiară, însă contextul actual cere pregătirea copiilor pentru dezvoltarea abilităților de viață și relaționare, iar proiectele și activitățile de educație financiară pot deveni un nucleu de colaborare și dezvoltare comunitară.

Bibliografie

1. GEORGESCU-GOLOȘOIU, Ligia, De la joc...la educație financiară, Editura Explorator, Ploiești, 2015.
2. ***Scrisoarea metodică pentru învățământul preșcolar pentru anul școlar 2013-2014.
3. WEB:
4. www.ted.com
5. <http://www.piticlic.ro/ro/piticlic-mobil/piticlic-mobil/educatie-financiara>
6. <http://www.educatiefinanciarapentru copii.ro/>

Educația financiară - aspect important al vieții noastre

Prof. Dolan Elena

Colegiul Național „Alexandru Lahovari” Râmnicu Vâlcea

Activitatea acestui workshop a fost extrem de interesantă și de mare utilitate. Reprezentanți ai B.C.R. Râmnicu Vâlcea și ai Casei Corpului Didactic Vâlcea au prezentat abordări aplicate pe această temă, învățându-ne pe noi, cadrele didactice și noi mai departe, pe elevii noștri, cum să ne organizăm cheltuielile în funcție de venituri, nevoi, necesități, dorințe dar și de imprevizibil, de ceea ce poate aduce, neașteptat, ziua de mâine: accidente, boală etc.

Relația noastră cu banii este foarte importantă și acest lucru l-am învățat în copilărie, de la familie, în mod conștient sau inconștient.

Nevoile noastre financiare depind de etape de viață în care ne aflăm, în cazul meu faze de stabilitate.

Elevii noștri se găsesc în faza de inițiere și au nevoie de îndrumări specializate ca să se dezvolte și pe acest plan financiar, începând cu alocația pe care o primesc, cu banii de buzunar, și pe viitor, cu banii câștigați prin muncă.

Un alt factor determinant, legat de viitorul nostru financiar este aspectul situațiilor neprevăzute, neașteptate, când trebuie să avem pus ceva deoparte, un fond de urgență, să ne asigurăm viața și sănătatea, să ne asigurăm averea, bunurile.

Este important să avem și o viziune, un tablou al averii noastre: acumulări, datorii, avere personală acumulată.

S-a accentuat la acest workshop și ideea de flux al banilor noștri: venituri cheltuieli obligatorii și ocazionale, excedentul, deficitul.

Raportându-ne la viitor trebuie să ne fixăm obiectivele financiare, pe care trebuie să ni le adaptăm, să avem o clarificare asupra lor, să punctăm obstacolele în analizarea obiectivelor noastre, să evoluăm, cu pași mărunți, să ne inspirăm din ceea ce vedem și învățăm, și să avem liniște pentru a calcula bine lucrurile și a profita de fluxul banilor noștri și de posibilitatea de a ne îndeplini dorințele de viitor.

Planul nostru de acțiune se poate desfășura pornind de la noțiunea de BANI → B.A.N.I.:

B. - facem un buget a ceea ce intră și iese din bugetul nostru

A. - alocăm banii inteligent, și inclusiv pe calea tehnologiei

N. - notăm cheltuielile și ce am economisit

I. - investim în dezvoltarea și prosperitatea noastră

Se lansase, în workshop, această întrebare: „Primele trei lucruri pe care fac mâine pentru obiectivul meu?”

1. Analizează costurile și posibilitățile mele financiare.
2. Mă gândesc dacă obiectivul meu e realist sau nu.
3. Mă asigur și, că în cazul apariției unui risc, să nu am pierderi prea mari.

Alocăm 50% pentru nevoile fundamentale, pentru necesități (chirie, impozite, alimente, îmbrăcăminte, sănătate, cheltuieli cu copiii), 30% pentru dorințe (excursii, cadouri, lucruri de preț) și 20% pentru economii pe care să le alocăm eficient.

Ca să putem să realizăm lucrurile menționate trebuie să ne gestionăm inteligent datoriile, este vorba „financial fasting”, adică să ne prioritizăm obiectivele, să ne resetăm comportamentele financiare, adică să ne raportăm la datorii și la obiective.

Ca să putem îndeplini aceste deziderate trebuie să investim inteligent pentru a ne dezvolta averea. Astfel ne putem construi un portofoliu de investiții ideal, cu niște pași de urmat, pornin de la: ce facem mâine pentru a ajunge unde ne dorim?

Pașii au câteva linii importante: START - ce încep să fac?; STOP - ce încetez să mai fac?; CONTINUĂ - ce continui să fac?

„ȘCOALA DE BANI” inițiată de B.C.R. este o bună școală pentru dobândirea inteligenței financiare.

Există aici niște reguli importante care sunt imperios necesar a fi urmate:

1. Mă plătesc pe mine prima data, pun deoparte imediat ce intră salariul
2. Îmi creez un fond de urgență cu minim 3 salarii
3. Spun NU recompensei imediate, amân achiziția 24 de ore
4. Factorul latte - economisesc zilnic echivalentul unei gustări. Dacă pun deoparte 10 lei pe zi în 30 de ani voi reuși să strâng peste 15.000 lei
5. Îmi planific responsabil bugetul - 50% nevoi, 30% dorințe, 20% economii și investiții
6. Folosesc lista de cumpărături, pot cumpara doar un produs care nu se află pe lista mea
7. Îmi protejez viața și bunurile. Pun deoparte 50 lei pe luna, pentru a-mi asigura ce e important pentru mine
8. Investesc pentru prosperitatea mea. Fac zilnic un pas mic pentru mine - cel din viitor!

Dacă alegem bine, alegem pentru noi, avem aici niște repere utile:

- Cont George
- Depozit
- Credit de nevoi personale
- Card de credit
- Capital Plan

Toate aceste formule financiare oferă diverse beneficii și modalitățile de asigurare a unei vieți liniștite și împlinite.

„Fii inteligent și investește eficient pentru tine și familia ta”

Bibliografie

1. B.N.R., „Educație financiară cu Ana și Radu”, București, 2023

2. B.C.R. „Școala de Bani”
3. Guda Iancu, „Prosperitatea în 10 Pași”, București, 2022
4. Guda Iancu, „Banii în mișcare”, București, 2023
5. Robert T. Kiyosaki, „Tată Bogat. Tată sărac”, Ediția a V-a, 2019

Educația financiară în cadrul învățământului preșcolar

*Profesor Învățământ Preșcolar Mihai Elena
Școala Gimnazială Udrești, G.P.N. Lăunele de Jos*

Educația financiară reprezintă o noțiune nouă în cadrul învățământului preșcolar, chiar dacă aceștia au de-a face cu noțiunea de bani în conversațiile purtate cu părinții încă de la vârste fragede. Reținerea părinților dar, de multe ori și a cadrelor didactice în ceea ce privește introducerea noțiunilor de educație financiară în cadrul activităților instructiv-educative, conduce pe termen lung la o neînțelegere a valorilor financiare.

Educația financiară este una dintre cele mai importante activități de parenting care îl vor ajuta pe copil să învețe și să deprindă valoarea și importanța banilor. Pentru a înțelege natural toate informațiile necesare pentru un trai inteligent, fără a avea griji de pe-o zi pe alta din cauza neajunsurilor financiare, este indicat să se poarte discuții cu copiii într-o manieră cât mai liberă și sinceră, care să-i captiveze și să le ofere încredere în sine.

De asemenea, prin activități despre educație financiară copiii învață valoarea și importanța banilor pentru un trai decent și nu numai în societate. Aceștia vor descoperi care sunt riscurile și oportunitățile de ordin financiar, cum pot câștiga bani, cum trebuie cheltuiți, cum creează un plan de economii și investiții și cum își pot gestiona veniturile.

Abordarea educației financiare în grădiniță, la copiii de grupă mică, este mai dificil de pus în practică, având în vedere disconfortul emoțional resimțit de aceștia în adaptarea la un nou mediu. Însă la grupa mijlocie și în mod special la grupa mare putem vorbi și prezenta noțiuni de educație financiară prin jocuri diverse, fișe de lucru, povestiri sau chiar exerciții cu material individual.

Oamenii cu o educație financiară solidă, înțeleg mai bine care sunt produsele și modalitățile pe care le au la dispoziție în viața de zi cu zi și înțeleg diferența dintre nevoi și dorințe, astfel încât ei vor putea alege întotdeauna cele mai bune variante și oportunități financiare. În acest chip, educația financiară ajută persoanele de toate vârstele să creeze premisele unei bunăstări personale, prin independența economică.

Copiii trebuie ajutați să înțeleagă ce înseamnă educația financiară printr-un limbaj simplu, cu foarte multe exemple și analogii din lumea reală sau chiar create jocuri despre informațiile pe care vrem să le oferim. Copiii învață mult mai ușor prin metoda exemplului, prin joc sau chiar prin lecturi interactive, așadar ei vor înțelege mult mai repede și mai plăcut informațiile cu privire la „Cum se câștiga banii”.

Valoarea banilor trebuie înțeleasă încă din primii ani de viață deoarece de la vârsta juniorilor și până la cea adultă fiecare persoană va câștiga, cheltui și economisi bani. Pentru ca cei mici să înțeleagă valoarea acestora, vine în sarcina cadrelor didactice să continue acest proces de dezvoltare, (început încă de acasă cu părinții) să promoveze conceptul de educație financiară prin a forma deprinderi în rândul preșcolarilor în ceea ce privește structurarea cheltuielilor, înțelegerea că banii vin în cantități limitate și îndrumarea acestora spre economisire.

În cadrul grădiniței noțiuni de educație financiară pot fi introduse prin:

- jocuri matematice în care să fie folosite monedele sau bancnotele, în funcție de nivelul de dezvoltare psiho-individuală, cu sarcina de a recunoaște banii și valoarea acestora (cât pot cumpăra). Exemple de joc: ”De-a magazinul”, ”La piață”.
- jocuri de rol în funcție de proiectele tematice și cele săptămânale în care să fie introduși bani: ”De-a magazinul”, ”De-a florăria”, ”La piață”, ”La magazinul de jucării”, ș.a.
- fișe de lucru pentru activitățile matematice, în care sarcina este de a descoperi forma corectă a unei monede, de a colora monedele cu valoare mai mare sau a le număra.

• fișe de lucru pentru activitățile liber-alese sau pentru cele practice cu sarcina de a colora sau realiza o pușculiță.

• scurte poezioare folosite fie în cadrul activității de educare a limbajului ,fie ca tranziții.

Bibliografie

1. GEORGESCU-GOLOȘOIU, Ligia, De la joc...la educație financiară, Editura Explorator, Ploiești, 2015.↵
2. ***Scrisoarea metodică pentru învățământul preșcolar pentru anul școlar 2013-2014.↵
3. WEB:
4. www.ted.com↵
5. <http://www.piticlic.ro/ro/piticlic-mobil/piticlic-mobil/educatie-financiara>↵
6. <http://www.educatiefinanciarapentru copii.ro/>↵ <https://www.educatiefinanciaracopii.ro/product/101-idei-despre-cum-sa-faci-educatie-financiara-copilului-tau/>

Educația financiară a copiilor

Prof. învă. preșcolar Deaconu Elena

Grădinița cu Program Prelungit Berislăvești, Jud. Vâlcea

Educația reprezintă una dintre cele mai importante investiții pe care un părinte o poate face pentru copilul său așa că e important să învățăm cum să luăm cele mai bune decizii pentru a-l ajuta pe copil să pornească în viață cu dreptul.

Cu siguranță că discuția despre bani și explicarea conceptelor financiare la vârste fragede nu sunt deloc lucruri ușoare, însă sunt necesare dacă ne dorim să avem copii educați financiar care fac alegeri financiare inteligente.

Cea mai bună cale de a-l face pe copil să înțeleagă din ce în ce mai bine valoarea banilor este să vorbim cu el despre aceasta în mod natural, în viața de zi cu zi. În plus, 80% din procesul educațional înseamnă comportament. Învățarea se poate face la început mai subtil și mai mult prin joacă, iar pe măsură ce copilul crește, mult mai concret și prin intermediul situațiilor reale în care sunt implicați banii.

Scopul este să le dezvoltăm copiilor un coeficient de inteligență financiară. Să îi ajutăm să-și dezvolte autonomia gestionării înțelepte a finanțelor, indiferent dacă sunt valori mici sau mari.

Atitudinea transparentă și existența conversațiilor naturale continue despre aspectele financiare între membrii familiei sunt esențiale în procesul educației financiare.

Educația financiară este un proces de durată, pe parcursul întregii vieți, ce îmbină diverse comportamente și atitudini.

Domeniul financiar este frecvent omis din educația copiilor. Bani fac parte din viața noastră. Cu ajutorul lor ne satisfacem nevoile de bază și dorințele materiale. Perspectiva copiilor legată de bani ține strict de educația primită în acest domeniu. De aceea, este fundamental să includem astfel de informații în viața lor, pentru a preveni eventuale greșeli în ceea ce privește managementul banilor.

Educația financiară începe în familie. Încă de când este micuț, copilul primește bani de la bunic să își cumpere ceva dulce. Bani sunt o parte esențială a vieții noastre, motiv pentru care este important să le oferim câte o lecție de educație financiară ori de câte ori avem ocazia. Nu există un loc mai bun pentru a discuta despre bani cu copiii decât acasă, astfel încât aceștia să poată pune întrebări - și să facă greșeli - într-un spațiu sigur. La urma urmei, nimeni nu este mai interesat de viitorul financiar al copiilor decât părinții lor!

Iată cum putem introduce educația financiară în rutina copilului:

3-5 ani:

Să învățăm monedele. La această vârstă, putem să-l ajutăm pe copil să cunoască monedele. Putem juca un joc în care trebuie să le sorteze, pe fiecare categorie.

Jocul de-a magazinul. Îi putem oferi copilului câteva monede, cu care poate cumpăra diferite lucruri (ex: un măr costă 50 de bani). Tu vei fi vânzătorul, iar cel mic cumpărătorul. Astfel, el va învăța valoarea banilor și faptul că aceștia nu sunt infiniți.

6-11 ani:

Il ajutăm să-și facă un buget. Realizăm împreună un buget, unde copilul poate să-și treacă cheltuielile și economiile.

Îl învățăm să economisească. Copii își doresc foarte multe lucruri, iar un mod bun de a-l învăța cum să-și gestioneze banii, este să economisească pentru a-și cumpăra ceea ce își dorește.

Educația financiară e fundamentală în drumul copilului spre devenirea unui adult responsabil.

Bibliografie

1. <https://copilcreativ.ro/educatia-financiara-a-copiilor-importanta-si-beneficiile-acesteia/>
2. https://www.qbebe.ro/psihologie/educatie_si_disciplina/educatia-financiara-timpurie-ce-efecte-poate-avea-asupra-copilului-tau-la-maturitate
3. <https://kenacademy.org/educatia-financiara-corecta-ce-le-spunem-copiilor-despre-bani/>

Educația financiară pe înțelesul copiilor

Prof. înv. preșcolar Cumpănașu Alina

Grădinița cu Program Prelungit Ostroveni 1, Râmnicu Vâlcea

Educația financiară prezentată la vârstă timpurie va duce la formarea unor aptitudini și abilități de gestionare a banilor, importante pe tot parcursul vieții. Prin intermediul activităților de educație financiară desfășurate în grădiniță, copiii vor înțelege că fiecare obiect are un preț care trebuie plătit, că banii se obțin cu efort, prin muncă, iar pentru a-și îndeplini anumite dorințe trebuie să facem economii, sau compromisuri prin a ceda, renunța la alte lucruri.

Activitățile de educație financiară sunt proiectate în așa fel încât să aducă un plus de entuziasm, curiozitate și seriozitate în rândul copiilor, fiind necesară încă din grădiniță deoarece la această vârstă fragedă se pun bazele unei educații solide, se construiește fundația individului, peste care școala va ridica pereți trainici cu un acoperiș rezistent.

Scopul educației financiare este dezvoltarea unor aptitudini și abilități în ceea ce privește gestionarea banilor noștri, utilizând diverse forme și activități de învățare.

Educația financiară la vârsta de 3 – 6 ani pe înțelesul celor mici: disutarea despre diferența dintre nevoile și dorințele copilului prin joc și joacă, copilul trebuie să deosebească monedele și bancnotele, o banii nu răsar din pământ, nu cresc în copaci, ci se câștigă prin muncă, prin efort intelectual și/sau fizic, toate lucrurile dorite au un cost care trebuie plătit, nu există nimic care să fie gratis, nemuncit, nemeritat, fiecare persoană/familie trebuie să aibă un buget, ca să aibă din ce trăi, dorințele și nevoile sunt lucruri total diferite, economisirea este o deprindere de viață sănătoasă, întrucât banii câștigați de copii sau primiți de aceștia, odată puși deoparte, într-o pușculiță, vor fi utili la nevoie, pentru procurarea unui obiect mai valoros sau a unor servicii, cultivarea generozității și a ideii de a oferi, chiar dacă nu aduce beneficii vizibile imediat, dar produce multă bucurie pentru cei care au nevoie (o hăinuță, o carte, pentru un copil fără posibilități)

Exemple și metode prin care copiii pot înțelege rolul educației financiare: roagă-l să te ajute

cu treburile casnice: să strângă jucăriile și să le pună într-un loc pentru depozitare, să aducă vesela de pe masă la chiuvetă sau să își strângă hainele într-un dulap sau în coșul pentru rufe: pentru fiecare lucru pe care-l face, îi poți oferi o sumă mică de bani, însă în același timp, dă-i oportunitatea să aleagă dacă vrea să-i cheltuiască imediat sau dacă ar vrea să strângă mai mulți pentru a-și cumpăra o jucărie, o carte, o haină pe care și-o dorește de mult, joacă împreună cu cel mic jocuri de societate precum Monopoly, Banii – cărți de joc educative, citiți împreună cărți pentru copii despre educația financiară, creează analogii între jocurile

sale preferate, desenele animate sau activitățile de zi cu zi, alături de exemple despre cum se pot câștiga banii.

Încă de la vârstă fragedă copiii trebuie implicați și acomodați cu tot ce ține de importanța banilor, în sensul că trebuie să știe că în familie sunt mai multe tipuri de cheltuieli cum ar fi: cheltuielile pentru casă (întreținere, facturi, lucruri necesare: electrocasnice, mobilier, igienă personală), cheltuielile pentru mâncare (produsele alimentare pentru mâncarea de acasă, alimentele achiziționate la plimbări: apă, suc, snacks-uri), cheltuielile pentru educație (rechizite și alte materiale școlare, cărți și jocuri educative, cursuri de muzică, cursuri sportive, cursuri artistice) cheltuieli pentru vestimentație (haine, accesorii, încălțăminte), cheltuieli pentru dorințe (excursii, cadouri, parcul de distracții, jucării).

Educația financiară pentru copii

Prof. înv. preșcolar Peche Alina Marieta

Școala Gimnazială Nr. 13/Grădinița cu P.P. Nr. 14 Loc. Rm. Vâlcea, jud. Vâlcea

Educația financiară este un aspect esențial al pregătirii pentru viață, indiferent de vârstă. Pentru copii, însă, este cu atât mai important să se înțeleagă conceptele de bază ale gestionării banilor de la o vârstă fragedă, pentru a dezvolta obiceiuri financiare sănătoase, care să le servească pe termen lung.

Consider că familiarizarea cu noțiuni și aspecte ale vieții economice încă de mici, îi va ajuta pe copii să se responsabilizeze, să își dezvolte personalitatea și să învețe să ia decizii conștiente și asumate pentru o viață echilibrată și liniștită.

Educația financiară oferă copiilor o bază solidă pentru gestionarea banilor și pentru luarea deciziilor financiare în viitor. Investiția în educația financiară timpurie poate avea un impact semnificativ în viața lor adultă.

Lumea financiară poate deveni complicată dacă nu o înțelegi, și te poate face să iei decizii cu un impact financiar major. Este important să deții un minimum de cunoștințe financiare pentru a păstra un echilibru între venituri și cheltuieli, dar, în același timp, este necesar să ai curaj să pui în aplicare tot ce înveți și, astfel, să pornești pe drumul către prosperitate sau chiar independență financiară.

Conversația despre bani, pentru copii, poate fi destul de dificilă la vârste mici. Dar nu înseamnă că nu trebuie purtată. Acest subiect trebuie însă să îl abordăm inteligent pentru a-i da șansa copilului de a face alegeri financiare cu rezultate bune. Este esențial să ținem cont de personalitatea copilului și faza lui de dezvoltare atunci când începem educația financiară. Dacă unii copii pot înțelege ușor cum să facă economii încă de la cinci ani, alții realizează acest lucru la nouă ani. De la doi sau trei ani, putem avea primele discuții despre bani. Cel mai simplu este să îi explicăm copilului cum la magazin, în schimbul produselor cu care plecăm acasă, lăsăm bancnote și monede. Între patru și șase ani, e bine să îi spunem cum lucrurile noi nu apar la noi acasă pur și simplu, ci sunt cumpărate. Tot atunci, putem detalia cum unele jucării sunt mai scumpe și altele mai ieftine. În intervalul cinci-opt ani, putem alocă bani de buzunar pentru copiii noștri.

Educația financiară pentru copii începe acasă și este la fel de importantă ca cei „7 ani de acasă”. Chiar și așa, unii părinți sunt de părere că nu ar trebui să strice copilăria celor mici cu discuții serioase despre bani, însă experții financiari susțin că aceștia ar trebui să primească educație financiară încă de la vârsta de 3 ani. Educația financiară timpurie poate avea un efect benefic asupra modului în care copilul învață să își cheltuiască banii și să economisească pentru mai târziu. Dar cum îi explicăm unui copil mic ce sunt banii, cum se obțin și cum ar trebui cheltuiți? Simplu. Prin joacă!

Un alt aspect important este felul în care vorbim despre bani. Fie că cei mici sunt doar prezenți la o discuție legată de aspecte financiare, fie că vorbim cu aceștia, ei vor înțelege din astfel de discuții modul în care banii ne influențează. Banii sunt un instrument prin care ne satisfacem nevoile și dorințele, nu sunt răi, nici buni. Ei există și trebuie să știm cum să îi gestionăm. Nu trebuie să punem valențe negative asupra lor, deoarece copilul va simți și va își va însuși exact aceleași credințe legate de bani pe care noi le afișăm. De exemplu: ”banii sunt ochiul dracului”, ”oamenii bogați sunt răi”. Aceste credințe despre bani sunt toale eronate.

Mai mult, când e vorba de bani nu trebuie să ne ascundem în fața copilului. Cu cât vorbim mai liber

despre aspectele financiare din viața noastră, cum atât acestea vor părea naturale și copilul va asimila mai multe informații și se va descurca mai bine în gestionarea banilor.

Prin urmare, educația financiară a copiilor este un aspect ce nu trebuie neglijat! La urma urmei, banii fac parte din viața noastră. Ne ajută să ne satisfacem nevoile de bază, precum și dorințele materiale. Iar copiii trebuie să înțeleagă de la vârste fragede că banii se obțin prin muncă, sunt limitați și trebuie cheltuiți cu chibzuință.

Educația financiară înseamnă și abilitatea de a lua decizii financiare, de a discuta problemele legate de bani, indiferent de cât de confortabile sunt și capacitatea de a răspunde competent la evenimentele cotidiene care afectează deciziile financiare, inclusiv evenimente economice. Perspectiva copiilor legată de bani ține strict de educația primită în acest domeniu. De aceea, este fundamental să includem astfel de informații în viața lor, pentru a preveni eventuale greșeli în ceea ce privește managementul banilor. Educația financiară a copiilor reprezintă o necesitate în zilele noastre, dacă dorim să creștem copii responsabili și capabili să se descurce în viață. Noi suntem cei care putem schimba felul în care copilul vede și gestionează această parte din viața sa. La fel cum ne dorim copii isteți și inteligenți emoțional și îi educăm în acest fel, la fel e necesar să-i ajutăm să-și dezvolte inteligența financiară.

E important de reținut că fiecare copil învață prin alt mediu. Unora poate le plac poveștile cu animale ciudate, alții poate vor ceva mai ancorat în realitate. Dar un lucru e cert: o educație financiară sănătoasă pornește de la părinți. Dacă aceștia aplică principiile fundamentale, copiii vor imita și vor aplica aceleași principii în viața lor.

România se află pe ultimul loc din UE la gradul de educație financiară, potrivit celui mai recent studiu realizat de Banca Comercială Română. Mai mult de o treime dintre români sunt de părere că nu sunt pricepuți în a-și gestiona banii, iar 4 din 10 români cred că nu sunt deloc bine informați în ceea ce privește educația financiară.

Bibliografie

1. <https://blog.educlass.ro/importanta-educatiei-financiare-pentru-copii/>
2. <https://blog.upriserz.ro/educatie-financiara-pentru-copii-carti-de-citit-pentru-anul-2022/>

Educația financiară - o nevoie a societății

Prof. Vană Ramona- Georgiana
Școala Gimnazială Nr.13, Râmnicu Vâlcea

Educația financiară este despre capacitatea de a înțelege cum funcționează banii și arta investirii și gestionării acestora în scopuri financiare solide. Chiar dacă poate nu avem un profil de investitor, cunoștințele despre această disciplină ne ajută să ne ținem departe de pericolele cheltuielilor necumpătate, neplanificate și, cel mai important, neimportante. Căci da, educația financiară este și despre a ști ce ne este de folos și ce nu.

Educația financiară este și despre bani, dar este și despre disciplina și direcția pe care o alegem pentru finanțele noastre - așa cum sunt ele, mici sau mari; educația financiară nu este un apanaj al oamenilor bogați.

Educația financiară ne ajută să ne gestionăm resursele în mod eficient, în așa manieră încât să ajungem la un moment dat să prosperăm.

Un om needucat financiar va cheltui mai mult decât veniturile sale.

- În primă fază, educația financiară ne ajută să devenim **conștienți** de venituri, să **monitorizăm atent cheltuielile** și să realizăm un **plan eficient** pentru reducerea acestor cheltuieli.
- Mai mult decât atât, educația financiară impune **informarea** cu referire la diverse instrumente financiare, **economii și investiții**, pentru ca, pe măsură ce trece timpul, să devenim cât mai prosperi.

- Educația financiară ne ajută să vedem banii ca pe o formă de **libertate**, ceea ce fiecare dintre noi își dorește.
- Să deținem bunuri poate fi, la un moment dat, o îngreunare a situației noastre, atunci când aceste bunuri nu ne pot ajuta să plătim efectiv ceva.
- Orice alegere pe care o facem, cheltuiala în speță, trebuie să fie pentru că ne trebuie, nu pentru a satisface dorințe sau chiar, de ce nu, egoul. Tot egoul va avea de suferit atunci când nu vom mai putea achita, iar dorința de cumpărare pentru satisfacție este ceva ce nu se termină. Vom fi și nefericiți și fără posibilități materiale. Putem spune că, educația financiară ne ajută, printre altele, să fim fericiți!

Educația Financiară - disciplină școlară obligatorie

Asociația Română a băncilor a realizat diverse sondaje de opinie cu referire la acest subiect. Peste 70% din respondenți consideră că educația financiară revine școlilor, cu precădere unităților de învățământ liceale și universitare.

Banca Comerciala Română a realizat și ea la rândul său studii în acest sens. Conform datelor pe care le pune la dispoziție, 75% dintre români definesc educația financiară drept comportamentul de a nu împrumuta bani, decât dacă aceștia se pot rambursa. De asemenea, 66% din respondenți înțeleg prin educația financiară a nu cheltui mai mult decât câștiga.

Procentul persoanelor care asociază educația financiară cu capacitatea de a face economii este pe locul al treilea, ceea ce este îngrijorător. În țările mult mai dezvoltate, această categorie ocupă locul fruntaș în clasament.

- **11 Aprilie este Ziua Educației Financiare în România, zi ce a fost insituită prin lege.**

Când vorbim despre educație, puțini dintre noi se gândesc și la materia ”educație financiară”, acea disciplină prin care copiii învață despre bani și cum să-i gestioneze. La fel de puțini dintre noi realizează că o bună stăpânire a termenilor financiari contribuie și la setarea unui viitor personal mai bun și mai bine gestionat și, la nivel național, la o mai bună economie a țării. Educația financiară începe de la cele mai fragede vârste. Cu cât putem explica mai devreme copiilor ce sunt banii, de unde provin, cum îi pot economisi și cum își fac un buget, cu atât va fi mai ușor să așeze apoi informații mai complexe din universul finanțelor. Suntem siguri că informațiile pe care cei mici le vor asimila în cadrul acestei discipline sunt extrem de valoroase, chiar și în lumea lor, a copiilor. Aceștia vor deveni ulterior adulți responsabili.

Disciplina opțională „Educație financiară” a început să fie predată în învățământul primar din România în anul școlar 2013-2014. Proiectul a fost demarat de Banca Națională a României, în colaborare cu Ministerul Educației Naționale, Asociația pentru Promovarea Performanței în Educație (APPE), membru afiliat INDE/OECD.

Banii nu răsar din pământ și nici nu cresc în copaci! Banii se câștigă prin muncă!

Bibliografie

1. Kiyosaki T. Robert, *Ce este educația financiară ... de fapt? De ce bogații devin și mai bogați?*, Curtea Veche Publishing, 2018.
2. Georgescu- Goloșoiu Ligia, *Educație financiară prin joc*, Material educațional pentru clasa pregătitoare, clasa I, clasa a II-a, București, 2022.
3. Soltinschi Ion , <https://mrfinance.ro/educatia-financiara/>

Educația financiară la școală și acasă

Prof. înv. primar Bălana Dorina
Liceul "Preda Buzescu" Berbești

Prin studierea disciplinei *Educație financiară*, elevul, viitorul consumator de produse și servicii bancare, va fi ajutat să adopte un stil de viață chibzuit, care să încurajeze economisirea. În acest sens, disciplina Educație financiară urmărește modelarea unui comportament pe termen lung al copiilor. Când literele și cifrele nu mai au secrete pentru copil, e momentul potrivit pentru a trece la educația financiară. Nevoia de educație financiară timpurie a devenit evidentă în ultimii ani într-un context economic internațional marcat de o înțelegere redusă a serviciilor financiare.

Acest gen de educație nu urmărește să producă doar patroni și investitori, ci îi face pe tineri să se implice în a juca toate rolurile, inclusiv cele de investitor sau patron, nu numai cele de angajat și liber profesionist. Numai așa ei vor putea să aleagă în mod conștient și să facă banii într-un mod care se potrivește cu personalitatea lor. De asemenea, punând elevii în situații extrem de asemănătoare cu cele reale (prin jocurile de rol și jocurile multi-player) ei vor putea să înțeleagă că banii se cheltuie mult mai ușor decât se fac și că gestionarea banilor trebuie să se realizeze conștient, conform unui plan, pentru că altfel consecințele pot fi dezastruoase, atât pe termen scurt cât mai ales pe termen lung.

Ce înseamnă educație financiară?

Educația financiară este acea educație care îți arată cum să câștigi bani mai mulți, cum să administrezi banii bine și cum să-i cheltuiești cu cap. Este acea educație care te ajută să cunoști momentul în care trebuie să te oprești să mai cheltuiești și să supravețuiești dar și momentul în care trebuie să acționezi ca să te îmbogățești. Este o educație care te ajută și în viața de zi de zi să-ți administrezi proprii bani dar și în conducerea unei afaceri prin administrarea ciclului de bani care intră și ies dintr-o firmă.

Cum se aplică educația financiară?

Educația financiară se aplică aproape în orice facem. Indiferent de activitatea pe care o realizăm este nevoie de bani sau este nevoie să administrăm bani. Este limpede că pentru orice lucru pe care noi îl facem trebuie să plătim, mai mult sau mai puțin, și tot timpul ajungem în momentul în care nu avem bani dar niciodată nu ne-am gândim cum putem stopa acest lucru, cum putem să facem economii sau, mai important, cum putem să învățăm să câștigăm mai mulți bani. Regula cea mai importantă a educației financiare și după care aceasta se ghidează este următoarea: *Câștigă cât mai mult – Cheltuiește cât mai puțin.*

Aceste elemente sunt cele mai importante în educația financiară. Copiii care dețin cunoștințe financiare vor continua procesul de informare și vor deveni adulții care vor lua decizii importante, cum ar fi achiziția unei case, în cunoștință de cauză. Educația financiară îi va ajuta să anticipeze eventuale situații neprevăzute, să investească în mod inteligent și să economisească pentru pensie.

De asemenea, vor fi avizați privind eventualele tentative de fraudă în domeniul plăților, cu cardurile și vor apela la măsurile de siguranță necesare pentru evitarea acestora.

Într-o lume în care responsabilitatea financiară individuală crește și fiecare este răspunzător pentru propria stabilitate financiară și piețele financiare ne oferă produse financiare inovatoare și din ce în ce mai complexe, educația financiară este esențială. Așa cum este imposibil să ai succes în viața modernă fără să știi să scrii și să citești, tot așa este imposibil să ai succes în sistemul financiar complex de astăzi, fără să ai noțiunile financiare de bază bine însușite.

Educația financiară începe în familie

Încă de când este micuț primește bani de la bunica să își cumpere ceva dulce, iar când merge cu tine în magazin crede că banii nu se termină niciodată, mai ales că "are și el de la bunica"... Cum să procedezi astfel încât să îi formezi deprinderi financiare sănătoase? Cum să îl obișnuiești încă de mic să facă economii și să își gestioneze micuțul venit?

Psihologii sunt de acord că la 4-5 ani copilul este destul de mare încât să îl poți învăța câte ceva despre bani și despre "prețul" lor. Pedagogii occidentali se folosesc de aceasta aptitudine și predau copiilor încă din clasele primare concepte și strategii despre cum să își gestioneze venitul.

Copiii sunt învățați că "am nevoie" este prioritar față de "imi doresc", atunci când ai o sumă limitată de bani. Sunt învățați că dacă ai două produse aproape la fel, să îl cumperi pe cel care costă mai puțin, pentru

că, vorba unei fetițe, “cine ar vrea să dea mai mulți bani pe același lucru?”. Acestea sunt lucruri simple, dar care trebuie comunicate, exemplificate și confirmate copilului. Cum? Prin exemplul propriu. Pentru ca, până să ajungă la școală, educația financiară începe în familie...

Educația financiară a copilului începe cu exemplul personal

Oferă-i o pușculiță. Arată-i ce se face cu ea și procedează și tu la fel. Ia-l cu tine de fiecare dată când pui bani în cont, când scoți bani din bancomat, când plătești la casa la cumpărături, când distribuie banii și faci liste, când prioritizezi... Este important să vadă că tu te preocupi efectiv: că acele hârtii și acele bancnote sunt valoroase și că mami și tati le folosesc cu un scop anume, nu oricum... Copiii învață din exemplul personal, învață imitându-te. Verbalizează și fă-l pe cel mic martor la alegerile și deciziile pe care le iei. Altfel spus, gândește cu voce tare. Explică-i de ce alegi un anumit lucru și renunți la altul.

Copilul trebuie învățat să facă diferența dintre dorințe și nevoi.

Uneori, nici noi, adulții, nu prea putem face această diferență... Dar încearcă să-ți înveți copilul că nu tot ce vrea trebuie pus în coșul de cumpărături. Nu toate lucrurile pe care pune mâna trebuie cumpărate, ține cont de faptul că fiecare copil învață în ritmul său propriu, iar educația financiară trebuie făcută în funcție de vârstă.

Când avem nevoie de educație financiară?

De educație financiară avem nevoie oricând și la orice oră. Tot timpul ne lovim de dificultăți din punct de vedere al banilor. În urma dobândirii cunoștințelor despre educație financiară vei cunoaște:

- să scapi de grija lipsei banilor;
- cum să-ți petreci timpul astfel încât să câștigi și bani;
- cum să devii independent financiar;
- cum să începi propria afacere;
- care sunt documentele financiar-contabile importante pentru o firmă;
- care sunt impozitele/taxele pe care oricine trebuie să le plătească;
- linii de finanțare atât rambursabile cât și nerambursabile;
- cum să folosești un buget și să dea rezultate;

În final, se poate spune că educația financiară a devenit importantă o dată cu scăderea mediului de trai și va deveni din în ce mai căutată având în vedere viitorul care se apropie, un viitor care nu este unul foarte pozitiv.

Bibliografie

1. <http://www.abcdarfinanciar.ro/educatie-financiara-cu-laurentiu-mihai/>
2. <https://www.gandeste-pozitiv.ro/ce-inseamna-educatie-financiara-si-de-ce-avem-nevoie-de-ea/>
3. https://www.qbebe.ro/psihologie/educatie_si_disciplina/educatia_financiara_incepe_in_familie

Educație Financiară: Investiția în Viitorul Nostru

*Prof. Militaru Maria Magdalena
Liceul „Gheorghe Surdu” Brezoi*

Educația financiară este o componentă esențială a dezvoltării personale și profesionale a fiecărui individ. Cu toate acestea, multe sisteme de învățământ din întreaga lume nu acordă suficientă atenție acestui aspect crucial al vieții. Într-o lume în care deciziile financiare influențează fiecare aspect al vieții noastre, este imperativ ca oamenii să dobândească competențe solide în gestionarea banilor.

Importanța Educației Financiare:

Educația financiară este cheia pentru construirea unui viitor financiar stabil și prosper. Înțelegerea conceptelor de bază precum bugetarea, economisirea, investițiile și gestionarea datoriilor poate face diferența între succes și eșec în gestionarea resurselor financiare personale. De asemenea, educația financiară îi pregătește

pe oameni pentru provocările și oportunitățile unei lumi economice în continuă schimbare.

Beneficiile Educației Financiare:

1. Independența financiară: Oamenii care sunt educați financiar sunt mai susceptibili să devină independenți din punct de vedere financiar, să ia decizii informate și să își gestioneze banii într-un mod responsabil.

2. Reducerea riscului financiar: Înțelegerea conceptelor de bază precum diversificarea investițiilor și gestionarea riscurilor poate ajuta oamenii să își protejeze economiile și să minimizeze pierderile în cazul unor evenimente neprevăzute.

3. Oportunități de creștere: Educația financiară deschide uși către oportunități de creștere și prosperitate. Oamenii care înțeleg cum să investească și să gestioneze eficient banii pot construi averi și pot asigura un viitor financiar mai bun pentru ei și familiile lor.

Integrarea Educației Financiare în Sistemele de Învățământ:

Pentru a maximiza impactul educației financiare, este crucial ca aceasta să fie integrată în mod corespunzător în sistemele de învățământ. De la nivelul școlilor primare până la învățământul superior, este important ca elevii să fie expuși la conceptele financiare și să dobândească abilități practice în gestionarea banilor.

Concluzie:

Educația financiară este o investiție în viitorul nostru colectiv. Într-o lume în continuă schimbare, în care cunoștințele și abilitățile financiare sunt esențiale pentru succesul personal și profesional, este crucial să ne angajăm în promovarea și facilitarea accesului la educație financiară pentru toți. Prin încurajarea unei înțelegeri mai profunde a finanțelor personale, putem construi o societate mai stabilă și mai prosperă pentru generațiile viitoare.

Bibliografie

1. *Lusardi, A., & Mitchell, O. S. (2014).* The economic importance of financial literacy: Theory and evidence. *Journal of Economic Literature*, 52(1), 5-44.
2. *Mandell, L. (2008).* Financial education in high school: Does it make a difference?. National Endowment for Financial Education.
3. OECD/INFE (2018), "OECD/INFE International Survey of Adult Financial Literacy Competencies", OECD Working Papers on Finance, Insurance and Private Pensions, No. 36, OECD Publishing, Paris.
4. *Vitt, L. A., & Siegenthaler, J. K. (2000).* A longitudinal study of the money management skills of college students. *Journal of Family and Economic Issues*, 21(2), 143-160.

Evaluarea nivelului actual de educație financiară în România

Pr. Prof. Liviu Lazăr

Școala Gimnazială „Teodor Bălășel” Ștefănești

Cel mai recent studiu disponibil cu privire la nivelul de alfabetizare financiară în rândul populației din România a fost desfășurat de OECD. Ca parte a programului de asistență tehnică, finanțat de Ministerul de Finanțe din Olanda „*Technical assistance project for financial education in the Constituency Program of the Netherlands Ministry of Finance*”, OECD a efectuat în anul 2019 un studiu privind nivelul de alfabetizare financiară în rândul populației adulte din următoarele țări: Bulgaria, Croația, Georgia, Macedonia de Nord, Muntenegru, Moldova, România.

Rezultatele acestui studiu au fost încorporate și în raportul publicat de OECD în anul 2020 „*OECD / INFE International Survey of Adult Financial Literacy*”, cu privire la nivelul de alfabetizare financiară în rândul populației adulte din 26 de țări. Astfel, România are la dispoziție atât o analiză comparativă cu țările din Sud-Estul Europei („SEE”) cât și o analiză comparativă cu economii mai avansate, cum ar fi Italia, Austria sau Germania. Raportul OECD arată că la nivelul celor 26 de țări (din Asia, Europa și America Latină, inclusiv 12 țări membre OECD) care au fost incluse în studiu, scorul mediu obținut de cei 125 787 de respondenți cu vârste de peste 18 ani a fost de 12,7 dintr-un total maxim posibil de 21, ceea ce demonstrează că există loc pentru îmbunătățiri, care diferă de la țară la țară – în unele se menționează probleme de cunoștințe, în timp ce în altele - aspecte care țin de comportamente. Demersul s-a bazat pe un set de instrumente și metodologia organizației pentru colectarea și interpretarea datelor comparabile și a fost segmentat pentru populația adultă (peste vârsta de 18 ani), eșantionul minim fiind stabilit la 1000 de respondenți (România participând cu 1060 de persoane).

Ca secțiuni, studiul a vizat cunoștințele, atitudinea și comportamentul financiar, întrebările adresate acoperind următoarele domenii:

- Calculul valorii în timp a banilor
- Înțelegerea conceptului de plată a dobânzii pentru un credit
- Calcularea dobânzii simple
- Înțelegerea conceptului de dobândă simplă și dobândă compusă
- Înțelegerea conceptului de risc și randament
- Ce este inflația
- Ce înseamnă diversificarea riscului OECD atrage de asemenea atenția asupra efectelor pandemiei Covid-19 care a generat, pe lângă temerile legate de sănătate, o serie de incertitudini financiare (ce decurg în principal din închiderea temporară a companiilor și instituțiilor), instabilitate sporită a piețelor de capital, volatilitate și nesiguranță în creștere cu privire și la alte variabile economice.

Toate acestea au provocat pe scară largă pierderi financiare pentru angajați și antreprenori, întârzieri în plata facturilor, precum și neîndeplinirea altor obligații financiare. Această situație delicată a contribuit la creșterea riscului de a fi victimă a înșelătoriilor, corupției și fraudelor. Totodată s-a amplificat tendința de a se lua decizii financiare pripite pe termen scurt, cum ar fi utilizarea masivă a economiilor, retragerea investițiilor și a diferitelor fonduri pentru a sprijini consumul pe termen scurt și mediu.

Pentru actorii politico-economici, pandemia COVID-19 a determinat poziționarea aspectelor legate de reziliența financiară ca prioritate a agendei de lucru și a creat cadrul administrativ propice pentru a se concentra asupra elementelor legate de dezvoltarea competențelor financiare. Conform studiilor OECD menționate anterior, în anul 2020 România a obținut cel mai scăzut scor în ceea ce privește cunoștințele în domeniul financiar din regiunea SEE, de 11,2, dar peste al celui obținut de Italia (conform acestui studiu, în eșantionul selectat de țări, Italia se situează pe ultimul loc și România pe penultimul loc), de 11,1.

În ceea ce privește scorul aferent comportamentelor financiare, România a obținut rezultate sub media

înregistrată la nivelul SEE, dar s-a clasat peste țări cum ar fi Italia, Muntenegru sau Columbia. România a reușit să se încadreze în media de la nivelul SEE cu scorul obținut în privința atitudinilor financiare și ușor sub media înregistrată la nivelul celor 26 de țări analizate de OECD. Punctajul înregistrat în privința cunoștințelor în domeniul financiar arată că o parte semnificativă a persoanelor incluse în eșantionul studiat nu înțelege concepte de bază cum ar fi diversificarea riscului, dobânda simplă și dobânda compusă, valoarea în timp a banilor, calculul dobânzii simple.

Cu o rată de răspunsuri corecte de numai 49%, România se situează cu 9% sub media de răspunsuri corecte înregistrată în Regiunea SEE și cu 14.5% sub media de răspunsuri corecte înregistrate în eșantionul extins de 26 de țări. România înregistrează una dintre cele mai ridicate rate din regiunea SEE pentru un comportament neadecvat din punct de vedere financiar, cum ar fi cumpărăturile impulsive (numai 67% au declarat ca au efectuat cumpărături cumpătate), faptul că nu realizează economii în mod activ și nu își stabilesc obiective (27% au răspuns că nu realizează economii în mod activ și nu își stabilesc obiective) și că nu monitorizează chestiunile financiare. În cazul României sunt observate și comportamente pozitive, cum ar fi rate ridicate (68% comparativ cu media de 63% a Regiunii SEE) de respondenți care au declarat că sunt responsabili pentru deciziile financiare și își organizează un buget, iar 80% dintre respondenți au declarat că își plătesc facturile la timp, situându-se ușor sub media Regiunii SEE de 81%.

Din perspectiva evaluării atitudinii și comportamentului, studiile cuprind și evaluarea din punctul de vedere al conștientizării existenței, alegerii și deținerii de produse financiare. În ceea ce privește conștientizarea existenței produselor financiare, România se situează pe locul al doilea, după Muntenegru, 87% dintre respondenți cunoscând cel puțin 5 produse financiare.

Referitor la alegerea de produse financiare în mod activ și măsura în care respondenții au tendința de a apela la prieteni și familie pentru furnizarea de servicii în sectorul financiar (de exemplu, împrumut sau economii), România se situează ușor sub media SEE, numai 32% dintre respondenți afirmând că au ales de curând un produs financiar (comparativ cu 37%, media în Regiunea SEE). Studiul arată că, în privința deținerii de produse financiare, România se situează peste media SEE, în poziție intermediară în ceea ce privește deținerea unui produs de creditare, a unui produs de asigurare sau a unui instrument de plată³⁵ și pe o poziție inferioară în ceea ce privește investițiile pentru economisire sau un produs pentru perioada de pensionare.

Bunăstarea financiară a fost evaluată pe baza unei serii de întrebări și afirmații care aveau ca scop identificarea modului în care respondenții evaluează situația lor financiară, cum interferează finanțele cu modul lor de viață, cât de mare este gradul lor de îndatorare și, în cele din urmă, cât de ușor pot adulții să trăiască fără a se gândi la bani. Dintre țările analizate în Regiunea SEE, românii sunt cel mai puțin nemulțumiți de situația lor financiară curentă și îngrijorați că banii nu le vor ajunge.

Bibliografie:

1. [oecd.org/finance/financial-education/OECD-INFE-core-competencies-framework-on-financial-literacy-forMSMEs.pdf](https://www.oecd.org/finance/financial-education/OECD-INFE-core-competencies-framework-on-financial-literacy-forMSMEs.pdf).

Importanța educației financiare la grădiniță

*Prof. învă. preșcolar Glonț Ramona Maria,
Școala Gimnazială, Sat Măgura, Mihăești, Vâlcea*

Educația financiară este un subiect tot mai discutat în rândul părinților și educatorilor. Deși poate părea prematur să introduci concepte financiare la grădiniță, studiile arată că obiceiurile și atitudinile financiare încep să se formeze încă de la vârste foarte fragede. Copiii sunt extrem de influențați de mediul în care cresc și de modelele pe care le văd. Dacă sunt expuși la concepte precum economisirea, bugetarea și generozitatea, aceștia pot dezvolta o relație sănătoasă cu banii încă de la început.

Educația financiară poate ajuta la :

Formarea obiceiurilor și atitudinilor pozitive

Unul dintre motivele pentru care educația financiară este importantă la grădiniță este că obiceiurile și atitudinile financiare se formează de timpuriu. Copiii sunt extrem de influențați de mediul în care cresc și de modelele pe care le văd. Dacă sunt expuși la concepte precum economisirea, bugetarea și generozitatea, aceștia pot dezvolta o relație sănătoasă cu banii încă de la început.

Construirea unei mentalități responsabile

Prin învățarea noțiunilor de bază despre bani, copiii își dezvoltă un simț al responsabilității. Ei încep să înțeleagă că resursele sunt limitate și că deciziile financiare au consecințe. Această mentalitate responsabilă îi poate ajuta să ia decizii mai bune pe măsură ce cresc și încep să gestioneze bani reali.

Pregătirea pentru viața de adult

Educația financiară la grădiniță pregătește copiii pentru viața de adulți, oferindu-le instrumentele necesare pentru a lua decizii financiare inteligente. Prin introducerea noțiunilor precum munca și recompensa, copiii învață că banii nu vin fără efort și că există o relație între muncă și recompensă. Acest lucru poate duce la o mai mare conștientizare a valorii muncii și a importanței finanțelor personale.

Impactul societal și economic

Educația financiară nu numai că îi ajută pe indivizi să aibă succes financiar, dar are și un impact pozitiv asupra societății în ansamblu. O populație cu un nivel ridicat de educație financiară este mai puțin predispusă să se confrunte cu crize economice sau cu probleme legate de îndatorare și poate contribui la o economie mai stabilă. De asemenea, aceasta poate reduce presiunea asupra sistemelor sociale și poate crea o societate mai responsabilă din punct de vedere financiar.

Învățarea conceptelor de colaborare și generozitate

Educația financiară nu se referă doar la bani și bugete, ci și la conceptul de generozitate și colaborare. Copiii pot învăța despre importanța ajutorului reciproc și despre cum banii pot fi folosiți pentru a face bine. Acest aspect al educației financiare poate încuraja altruismul și spiritul comunitar.

Prevenirea comportamentului risipitor

Educația financiară timpurie ajută la prevenirea comportamentului risipitor, învățând copiii să aprecieze resursele pe care le au și să le folosească cu înțelepciune. Copiii pot învăța să valorifice resursele și să facă alegeri informate privind cheltuielile, promovând un comportament sustenabil pe termen lung.

Câteva exemple practice sunt:

- 1. Jocuri de construcție:** Folosind blocuri de construcție sau alte jucării similare, educatorii pot crea un joc de comerț în care copiii să facă schimb de obiecte. Aceștia pot învăța despre valoarea relativă a lucrurilor și despre ideea de negociere. De exemplu, pot schimba două blocuri pentru un altul care le lipsește sau pot construi împreună o structură, învățând despre colaborare și valoarea resurselor.
- 2. Lecții despre economisire:** O activitate simplă este crearea unui “copac al economiilor”. Fiecare copil primește un plic sau o pungă în care își poate pune “banii” de jucărie. De fiecare dată când strâng o anumită sumă, educatorii pot lipi o frunză pe copac, arătând progresul colectiv al clasei. Această activitate încurajează economisirea și îi ajută pe copii să vizualizeze rezultatele eforturilor lor.
- 3. Creează-ți propria monedă:** Copiii pot învăța despre banii fizici prin crearea propriilor monede sau bancnote. Educatorii pot folosi hârtie și materiale de artizanat pentru a le permite copiilor să proiecteze și să decoreze “banii” lor. Această activitate stimulează creativitatea și învățarea prin joc.
- 4. Magazine improvizate în clasă:** Educatorii pot organiza un magazin improvizat în clasă, unde copiii pot “cumpăra” și “vinde” diverse obiecte sau alimente de jucărie. Aceasta este o modalitate excelentă de a introduce concepte de bază precum prețul, tranzacția și schimbul de bunuri. Educatorii pot atribui sume simbolice diferitelor obiecte și pot lăsa copiii să decidă ce doresc să cumpere cu bugetul lor.
- 5. Jocuri de rol:** Jocurile de rol sunt o metodă eficientă de a introduce concepte financiare. Educatorii pot încuraja copiii să joace rolul de casier, client sau vânzător, folosind bani de jucărie și un stand improvizat de magazin. Aceasta oferă o oportunitate pentru copii de a exersa abilități sociale și de a învăța despre tranzacții și schimb de bani.
- 6. Abecedarul banilor:** Educatorii pot crea un “abecedar al banilor”, în care fiecare literă corespunde unui concept financiar de bază. De exemplu, A pentru “a economisi”, B pentru “buget”, C pentru “cheltuială”. Copiii pot colora și decora paginile acestui abecedar, învățând în același timp despre diverse concepte financiare.

7. **Bani pentru îndeplinirea sarcinilor:** Copiii pot fi încurajați să îndeplinească sarcini simple în clasă, cum ar fi să ajute la curățenie sau să aranjeze jucăriile, pentru a câștiga “bani” de jucărie. Acest lucru îi poate învăța despre legătura dintre muncă și recompensă și le oferă o ocazie de a lua decizii cu privire la cum să își cheltuiască “banii”.
8. **Creează o carte de economii:** Educatorii pot crea cărți de economii personalizate pentru fiecare copil. În fiecare carte, copiii pot lipi imagini cu ceea ce își doresc să cumpere atunci când economisesc suficient. Aceasta încurajează stabilirea obiectivelor și oferă un instrument vizual pentru a urmări progresul în economisire.

Educația financiară la grădiniță este o modalitate excelentă de a pregăti copiii pentru un viitor responsabil din punct de vedere financiar. Prin integrarea unor activități practice și distractive, educatorii și părinții pot contribui la dezvoltarea unor abilități și atitudini financiare pozitive care vor servi copiilor pe tot parcursul vieții. Introducerea timpurie a acestor concepte oferă copiilor o bază solidă pentru gestionarea resurselor și pentru dezvoltarea unei relații sănătoase cu banii.

Bibliografie

1. ”Educația financiară la grădiniță - Exemple de bune practice”, Bara Georgeta, Gavra Mihaela, Iano Paula Georgiana, Mărcuț Ana, Oradea : Ed Aureo, 2022
2. <https://appe.ro/educatie-financiara/dascalii/invatamant-prescolar/>

Managementul proiectelor europene - studiu de caz

*Prof. Vladut-Marin Maria
Liceul Tehnologic „Capitan Nicolae Plesoianu”, Râmnicu Valcea*

Educația și formarea sunt cele mai bune investiții în viitorul Europei. Ele au un rol extrem de important în stimularea creșterii economice, a inovării și a creării de locuri de muncă. Sistemele europene de educație și formare trebuie să le ofere cetățenilor cunoștințele, aptitudinile și competențele de care vor avea nevoie în viitor ca să poată inova și prospera. Ele au deopotrivă un rol important în crearea unei identități europene, pornind de la culturile și valorile comune. Educația ar trebui să îi ajute pe tineri să dobândească puterea de a se exprima și de a interacționa, de a participa și de a modela viitorul unei Europe caracterizate de democrație, solidaritate și incluziune. Tehnologiile digitale îmbogățesc procesul de învățare în variate moduri și oferă oportunități de învățare care trebuie să fie accesibile tuturor. Ele deschid accesul la o multitudine de informații și resurse.

Agentia Nationala pentru Programe Comunitare in Domeniul Educatiei si Formarii Profesionale (ANPCDEFP)

ANPCDEFP faciliteaza accesul la alternative europene de invatare continua si activa. Pentru aceasta ANPCDEFP:

1. Gestioneaza si alocă fonduri europene in domeniul educatiei, formarii profesionale si tineretului,
2. Sprijina institutiile, organizatiile si persoanele in a-si dezvolta capacitatile si competentele.
3. Incurajeaza si sprijina crearea de retele, schimbul de experienta, de bune practici si know-how,
4. Formeaza si schimba atitudini si mentalitati,
5. Adopta si promoveaza valorile europene si integreaza valorile romanesti in context european,
6. Promoveaza o cultura a excelentei, in numele Comisiei Europene.

Programul de invatare pe tot parcursul vietii – Lifelong Learning LLP

Cuprinde urmatoarele 5 programe sectoriale:

- Programul Sectorial Comenius

- Programul Sectorial Leonardo da Vinci
- Programul Sectorial Erasmus
- Programul Sectorial Grundtvig
- Programul Transversal – Vizita de studio

Programul Sectorial Comenius

Comenius este prima componenta a Programului de Invatare pe Tot Parcursul Vietii. Se adreseaza institutiilor de invatamant preuniversitar de stat si private (de la gradinite la scoli postliceale) si tuturor membrilor comunitatii educationale care isi desfasoara activitatea in acest sector: elevilor, tuturor categoriilor de personal didactic, precum si autoritatilor locale, asociatiilor de parinti sau ONG-urilor care activeaza in domeniul educational.

Comenius sprijina financiar realizarea de parteneriate scolare, proiecte de formare a personalului didactic, retele de parteneriat scolar, precum si participarea la stagii de formare initiala si continua pentru a creste calitatea si a consolida dimensiunea europeana in educatie.

Programul Sectorial Comenius, la nivel european, urmareste o tinta foarte ambitioasa, si anume sa implice in activitati educationale de cooperare cel putin trei milioane de elevi pana in anul 2013. De asemenea, Comenius urmareste:

- Dezvoltarea cunoasterii si intelegerii diversitatii culturale si lingvistice europene in randul profesorilor si elevilor;
- Sprijinirea elevilor pentru a dobandi competentele si abilitatile necesare dezvoltarii personale pentru integrare profesionala si cetatenie activa.

Promoveaza urmatoarele tipuri de activitati:

Parteneriate scolare – proiecte multilaterale

Proiectele multilaterale sunt proiecte de parteneriat in care se pot implica cel putin trei institutii din trei tari diferite. Una din institutiile implicate in parteneriat isi va asuma rolul de coordonator de proiect. Proiectele vor avea de acum inainte o durata de 2 ani. Din punctul de vedere al continutului, proiectele multilaterale pot fi axate pe:

- **Elevi** si implicarea activa a acestora in activitati specifice unei tematici comune la nivel de parteneriat. Este important ca aceasta tematica sa fie una motivanta pentru elevi si relevanta pentru toate institutiile implicate in proiect. Activitatile proiectului vor fi integrate in curriculum si vor fi interdisciplinare. Pentru ca sunt proiecte centrate pe elevi, este important ca acestia sa fie implicati in toate etapele de realizare a proiectului, de la planificarea acestuia, pana la evaluare si diseminarea rezultatelor.
- **Institutie** si imbunatatirea managementului scolar si a metodelor pedagogice. Aceste proiecte vor permite echipelor de profesori si directori de scoli din tarile partenere sa impartaseasca experiente si informatii, sa testeze si sa puna in practica noi abordari pedagogice si manageriale.

Parteneriate scolare - Proiecte bilaterale

Proiecte bilaterale sunt proiecte in care se vor implica maximum doua institutii din doua tari diferite. Aceste proiecte sunt continuatoarele Proiectelor lingvistice din Programul Socrates II. In noul Program de Invatare pe Tot Parcursul Vietii, proiectele bilaterale au ca scop promovarea diversitatii lingvistice in Europa si incurajarea folosirii tuturor limbilor oficiale ale Uniunii. Asadar, aceste in astfel de proiecte se vor aborda strict tematici referitoare la dezvoltarea competentelor elevilor si profesorilor in limbile straine.

Proiectele bilaterale au o durata de 2 ani si presupun schimburile reciproce de elevi intre institutiile partenere. Durata schimbului de elevi este de minimum 10 zile. La schimbul de elevi vor participa minimum 10 elevi cu varsta de cel putin 12 ani. Grupul de elevi va fi insotit de profesori.

Proiecte Comenius Regio

Proiectele Comenius Regio sunt proiecte care:

- a. promoveaza dimensiunea europeana in educatie prin activitati de cooperare intre autoritatile locale si regionale cu rol in educatie

- b. sprijina schimbul de bune practici între regiunile implicate în parteneriat
- c. dezvoltă instrumente privind cooperarea sustenabilă
- d. oferă responsabililor din sistemul administrativ posibilitatea cunoașterii experienței educaționale europene
- e. extinde participarea școlilor, dar și a autorităților școlare și a altor actori, în sectorul educației informale și non-formale, a căror importanță este într-o continuă creștere.

Comenius Regio sunt proiecte de parteneriat în care se pot implica cel mult două regiuni din două țări diferite participante în program (regiuni de dezvoltare, județ, municipiu etc).

Fiecare din regiunile implicate în parteneriat va fi reprezentată de minim 3 parteneri locali, astfel:

- Instituția coordonatoare
- Cel puțin o instituție școlară
- Un alt partener relevant.

Numai autoritățile locale și regionale cu rol în educație vor fi eligibile să coordoneze Parteneriatele Comenius Regio. Implicarea lor trebuie să ofere o perspectivă diferită față de Parteneriatele multilaterale și bilaterale existente; o ancorare puternică a proiectelor în realitatea regiunilor participante; determinarea implicării cât mai multor actori relevanți în domeniul educației la nivel regional și local; exploatarea eficientă a rezultatelor.

Acțiunea se adresează școlilor din învățământul preuniversitar și centrelor de educație a adulților. Acestea pot beneficia de prezența și activitatea unui Asistent Comenius pentru o perioadă cuprinsă între minimum 3 și maximum 10 luni.

Instituția va desemna un profesor mentor care se va ocupa de inițierea Asistentului în meseria de dascăl. Gazduirea unui asistent Comenius va ajuta să diversificați activitățile extracurriculare ale școlii, să dezvoltați relații de cooperare cu alte școli din țara de proveniență a asistentului, să îmbunătățiți cunoștințele de limbi străine ale elevilor și să le deschideți mai mult orizontul cultural.

Instituția care gazduiește Asistentul nu va primi finanțare din partea Agenției Naționale. Asistentul, în schimb, va fi finanțat de Agenția Națională din țara sa de origine.

Elevii au posibilitatea de a participa în activitățile de mobilitate de scurtă durată (schimb de elevi, reuniune de proiect) în Proiectele de parteneriat multilateral sau bilateral Comenius. Începând din anul 2010 vor fi posibile și mobilități de lungă durată ale elevilor tot în cadrul proiectelor de parteneriat Comenius. Pentru a participa la o astfel de mobilitate, vârsta minimă a elevilor este de 14 ani.

Calitatea educației este dată de o transformare inovatoare, căutându-se în permanență o diversificare a funcțiilor școlii în scopul dezvoltării acesteia ca centru de resurse pentru elevi și părinți, dar și pentru ceilalți membri ai comunității. Ritmul și dinamismul dezvoltării poate izvorî din educație, aceasta având mijloacele și forța de a instrui și educa generații mobile și active, bine înzestrate din punct de vedere intelectual, capabile să depășească inerția unui mediu social refractar, în care se resimt încă note accentuate de prejudecată și discriminare.

Dimensiunea europeană a educației este reflectarea unei realități care exercită presiuni, determinându-ne să întreprindem măsuri pentru a-i sprijini pe tineri să găsească modalități de răspuns la provocările lumii contemporane.

Proiectele Școlare Comenius au ca scop îmbunătățirea calității și consolidarea dimensiunii europene în educație, încurajarea învățării limbilor străine și a cooperării transnaționale între școli, promovarea conștiinței interculturale și a inovației în ceea ce privește metodele pedagogice și tehnicile informaționale. Aceste proiecte sunt promovate și susținute financiar de către Comisia Europeană prin Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale, se derulează în învățământul preuniversitar și implică un număr mare de persoane: elevi, părinți, toate categoriile de personal didactic, precum și comunitatea locală asociații non guvernamentale s.a.

La Liceul Tehnologic „Capitan Nicolae Plesoianu”, Rm. Valcea, s-a derulat Proiectul Școlar Comenius „Când soarele rasare”, fiind un proiect de parteneriat între 9 școli europene aflate în puncte geografice îndepărtate și la nivele de dezvoltare socio-economică diferită: Germania, Austria, Polonia, Turcia, Ungaria, Italia, Islanda, Suedia și România.

Scopul principal al colaborării noastre în cadrul acestui proiect a fost introducerea dimensiunii europene și promovarea multiculturalismului, iar obiectivele generale au vizat:

- îmbunătățirea calității învățământului prin realizarea unor schimburi de experiență și bune practici cu

profesori și elevi din instituții similare din străinătate,

-formarea și dezvoltarea unui spirit de respect față de valorile europene prin încurajarea toleranței și a dialogului intercultural,

-implicarea activă a partenerilor sociali la viața școlară prin stabilirea unor relații de parteneriat cu părinții elevilor și cu comunitatea locală.

Antrenarea elevilor noștri la activități de anvergură internațională a dus la înțelegerea existenței și valorizarea pluriculturii, oferindu-le șanse de afirmare la nivel european. Creșterea prestigiului școlii a venit ca o consecință, imaginea acesteia fiind promovată atât la nivel național, cât și internațional, îmbunătățindu-se astfel, pe de-o parte, relațiile cu organismele instituționale și cu autoritățile publice locale, pe de alta parte, atrăgând atenția comunității locale asupra unor rezultate meritorii obținute de elevii noștri îndrumați de un corp didactic de excepție.

Proiectul s-a derulat pe parcursul a trei ani școlari, parteneriatului evoluând și funcționând ca un sistem deschis, orientându-ne întregul efort asupra elevilor, ei constituind rațiunea și centrul de interes al proiectului nostru educațional.

Voi continua prin a ilustra cu precădere activitățile desfășurate în ultimul an de proiect, cel în care ne-am propus să dezvoltăm conștiința copiilor cu privire la natură și mediu, într-o Europă cu intenții declarate de globalizare a acțiunilor de protecție a mediului înconjurător .

Activitățile propuse au dus la transmiterea de informații cu caracter interdisciplinar cu privire la elemente de geografie locală și europeană, ecosisteme ale unor regiuni, biodiversitatea specifică zonelor în care se află școlile țărilor implicate în proiect, elevii având prilejul să înțeleagă într-un mod atractiv problematica încălziri globale și pericolele care decurg din aceasta, formându-și deprinderile unui comportament ecologic responsabil, concretizat în activități de durată care ar putea deveni un exemplu pentru comunitatea în care sunt integrați. Organizarea riguroasă a tuturor demersurilor în colaborare cu partenerii din străinătate și unele rezultate vizibile și imediate ale acțiunilor noastre, ne-au sporit entuziasmul și au creat, pe de-o parte, premisele dezvoltării creativității și a imaginației elevilor prin găsirea de soluții la probleme legate de mediul înconjurător care este în permanență amenințat de descoperirile civilizației, iar pe de alta parte, au oferit o viziune comparativă între măsurile de protecție și gradul lor de implementare în diferite țări europene.

Participarea la aceste activități a presupus pe lângă dorința de implicare și abilități de utilizare a computerului, dar și un bagaj minimal de cunoaștere a limbii engleze, acest lucru impunând un proces constant de perfecționare a abilităților lingvistice ale elevilor și ale dascălilor. Aceasta a fost o rezultată extrem de importantă a parteneriatului nostru, știut fiind faptul că, într-o societate multilingvă, învățarea limbilor străine deschide numeroase oportunități către o carieră mai bună, șansa de a lucra sau studia în altă țară sau pur și simplu plăcerea de a descoperi noi orizonturi.

Dintre cele mai sugestive activități la care am participat în decursul unui an școlar, aș vrea să amintesc: Conferința Comenius, eveniment la care au participat pe lângă un număr mare de elevi, părinți, profesori - și 18 invitați din țările partenere; realizarea unei cărți de colorat „ Când soarele răsare, vezi mii de animale”; organizarea unor drumeții cu scopul de a studia diferite ecosisteme și culegerea de informații pentru realizarea CD-ului și portofoliului „Micul meu paradis sălbatic”; lecții și jocuri interactive AEL; organizarea competiției practice aplicative „Vânătoarea de comori”; participarea elevilor la concursul cu tematica integrării României în UE; prezentarea unor serbări a tradițiilor și obiceiurilor naționale specifice; conceperea și realizarea Revistei Comenius și multe altele.

Tehnologia informațională a fost utilizată în toate etapele derulării proiectului, cadrele didactice și elevii au folosit computerul pentru a stoca, organiza, procesa, prezenta și comunica informații referitoare la stadiul realizării temelor comune stabilite. Camera foto digitală, videoproiectorul, aparatul de filmat, CD-player-ul, au devenit mijloace folosite cu lejeritate și în mod frecvent, elevii fiind încurajați să își dezvolte abilități legate de modul de exploatare a noilor descoperiri tehnologice.

Un alt aspect important al implicării noastre a fost participarea coordonatorului și a unor membri din echipa de proiect la reuniunile internaționale bianuale, demers ce a stat la baza continuării cu succes a proiectului, fiind modalitatea cea mai potrivită de a adânci relațiile de colaborare, de a stabili scopul, temele impuse de continuarea proiectului și de atingere a obiectivelor. Deplasarea profesorilor români la mobilitățile internaționale a fost un prilej de formare a unui orizont multicultural, dar și o ocazie de dezvoltare profesională, aceștia intrând în contact nemijlocit cu elevi și profesori care studiază și lucrează în sisteme de învățământ de succes, care au contribuit la ridicarea standardului social în țările dezvoltate.

Ceea ce a adus o încununare a efortului nostru și o reală satisfacție a celor care au lucrat cu entuziasm la proiect, au fost produsele finale realizate în parteneriat european: „When The Sun Rises” – o revistă în paginile căreia sunt prezentate școlile partenere și descrieri ale unor etape din activitățile comune desfășurate de elevii celor nouă țări, „My little wildlife paradise”- un CD multimedia, „Carte de bucate internaționale”, jocul „Trasee europene”, dar și portofolii și CD-uri cu poze care au surprins entuziasmul muncii în echipă.

Tematica generoasă a proiectului a dus la realizarea unor produse finale de calitate, având o aplicabilitate internațională, fiind capabile să suscite interesele educaționale ale elevilor, dezvoltându-le inițiativa și creând premisele formării unei personalități lipsite de complexe sociale, cu o atitudine de respect față de valorile europene.

Pentru evaluarea gradului de implementare și pentru a evidenția eficacitatea demersurilor noastre, am folosit o varietate mare de metode. De la chestionare aplicate elevilor, la discuții cu colegii pentru a împărtăși experiențe și impresii referitoare la utilitatea produselor finale realizate. Portofoliul elevilor a fost un instrument de evaluare complex, care i-a determinat să se implice activ, în etapa de evaluare fiind interesați să observăm schimbările comportamentale și atitudinea elevilor. Ei au fost motivați, au dobândit respectul celorlalți și și-au sporit implicit încrederea și stima de sine. Părinții copiilor au fost mulțumiți în special de faptul că acest proiect a încurajat studiul limbii engleze și au fost încântați că multe teme ale proiectului au promovat toleranța.

Succesul obținut de acest proiect s-a datorat într-o măsură semnificativă și acțiunilor de conștientizare publică, diseminarea activităților fiind popularizate cu sprijinul mijloacelor de comunicare locală, națională și internațională, publicând articole și imagini ilustrative referitoare la proiect. Acțiunea de propagare a continuat și pe alte căi, fiind complexă și constantă, prezentându-se informări și cu ocazia unor întâlniri cu părinții elevilor, în consiliile profesionale, la întrunirile comisiilor metodice, a cercurilor pedagogice și cu ocazia participării la competiții și concursuri școlare. S-au purtat discuții despre etapele parcurse de la depunerea aplicației, până la obținerea sprijinului financiar de la Comisia Europeană prin ANPCDEF și s-au făcut aprecieri pozitive în legătură cu beneficiul adus demersului educațional de o abordare modernă, crosscurriculară, strategie care dă șansa obținerii unor rezultate remarcabile.

Comunitatea locală a premiat rezultatele obținute și a apreciat public efortul de introducere a dimensiunii europene în școală prin implicarea în acest proiect, considerând ca “este un câștig atât pentru elevi, cât și pentru municipalitate, elevii de azi – viitorii cetățeni ai orașului – vor fi capabili să-și valorifice experiența de viață acumulată în calitate de participanți la acest proiect”.

Concluzionand, accesarea a cât mai multor programe/proiecte europene de tip Comenius, Leonardo, programe de cooperare transfrontaliera finanțate prin F.S.E. este benefică în învățământul preuniversitar și nu numai.

Importanța educației financiare

Prof. Cîmpeanu Florența

Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Râmnicu Vâlcea

Oamenii care dețin cunoștințe financiare nu numai că gestionează banii cu mai multă încredere, dar au și o șansă mai mare de a face față inevitabilelor sușuri și coborâșuri ale vieții lor financiare, înțelegând cum să prevină și să gestioneze problemele, pe măsură ce acestea apar. Acest lucru poate însemna ca aceștia să urmărească cu atenție conturile bancare și ale cardurilor de credit, astfel încât să fie conștienți de potențiala fraudă cât mai curând posibil sau să se poată recupera rapid după o reparație neașteptată a mașinii costisitoare, datorită economiilor ample de numerar. Pe de altă parte, educația financiară poate ajuta oamenii să economisească cu sârguință pentru lucruri care contează pentru ei, cum ar fi o vacanță sau studiile universitare ale copilului lor.

Iată modurile în care educația financiară poate să influențeze viața unui om:

- atunci când deține cunoștințe financiare, un om poate să înțeleagă cât câștigă și cât cheltuie. Atunci

când sunt construite cunoștințele financiare, realizarea unui buget este o modalitate importantă de a stabili o înțelegere reală a veniturilor și cheltuielilor personale. Odată ce o persoană deține un anumit buget, aceasta poate continua să urmărească cheltuielile și să își revizuiască, în mod regulat, planul de cheltuieli. Există multe metode de bugetare, cum ar fi planurile bazate pe zero sau 50/30/20, așa că un om o poate alege pe cea la care este cel mai probabil să rămână pe viitor;

- rambursarea și evitarea datoriilor – căutarea celor mai mici rate ale dobânzii, atunci când o persoană compară termenii împrumutului, poate economisi o sumă substanțială în timp, la fel și plata soldurilor cardurilor de credit în fiecare lună, astfel încât să nu se acumuleze dobânzi. Dacă un om are deja datorii, cunoștințele financiare îl pot ajuta să aleagă cele mai bune metode de a scăpa de datorii, fie pe cont propriu, fie cu ajutorul unui expert reputat, cum ar fi un consilier de credit nonprofit
- protejarea în fața datoriilor și a falimentului – o modalitate crucială de a preveni apariția datoriilor este reprezentată de crearea unui cont de economii de urgență. Un economisitor cu cunoștințe financiare știe cât să pună deoparte – în mod ideal, cheltuieli de trei până la șase luni – și își propune să mențină contul de economii de urgență la acel nivel în orice moment;
- munca în vederea asigurării unei pensii – oricare ar fi celelalte planuri pe termen scurt, este recomandat ca, în același timp, o persoană să facă și economiile necesare pentru pensie. Atunci când un om va deveni educat din punct de vedere financiar, acesta va avea o idee mai bună despre cât să economisești, ce tip de pensie dorește și cum să ajungă acolo.

Avantajele educației financiare

Există multe beneficii ale educației financiare, inclusiv:

- bugetul stabilit – unul dintre primii pași în învățarea cunoștințelor financiare este să creezi un buget care să se potrivească veniturilor și cheltuielilor tale, iar un buget te poate ghida cu privire la câți bani rămân după orice cheltuieli necesare, cum ar fi chiria sau ipoteca, utilitățile, costurile de transport și alimentele. Dacă ești nou în cunoștințele financiare, bugetele pot părea copleșitoare, dar, adesea, acestea sunt foarte simple dacă vrei să îți enumeri veniturile și cheltuielile și să îți faci un plan pentru banii care ți-au mai rămas;
- mai multe economii – oamenii care au cunoștințe financiare au, adesea, abilitățile de a economisi mai eficient. Folosind bugetul tău, poți stabili un plan pentru cum să economisești bani. S-ar putea să ai un anumit obiectiv de economisire, cum ar fi să faci o achiziție mare sau, pur și simplu, dorești să economisești în caz de urgență. Educația financiară te poate învăța ceea ce trebuie să știi pentru a îți reduce cheltuielile, astfel încât să ai mai mult de economisit. Înființarea unui cont de economii poate însemna că nu trebuie să apelezi la carduri de credit .
- mai puține cheltuieli inutile – utilizarea cunoștințelor financiare pentru a îți evalua obiceiurile de cheltuieli îți poate permite să vezi unde cheltuești prea mult sau unde ai putea reduce cheltuielile. Cunoștințele financiare și un buget îți pot arăta cum se pot adăuga chiar și cheltuielile mici. Examinându-ți cheltuielile, poți reduce acei bani pierduți în domenii care nu sunt necesare sau care sunt mai puțin importante pentru tine decât obiectivele tale financiare;
- planul de pensionare – crearea unui plan cuprinzător de pensionare îți poate permite să te pensionezi atunci când dorești, cu suma potrivită de bani de care vei avea nevoie pentru a trăi viața de pensionare la care visezi. Folosind cunoștințele financiare, poți să îți examinezi stilul de viață și câștigurile actuale și să le compari cu ceea ce ai dori să fie pensionarea. De acolo, poți vedea ce opțiuni de plan de pensie sunt disponibile, prin intermediul angajatorului tău, sau alte opțiuni de economii pentru pensie;
- accesibilitatea investițiilor – investițiile pot fi o modalitate excelentă de a-ți crește averea, dar pot părea greu de înțeles. Cu toate acestea, există multe resurse care te pot învăța cum funcționează investițiile și cel mai bun mod de a începe să investești. Majoritatea planurilor de pensionare sunt planuri de investiții, dar poți investi și în afara unui plan de pensie. Investițiile pot include acțiuni, obligațiuni și proprietăți. Prin abilitățile tale, dobândite în urma deprinderilor cunoștințelor din sfera educației financiare, poți decide care sunt cele mai bune modalități de a investi.

Bibliografie

1. Georgescu-Goloșoiu, Ligia; Mohorea, Corina; Olteanu, Stela - „Educație financiară. Banii pe înțelesul copiilor. Ghidul învățătorului”, Editura Explorator, București, 2013;
2. Ligia Georgescu- Goloșoiu , „ Educație financiară prin joc. Auxiliar curricular pentru clasa pregătitoare Clasa I-Clasa a II-a, Editura Joy, 2021

Importanța educației financiare

Bibliotecar Călin Maria

Școala Gimnazială „Anton Pann”, Râmnicu Vâlcea

Scopul educației financiare este acela de a asigura un sentiment de control asupra finanțelor fiecărei persoane, folosind, de asemenea, banii ca pe un instrument pentru a face alegeri libere, care creează o mai mare satisfacție în viață. Obiectivele suplimentare ale educației financiare includ abilitatea de a aborda probleme neașteptate, cum ar fi pierderea locului de muncă, și stabilirea și parcurgerea demersurilor necesare în vederea îndeplinirii obiectivelor financiare.

Atunci când o persoană este educată din punct de vedere financiar, aceasta înțelege cum să-și aloce veniturile către diverse obiective în mod simultan – nu doar pentru cheltuielile curente, ci și pentru economii, rambursarea datoriilor și un fond de urgență. Totodată, aceasta deține instrumentele necesare pentru a cerceta și evalua în mod amănunțit împrumuturile, cardurile de credit și oportunitățile de investiții. Chiar dacă o persoană nu are prea multe venituri disponibile, care să o ajute să își atingă toate obiectivele financiare, educația financiară o va ajuta să știe cum să le acorde prioritate și să facă pașii necesari atunci când va putea.

Oamenii care dețin cunoștințe financiare nu numai că gestionează banii cu mai multă încredere, dar au și o șansă mai mare de a face față inevitabilelor suișuri și coborâșuri ale vieții lor financiare, înțelegând cum să prevină și să gestioneze problemele, pe măsură ce acestea apar. Acest lucru poate însemna ca aceștia să urmărească cu atenție conturile bancare și ale cardurilor de credit, astfel încât să fie conștienți de potențiala fraudă cât mai curând posibil sau să se poată recupera rapid după o reparație neașteptată a mașinii costisitoare, datorită economiilor ample de numerar. Pe de altă parte, educația financiară poate ajuta oamenii să economisească cu sârguință pentru lucruri care contează pentru ei, cum ar fi o vacanță sau studiile universitare ale copilului lor.

Atunci când deține cunoștințe financiare, un om poate să înțeleagă cât câștigă și cât cheltuie. Atunci când sunt construite cunoștințele financiare, realizarea unui buget este o modalitate importantă de a stabili o înțelegere reală a veniturilor și cheltuielilor personale. Odată ce o persoană deține un anumit buget, aceasta poate continua să urmărească cheltuielile și să își revizuiască, în mod regulat, planul de cheltuieli.

Există multe beneficii ale educației financiare, inclusiv: bugetul stabilit – unul dintre primii pași în învățarea cunoștințelor financiare este să creezi un buget care să se potrivească veniturilor și cheltuielilor tale, iar un buget te poate ghida cu privire la câți bani rămân după orice cheltuieli necesare, cum ar fi chiria sau ipoteca, utilitățile, costurile de transport și alimentele. Dacă ești nou în cunoștințele financiare, bugetele pot părea copleșitoare, dar, adesea, acestea sunt foarte simple dacă vrei să îți enumeri veniturile și cheltuielile și să îți faci un plan pentru banii care ți-au mai rămas; planul de pensionare – crearea unui plan cuprinzător de pensionare îți poate permite să te pensionezi atunci când dorești, cu suma potrivită de bani de care vei avea nevoie pentru a trăi viața de pensionare la care visezi. Folosind cunoștințele financiare, poți să îți examinezi stilul de viață și câștigurile actuale și să le compari cu ceea ce ai dori să fie pensionarea. De acolo, poți vedea ce opțiuni de plan de pensie sunt disponibile, prin intermediul angajatorului tău, sau alte opțiuni de economii pentru pensie;

Teama de a pătrunde în lumea financiară sau sentimentul că o persoană pur și simplu nu deține pricepere în ceea ce privește lucrul cu banii nu trebuie să împiedice dorința de îmbunătățire a cunoștințelor financiare. Există pași mici, pe care oricine îi poate face, și resurse care pot ajuta pe parcurs.

Unul dintre motivele centrale pentru a dezvolta cunoștințele financiare este acela de a crește din punct de vedere personal și de a proteja scorul de credit, care este o componentă crucială a vieții financiare a fiecărui individ în parte. Cu un scor de credit bun sau excelent, te poți califica pentru dobânzi mai mici la împrumuturi și carduri de credit, carduri de credit cu avantaje atractive și de economisire a banilor și o gamă de oferte pentru

produse financiare, care îți oferă șansa de a alege cea mai bună ofertă. Totuși, pentru a îmbunătăți creditul, trebuie să știi ce factori contribuie la scorul tău. Istoricul plăților are cel mai mare impact asupra creditului, scorul de credit cel mai frecvent utilizat de către creditori reprezentând 35% din acesta. Pentru a menține acest element important al creditului tău cât mai puternic posibil, este bine dacă reușești să plătești toate facturile la timp. În continuare, vei dori să te concentrezi asupra utilizării creditului sau asupra cantității de credit pe care o utilizezi, în comparație cu limitele tale de credit. Acesta este un alt factor important în scorul de credit. În mod ideal, plătește soldurile cardurilor de credit în fiecare lună, pentru a îți menține utilizarea creditului cât mai scăzută posibil. Verifică, în mod regulat, scorul de credit, conturile bancare și soldurile cardurilor de credit, pentru a menține o înțelegere clară a finanțelor tale. Atunci când vei vedea raportul tău de credit, vei putea observa dacă soldurile cardului tău de credit sunt prea mari, de exemplu, sau dacă ai ratat o plată și trebuie să corectezi cursul, astfel încât să nu mai ratezi nimic.

Așadar, cel mai bun rezultat al angajamentului tău față de educația financiară va fi o încredere sporită în tine. Deținând cunoștințele de care ai nevoie pentru a lua decizii informate, vei putea avea încredere că poți evita să te îndatorezi sau să investești cu prea mult risc. De acolo, îți vei crea și urmări obiective financiare care îți vor sprijini cel mai mult viziunea pentru o viață fericită.

Importanța educației financiare pentru copii

*Prof. înv. preșc. Popa-Mazilu Cristiana-Georgiana
Școala Gimnazială Nr. 14, Râmnicu Vâlcea*

Educația financiară pentru copii începe acasă și este la fel de importantă ca cei „7 ani de acasă”. Chiar și așa, unii părinți sunt de părere că nu ar trebui să strice copilăria celor mici cu discuții serioase despre bani, însă experții financiari susțin că aceștia ar trebui să primească educație financiară încă de la vârsta de 3 ani.

Educația financiară timpurie poate avea un efect benefic asupra modului în care copilul învață să își cheltuiască banii și să economisească pentru mai târziu. Dar cum îi explici unui copil mic ce sunt banii, cum se obțin și cum ar trebui cheltuiți? Simplu. Prin joacă!

Iată cât de importantă este educația financiară pentru copii, de la ce vârstă poți începe discuțiile despre bani, dar și cum poți introduce educația financiară în rutina copilului!

Importanța educației financiare pentru copii. De ce trebuie să îi învățăm pe copii despre bani?

Este atât de necesară educația financiară pentru copii? Ei bine, da. România se află pe ultimul loc din UE la gradul de educație financiară, potrivit celui mai recent studiu realizat de Banca Comercială Română. Mai mult de o treime dintre români sunt de părere că nu sunt pricepuți în a-și gestiona banii, iar 4 din 10 români cred că nu sunt deloc bine informați în ceea ce privește educația financiară.

Prin urmare, educația financiară a copiilor este un aspect ce nu trebuie neglijat! La urma urmei, banii fac parte din viața noastră. Ne ajută să ne satisfacem nevoile de bază, precum și dorințele materiale. Iar copiii trebuie să înțeleagă de la vârste fragede că banii se obțin prin muncă, sunt limitați și trebuie cheltuiți cu chibzuință.

De la ce vârstă ar trebui să începem să discutăm cu copiii despre bani?

Experții financiari sunt de părere că cei mici ar trebui să primească educație financiară încă de la vârsta de 3 ani, înainte să își creeze obișnuințe greșite. De la această vârstă poți începe să introduci informații despre domeniul financiar prin jocuri și activități, din care copiii învață că banii sunt limitați, că trebuie să și-i gestioneze în așa fel încât să le ajungă atât pentru nevoile de bază, cât și pentru dorințe și că trebuie să economisească dacă vor să cumpere ceva mai costisitor.

Și cum altfel i-ai putea vorbi copilului tău despre bani pe înțelesul său dacă nu prin joacă? Prin joacă, cei mici ajung să se descopere pe sine și să învețe despre ceea ce îi înconjoară.

Jocuri și activități de educație financiară pentru copii

Educația financiară poate fi simplă și distractivă! Știm că cei mici adoră să se joace oricând și este dovedit științific faptul că cei mici învață prin joacă. Prin joc copiii învață ce înseamnă banii, ce valoare au și ce pot face cu ei și vor deprinde, în același timp, câteva noțiuni matematice simple (numărul, realizarea de

sortări și clasificări etc.).

Iată câteva jocuri și activități carei vor familiariza copilul cu primele noțiuni despre bani:

Sortarea monedelor

Începând de la vârsta de 3 ani, cei mici pot începe să învețe despre bani colectând și sortând monede sau bancnote. Tot ce vei avea de făcut este să ai la îndemână mai multe **monede** (cu valori diferite, de preferat, de jucărie, pentru că micuții au tendința să bage orice în guriță la această vârstă). Așază monedele pe o suprafață plană și roagă-ți copilașul să se uite cu atenție la ele, să le numere și să le sorteze în funcție de valoarea lor sau de felul în care arată.

Pușculița

Este un instrument excelent de educație financiară pentru copii. Experții financiari recomandă ca cei mici să aibă chiar trei pușculițe sau una singură, împărțită în trei categorii: cheltuieli, economii și donații. Astfel, ei pot decide ce vor să facă cu bănuții și mai apoi să îi pună în compartimentul corespunzător.

În pușculița pentru cheltuieli sunt banii pe care cel mic îi poate folosi pentru a-și cumpăra lucrurile de care are nevoie sau pe care și le dorește, sau poate contribui la achiziționarea lor cu o parte din sumă.

Pușculița de economii are un scop mai mare. Aici cel mic va introduce banii de care are nevoie pentru a obține o bicicletă, haine sau o jucărie mai scumpă.

Pușculița pentru donații îi va învăța pe copii să daruiască și să fie responsabili cu lucrurile din viața lor. Cel mic trebuie să știe că există oameni care nu au posibilități financiare foarte mari, iar el îi poate ajuta cu mici bucurii, un cadou sau o mică donație. Aici este nevoie și de implicarea activă a părintelui în a găsi diverse cauze unde cel mic se poate implica.

Joaca de-a magazinul

Câți dintre noi nu ne-am jucat de-a magazinul sau de-a cumpărătorul și vânzătorul în copilărie? Adunam tot felul de obiecte de prin casă, cărora le stabileam o anumită valoare și pe care încercăm să le „vindem”, apoi, fraților sau prietenilor noștri în schimbul altor jucării sau chiar pe anumite sume de bani.

Joaca de-a magazinul este o modalitate excelentă și distractivă prin care îi putem învăța și pe micuții noștri câteva noțiuni financiare de bază. Pregătește un cadru adecvat, adună câteva obiecte din casă și jucării, cumpără o casă de marcat cu butoane mari, ecran digital și un compartiment suficient de încăpător pentru bani reali și începeți joaca de-a magazinul. Mai întâi fii tu vânzătorul și lasă-l pe cel mic să fie clientul, în așa fel încât să te vadă pe tine cum folosești casa de marcat. Apoi schimbați rolurile.

Jocul de-a magazinul este simplu, captivant și foarte distractiv. Nu numai că îi învață pe copii despre bani pe înțelesul lor, ci le stârnește imaginația și le dezvoltă abilitățile sociale!

Educația financiară este simplă și distractivă atunci când ai la îndemână jocurile potrivite! Nu uita că cei mici adoră să se joace oricând și este dovedit științific faptul că cel mai bine învață prin joacă. În felul acesta îi ajuți pe aceștia să devină, pe viitor, niște adulți responsabili.

Bibliografie

1. ****Curriculum pentru educație timpurie*, București, 2019;
2. Bunescu, Ghe., *Democratizarea educației și educația părinților*, www.1educat.ro;
3. Tomșa, Ghe., *Psihopedagogie preșcolară și școlară*, MEC București, 2005

Educația financiară – materie de studiu sau nu?

Prof. Înv. Primar Cruceanu Ștefania,
Liceul Sanitar „Antim Ivireanu” Râmnicu Vâlcea

Trăim într-o eră în care consumul este ridicat la rang de artă. Suntem atenți la ce, cât și de unde cumpărăm, unde sunt cele mai mari reduceri, chiar dacă de cele mai multe ori nu sunt reale, suntem asaltați de reclame pe toate device-urile, iar spoturile publicitare au mesaje subliminale care ajută scopului final – achiziționarea de produse care ne sunt sau nu necesare. Astfel încât, ajungem să ne punem întrebarea: „oare chiar sunt nefericit dacă nu îmi voi cumpăra acest obiect sau cât de fericit mă face această nouă achiziție?”

Pentru ca deciziile pe care le luăm în privința finanțelor noastre să ne afecteze pozitiv pe termen lung este foarte important să ne educăm din punct de vedere financiar.

Educația financiară joacă un rol foarte important în societatea noastră dacă dorim să ne axăm pe educarea și informarea corectă, chiar pe bunăstarea acesteia. Orice profesie am avea în momentul în care ne primim salariul luăm contact cu lumea în care se învârt banii. O lume pe care este important să o înțelegem corect. O zicală din popor spune că: „banii sunt făcuți să circule...” dar, aș completa, „să circule în favoarea noastră”. Termenul de educație financiară ne duce cu gândul la obligațiuni, acțiuni, piețe derivate, însă trebuie să înțelegem că se referă, de fapt, la noțiuni de bază pe care cu toții ar trebui să le avem.

Ce înseamnă mai exact educația financiară – acest tip de educație îți arată cum să câștigi mai mulți bani, cum să îi administrezi cât mai bine și cum să îi cheltui cât mai potrivit/ corect pentru tine și familia ta. Această educație ne ajută să înțelegem cum putem face banii să lucreze pentru noi, respectiv, când este momentul oportun pentru a economisi și când trebuie să investești.

Cum aplicăm educația financiară?

Orice activitate am alege să facem avem nevoie de resursă financiară. Această resursă trebuie administrată în mod corect și cât mai eficient. Însă, situațiile repetate, în care am cheltuit fără măsură, fără să avem cunoștințe despre educația financiară, ne-au dus către momente în care am rămas fără bani. Întotdeauna ne-am imaginat cum ar fi să nu mai trecem prin astfel de probleme, niciodată nu am găsit rezolvarea.

Educația financiară vine într-un moment foarte important din istoria omenirii. Ea încearcă să ne ghideze către: „Câștigă cât mai mult, dar cheltuiește cât mai puțin”.

Toate elementele prezentate mai sus ne încurajează să observăm importanța introducerii ca materie de studiu a „Educației Financiare” în școli, de la vârste cât mai mici. Copiii ce vor avea cunoștințe financiare astăzi, vor deveni adulții de mâine care vor reuși să ia decizii financiare importante. Ei vor fi apti să anticipeze situații neprevăzute, să investească în mod inteligent și să economisească pentru momentul retragerii din câmpul muncii. De asemenea, în situațiile unor eventuale tentative de fraudă în domeniul plăților, al cardurilor, vor ști care sunt măsurile de siguranță ce trebuie luate pentru ca acestea să fie evitate.

În lumea de astăzi, în care responsabilitatea financiară individuală este esențială pentru propria stabilitate financiară, în care băncile ne oferă produse financiare inovatoare și oportunități din ce în ce mai interesante, educația financiară poate face diferența. Așa cum este imposibil să fii un om de succes fără să știi să citești și să scrii, tot așa este imposibil să ai succes într-un sistem financiar complex ca cel prezent în zilele noastre, fără să ai noțiunile financiare de bază însușite.

Primul contact pe care cei mici îl au cu banii este în familie, când de ziua lui, de Crăciun, de Paște, copilul primește bănuți pentru, citez: „să-și cumpere ce vrea el sau să îi pună în pușculiță”. Deci, educația financiară trebuie să înceapă în familie. El trebuie să învețe că banii sunt o resursă epuizabilă, că nu i se pot îndeplini toate dorințele, că pe lângă cerințele lui mai sunt multe alte cheltuieli obligatorii ale familiei. Astfel, membrii familiei trebuie să încerce să îl învețe valoarea banilor, cum să facă economii și cum să își gestioneze micuțul venit. Copilul poate fi solicitat pentru a face diverse activități în casă, activități pentru care poate fi plătit. În acest mod, el poate învăța cât de mult și de greu se muncește pentru a realiza un venit.

Psihologii susțin că un copil de 4 – 5 ani este suficient de mare pentru a învăța despre bani și valoarea lor. Pedagogii occidentali având această informație le predau copiilor încă din clasele primare noțiuni și strategii despre gestionarea veniturilor. Copiii sunt învățați care este diferența dintre „a avea nevoie” și „îmi

este necesar”, în special atunci când suma de bani are o limită. De asemenea, învață că, atunci când au două produse identice, cel mai bine este să îl aleagă pe cel mai ieftin. La prima vedere ideile enunțate mai sus par foarte simple, însă, neavând educație financiară suntem predispuși la a face tot felul de greșeli, greșeli care de cele mai multe ori ne epuizează resursele financiare.

Când este important să începem să învățăm despre educația financiară?

Educație financiară ne este necesară la orice oră, în orice moment, ca atare este important să începem să învățăm la orice vârstă. Tot timpul ne lovim de dificultăți din punct de vedere al banilor, însă pe măsură ce dobândim cunoștințe financiare ne va fi mai ușor să scăpăm de grija banilor, vom ști cum să ne petrecem timpul astfel încât să câștigăm bani, cum să devenim independenți financiar, chiar cum să înființăm propria firmă.

Bibliografie

1. www.abcdarfinanciar.ro/educatie-financiara-cu-laurentiu-mihai
2. www.gandeste-pozitiv.ro/ce-inseamna-educatie-financiara-si-de-ce-avem-nevoie-de-ea/
3. www.qbebe.ro/psihologie/educatiesidisciplina/educatie-financiara-incepe-in-familie

Integrating Financial Education into the EFL Classroom

*Prof. Papa-Drăgulescu Nadia-Iuliana
Colegiul Economic Râmnicu Vâlcea*

Financial education is an essential school subject as it provides students with the knowledge and skills they need to make informed financial decisions throughout their lives. Here are some key reasons why financial education is important in schools:

- ✓ **Empowerment:** Financial education empowers students to take control of their financial futures by teaching them how to manage money effectively. It provides them with the knowledge and skills they need to make informed decisions about budgeting, saving, investing, and spending.
- ✓ **Practical Life Skills:** Financial literacy is a practical life skill that is essential for success in the modern world. By teaching students about personal finance, schools prepare them to navigate real-world financial challenges such as paying bills, managing debt, and planning for major life events like buying a home or saving for retirement.
- ✓ **Prevention of Debt and Financial Hardship:** Lack of financial knowledge can lead to poor financial decisions, such as overspending, taking on excessive debt, or falling victim to financial scams. By teaching students about responsible money management, schools can help prevent debt and financial hardship in the future.
- ✓ **Long-Term Financial Security:** Financial education lays the foundation for long-term financial security and stability. By instilling good financial habits early on, schools can help students build a strong financial future for themselves and their families.
- ✓ **Reducing Inequality:** Financial education has the potential to reduce economic inequality by giving all students, regardless of their background, the tools they need to succeed financially. By teaching students how to manage money wisely, schools can help level the playing field and create greater economic opportunity for all.
- ✓ **Preparation for the Future Economy:** In an increasingly complex and globalized economy, financial literacy is more important than ever. By teaching students about key financial concepts such as inflation, interest rates, and investment, schools prepare them to thrive in the future economy and adapt to changing financial landscapes.
- ✓ **Consumer Protection:** Financial education helps students become savvy consumers who are able to recognize and avoid financial scams and predatory financial products. By teaching them how to read

financial statements, understand contracts, and evaluate financial products, schools empower students to protect themselves from fraud and exploitation.

- ✓ **Building Financial Confidence:** Financial education helps build students' confidence when it comes to managing money. By providing them with the knowledge and skills they need to make sound financial decisions, schools instill a sense of confidence and self-reliance that will serve students well throughout their lives.

Integrating financial education into the English as a Foreign Language (EFL) classroom is not only beneficial for language development but also for equipping students with practical skills for managing their finances. Here is a breakdown of how financial education can be integrated into the EFL curriculum:

1. Vocabulary Building: Introduce financial vocabulary related to banking, budgeting, saving, investing, and consumerism. Teach words and phrases commonly used in financial contexts through vocabulary exercises, flashcards, and discussions.

2. Reading Comprehension: Select authentic materials such as news articles, blogs, or infographics related to personal finance. Have students read and discuss these materials to improve reading comprehension skills while learning about financial concepts and practices.

3. Writing Activities: Assign writing tasks that require students to express opinions, analyze financial situations, or write budget plans. This could include composing emails to a bank, writing a personal finance blog post, or drafting a budget proposal.

4. Role-Playing and Simulations: Conduct role-playing activities where students take on different financial roles, such as a bank teller, customer, financial advisor, or entrepreneur. Simulate real-life financial scenarios to practice language skills in context.

5. Listening and Speaking Practice: Use podcasts, TED talks, or interviews focused on financial literacy topics. Have students listen to these resources and engage in discussions or debates about the content, sharing their opinions and experiences.

6. Cultural Comparisons: Explore cultural differences in attitudes towards money, spending habits, and financial practices. Compare financial systems, banking services, and consumer behaviors in different countries to promote cultural awareness and understanding.

7. Project-Based Learning: Assign projects that require research and presentation on topics such as financial planning, investment options, or the impact of economic policies. Encourage students to collaborate, analyze data, and present their findings using English language skills.

8. Critical Thinking Activities: Engage students in discussions about financial decision-making, risk assessment, and ethical considerations in finance. Encourage critical thinking by posing questions that challenge students to evaluate different perspectives and make informed choices.

9. Practical Skills Development: Teach practical skills such as budgeting, saving, and managing debt through interactive activities and workshops. Provide resources and guidance to help students apply these skills to their own financial situations.

10. Guest Speakers and Field Trips: Invite guest speakers from the financial industry, such as bankers, financial planners, or economists, to share their expertise with students. Organize field trips to banks, stock exchanges, or financial institutions to provide real-world exposure to financial concepts.

By integrating financial education into the EFL classroom, educators can help students develop both language proficiency and practical skills that are essential for financial literacy and success in today's global economy. This approach not only enhances language learning but also empowers students to make informed financial decisions and navigate the complexities of the modern financial landscape.

Online sources

1. <https://www.twinkl.ro/teaching-wiki/financial-education>
2. <https://cdn.kqed.org/wp-content/uploads/sites/38/2013/09/finlit-financial-literacy-unit.pdf>

Planificare calendaristica disciplina opțională „Educație financiară prin joc”

Prof. Inv. Primar :Pascu Luminita Mihaela
Liceul Sanitar "Antim Ivireanu"-Râmnicu Vâlcea

CLASA I „A”-Step by Step
AN ȘCOLAR 2023-2024

NOTĂ DE PREZENTARE

Programa școlară pentru disciplina **Educație financiară prin joc** reprezintă o ofertă curriculară centrată pe disciplina opțională pentru învățământul primar, clasele pregătitoare, I și a II-a.

Prin elaborarea programei școlare pentru disciplina **Educație financiară prin joc**, clasele P, I și a II-a, se urmărește formarea în rândul elevilor a unor competențe cu privire la gestionare banilor și de pregătire în vederea adoptării unor decizii cu consecințe financiare, precum și conturarea unei imagini a modului în care banii sunt percepuți, cheltuiți, economisiți în societatea de azi.

Programa școlară a fost elaborată ținând cont de *Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene privind competențele cheie din perspectiva învățării pe parcursul întregii vieți* (2006/962/EC), contribuind la dezvoltarea celor opt competențe cheie:

- comunicare în limba maternă;
- comunicare în limbi străine;
- competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii;
- competență digitală;
- a învăța să înveți;
- competențe sociale și civice;
- spirit de inițiativă și antreprenoriat;
- sensibilizare și exprimare culturală.

Prin studiul disciplinei opționale **Educație financiară prin joc**, se au în vedere următoarele finalități:

- sensibilizarea elevilor cu privire la problematica banilor și băncilor;
- formarea unor capacități de explorare/investigare a fenomenului bancar;
- formarea unor deprinderi și abilități de utilizare a unor mijloace și tehnici bancare;
- identificarea intereselor proprii și a unor mijloace de economisire și gestionare a banilor;

Structura programei școlare cuprinde următoarele elemente:

- ❖ Nota de prezentare
- ❖ Competențe generale
- ❖ Competențe specifice și exemple de activități de învățare
- ❖ Conținuturi
- ❖ Sugestii metodologice

Competențele specifice se formează pe parcursul unui an școlar, sunt derivate din competențele generale și corelate cu activitățile de învățare, reprezentând etape în dobândirea acestora.

Sugestiile metodologice au rolul de a orienta cadrele didactice în aplicarea acestei programe școlare pentru proiectarea demersului didactic.

ARGUMENT

Centrată pe copil, noua abordare a educației propune teme din realitatea de zi cu zi, teme pragmatice și în concordanță cu interesele și necesitățile școlarilor. Astfel prin abordarea acestui opțional de educație financiară ne propunem să abordăm teme atractive, pragmatice și de mare interes, printr-o manieră de joc ...prin joc copilul învață dezvoltându-se ca viitor adult.

Împreună cu personajele din desenele și poveștile preferate, copiii vor parcurge un itinerar tematic învățând termeni esențiali ai educației financiare. Itinerarul tematic pornește de la realitățile cotidiene mai familiare copilului cum ar fi ”pușculița” explorând apoi locuri mai îndepărtate și anume ”sediul unei bănci”; ”magazinul alimentar”, unde se familiarizează cu noțiuni și situații noi, înțelegând cu ușurință ce sunt banii, de unde avem bani, cum și pentru ce îi economisim, cheltuim sau donăm, transformând învățarea într-un joc interactiv.

Considerăm că acest opțional îi învață pe elevii mici să își însușească deprinderi, abilități și cunoștințe adaptate nivelului lor de vârstă, care să-i pregătească pentru un start financiar în viață, atât de necesar pentru a-și asigura o independență financiară. Copilul va învăța ce înseamnă să fii generos, iar bogăția nu se va raporta numai la cei care au resurse financiare nelimitate, ci și la cei care sunt privați de minimumul necesar.

Activitatea opțională de educație financiară a fost gândită în așa fel încât să aducă un plus de entuziasm, curiozitate, seriozitatefiind mai bine zis un arhitect al vieții, așa cum o casă are nevoie de o fundație solidă, de pereți trainici pe care să se poată pune un acoperiș rezistent, așa și educația financiară este necesară încă din clasele mici, deoarece acum la această vârstă fragedă punem bazele unei educații solide, construim fundația individului, peste care școala va ridica pereți trainici cu un acoperiș rezistent.

SCOPUL OPȚIONALULUI: Dezvoltarea unor aptitudini și abilități în ceea ce privește gestionarea banilor noștri, utilizând diverse forme și activități de învățare. Opționalul va consta în desfășurarea unor activități de formare și informare a copiilor, a cadrelor didactice și a părinților, cu privire la noțiuni elementare de educație financiară, în vederea sprijinirii dezvoltării personale și, implicit, a dezvoltării comunitare.

Competențe generale

1. Cunoașterea și utilizarea unor elemente de limbaj specific domeniului financiar – bancar
2. Recunoașterea unor elemente specifice fenomenului bancar în contexte practice diferite
3. Utilizarea unor mijloace și tehnici bancare
4. Manifestarea interesului pentru economisirea și gestionarea banilor

Competențe specifice

- 1.1. Identificarea unor termeni specifici domeniului financiar – bancar în contexte practice accesibile elevilor;
- 1.2. Recunoașterea unor instrumente de plată și servicii bancare.
 - 2.1. Informarea privind sistemul bancar din România;
 - 2.2. Identificarea situațiilor în care se realizează un schimb în natură (troc) sau o operațiune bancară;
 - 2.3. Utilizarea operațiilor aritmetice pentru înțelegerea unor tranzacții financiare simple;
 - 2.4. Identificarea circuitului banilor în economie.
 - 3.1. Identificarea unor mijloace și tehnici bancare utilizate în societatea actuală;
 - 3.2. Utilizarea, în situații date, a unor mijloace și tehnici bancare.
 - 4.1. Analizarea situațiilor în care se pot obține bani;
 - 4.2. Identificarea modalităților de gestionare a banilor.

N r . Crt.	Domenii	C o m p . Specif.	Conținuturi	Perioada	Observații
---------------	---------	----------------------	-------------	----------	------------

1.	Banii și viața oamenilor	1.1. 1.2. 2.2. 2.1. 3.1.	<ul style="list-style-type: none"> • Povestea banilor: - Schimbul cu lucruri (trocul); - Banii în schimbul lucrurilor; • Povestea monedei: - Confectionarea monedelor; - Rolul monedelor; - Păstrarea monedelor; - Utilizarea monedelor; - Economisirea; - Donarea monedelor (în scop caritabil); • Moneda națională a României: - Ce sunt banii? - Leul. Monede și bancnote românești folosite azi 	Săpt.I-IV 11 sept. - 6 oct. Săpt.V- XII 16 oct.- 4 dec. Săpt. XIII – XVIII 11 dec.- 26 ian.	
2.	Valoarea banilor	1.1. 2.3. 2.4. 4.1.	<ul style="list-style-type: none"> • Banii se câștigă prin muncă: - Locuri de muncă și meserii; - Salariul; - Cum pot să câștig bani? 	Săpt.I – IV 12 febr.- 4 mart.	
3.	Utilizarea banilor Recapitulare finală	1.1. 2.3. 3.2. 4.1. 4.2.	<ul style="list-style-type: none"> • Banii circulă: - A vinde și a cumpăra; - Investim sau risipim? - Acțiuni caritabile • Banii se economisesc: - De ce economisim banii? - Modalități de economisire 	Săpt. V – XVI 11 mart.- 26 apr. 6 - 24mai Săpt. XVI- XVIII 3-14 iunie	

SUGESTII METODOLOGICE

Pentru cursul opțional de **Educație financiară prin joc** propus la nivelul claselor pregătitoare, I și a II-a, se va avea în vedere folosirea unor strategii și metode didactice moderne, care să-i pună pe elevi în situații similare celor din realitate, astfel încât cunoștințele și deprinderile să fie maximal potențate (de exemplu, prin utilizarea unor imagini din viața reală care ilustrează comportamente într-o instituție bancară, asumarea de roluri/responsabilități în cadrul jocurilor de rol propuse).

Conversația euristică, metodă care presupune dialogul activ cu elevii clasei, poate fi folosită pentru analizarea unor aspecte legate de economisire sau pentru identificarea elementelor pozitive ale utilizării instrumentelor moderne de efectuare a plăților (de exemplu, pentru identificarea nevoilor de economisire, a modalităților de economisire, a avantajelor/dezavantajelor diferitelor tipuri de economisire).

Crearea unor contexte dilematice simple, în care elevii sunt solicitați să caute soluții care pot contribui la înțelegerea firească a necesității adoptării unor comportamente, respectiv a deținerii unor informații (de exemplu, prin formularea unor întrebări de genul: „Ce faci dacă...?”, „Cum poți să rezolvi următoarea situație ...?”).

În cadrul strategiilor didactice poate fi utilizat jocul de rol urmărind drept finalitate: dezvoltarea capacităților cognitive, afective și volitive ale copiilor; asimilarea unor modele de relații interpersonale, manifestarea creativității (de exemplu, jocuri de rol cu tema: „Cum mă comport într-o bancă?/ într-un magazin/ într-o agenție de turism/la piață?”).

Se recomandă realizarea unor metode activ - participative precum: ciorchinele,

cadranle, cubul, pălăriile gânditoare, în cadrul unor forme de activitate frontale sau în echipă, dezvoltându-se, în egală măsură, deprinderile de comunicare, de negociere și de soluționare a sarcinilor permise

în contexte diferite (de exemplu, în cadrul temelor privind antreprenoriatul ș.a.)

Educația financiară reprezintă o formă distinctă de activitate educațională al cărei scop este să pregătească elevii pentru a dobândi abilități de management al banilor și de adoptare a deciziilor care au consecințe financiare, utilizând forme și activități de învățare diversificate, cum sunt cele:

- bazate pe un demers inductiv – se prezintă elevilor probleme concrete de rezolvat sau asupra cărora trebuie să ia o decizie, încurajându-i să generalizeze pentru alte situații, pornind de la acestea;

- active – elevii sunt încurajați să realizeze activități, să participe la discuții și dezbateri, și nu doar să recepteze pasiv informații;

- relevante – conceperea unor activități de învățare în jurul unor situații reale semnificative din viața familiei, a comunității;

- bazate pe colaborare – se folosesc activitățile pe grupuri și învățarea prin cooperare;

- critice – elevii sunt încurajați să gândească ei înșiși, solicitându-le opiniile și punctele de vedere și ajutându-i să-și dezvolte capacitatea de argumentare.

Strategiile didactice pot include și o serie de activități nonformale și informale, precum:

- vizite la Muzeul Băncii Naționale, Monetăria Statului, Imprimerie, la diverse bănci, care oferă elevilor posibilitatea de a observa, analiza și experimenta în mod direct activități care au legătură cu domeniul financiar;

- serbări școlare cu piese de teatru în care copiii sunt personaje reprezentând bănuții;

- parteneriate cu alte școli în scopul realizării unor proiecte simple;

- expoziții cu lucrările elevilor (machete de bănci, compuneri, referate etc.).

Instrumentele de evaluare trebuie să evedențieze progresul realizat de fiecare elev pe parcursul anului școlar/anilor școlari, prin formarea competențelor propuse în programa școlară.

Pentru disciplina *Educație financiară prin joc* sunt recomandate metode moderne de evaluare, realizarea de miniproiecte și portofolii, utilizarea probelor orale și scrise, precum și a celor practice.

Bibliografie

1. Lgia Georgescu-Goloșoiu- *Educație financiară prin joc (manual)-auxiliar curricular pentru clasele P/ I/ a II-a*, Editura EXPLORATOR;
2. Marin Manolescu- *Curriculum pentru învățământul primar și preșcolar*, Editura Credis, București, 2006;
3. *Incursiune în istoria leului*, București, 2008

Site-uri:

1. www.bnr.ro
2. http://ec.europa.eu/economy_finance/euro/kids/index_html
3. <http://www.ecb.int/ecb/educational/facts/html/index.ro.html>

Cultură și educație financiară: o perspectivă europeană

*Prof. Înv. Primar Neghină Melania-Christiana
Grădinița cu Program Prelungit Traian Râmnicu Vâlcea*

În ultimele decenii, Europa a devenit din ce în ce mai conștientă de importanța culturii financiare și a educației în asigurarea stabilității economice și a bunăstării individuale și colective. Într-o lume cu schimbări economice rapide, inovare tehnologică și diversitate culturală, cunoștințele și abilitățile financiare sunt mai importante ca niciodată. Privind acest subiect important dintr-o perspectivă europeană, ne permite să înțelegem evoluția regiunii, inițiativele și provocările în promovarea culturii financiare și a educației.

UE și statele sale membre au recunoscut importanța culturii financiare și a educației în strategiile lor de creștere economică, incluziune socială și stabilitate financiară. Criza economică recentă a evidențiat necesitatea ca cetățenii să aibă o înțelegere mai profundă a aspectelor financiare și a abilităților de gestionare a riscurilor. În acest context, s-au dezvoltat și implementat numeroase programe și inițiative pentru promovarea culturii și educației financiare în rândul populației europene.

Educația financiară înseamnă mai mult decât înțelegerea conceptelor economice de bază, implică atitudini, comportamente și valori legate de gestionarea banilor și a riscurilor financiare. O bună cultură financiară implică conștientizarea importanței economisirii, investițiilor, planificării financiare și gestionării adecvate a datoriilor. Prin cultivarea acestei culturi, cetățenii devin mai autonomi și mai încrezători în gestionarea propriilor finanțe.

În multe țări europene, educația financiară este integrată în programele școlare, începând din școala primară și continuând prin învățământul superior. Acest lucru se realizează prin integrarea materialelor și cursurilor de specialitate în programele școlare sau prin integrarea conceptelor financiare în alte discipline precum matematică, economie sau civică. Programele și activitățile cocurriculare sunt, de asemenea, dezvoltate și implementate pentru a consolida abilitățile financiare ale studenților.

Uniunea Europeană a lansat mai multe inițiative și proiecte pentru promovarea culturii și educației financiare în rândul cetățenilor europeni. Aceste inițiative includ campanii de conștientizare la nivel european, dezvoltarea de resurse educaționale online și offline, programe de formare pentru profesori și colaborări cu sectorul privat și organizațiile neguvernamentale. De asemenea, s-au organizat evenimente și conferințe pentru schimbul de bune practici și expertiză în domeniul educației financiare.

Educația financiară are un impact semnificativ asupra bunăstării individuale și colective. Cetățenii educați financiar sunt mai susceptibili să ia decizii informate și responsabile în materie de gestionare a finanțelor personale, să evite datoriile excesive și să planifice pentru viitorul lor financiar și al familiilor lor. De asemenea, o cultură și o educație financiară solidă contribuie la creșterea stabilității și rezilienței economice a societății în ansamblu.

Cu toate eforturile depuse pentru promovarea educației financiare, există încă numeroase provocări de depășit. Acestea includ accesul inegal la educație financiară în diferite regiuni și comunități, lipsa de resurse și expertiză în sistemul educațional, precum și nevoia de a adapta continuu programele educaționale la schimbările economice și tehnologice. De asemenea, este necesară o mai mare colaborare între actorii din domeniul public, privat și neguvernamental pentru a asigura o acoperire cât mai largă și o impact maxim în promovarea culturii și educației financiare.

Concluzii

Cultura și educația financiară sunt fundamentale pentru construirea unei societăți mai stabile, mai prospere și mai incluzive în Europa. Prin promovarea acestor concepte și dezvoltarea unor abilități financiare solide la nivel individual și colectiv, Europa poate construi o bază mai solidă pentru viitorul său economic și social. Este esențial ca eforturile în domeniul culturii și educației financiare să fie susținute și consolidate în continuare, pentru a asigura o societate europeană mai rezistentă și mai pregătită pentru provocările viitoare.

Bibliografie

1. Banca Mondială. (2019). *Educația Financiară în Europa și Asia Centrală: Evaluare a Progreselor și Oportunităților*. Disponibil la: <https://www.worldbank.org/ro/news/press-release/2019/11/27/europe-and-central-asia-making-progress-in-financial-education-but-more-to-do>
2. Autoritatea Europeană pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale. (2020). *Raport privind educația financiară în UE*. Disponibil la: <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/consumer-protection-and-financial-innovation/consumer-protection/financial-education>
3. Comisia Europeană. (2018). *Semestrul European: Recomandările specifice fiecărui stat pentru 2018*. Disponibil la: https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/economic-and-fiscal-policy-coordination/eu-economic-governance-monitoring-prevention-correction/european-semester/european-semester-2018-country-specific-recommendations_en

Managementul stadioanelor din România

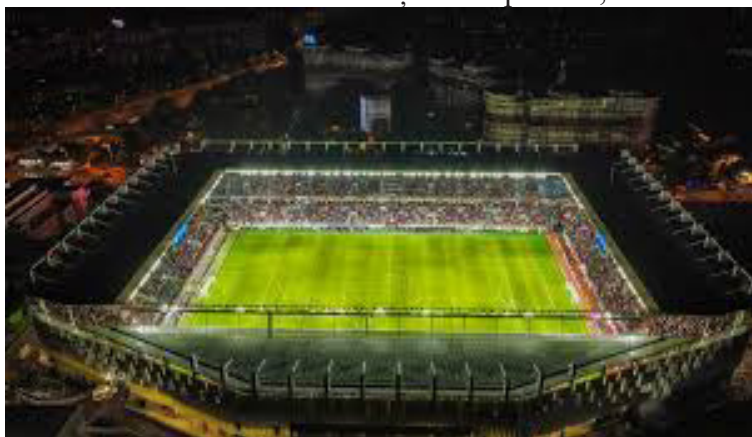
Prof. Lakotoș Ilie Ionuț

Colegiul Național de Informatică „Matei Basarab” din Râmnicu Vâlcea

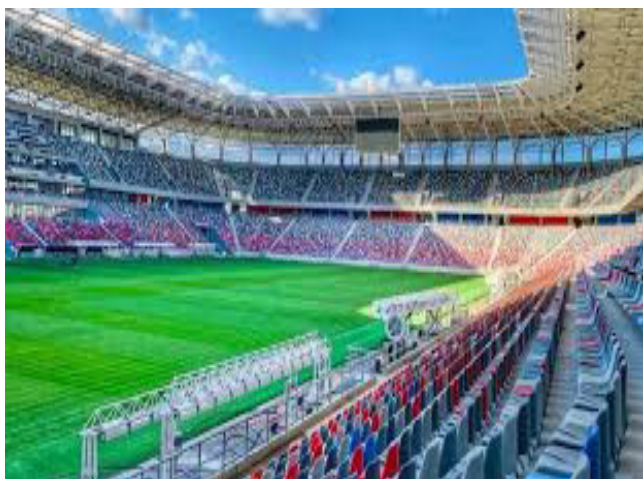
Într-o țară în care orice infrastructură este neregulată, lipsită sau lentă în dezvoltare, există un capitol în care România creează „inflație”. Este vorba despre stadion. Primarii marilor orașe sperau să atragă voturi cu giganți din beton, dar au ajuns să provoace adevărate probleme financiare administrațiilor publice. În ultimii ani s-au investit sute de milioane de euro pe stadioane de fotbal. Dar după aceste costuri municipalitățile (sau ministerele) suferă pentru că costurile de întreținere a acestor stadioane sunt uriașe și nu pot fi acoperite din venituri nicăieri în România. La începutul ultimului deceniu, Bucureștiul avea mai multe stadioane, dar niciunul nu era nou. Fosta „Lia

Manoliu” a fost pusă la pământ și o nouă „Lia Manoliu” este în construcție, în timp ce Ghencea, Giulești și Dinamo rămân în forma lor inițială. În prezent, doar ultimul rămâne intact.

Stadionul Național a fost construit în același timp în 2011. Mai modern, fără pistă de atletism și cu un cub care dă bătaie de cap spectatorilor, cel mai mare stadion al națiunii este un reper pentru risipa financiară. Cu peste 200 de milioane de euro cheltuiți, raportul venituri/cheltuieli se adâncește de la an la an, iar factura se adâncește și mai mult. În 2022, de exemplu, primăria capitalei a strâns prin arena de aproximativ trei ori mai puțini bani decât a cheltuit: veniturile au fost de aproximativ 1,2 milioane de euro, în timp ce cheltuielile au fost de aproape 3,5 milioane de euro.

Al doilea stadion de fotbal care va fi renovat în capitală este Stadionul Rapid. Noul stadion din Giulești a fost inaugurat în martie 2022, la trei ani după ce vechiul stadion a fost demolat și la un an după ce urma să fie gata pentru Euro 2020+1. Situația de aici este similară cu Arena Națională, cu un raport venituri/cheltuieli de 1 la 3. Veniturile au fost de 585.000 de euro, iar cheltuielile au fost de aproximativ 1,59 milioane de euro.

Experții în marketing sportiv au explicat că toată această construcție a dus la o explozie a numărului de stadioane din capitală, ceea ce nu contribuie la prosperitatea niciunui stadion: În prezent, avem patru. Sunt câteva locuri de sport noi, toate fiind ideale pentru vizionarea evenimentelor sportive. Dar în ceea ce privește organizațiile, toți concurează unul împotriva celuilalt: unul aparține Primăriei din Municipiul București, altul Ministerului Apărării Naționale, altul Ministerului Transporturilor și Arc de Triumf la Agenția Națională pentru Sport. Niciuna dintre organizații nu a avut o echipă care să organizeze evenimentul. Există oricum locuri de organizat: hoteluri, săli de conferințe etc., iar locurile sportive din capitală sunt toate deschise competiției.

Nu doar capitala are un nou stadion de fotbal. Au fost construite noi stadioane în mai multe zone ale țării în ultimul deceniu, fiind așteptate să fie construite mai multe în următorii ani.

Astfel, stadioanele din Cluj și noul „Ilie Oană” din Ploiești au fost inaugurate în 2011, noul stadion din Craiova s-a deschis în 2017, noul stadion din Târgușeu în 2019, noul stadion din Arad în 2020, Primul stadion deschis în 2021 . Stadionul Sf. Gheorghe, iar în 2022 Stadionul Municipal Sibiu. Costul total al locațiilor este de peste 600 de milioane de euro, potrivit analizei Gazetei Sporturilor.

Pe lângă Stadionul Dinamo, există planuri pentru a construi alte șase locuri de sport care sunt proiectate și construite în zece ani. Vorbim de noi baze sportive în orașele Hunedoara, Târgoviște,

Pitești, Oradea, Constanța și Timișoara.

Ceea ce au în comun toate aceste sectoare este că sunt în roșu financiar, așa cum arată datele culese de experții din domeniul economic. Toate localurile sportive importante din țară sunt întreținute de stat, dar există pierderi bugetare.

Bibliografie

1. stadionul arcul de triumf - Google Search
2. Arenele risipei. Câți bani înghit stadioanele din România și de ce nu știe statul să facă profit din ele - HotNews.ro
3. stadionul ghencea - Google Search

Deși este un subiect prea puțin explorat la noi în țară, va fi totuși deosebit de important în anii care urmează, mai ales din cauza crizei economice care pândește la orizont. Acestea fiind spuse, educația financiară este, pe scurt, acel set de informații care-ți va permite să-ți dezvolți abilitățile de a câștiga mai mulți bani, de a-i investi mai bine, de-ai gestiona așa cum se cuvine și de a-i cheltui în mod logic și eficient.

Conform spuselor lui Harv T. Eker, acesta ne transmite un mesaj foarte important, și anume că principala provocare din calea către independența financiară nu sunt informațiile pe care nu le-am acumulat, ci cele deja învățate. Cu alte cuvinte, nu va fi greu să învățăm cum să devenim milionari, ci va fi greu să ne dezvățăm să fim săraci. Din fericire, cu puțin efort, chiar și cel mai îndârjit cheltuitor își poate schimba tiparul financiar. În loc să se axeze pe cum să faci bani la modul propriu zis, autorul preferă să abordeze o perspectivă psihologică și să se concentreze mai degrabă pe obiceiurile benefice din cadrul procesului de îmbogățire.

Programa școlară pentru disciplina Educație financiară reprezintă o ofertă curriculară centrală de disciplină opțională pentru învățământul primar, clasele a III-a și a IV-a, proiectată pentru un buget de timp de o oră pe săptămână. Această disciplină opțională poate fi concepută și din perspectivă transcurriculară la nivelul ariilor curriculare Om și societate, Matematică și științe ale naturii.

„Liniștea financiară nu înseamnă achiziționarea diverselor lucruri. Înseamnă să înveți să trăiești cu mai puțin decât produci, ca să poți să dai bani înapoi și să mai rămâi cu alți bani pe care să îi investești. Nu poți câștiga până nu faci asta.“ Dave Ramsey

Studiul Educației financiare în clasele primare urmărește formarea în rândul elevilor acelor competențe cu privire la gestionarea resurselor financiare și adoptarea unor decizii care au consecințe financiare pentru viața lor, precum și conturarea unei imagini a modului în care banii sunt percepuți, cheltuiți, economisiți, împrumutați, investiți în societatea de astăzi.

Ca argument pentru alegerea acestei discipline opționale la clasa la care am predat am folosit faptul că într-o economie întotdeauna resursele fie ele energetice, umane, culturale, financiare etc. sunt limitate, în timp ce nevoile societății sunt nelimitate, de unde apare concluzia ca aceste resurse trebuie folosite rațional și eficient. Un alt argument a fost acela că nimic pe lumea aceasta nu este gratis, ci toate au un preț, o valoare economică. Elevii au descoperit în cadrul lecțiilor că valoarea adăugată poate fi obținută prin muncă (intelectuală sau fizică), iar munca este specific umană.

Studiul disciplinei a început cu istoria banilor, schimburile (trocul), continuând cu moneda națională a României, monedele naționale ale altor țări, sursele de venituri, instituțiile de credit cu rolul lor, valoarea banilor, economisirea și împrumutul.

Elevii au fost familiarizați cu noțiuni specifice acestei discipline cum ar fi : monedă, bancnotă, valută, salariu, pensie, ajutor de șomaj, venituri, cheltuieli, profit, pierdere, încasări, plăți, sold, cont bancar, marfuri, curs valutar, credit, dobândă, economisire etc, reușind să-si formeze un limbaj specific domeniului economico-financiar.

În cadrul lecțiilor au fost folosite strategii didactice activ – participative , pornindu-se de la exemple concrete de viață, pe care elevii le-au trăit, în familie. Aceștia au fost puși în situația de a calcula și a alege, variante optime. Învățarea a fost astfel dirijată încât micii școlari să-și formeze o gândire economică corectă orientată spre muncă, prețuire a banilor, economisire și investire. Elevii au înțeles de ce unii oameni care câștiga mult nu au bani, iar cei care câștiga puțin au bani. Ei au aflat ca dacă nu lasăm robinetul, calculatorul sau becul deschise fara să le folosim economisim resurse și implicit bani. Au mai aflat că dacă urmărim anumite oferte la magazine reușim să cumpărăm mai ieftin, însă nu mai mult decât avem nevoie.

Având în vedere importanța formării financiare a tinerilor recomand și altor cadre didactice introducerea Educației financiare ca disciplină opțională.

Ca și concluzie, Educația financiară este o disciplină absolut necesară formării viitorilor cetățeni sau chiar investitori și ar trebui introdusă în curriculum nucleu la toate nivelurile de învățământ.

Educația financiară cel mai probabil nu a fost un subiect important pentru părinții noștri și astfel nici pentru noi, cel puțin până am ajuns la vârsta adultă, iar asta se datorează în principal contextului social și economic. Când veniturile sunt practic asigurate și nu prea ai oricum ce să cumperi, ce griji trebuie să-ți faci?

Așa cum spuneam și mai sus, importanța educației financiare este una primordială atât pentru societate, cât și pentru individ. Iată care sunt cele mai relevante consecințe ale acesteia:

- Abilitatea personală de a pune în balanță veniturile și cheltuielile dintr-o gospodărie. Astfel, orice persoană poate să-și adapteze în timp bugetul familial și să-și dea șansa de a face și economii sau investiții;
- Abilitatea de a face diferența dintre ofertele periculoase și cele avantajoase de pe piața financiară. Lumea finanțelor nu este neapărat una prietenoasă cu cei care nu se pricep, dar persoanele care studiază atent pot învăța în timp despre credite și împrumuturi și pot ajunge să se folosească în mod inteligent de aceste instrumente financiare.
- Abilitatea de a-ți educa familia și apropiații în ceea ce privește educația financiară. Studiile arată că tinerii care cresc într-un sistem de tip consumerist tind să nu înțeleagă pe deplin valoarea banilor decât în momentul în care se angajează și de multe ori acest start fals în viață îi poate influența negativ. Copiii care cresc într-un mediu în care pot înțelege care este valoarea reală a banilor și pot recunoaște oportunitățile financiare pleacă de pe o poziție mult mai avantajoasă în viață.

Bibliografie

1. Programa școlară pentru disciplina opțională Educație financiară aprobată prin OMEN 4887/26.08.2013.
2. Gary S. BECKER, Comportamentul uman. O abordare economică, Editura All, București, 1994

Educația într-o continuă schimbare

*Prof. Ceașu Geta-Cristina
Școala Gimnazială „Take Ionescu”, Râmnicu Vâlcea*

În societatea contemporană, cu schimbări rapide și efecte imediate, educația și învățământul trebuie reînnoite, completate, adaptate, astfel încât putem vorbi despre o permanentă schimbare în activitatea didactică.

Obiectivul general este acela de a promova creativitatea ca factor cheie în dezvoltarea competențelor personale, antreprenoriale și sociale prin învățarea pe tot parcursul vieții dar și de a găsi strategii moderne folosite pentru asigurarea unei educații de calitate în învățământ. Pentru elevi, școala viitorului trebuie să promoveze o educație de calitate și să fie axată pe valori în care elevii să creadă, în care să se regăsească, îndeplinind două condiții, fundamentale din punctul lor de vedere: școala viitorului trebuie să le placă și să fie eficientă. Prioritatea învățământului o constituie informatizarea, softul educațional, reprezentat de programele informatice special dimensionate în perspectiva predării unor teme specifice, ceea ce reprezintă o necesitate evidentă. Utilizarea calculatorului în procesul instructiv-educativ facilitează realizarea scopurilor didactice și idealurilor educaționale.

Viitorul educației în contextul tendințelor globale este acela de a ajuta educația să-și îndeplinească misiunea de a sprijini tinerii pentru dezvoltarea personală și transformarea lor în buni cetățeni și profesioniști. Într-o lume complexă și în continuă schimbare, acest lucru ar putea necesita reorganizarea și reimaginarea conținutului educațional și a rezultatelor acesteia

În abordarea creativității, a schimbării, în procesul educațional, elevul trebuie încurajat să gândească independent, să își asume riscuri și responsabilități în demersul său spre formare intelectuală. Evaluarea pentru asigurarea calității și rezultatele obținute trebuie să ne lărgească perspectiva asupra situației reale din școli, să identifice nivelul de pregătire al elevilor și să ne ajute să descoperim componentele ce au nevoie de sprijin în dezvoltare.

Un obiectiv important ce ar trebui stabilit pentru anii următori este de a dezvolta un indicator internațional al capacității de a învăța, toate acțiunile bazându-se pe cercetarea științifică.

Învățământul modern are ca sistem de referință competențele generale și specifice pe care trebuie să le dobândească cel ce învață – elevul – pe parcursul și la finele unui ciclu de instruire, al unui an de studiu etc. Centrarea pe competențe reprezintă o preocupare majoră în triada predare-învățare-evaluare. Noua imagine a profesorului trebuie stabilită prin luarea în considerare a tuturor abordărilor de până acum, de la conceperea ca distribuitor de recompense sau ca sursă de informații, până la cea de „manager al învățării”.

Procesul instructiv-educativ trebuie astfel conceput și desfășurat, încât să-i convingă pe elevi să prețuiască propria moștenire națională, să primească contribuțiile originale ale oricărei națiuni la civilizația modernă, pregătind atât elevii, cât și dascălii să înțeleagă valoarea diversității și a independenței de spirit.

Educația este factorul hotărâtor al dezvoltării psihoindividuale a persoanei. Ea sistematizează și organizează influențele mediului, dezvoltă personalitatea. Creativitatea, în termeni generali, este un proces mental care permite generarea de idei și concepte noi sau asocieri originale între concepte și idei deja existente.

Lumea modernă pune accentul pe folosirea mai eficientă a cunoașterii și a inovației. Este necesară extinderea abilităților creatoare ale întregii populații, mai ales ale acelor care le permit oamenilor să se schimbe și să fie deschiși față de idei noi într-o societate diversă din punct de vedere cultural, bazată pe cunoaștere. Obiectivul principal este promovarea unor abordări inovative și creative în diferite domenii de activitate. Educația și formarea profesională sunt factori decisivi pentru realizarea acestui lucru. Activitățile ar trebui să se concentreze pe crearea unui mediu favorabil pentru creativitate și inovație și să stimuleze o strategie pe termen lung.

Managementul clasei este un domeniu de cercetare în științele educației care studiază atât perspectivele de abordare ale clasei de elevi cât și structurile dimensionale ale acesteia, în scopul facilitării intervenției cadrului didactic în situații de criză micro-educățională și a evitării consecințelor negative ale acesteia.

Educația a vizat, de-a lungul timpului, formarea personalității omului, în funcție de particularitățile fiecăruia, dar și în funcție de dinamica socială, de mobilitatea profesiilor prin integrarea dinamică a omului în societate. Tocmai de aceea, școala a jucat întotdeauna un rol esențial în orice epocă, iar astăzi, în contextul actual al unei societăți structurate printr-o cunoaștere informațională și eficiență tehnicizată, orientate spre pragmatism, relevanța educației este una și mai mare.

Rolul cel mai important în educația fiecărui individ, alături de școală îl are familia. Din această micro societate numită familie pornește tot: percepția asupra vieții, stilul de viață, credința, cât și moralitatea și conduita. Astfel, mediul în care copilul va crește se va răsfrânge în mod iminent asupra dezvoltării sale psihice.

Școala are un rol major în formarea personalității oamenilor. Profesorul trebuie să cunoască bine condițiile vieții de familie unde trăiește copilul. Acest lucru se realizează prin vizitarea familiei, pentru cunoașterea condițiilor de viață, activitatea și odihna. Relația dintre părinți și copii, precum și climatul familial, în general, reprezintă motive de îngrijorare în ceea ce privește dezvoltarea fizică și psihică normală a copilului.

În această perspectivă, există riscul ca educația să fie redusă la dimensiunea informațională. Actul educațional nu poate fi epuizat însă în ceea ce înseamnă transmiterea unui set de informații și de abilități practice, oricât de performante ar fi acestea. Educația nu trebuie să se rezume doar la aspectul informativ și la cel pragmatic. Procesul educației se desăvârșește doar atunci când luăm în discuție și componenta sa formativă. Caracterul formativ al educației implică, în general, dobândirea de atitudini la nivel moral, civic, estetic.

Pentru a susține schimbarea, predarea declarativă, de tip clasic trebuie depășită și înlocuită cu metode care pun accent pe explorare, pe descoperire, pe încurajarea gândirii critice a elevului, pe participarea activă a acestuia la formarea și dezvoltarea sa intelectuală. În viziunea metodologilor moderne, demersul didactic se centrează pe elev și are în vedere transformarea acestuia din “obiect” al procesului didactic în “subiect activ” al propriei deveniri. Modelul de proiectare a activității didactice are în vedere trecerea de la centrarea pe conținut la centrarea pe activitatea elevului, care presupune deplasarea accentului în activitatea didactică.

Bibliografie

1. Ionescu M., Radu I.-” Didactica modernă”, Ed. Dacia, Cluj – Napoca, 2001;
2. Alois Gherguț,- “Management general și strategic în educație”, Ed. Polirom, Iași, 2007;
3. I. Cerghit – “Sisteme de instruire alternative”, Aramis, Bucuresti, 2002.

Educația financiară a elevilor din ciclul primar

*Prof. înv. primar Șerban Diana-Cristina,
Colegiul Național de Informatică „Matei Basarab” Râmnicu Vâlcea*

În mintea copiilor, părinții dispun de niște obiecte magice care pot face minuni - banii. Pentru copiii de vârstă mică, banii reprezintă doar noțiuni abstracte, însă pe măsură ce cresc, înțeleg ca aceștia au asociate anumite valori. Odată cu dezvoltarea conceptului de număr, aceștia încep să înțeleagă că banii se pot acumula (economisi) și pot deveni instrumente de schimb și, prin urmare, devin din ce în ce mai preocupați să îi dețină.

În mod paradoxal, dacă pentru copiii de vârste mici, banii sunt un concept abstract căroră, ulterior, le atașează o anumită valoare tangibilă, concretă, pentru copiii de vârste mai mari, conceptul abstract nu mai este reprezentat de ban în sine, ci de noțiuni ca economisire, gestionare, cheltuire responsabilă a banilor, întrucât acestea presupun o proiectare în viitor. Copilul începe să devină mai receptiv când vine vorba de recompensa întârziată, care presupune o planificare și o amânare conștientă pentru a obține un anumit obiect și, mai puțin impulsiv, în satisfacerea unor nevoi/dorințe imediate.

În ultima decadă, asistam la o expunere tot mai mare a copiilor noștri la discuții legate de procurarea și gestionarea banilor, ca urmare a implicării acestora în viața de familie, astfel că nu este de mirare că micuții devin tot mai interesați de ceea ce pot face cu banii pe care mulți dintre ei îi dețin. Astfel, organizarea, la nivelul clasei, a unor târguri în care cei mici au confecționat și comercializat diverse obiecte artisanale, precum și a unor concursuri cu tematici financiare au oferit copiilor posibilitatea de a-și manifesta spontaneitatea, inventivitatea.

De cealaltă parte, părinții sunt încântați de faptul că micuții lor acumulează noțiuni despre abc-ul financiar în moduri atractive ce depășesc convențiile învățământului tradițional. Copiii sunt actorii principali ai acestui demers, iar rolurile ce le sunt atribuite rezultă din scenarii adaptate mediului social și economic actual. Educația financiară începută în familie este astfel consolidată și substanțial îmbunătățită, iar cei mici învață că banii se obțin prin muncă, au valoare, pot fi economisiți și trebuie cheltuiți responsabil. În fond, așa cum ne învățăm copiii să fie responsabili pentru jucăriile și hainele lor, tot așa este bine să îi învățăm să fie responsabili și cu banii.

Pentru că educația financiară nu trebuie să fie o noțiune abstractă, ruptă de realitate și plutind doar în sferele metafizice. Educația copiilor trebuie să fie centrată pe pregătirea pentru viață. Finalitatea procesului educativ și scopul uriașei investiții de resurse umane și materiale implicate în acesta ar trebui să fie un tânăr adult capabil să trăiască, să decidă și să acționeze responsabil pe toate planurile vieții sale, inclusiv cel al finanțelor personale.

Pretextul activității de învățare a fost un joc-concurs, în cadrul căruia patru grupe de elevi au întocmit bugetul de venituri și cheltuieli al unui copil de vârsta lor, libertatea de creație fiind cvasitotală. Copiii nu au avut restricții de cheltuire a banilor, cu excepția interdicțiilor legale, au avut posibilitatea de a-și imagina liber metode de câștigare a bănușilor de buzunar și dreptul de a împrumuta bani, contra unei dobânzi negociate liber, de la o altă echipă. Puși în fața acestei simulări copiii au luat decizii din care și părinții lor ar avea mult de învățat. Am remarcat în primul rând faptul că nici o echipă nu a fost tentată să ia bani cu împrumut, nici măcar pentru „distracția” de duminică. În schimb toți au încercat să-ți maximizeze veniturile, imaginându-și o mulțime de activități casnice pentru care ar putea fi răsplățiți de părinți cu bani de buzunar. Cea mai mare parte a bănușilor astfel câștigați a fost economisită, cheltuielile zilnice pentru diverse mici plăceri fiind limitate sau chiar zero uneori. Una dintre echipe și-a imaginat chiar câștigarea unui premiu în bani la un concurs de șah.

Toate echipele au încheiat săptămâna fără datorii, sumele „economisite” putând stârni invidia multor adulți. Stimularea creativității copiilor inclusiv în abordarea și rezolvarea unor probleme practice va avea efecte benefice în viața reală. Chiar dacă e ușor să scrii orice cu creionul pe hârtie, realismul soluțiilor alese de acești copii demonstrează că sunt capabili să perceapă corect valoarea banilor dar și a muncii, să aprecieze confortul mental oferit de securitatea financiară și să-și organizeze viața în acest sens. Aceste întâlniri cu copiii și reacția lor pozitivă la provocările acestui tip de activitate non-formală îmi întăresc convingerea că depinde doar de noi ca generația ce ne urmează, cea despre care spunem că va trebui să ne plătescă pensiile (pentru că

noi n-am fost capabili să ne asigurăm independența pentru bătrânețe) să fie una formată din adulți responsabili și capabili să ia decizii corecte pentru ei și pentru familiile lor.

Bibliografie

1. www.cutezatorii.ro

Educație financiară pentru toate vârstele

Prof. Din Maria-Andreea
Școala Gimnazială „Anton Pann” Râmnicu Vâlcea

Resurse pe care profesorii le pot folosi, recomandate de Ministerul Educației:

Banca Națională a României care a lansat seria de videoclipuri animate „Educație financiară cu Ana și Radu”, un produs educațional care oferă elevilor, într-o manieră accesibilă și atractivă, explicații despre rolul băncii centrale, precum și noțiuni financiare și economice de bază: inflația, funcțiile banilor, bugetul de venituri și cheltuieli, respectiv cererea și oferta.

Resurse: https://www.youtube.com/watch?list=PLK31dai-EBBG8SoXU1Qk7vxkHZQeujPpZ&time_continue=3&v=FKoqWF-CmBM&embeds_referring_aturi=https%3A%2F%2Fwww.edupedu.ro%2F&source_ve_path=MjM4NTE&feature=emb_title

Autoritatea pentru Supraveghere Financiară

- Pentru elevi preșcolari, unde sunt și povesti audio.
- Pentru clasele primare, jocuri diverse și personaje care învață despre bani

- Pentru gimnaziu sunt informații sub formă de video, de exemplu, ce este asigurarea financiară: <https://youtu.be/uk5QUkC6-2I>
- Pentru elevii de liceu sunt menționate filme și un club de educație financiară
- Pentru profesori, fișe de lucru.
- Pentru gimnaziu sunt informații sub formă de video, de exemplu, ce este asigurarea financiară

Școala de Bani este programul național de educație financiară al Băncii Comerciale Române care se adresează tuturor categoriilor de vârste (adulți, tineri, adolescenți și copii) care își propune să contribuie la creșterea gradului de educație financiară din țară. Îi învățăm atât pe adulți, cât și pe copii, să își gestioneze banii cu responsabilitate, să înțeleagă care sunt factorii care îi determină să ia anumite decizii financiare, cum să economisească pentru a-și îndeplini mai ușor anumite dorințe și cum să folosească banii ca un instrument care să-i ajute să se dezvolte și să aibă o viață mai bună. Școala de Bani este programul național de educație

financiară al Băncii Comerciale Române care se adresează tuturor categoriilor de vârste (adulți, tineri, adolescenți și copii) care își propune să contribuie la creșterea gradului de educație financiară din țară. Îi învățăm atât pe adulți, cât și pe copii, să își gestioneze banii cu responsabilitate, să înțeleagă care sunt factorii care îi determină să ia anumite decizii financiare, cum să economisească pentru a-și îndeplini mai ușor anumite dorințe și cum să folosească banii ca un instrument care să-i ajute să se dezvolte și să aibă o viață mai bună.

Bibliografie

1. <https://www.bcr.ro/ro/csr/proiecte/educatie-financiara-pentru-toate-varstele>
2. <https://www.educatiefinanciara.info/>

Economisirea- comportament responsabil

Prof. Duță Irina
Școala Gimnazială „Anton Pann” Râmnicu Vâlcea

Economiile reprezintă ceea ce rămâne după ce, din resursele financiare ale unei persoane sau familii, se scad cheltuielile.

Economiile se obțin în urma gestionării eficiente a bugetului personal sau al familiei privind nevoile versus dorințele.

Motivul pentru care economisim sunt multiple:

- a. câștigăm în prezent mai mult decât dorim să consumăm (situație prezentă mai ales în faza de maturitate a carierei noastre);
- b. nu dorim să consumăm resursele acum, ci mai târziu (avem o preferință mai mare de timp);
- c. vrem să avem rezerve pentru situații de urgență;
- d. ne dorim lucruri pe care nu le putem achiziționa din veniturile lunare obișnuite (de exemplu, o vacanță sau o mașină);
- e. avem contractate credite, pe care vrem să le acoperim anticipat;
- f. ne dorim ca în viitor să putem completa pensia pe care o oferă statul.

Indiferent de motive, fie că sunt ținte concrete sau doar dorință de acumulare, ne preocupăm în egală

măsură și siguranța economiilor noastre.

Am putea fi tentați să credem că cea mai bună metodă de a-ți proteja economiile este binecunoscuta păstrare „la saltea”. Oricât ar părea de controlabilă, de fapt volatilitatea banilor crește în acest fel – îi ai mai aproape, ești mai tentat să „intri în ei”...și au fost cazuri în care s-a aruncat salteaua cu totul sau o vizită clandestină a spulberat orice urmă de vise, siguranță și economie.

Dincolo de umor și de obiceiurile perpetuate în timp, o bancă rămâne, în continuare, un loc mult mai sigur în care să îți păstrezi banii. În plus, ai ocazia să câștigi ceva de pe urma lor, iar în timp, chiar dacă rata dobânzii se menține la un nivel scăzut, vei obține o sumă mai mare decât cea pe care o dețineai inițial. Un alt motiv îl constituie inflația care erodează puterea de cumpărare a resurselor economisite și pentru care banca oferă o compensație menită să acopere pierderile potențiale generate de acest risc.

Depozitele reprezintă cele mai avantajoase și sigure modalități de economisire. Băncile oferă depozite bancare pentru tine, ca persoană fizică sau pentru persoana juridică pe care o reprezinți.

Băncile oferă o multitudine de produse cu denumiri comerciale atractive, dar în final, toate se înscriu în câteva tipologii generale:

- Conturile curente sau depozitele la vedere sunt cele mai utilizate produse bancare.

Prin intermediul lor se pot face încasări (din salarii, de la alți titulari de cont etc.) și plăți (servicii, produse, utilități, rate la credite etc.). De regulă, acestor conturi li se pot atașa și carduri bancare. Titularul de cont poate avea acces oricând la disponibilități. Aceste conturi pot fi sau nu purtătoare de dobândă la vedere (mai mică decât cea pentru depozitele la termen). În aceste depozite/conturi păstrăm fondurile pentru nevoi curente (plăți facturi, cumpărături, acoperirea cheltuielilor de întreținere etc.).

- Depozite la termen – așa-zisele depozite clasice sau standard – pot fi constituite pe termene fixe, cu scadență lunară sau pentru un multiplu de luni întregi. Dobânda este acordată la scadență și poate fi fixă sau variabilă pe perioada de viață a depozitului. În ultimul timp, băncile oferă depozite la termen preponderent cu dobândă fixă. Pot fi prelungite automat și poți opta pentru capitalizarea dobânzii (respectiv dobânda să fie adăugată la suma din depozit, urmând ca pentru perioada următoare să primești dobândă pentru suma cumulată astfel). O variație a acestor produse o reprezintă depozitele cu dobânda plătită în avans, denumite depozite revolving.

- Conturile de economii – de obicei sunt mai flexibile decât depozitele la termen – poți accesa fondurile fără a fi nevoit să aștepti până la scadență și fără a pierde dobânda acumulată. De obicei, rata dobânzii este variabilă și se actualizează în fiecare lună, la aniversarea depozitului. Astfel, conturile de economii îmbină proprietăți ale contului curent cu cele ale depozitelor la termen. Tot în rândul conturilor de economii putem integra planurile de economii, care presupun alimentarea regulată a acestor conturi cu sume și date stabilite apriori. Aici putem integra și Depozitele dedicate copiilor, care, în general, răspund la nevoia de economisire pe termen lung, în numele copiilor, pentru viitor.

- Depozite în valută – se înscriu în categoriile de mai sus. Este necesar să iei în calcul tendința din evoluția monedelor respective și valoarea cursului valutar la momentul constituirii depozitului.

De altfel, economiile se mai pot investi și în alte servicii și produse oferite de banca care să aducă profit, cum ar fi Plasamentul, cât și servicii și produse de asigurare care să aducă confort și siguranță.

În consecință, economiile investite inteligent, constituie o componentă esențială a creșterii calității vieții omului.

Bibliografie

1. Manualul practic pentru utilizatorul de servicii financiare, Editura AGIR.
2. Manualul Educație socială pentru clasa a VIII-a, Editura CD PRESS
3. Inteligența financiară, Autor: Karen Berman, Joe Knight, John Case, Editura Curtea Veche

Educație financiară în învățământul primar, de la esențial la oportunitate

Prof. înv. primar Rogoveanu Elena Corina
Colegiul Național „Mircea cel Bătrân”, Râmnicu Vâlcea

În ultimele decenii, educația financiară a devenit o temă din ce în ce mai relevantă în contextul global al creșterii economice și al schimbărilor sociale. În cadrul Uniunii Europene, există o recunoaștere crescândă a necesității de a dezvolta o cultură financiară sănătoasă încă din tinerețe, iar introducerea educației financiare în școli este considerată esențială pentru atingerea acestui obiectiv.

Unul dintre principalele motive pentru introducerea educației financiare în școli este prevenirea problemelor financiare pe termen lung. Studiile arată că mulți adulți se confruntă cu dificultăți financiare din cauza lipsei de cunoștințe și abilități în gestionarea finanțelor personale, iar aceste probleme pot fi prevenite sau diminuate printr-o educație adecvată încă din copilărie. Există voci care argumentează că educația financiară ar trebui să fie opțională, lăsând decizia de a o integra în curriculum la latitudinea școlii sau a părinților. Această perspectivă susține că timpul și resursele ar putea fi mai bine folosite pentru alte domenii de învățare considerate mai urgente sau mai relevante pentru nevoile specifice ale elevilor. Totuși, chiar și în fața acestor argumente, există dovezi ample care susțin importanța educației financiare în școli. Studiile arată că persoanele care au primit o educație financiară timpurie sunt mai susceptibile să economisească bani, să evite datoriile excesive și să ia decizii mai informate și mai responsabile în ceea ce privește gestionarea finanțelor lor personale. Mai mult decât atât, introducerea educației financiare în școli poate juca un rol important în combaterea inegalităților sociale și economice. Oferind tuturor elevilor acces la cunoștințe și abilități în gestionarea banilor, indiferent de mediu socio-economic, putem contribui la creșterea incluziunii și la reducerea decalajelor financiare.

Educația financiară în rândul elevilor din învățământul primar nu numai că îi pregătește pentru gestionarea eficientă a resurselor financiare personale, ci îi învață și să conștientizeze importanța responsabilității financiare și a luării deciziilor informate, contribuind astfel la construirea unui viitor financiar sănătos și sustenabil pentru ei și pentru societate în ansamblu.

În acest sens, aceste exemple de activități pot fi organizate la clasă, simplu și eficient, interactiv și motivant, oferind elevilor oportunități practice de a învăța și de a aplica conceptele financiare într-un mod relevant pentru vârsta lor:

Jocuri și simulări de gestionare a banilor: Organizarea unui joc de rol sau a unei simulări în care elevii sunt puși în situații financiare practice poate fi foarte utilă. De exemplu, se poate crea un „magazine” în clasă în care elevii pot cumpăra și vinde bunuri folosind „bani” fictivi. Această activitate îi va ajuta să învețe să calculeze schimburile monetare și să înțeleagă conceptele de cheltuieli și economii.

Planificare bugetară pentru proiecte școlare: Implicarea elevilor în planificarea și gestionarea bugetului pentru diverse proiecte școlare, cum ar fi excursiile sau evenimentele se poate realiza în echipe cărora le este alocat un buget fictiv. Copiii vor trebui să decidă cum să cheltuie banii pentru a-și atinge obiectivele și vor învăța despre prioritizare și luarea deciziilor financiare responsabile.

Jocuri de memorie pentru învățarea valorilor monedei și a bancnotelor: Dacă utilizăm jocuri de memorie și activități ludice, îi vom ajuta pe elevi să învețe valorile monedei și a bancnotelor. Se pot crea carduri cu imagini ale diferitelor monede și bancnote, iar elevii pot face corelații între sumele și reprezentările grafice.

Crearea unui jurnal de economii: Elevii pot fi încurajați să își țină un jurnal de economii în care să noteze cât și pentru ce economisesc banii. Această activitate îi va ajuta să își dezvolte obiceiuri de economisire și să înțeleagă beneficiile de a pune bani deoparte pentru obiectivele lor pe termen lung.

Vizite la bănci sau discuții cu specialiști financiari: Se pot organiza vizite la bănci locale sau pot fi invitați specialiști financiari în clasă pentru a discuta cu elevii despre concepte financiare și pentru a răspunde la întrebările lor. Aceste experiențe practice pot oferi elevilor o înțelegere mai profundă a sistemului bancar și a altor aspecte legate de gestionarea banilor.

Biblioteca financiară: Cadrele didactice pot crea un spațiu dedicat cărților de educație financiară. Pentru că educația financiară este la fel de importantă ca cei 7 ani de acasă, lista această poate fi utilizată pentru lectura suplimentară a elevilor din învățământul primar:

- „Educație financiară pe înțelesul copiilor” de Florin Enceanu, Virginia Vasilache, Roxana Bucur,

abordează teme financiare printr-o serie de povești captivante și activități interactive, care transformă învățarea într-o călătorie pe cât de distractivă, pe atât de educativă. Prin intermediul exemplurilor concrete, învățarea financiară nu doar că devine interesantă, dar și relevantă pentru orice copil aflat la început de drum. De la noțiuni de bază despre bancomate și carduri bancare, până la concepte mai complexe precum bugetul personal sau perspectiva antreprenorială, această lectură este plină de lecții valoroase, prezentate într-un limbaj accesibil pentru toți copiii.

- „*Banii mei, banii tai. Să vorbim despre bani*” de Mike Schafer, Meike Topperwien răspunde la întrebările ce îi frământă pe cei mici, prin explicații simple, simpatice și pe înțelesul tuturor.
- „*Banii tai. Cum îi cheltuiești și de ce*” de Gerry Bailey, Felicia Law, William Whitehead, vorbește despre mersul banilor în lume, despre economia țărilor sărace sau bogate, despre resursele naturale și felul în care cooperează națiunile, folosind un limbaj simplu, grupat în fragmente scurte și explicative.

Implementarea de proiecte și activități de educație financiară în învățământul primar reprezintă un pas important pentru pregătirea elevilor pentru viața de adult și pentru dezvoltarea unei culturi financiare sănătoase încă de la o vârstă fragedă. Aceste activități oferă elevilor oportunitatea de a învăța conceptele financiare într-un mediu interactiv și relevant pentru ei, facilitând înțelegerea aspectelor practice ale gestionării banilor. Prin intermediul lor, copiii pot dezvolta abilități precum economisirea, planificarea bugetului și luarea deciziilor financiare responsabile, oferindu-le astfel instrumentele necesare pentru a naviga cu succes în lumea financiară complexă a adulților.

Bibliografie

1. Ligia Georgescu-Goloșoiu, Educație financiară-Banii pe înțelesul copiilor-manual-auxiliar curricular pentru clasele a III-a/ a IV-a;
2. Programa școlară pentru disciplina opțională educație financiară, curriculum la decizia școlii pentru învățământul primar;
3. https://rocnee.eu/images/rocnee/fisiere/programe_scolare/CDS/OMEN%204887_2013_CDS%20Ed%20financiara_ed%20pt%20societate_ed%20pt%20copii.pdf
4. Revista de promovare a educației financiare nr. 34/2021:
5. <https://cms2.finzoom.ro/CustomDocuments/Educatia-financiara-pe-intelesul-tuturor-nr-34.pdf>

Rolul mijloacelor didactice folosite în predarea disciplinei Educație financiară

Prof. Carmen-Elena Ciucă
Școala Gimnazială „Anton Pann” Râmnicu Vâlcea

În ceea ce privește suportul logistic pentru predarea lecțiilor de educație financiară la clasă, ca și la celelalte discipline, profesorul folosește aceleași mijloace didactice ca și celelalte cadre didactice.

Potrivit lui Cerghit Ioan în volumul său *Curs de pedagogie* (1988,pag.23) mijloacele de învățământ reprezintă ansamblul materialelor naturale - obiecte din realitatea înconjurătoare în forma lor naturală: minerale, plante, animale, aparate, instalații etc. sau realizate intenționat : modele, planșe, hărți, manuale, cărți, fișe de lucru, chestionare, teste, portofolii, jocuri didactice, care sprijină atingerea obiectivelor activităților instructive - educative.

Mijloacele didactice pot fi integrate în orice moment al lecției pentru atingerea obiectivelor instructiv-educative. Mijloacele au fost perfecționate de-a lungul timpului, de la cretă și tablă, manuale și texte copiate din diferite lucrări de specialitate, la resurse digitale intens folosite în ultimii ani, mai ales în timpul pandemiei pentru predarea lecțiilor pe platformele educaționale în mediul online. Ca orice material suport, mijloacele didactice îndeplinesc o serie de funcții, cea mai importantă este aceea de transmitere și de însușire a informațiilor

atent selectate și prelucrate din punct de vedere didactic, în afară de acest aspect, ele sunt cele care înlesnesc și optimizează comunicarea între elevi și cadrul didactic.

Mijloacele didactice pot fi folosite la clasă atât în activitatea individuală a elevului, cât și în cea pe grupe, frontală sau online, iar pentru a fi utilizate eficient, ele trebuie să respecte anumite aspecte cum ar fi : particularitățile de vârstă ale elevilor, obiectivele lecției ce trebuie atinse, competențele specifice pe care trebuie să le dezvolte, disciplina pentru care se utilizează, dotarea tehnică a unității școlare, timpul alocat fiecărei lecții în parte, pregătirea profesională a profesorului, locul desfășurării lecției, etc. Dincolo de transmiterea și asimilarea noilor cunoștințe, mijloacele didactice: “ solicită și sprijină operațiile gândirii, stimulează căutarea și cercetarea, afectează pozitiv imaginația și creativitatea elevilor. Totodată ele îi sensibilizează în privința unor probleme, stârnindu-le curiozitatea și motivându-i, în plus, în defrișarea a noi teritorii cognitive“ (Cucuș, 2002, p.300). Când sunt integrate organic în lecție fără exagerări sau suprasolicitări, mijloacele didactice se dovedesc a fi foarte utile și imprimă actului de predare un nivel superior de atingere a obiectivelor propuse, dar ele nu pot înlocui profesorul care are rolul principal în coordonarea și supravegherea actului educativ. Tot potrivit lui Constantin Cucuș în volumul său *Pedagogie* (2002, p.301), mijloacele didactice se împart în două grupe mari:

a- Mijloace didactice care cuprind mesaje didactice;

b- Mijloace didactice care facilitează transmiterea mesajelor didactice;

La disciplinele socio-umane unde se integrează și educația financiară se folosesc ca mijloace educative graficele, tabelele, simbolurile, șabloanele, instrumente precum banii sau alte instrumente de plată (scriptice sau virtuale), calculatoare, proiectoare, softuri educaționale, surse literare din lucrări de specialitate, etc. cu scopul deja menționat anterior- să formeze, să stimuleze, să informeze, să investigheze, să demonstreze și să evalueze cunoștințe financiare dobândite la clasă. Pentru a fi utile mijloacele menționate anterior acestea trebuie judicios selectate de cadrul didactic și adaptate nevoilor lecției și elevilor. Potrivit lui Louise Rosenblatt când se folosește o sursă scrisă dintr-o lucrare de specialitate, cititorul are un rol extrem de important, deoarece în constituirea sensului unor idei intervine înțelegerea și interpretarea personală a acestora. Elevii își vor folosi propria experiență pentru a-și construi propria viziune asupra unui text, rezultând astfel interpretări diferite ale acestuia. Variațiile individuale ale interpretării unui text pot conduce la confruntări de idei între elevi, dar este important ca aceștia să înțeleagă că nu există o singură interpretare a unui text, ci că fiecare elev se raportează la acesta conform propriei sale experiențe și cunoașterea.

La fel ca la celălalte discipline din trunchiul comun, perioada pandemică a fost una plină de provocări pentru toată lumea, în toate domeniile inclusiv în educație. Profesorii din România peste 80 % dintre ei au fost luați prin surprindere și nevoiți să învețe să predea de la ecranul unui calculator, astfel încât actul predării să nu-și piardă din calitate, iar interesul elevilor să fie crescut, iar profesorul să poată să controleze ora din toate punctele de vedere. Deja mijloacele didactice utilizate până în 2020 în fața acestei noi situații păreau depășite, de aceea specialiștii în educație au “ mutat “ în spațiul digital resursele educaționale care le-au fost și sunt în continuare extrem de utile profesorilor. Se cuvine a fi menționat faptul că aceste resurse existau înainte de pandemie, dar au fost foarte puțin utilizate, în timpul stării de urgență ponderea folosirii lor a crescut exponențial ca urmare a situației apărute, dar și datorită faptului că profesorii au devenit mai încrezători și mai pregătiți în a le utiliza la oră; cert este că aceste RED-uri “ obligă “ profesorii și elevii să fie mai creativi, mai participativi și mai activi la procesul educațional care a crescut astfel din punct de vedere al calității. Utilizarea RED-urilor implică mai multe avantaje decât dezavantaje, printre acestea se pot enumera: “introducerea unui stil de muncă independent, întărirea motivației elevilor, consolidarea abilităților de cercetare, asigurarea unui feed-back permanent de către cadrul didactic, dezvoltarea competențelor digitale atât ale profesorilor, cât și ale elevilor, creșterea eficienței colaborării între cadrul didactic și elev, etc.”(Bezede R., Goraș-Postică V., Gorincioi V., Voicu O.,2017, p. 135). De asemenea în perioada pandemică și ulterior pentru unele cadre didactice, calculatorul este o unealtă de muncă indispensabilă utilizată pentru transmiterea-însușirea informațiilor, sistematizarea, verificarea și evaluarea lor, formarea unor abilități, disciplinarea gândirii. Ion și Mirela Albulescu în volumul lor *Didactica disciplinelor socio-umane* (1999,p.93), afirmă: ”computerul ușurează totodată stocarea, prelucrarea și reactualizarea informațiilor privind prestațiile individuale și de grup ale elevilor. Tehnicile informaționale vizează îmbunătățirea infrastructurii școlare dar și a actului educațional în sine. Schimbarea modului de predare, abordarea interdisciplinară, comunicarea, eficiența acțiunii își găsesc un suport tocmai în aceste tehnici”.

În concluzie se poate spune că mijloacele de învățământ sunt instrumentele folosite de profesor și de copii pentru a atinge obiectivele propuse, pentru a dobândi priceperi, cunoștințe și deprinderi noi, instrumente cu care învățarea se produce prin descoperire și cu care se pot aplica metodele menționate anterior. Așadar alegerea mijloacelor de învățământ depinde de competența cadrului didactic de a le integra și adapta la fiecare situație de învățare.

Bibliografie

1. Albușescu I., Albușescu M., *Didactica disciplinelor socio-umane*, Editura Polirom, Iași, 1999.
2. Bezede R., Goraș-Postică V., Gorincioi V., Voicu O., *Resurse educaționale deschise: oportunități pentru acces, calitate și relevanță în educație*, Centrul Educațional Pro Didactica, Chișinău, 2017.
3. Cerghit I., *Curs de Pedagogie*, Editura Universitatea București, 1988.
4. Cucuș C., *Pedagogie generală*, Editura Polirom, Iași, 2002.

Rolul Educației Financiare

Prof. Dăncău Monica-Adriana
Școala Gimnazială „Anton Pann” Râmnicu Vâlcea

Indiferent de profesia pe care o avem, fiecare dintre noi intră în contact cu domeniul finanțelor. În momentul în care ești plătit pentru ceea ce faci și folosești banii pentru a achiziționa bunuri sau servicii, intri în lumea finanțelor. Atunci când auzim termenul de educație financiară, majoritatea ne gândim la instrumente financiare complexe precum acțiunile, obligațiunile, piețele derivate. Dar de fapt educația financiară se referă la noțiunile de bază pe care fiecare dintre noi ar trebui să le aibă. Ce înseamnă educație financiară? Educația financiară este acea educație care îți arată cum să câștigi bani mai mulți, cum să administrezi banii bine și cum să-i cheltuești cu cap. Este acea educație care te ajută să cunoști momentul în care trebuie să te oprești să mai cheltuești și să supravețuiești dar și momentul în care trebuie să acționezi ca să te îmbogățești. Este o educație care te ajută și în viața de zi de zi să-ți administrezi proprii bani dar și în conducerea unei afaceri prin administrarea ciclului de bani care intră și ies dintr-o firmă. Cum se aplică educația financiară? Educația financiară se aplică aproape în orice facem. Indiferent de activitatea pe care o realizăm este nevoie de bani sau este nevoie să administrăm bani.

Este limpede că pentru orice lucru pe care noi îl facem trebuie să plătim, mai mult sau mai puțin, și tot timpul ajungem în momentul în care nu avem bani dar niciodată nu ne-am gândim cum putem stopa acest lucru, cum putem să facem economii sau, mai important, cum putem să învățăm să câștigăm mai mulți bani. Regula cea mai importantă a educației financiare și după care aceasta se ghidează este următoarea: Câștigă cât mai mult – Cheltuiește cât mai puțin. Aceste elemente sunt cele mai importante în educația financiară pe care în următoarea perioadă, prin opționalul ales, o să încerc să le detaliez cât mai mult. Copiii care dețin cunoștințe financiare vor continua procesul de informare și vor deveni adulții care vor lua decizii importante, cum ar fi achiziția unei case, în cunoștință de cauză. Educația financiară îi va ajuta să anticipeze eventuale situații neprevăzute, să investească în mod inteligent și să economisească pentru pensie. De asemenea, vor fi avizați privind eventualele tentative de fraudă în domeniul plăților, cu cardurile și vor apela la măsurile de siguranță necesare pentru evitarea acestora. Într-o lume în care responsabilitatea financiară individuală crește și fiecare este răspunzător pentru propria stabilitate financiară și piețele financiare ne oferă produse financiare inovatoare și din ce în ce mai complexe, educația financiară este esențială. Așa cum este imposibil să ai succes în viața modernă fără să știi să scrii și să citești, tot așa este imposibil să ai succes în sistemul financiar complex de astăzi, fără să ai noțiunile financiare de bază bine însușite.

Din copilărie micuțul primește bani de la bunica să își cumpere ceva dulce, iar când merge cu tine în magazin crede că banii nu se termină niciodată, mai ales că «are și el de la bunica»... Cum să procedezi astfel încât să îi formezi deprinderi financiare sănătoase? Cum să îl obișnuiești încă de mic să facă economii și să își

gestioneze micuțul venit?

- Educația financiară a copilului începe cu exemplul personal ,
- Joaca de-a educația financiară ,
- Găsește un motiv pentru care cel mic să economisească ,

Încurajează-l pe copil să economisească Psihologii sunt de acord că la 4-5 ani este destul de mare încât să îl poți învăța câte ceva despre bani și despre «prețurile» lor.

Pedagogii occidentali se folosesc de aceasta aptitudine și predau copiilor încă din clasele primare concepte și strategii despre cum să își gestioneze venitul. Copiii sunt învățați că «am nevoie» este prioritar față de «îmi doresc», atunci când ai o sumă limitată de bani. Sunt învățați că dacă ai două produse aproape la fel, să îl cumperi pe cel care costă mai puțin, pentru că, vorba unei fete, «cine ar vrea să dea mai mulți bani pe același lucru?». Acestea sunt lucruri simple, dar care trebuie comunicate, exemplificate și confirmate copilului. Cum? Prin exemplul propriu. Pentru ca, până să ajungă la școală, educația financiară începe în familie...

În final, vă pot spune că educația financiară a devenit importantă o dată cu scăderea mediului de trai și va deveni din în ce mai căutată având în vedere viitorul care se apropie, un viitor care nu este unul foarte pozitiv.

Bibliografie

1. https://www.qbebe.ro/psihologie/educatie_si_disciplina/educatia_financiara_incepe_in_familie
2. <https://www.gandeste-positiv.ro/ce-inseamna-educatie-financiara-si-de-ce-avem-nevoie-de-ea/>
3. <http://www.abcdarfinanciar.ro/educatie-financiara-cu-laurentiu-mihai/>

Sisteme de impozitare a profitului în Uniunea Europeană

Prof. Dumitrescu Mihaela

Colegiul Național „Mircea cel Bătrân”, Râmnicu Vâlcea

În Uniunea Europeană, sistemele de impozitare a profitului sunt, în mare măsură, gestionate de statele membre individuale. Cu toate acestea, există eforturi pentru a coordona politica fiscală între statele membre în cadrul UE.

Majoritatea statelor membre ale UE impun un impozit pe profit pentru companii. Ratele și regulile fiscale diferă între țări, iar aceste diferențe pot influența deciziile de investiții și structura operațională a companiilor.

Uniunea Europeană a emis o serie de directive care vizează armonizarea impozitării societăților între statele membre. De exemplu, Directiva privind impozitul pe profit consolidat comun (CCCTB) urmărește să creeze un sistem unic de impozitare a profitului pentru companiile multinaționale în Uniunea Europeană.

Uniunea Europeană încearcă să abordeze practicile fiscale dăunătoare și concurența fiscală în cadrul pieței unice. Acest lucru poate implica stabilirea unor standarde minime de impozitare sau combaterea practicilor de evitare a impozitării, cum ar fi planificarea fiscală agresivă și drenajul profiturilor.

Astfel, s-au adoptat măsuri pentru a spori transparența fiscală și a combate evaziunea fiscală și spălarea de bani. De exemplu, Directiva privind raportarea obligatorie în domeniul fiscal (DAC 6) impune obligația statelor membre de a raporta tranzacțiile transfrontaliere care ar putea implica evaziunea fiscală.

În contextul global al economiei digitale, Uniunea Europeană a propus introducerea unui impozit pe veniturile digitale pentru a aborda problemele de impozitare ale companiilor digitale mari, care pot profita de lacunele fiscale existente.

Cu toate acestea, trebuie menționat că armonizarea fiscală în UE este un proces complicat, iar schimbările în materie de impozitare necesită adesea consens între statele membre, ceea ce poate fi dificil de realizat din cauza diferențelor de opinie și interese divergente.

Diferențele în ceea ce privește impozitul pe profit între statele membre ale Uniunii Europene pot fi

semnificative și sunt influențate de mai mulți factori, inclusiv ratele de impozitare, excepțiile și deducerile fiscale, tratamentul fiscal al pierderilor și reglementările privind evitarea impozitării.

Ratele de impozitare pe profit variază între statele membre. De exemplu, unele state aplică rate reduse de impozitare pentru întreprinderile mici și mijlocii sau pentru anumite sectoare economice, în timp ce altele pot impune rate mai ridicate pentru a compensa lipsa altor taxe.

Modalitatea în care pierderile sunt tratate fiscal poate varia. Unele țări permit companiilor să își compenseze pierderile cu profiturile viitoare sau trecute, în timp ce altele pot avea restricții mai stricte în acest sens.

Anumite țări pot oferi regimuri fiscale speciale sau deducții pentru anumite industrii sau activități, cum ar fi cercetarea și dezvoltarea sau investițiile în tehnologie verde.

Norme și reglementările privind evitarea impozitării pot varia între statele membre, ceea ce poate influența strategiile fiscale ale companiilor multinaționale pentru a profita de diferențele fiscale.

Regulile privind prețurile de transfer, care stabilesc modalitățile de determinare a prețurilor pentru tranzacțiile între entitățile interconectate din cadrul aceleiași companii, pot varia între țări și pot afecta impozitarea profitului.

Unele state pot oferi diverse incentive fiscale, cum ar fi reduceri de impozite sau perioade de grație fiscală, pentru a atrage investiții străine sau pentru a stimula anumite sectoare economice.

Acestea sunt doar câteva exemple de diferențe în impozitarea profitului între statele membre ale UE, iar complexitatea sistemelor fiscale poate varia considerabil de la o țară la alta.

Este important să reținem că aceste rate pot varia în funcție de diverse factori și pot fi supuse modificărilor legislative sau fiscale. În plus, unele țări pot avea și regimuri fiscale speciale pentru anumite industrii sau activități economice.

Bibliografie

1. Sisteme de impozitare în Uniunea Europeană, https://cdn.cursdegovernare.ro/wp-content/uploads/2014/06/sisteme_imp_UE_directe_indir_contributii.pdf
2. O dinamică în favoarea unui sistem fiscal echitabil și eficace în UE, https://commission.europa.eu/system/files/2019-06/euco-sibiu-drive-fair-effective-tax-system-eu_ro.pdf

Educația financiară la vârsta preșcolară

*Prof. înv. preșc. Soare Ionela
Școala Gimnazială Nr.13, Râmnicu Vâlcea*

Educația financiară poate începe la vârstele timpurii și se realizează pe tot parcursul vieții. Centrată pe copil, noua abordare a educației propune teme din realitatea de zi cu zi, teme pragmatice și în concordanță cu interesele și necesitățile preșcolarilor. Prin abordarea unor activități atractive de educație financiară, pragmatice și de mare interes printr-o manieră de joc, copilul învață dezvoltându-se ca viitor adult.

Activitățile realizate în grădinița de copii au ca scop asigurarea alfabetizării preșcolarilor în domeniul financiar, prin introducerea unor noțiuni de bază legate de bani, deprinderi legate de utilizarea banilor, precum și prin cunoașterea practicilor legate de acest domeniu, începând cu deprinderea de a economisi.

Educația financiară reprezintă o formă distinctă de activitate educațională al cărei scop este să pregătească preșcolarii pentru a dobândi abilități de management al banilor și de luare a deciziilor care au consecințe financiare, utilizând forme de activități de învățare diversificate.

Putem derula activități atractive precum :

jocuri exercițiu („Am muncit și bănuți eu am primit “)

- jocuri de rol („La magazin “, „De-a banca/ de-a vânzătorii și cumpărătorii”)

jocuri interactive folosind softuri educaționale

- observări („Banii românești” ,, Banca și bancomatul”)
- discuții libere/convorbiri (Facem diferența între nevoi și dorințe)
- povestiri („Banul muncit”, de Alexandru Mitru, „ Ciuboțelele ogarului ,, , de Călin Gruia)
- lecturi după imagini (“ La ce ne folosesc banii”)
- jocuri didactice („ Câți bani ai și ce poți cumpăra cu ei ?” , „ Te rog să -mi dai o monedă...”)
- vizite (la banca din apropiere, la magazin, piață)
- confecții și aplicații, desen și modelaj (Bancnote și monede, Pușculița)
- donații („Dăruind vom deveni mai buni , „ Din suflet pentru suflet).

Transformând învățarea într-un joc interactiv, copiii se familiarizează cu noțiuni și situații noi, înțelegând cu mai multă ușurință ce sunt banii, de unde avem bani, cum și pentru ce economisim, cheltuim, donăm.

Cunoștințele, abilitățile, deprinderile însușite, adaptate nivelului lor de vârstă, îi vor pregăti pentru un start financiar în viață, necesar pentru a-și asigura o independență financiară.

Aceste activități derulate cu preșcolarii trebuie gândite în așa fel încât să aducă un plus de curiozitate, entuziasm, seriozitate, deoarece la această vârstă punem bazele unei educații solide.

Cele mai importante valori și abilități promovate, cultivate și exersate prin joc la vârsta preșcolară, putem menționa : banii se câștigă prin muncă, prin efort atât intelectual cât și fizic ; banii nu sunt o resursă nelimitată ; fiecare persoană sau familie trebuie să aibă un buget, pentru a avea din ce trăi, economisirea este o deprindere de viață sănătoasă, economiile fiind utile la nevoie pentru procurarea unor obiecte valoroase sau a unor servicii ; toate lucrurile dorite au un cost care trebuie plătit, nu există nimic care să fie gratis, nemuncit ; dorințele și nevoile sunt lucruri total diferite ; deprinderea de a dărua produce multă bucurie pentru cei care au nevoie.

Putem promova conceptul de educație financiară în rândul preșcolarilor, imprimând respectul copiilor față de muncă. Entuziasmul copiilor și dorința lor de a afla cât mai multe despre bani conduc la formarea unor aptitudini și abilități de gestionare a banilor, foarte utile pentru întreaga viață. Copiii vor înțelege că fiecare lucru are un preț care trebuie plătit, că banii sunt câștigați prin muncă și constituie răsplata muncii, că pentru a putea să-și îndeplinească anumite dorințe este necesar să economisească.

Bibliografie

1. Ligia Georgescu-Goloșoiu – De la joc la educație financiară, auxiliare curriculare vol.1 și 2, Editura EXPLORATOR ; Ploiești, 2015
2. Curriculum Pentru Educație Timpurie-2019

Sponsorizarea sau donația - contabilizare și raportare

*Contabil șef Fulgescu Luminița
Colegiul Național „Mircea cel Bătrân”, Râmnicu Vâlcea*

La efectuarea și înregistrarea în contabilitate a operațiunilor de sponsorizare și donații sunt avute în vedere prevederile Legii nr. 32/19941 privind sponsorizarea, cu modificările și completările ulterioare, ale reglementărilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/20142 , cu modificările și completările ulterioare, precum și ale reglementărilor contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.103/20173 , cu modificările și completările ulterioare.

Sponsorizarea este actul juridic prin care două persoane convin cu privire la transferul dreptului de proprietate asupra unor bunuri materiale sau mijloace financiare pentru susținerea unor activități fără scop lucrativ desfășurate de către beneficiarul sponsorizării.

Contractul de sponsorizare se încheie în formă scrisă, cu specificarea obiectului, valorii și duratei sponsorizării, precum și a drepturilor și obligațiilor părților. În cazul sponsorizării constând în bunuri materiale, acestea vor fi evaluate, prin actul juridic încheiat, la valoarea lor reală din momentul predării către beneficiar.

Beneficiarii sponsorizării Pot fi beneficiari ai sponsorizării: persoane juridice fără scop lucrativ, care desfășoară în România sau urmează să desfășoare o activitate în domeniile: cultural, artistic, educativ, de

învățământ, științific – cercetare fundamentală și aplicată, umanitar, religios, filantropic, sportiv, al protecției drepturilor omului, medico-sanitar, de asistență și servicii sociale, de protecția mediului, social și comunitar, de reprezentare a asociațiilor profesionale, precum și de întreținere, restaurare, conservare și punere în valoare a monumentelor istorice;

instituțiile și autoritățile publice, inclusiv organele de specialitate ale administrației publice, pentru activitățile prevăzute mai sus; emisiuni ori programe ale organismelor de televiziune sau radiodifuziune, precum și cărți ori publicații din domeniile definite mai sus; persoane fizice cu domiciliul în România a căror activitate în unul dintre domeniile prevăzute pentru persoanele juridice fără scop lucrativ este recunoscută de către o persoană juridică fără scop lucrativ sau de către o instituție publică ce activează în domeniul pentru care se solicită sponsorizarea. Donația este definită prin Legea nr. 287/20094 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca fiind contractul prin care, cu intenția de a gratifica, o parte numită donator, dispune în mod irevocabil de un bun în favoarea celeilalte părți, numită donatar.

Donația se încheie prin înscris autentic, sub sancțiunea nulității absolute. Bunurile mobile care constituie obiectul donației trebuie enumerate și evaluate într-un înscris, chiar sub semnătură privată, sub sancțiunea nulității absolute a donației. Bunurile mobile corporale cu o valoare de până la 25.000 lei pot face obiectul unui dar manual, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Documente contabile. Pentru donațiile și sponsorizările constând în bunuri, efectuate între persoane juridice, se întocmește avizul de însoțire a mărfurilor. În cazul transportului bunurilor cedate cu titlu gratuit, Avizul de însoțire a mărfii va purta mențiunea “Fără factură”, după caz. În cazul donațiilor și sponsorizărilor constând în bani, documentele în baza cărora se înregistrează donațiile sunt extrasul de cont sau dispoziția de încasare. Înregistrarea în contabilitate și prezentarea în situațiile financiare anuale În contabilitatea persoanelor juridice care aplică reglementările contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014, cu modificările și completările ulterioare, sunt reflectate distinct donațiile acordate prin contul 6582 “Donații acordate”, iar sponsorizările cu ajutorul contului 6584 “Cheltuieli cu sumele sau bunurile acordate ca sponsorizări”. În contabilitatea primitivului persoană juridică fără scop patrimonial, ce aplică reglementările contabile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.103/2017, cu modificările și completările ulterioare, donațiile și sponsorizările primite sunt reflectate prin conturile de venituri, și anume: 7331 “Venituri din donații”; 7332 “Venituri din sumele sau bunurile primite prin sponsorizare”. Astfel, bunurile sau sumele primite prin sponsorizare sau donație sunt raportate prin Contul rezultatului exercițiului.

Raportarea prin Declarația privind situația de trezorerie Începând cu situațiile financiare aferente anului 2023, persoanele juridice fără scop patrimonial care primesc sponsorizări întocmesc și Declarația privind situația de trezorerie. Potrivit art. 34 alin. (31) din Legea contabilității nr. 82/19915, republicată, cu modificările și completările ulterioare, persoanele juridice fără scop patrimonial care, în exercițiul financiar de raportare, au primit sume reprezentând subvenții, sponsorizări, sume redirecționate, conform legii, din impozitul pe profit, impozitul pe venitul microîntreprinderilor, respectiv din impozitul pe venitul datorat de persoanele fizice, precum și alte forme similare de finanțare, indiferent de valoarea cumulată a acestora, întocmesc o declarație care însoțește situațiile financiare anuale și evidențiază sumele astfel primite, respectiv utilizate. 5 Legea contabilității nr. 82/24.12.1991, republicată (M.O. nr. 454/18.06.2008), cu modificările și completările ulterioare CONTABILITATE RFPC nr. 2/2024 5 Prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 470/20246 a fost stabilit formatul Declarației privind situația de trezorerie care va însoți situațiile financiare anuale aferente anului 2023. Declarația privind situația de trezorerie se întocmește și se semnează de către persoanele care sunt autorizate cu întocmirea și semnarea situațiilor financiare anuale și se semnează de asemenea de către administratorul sau persoana care are obligația gestionării persoanelor juridice fără scop patrimonial. Persoanele juridice fără scop patrimonial care, în cursul exercițiului financiar al anului 2023, au primit sume de natura celor menționate, în valoare cumulată de maximum 100.000 lei, pot depune o declarație în format scurt. În vederea depunerii declarației, persoanele juridice fără scop patrimonial folosesc programul de asistență pus la dispoziție gratuit de către Ministerul Finanțelor pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prin care se generează un fișier de tip pdf, având atașat un fișier xml, precum și un fișier cu extensia zip.

În cazul în care situațiile financiare anuale au fost deja depuse, anterior publicării pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a Declarației privind situația de trezorerie, persoanele juridice fără scop patrimonial vor depune această declarație în termen de 60 de zile de la încheierea termenului de depunere a situațiilor financiare anuale, prevăzut de legea contabilității.

Bibliografie

1. Legea nr. 32/19.05.1994 privind sponsorizarea (M.O. nr. 129/25.05.1994), cu modificările și completările ulterioare
2. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/29.12.2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate (M.O. nr. 963/30.12.2014), cu modificările și completările ulterioare
3. Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.103/24.11.2017 privind aprobarea Reglementărilor contabile pentru persoanele juridice fără scop patrimonial (M.O. nr. 984/12.12.2017), cu modificările și completările ulterioare
4. Legea nr. 287/17.07.2009 privind Codul civil, republicată (M.O. nr. 505/15.07.2011), cu modificările și completările ulterioare CONTABILITATE 4 RFPC nr. 2/2024 parte

Educație financiară pentru copii- 6 provocări de economisire a banilor

Prof. Vaida Mihaela
Colegiul Energetic Râmnicu Vâlcea

În România, subiectul „**bani**“ este considerat un subiect tabu, rușinos, nepotrivit, în special în discuțiile cu copiii. Evitând acest subiect, copiii nu vor înțelege corect valoarea banilor mai ales că, involuntar ei aud în casă diferite discuții legate de bani.

Educația financiară pentru copii poate începe de la cele mai fragede vârste, iar arta de a gestiona un buget ar trebui să fie predată inițial de părinți. Respectul pentru banii muncii, economiile, munca plătită, donațiile, cadourile sunt doar câteva dintre aspectele ce țin de educația financiară a copiilor.

Societățile dezvoltate au ajuns să aibă creștere economică, datorită educației financiare introduse de timpuriu în educație, încă de la grădiniță. Clar, înainte de orice cheltuială, prima regulă pe care copilul ar putea să o exploreze este conceptul de „câștig”, urmat de economisire.

În multe privințe, lucrul cu bugetul personal este similar cu o schimbare pe care vrem să o aducem în comportamentul nostru. Ca în orice plan proiectat, primul lucru care va fi urmărit constă în **investigarea și setarea obiectivelor.**

Primul obiectiv urmărit: **copiii trebuie să știe clar ce vor face cu banii economisiți.**

Când ai **în** minte un scop clar (de pildă, o investiție semnificativă), **îți** este mult mai ușor să economisești. Pentru că **știi** pentru ce o faci. **În** acest caz, economiile financiare au un sens.

Evident aceste obiective vor fi aliniate cu interesele și nevoile lor pe o anumită perioadă de timp precum și cu veniturile existente în buzunarul lor. Astfel, le vom explica pe înțelesul lor că, pentru a cumpăra ceva de valoare, trebuie să faci economii în fiecare săptămână sau lună, iar pentru acesta este nevoie de un plan de gestionare și economisire a banilor.

Cu cât vor începe să economisească mai devreme, cu atât mai bine. Este recomandat să-i lășăm singuri să-și gestioneze bugetul o anumită perioadă ca să-și poată urmări veniturile și cheltuielile. Ei au nevoie să ia decizii proaste ca să însușească mai bine și mai repede lecția.

Cu toții știm că răsfațul e bun, dar costă!

Asistăm la o adevărată întrecere între copii atunci când vorbim de achiziționarea unor telefoane noi, sau obiecte personale de îmbrăcăminte și încălțăminte. De aceea trebuie învățați să economisească pentru ceea ce își doresc să cumpere. Dacă banii economisiți nu ajung, le vom sugera să se împrumute de la părinți, luna viitoare suma cheltuită în plus va fi scăzută din alocație. În felul acesta vor înțelege că trebuie să se întindă cât le permite bugetul personal. Aceasta este o lecție importantă pe care o va învăța și după primul împrumut vor realiza că nu este cea mai bună alegere și își vor schimba comportamentul pe viitor. Își vor aduce aminte mai târziu de această experiență, în fața deciziei de îndatorare.

Cheltuirea nesocotită a banilor este o ocazie ca el să învețe o lecție, să înțeleagă că un astfel de comportament nu este în avantajul lui și vine cu multe frustrări.

Idei și soluții de economisire:

1. Sarcini și responsabilitate, bani în plus!

Cea mai bună cale de a ne învăța copilul despre bani este să-l încurajăm să îi câștige, pentru a face conexiunea între muncă și bani, iar apoi să-l susținem să îi gestioneze singur. Orice sprijin oferit părinților precum tunderea gazonului de exemplu, poate fi recompensat cu o sumă modestă de bani care va fi pusă în pușculiță. Bani pe care părinții i-ar fi dat altei persoane pentru această muncă, vor merge acum către buzunarul lui.

Munca trezește în copii un sentiment de împlinire, de încredere în ei înșiși, convingerea că au făcut ceva de care pot fi mândri. Imediat ce copiii înțeleg că banii sunt rezultatul muncii, nu-i vor mai cheltui fără să ia în considerare câtă muncă au depus pentru a produce acei bani.

2. Sandwich-ul de acasă

Mulți bani se cheltuie pe mâncarea cumpărată de la chioșcuri în timpul pauzelor iar părinții încurajează această practică și le oferă zilnic bani de buzunar. Dacă un coleg a cumpărat o felie de pizza la 7 lei și un suc la 5 lei și ceilalți vor fi tentați să cumpere și să cheltuie la fel. Un sandwich luat de acasă, cu o sticlă de apă vor economisi cei 12 lei. Dacă timp de o lună, va mânca „pachețelul de acasă,, suma economisită va putea ajunge la 250 de lei.

3. Nu cumpăra orice, oricând!

Copiii sunt tentați să cheltuie banii primiți de la părinți sau bunici pe orice lucru lipsit de importanță fără a răspunde cu adevărat nevoilor urgente. Acest lucru se datorează plăcerii de a cheltui și răsfățului de care am amintit mai sus. Ei știu că, la insistențele lor, un telefon nou poate fi achiziționat din banii părinților fără prea mare greutate și atunci își permit să cheltuie banii muniți de alte persoane. Tentațiile sunt mari, de aceea ei trebuie învățați să răspundă la întrebarea „Oare chiar am nevoie de asta?“.

4. Distrează-te creativ, nu costisitor!

În prezent, cei mai mulți copii caută distracția la un film într-un Mall sau la un fast-food. Acest tip de distracție pe lângă faptul că e nesănătoasă e și costisitoare. Biletul de film, popcornul și sticla de suc pot scoate din buzunar 50 de lei. Aceste ieșiri ar trebui limitate (programarea lor la maxim o dată pe lună) Se recomandă în locul lor o plimbare cu bicicleta, o ieșire în parc sau un joc de grup de tip Monopoly.

5. Pușculița sau contul propriu

Copiii trebuie să aibă o pușculiță proprie sau un cont astfel încât să țină evidența în mod periodic a sumei pe care reușesc să o strângă. În pușculița pot pune și maruntis și bancnote, iar banii stransi pot fi numarați din când în când, copilul având satisfacția acumulării.

Însă cash-ul pierde din ce în ce mai mult teren în fața cardurilor și a aplicațiilor. **Un cont bancar sau o aplicație modernă** par o soluție mai interesantă pentru ei. În felul acesta și părinților le va fi mai ușor să urmărească evoluția economiilor.

Alocația și banii primiți la aniversări sau de sărbători pot fi de asemenea depuși în cont și scoși după o anumită perioadă de timp.

Chiar și contribuțiile mici, cum ar fi 5 lei pe zi, pot face o mare diferență pe termen lung.

6. Nevoi și dorințe

O nevoie e ceea ce ne trebuie pentru a supraviețui.: mâncare, apă, transport. Dorințele sunt tot ceea ce ne dorim și ceea ce ne ușurează viața, dar fără de care am putea să supraviețuim:

- hainele
- jucăriile
- călătoriile
- dulciurile etc

Discuția despre nevoi și dorințe îi va ajuta pe copii să-și formeze propriul sistem de valori. „*Ok, acum ce am în fața mea: o dorință sau o nevoie?*”

Dacă e o dorință, ideal ar fi să le arătăm că trebuie să îndeplinim mai întâi nevoile de bază (pe cele de acum și pe cele de viitor), iar apoi avem liber la dorințe! Copiii vor putea face un tabel în care își vor identifica propriile nevoi și dorințe pornind de la un anumit buget.

Concluzie: Învățând să economisească bani și să-și stabilească obiective financiare, copiii vor dobândi abilități esențiale pentru gestionarea banilor pe termen lung.

Bibliografie

1. <https://scoaladebani.ro/>
2. <https://kenacademy.org/educatia-financiara-corecta-ce-le-spunem-copiilor-despre-bani/>
3. https://anes.gov.ro/wp-content/uploads/2021/02/Ghid-de-educatie-financiara-SiEuReusesc_asoc-ALEG.

Rolul și locul secretarei în lumea profesională contemporană

*Secretar Șef, Roibu Oana Raluca
Colegiul Național „Mircea Cel Bătrân” Râmnicu Vâlcea*

Funcția de secretară

Funcția (postul) unui lucrător într-o organizație constituie participarea sa permanentă la desfășurarea diferitelor activități ce permit realizarea obiectivelor firmei.

Multe funcții sunt descrise exclusiv pe baza îndatoririlor pe care le presupun. (activitățile care trebuie îndeplinite și rezultatele care se așteaptă din partea persoanei care le îndeplinește). Totuși pentru a avea o imagine clară a unei funcții trebuie luate în considerare următoarele elemente :

- *educația* (specifică nivelului de educație cerut : liceu, studii superioare, școli sau cursuri pregătitoare etc.) ;
- *experiență profesională* (unele funcții se pot încredința imediat după terminarea școlii, altele necesită o anumită experiență) ;
- *poziția în structura* organizațională sau în structura ierarhică superioară. În această etapă se va descrie poziția pe care o ocupă funcția de secretară (asistentă manager) în ansamblul structurii, locul pe care îl ocupă în organigrama organizației.
- *atribuții și sarcini* – impuse funcției respective ;
- *calități personale* – cerute pentru ocuparea funcției ;
- *un tip special de responsabilitate* (de exemplu coordonarea unei echipe de secretare sau luarea de decizii în numele șefului prin delegare de autoritate).

Funcția de secretară este definită în fișa postului, iar pentru evaluarea acesteia se stabilește un sistem de punctaj în funcție de : gradul de pregătire – de bază și de specialitate – experiența acumulată și manifestată, gradul de dificultate și de risc pe care le presupune executarea funcției, priceperea de a lucra cu aparatură modernă din dotare (calculator, copiatoare, telefax, etc.) ; cunoașterea și practicarea curentă a unei limbi de circulație internațională.

Funcția de secretară presupune omniprezența ei la diferite activități organizate de conducere, consemnarea lucrărilor respective, preluarea, plasarea și arhivarea documentelor rezultate, etc.

Pentru funcția de secretară nu există o descriere universal valabilă, dar definirea funcției presupune considerarea cel puțin a următoarelor elemente : scopul și rolul secretariatelor în sistemul general al activității economico-sociale și în organizația respectivă, poziția pe care activitatea de secretariat o deține, responsabilitățile, gradul de autoritate primită de la manager, relațiile cu toți factorii implicați în respectivul proces al muncii.

Manualele de specialitate dau următoarea clasificare a funcțiilor de secretare:

1) *Secretare ucenice*

- dactilografiază scrisori, diverse materiale,

- multiplică materialele,
- preiau mesaje,
- ajută la expedierea corespondenței prin fax, poștă,
nu au responsabilități,

2) *Tinere secretare*

- dactilografiază corespondența pornind de la notițe stenodactilografiate, casete audio,
- editează texte pe computer,
- preiau și transmit mesaje,
- redactează corespondența simplă,
- expediază corespondența,
- primește vizitatorii,
- organizează ședințe, conferințe,
- stenografiază la diferite ședințe,
au responsabilități multiple dar limitate.

3) *Secretare personale*

- aparțin de obicei unui director executiv, a cărui activitate o organizează,
- redactează și clasează corespondența,
- cunosc bine stenografia și lucrul pe calculator,
- redactează singură rapoarte, referate, broșuri,
- întocmesc dări de seamă,
- primesc vizitatorii,
- organizează călătoriile de afaceri,
- organizează agenda șefului,
- participă la întâlnirile de afaceri,
- traduc din și în limbi străine
- organizează ședințe, conferințe,
au responsabilități care le permit să participe la actul de conducere,

4) *Asistente personale*

- reprezintă funcția secretarială cea mai importantă,
- lucrează în sfera conducerii,
- aparțin unui director general (manager) sau președinte,
- supraveghează activitatea secretarelor ucenice și tinerelor secretare,
- supraveghează personalul administrativ, curieri, șoferi, personalul de serviciu,
- traduc din și în limbi străine,
- organizează protocolul la ședințe, conferințe, întâlniri de afaceri,
- organizează cursuri de perfecționare,
- analizează și evaluează activitatea de secretariat,
- iau anumite decizii în numele șefului (prin delegare de autoritate),
- au cunoștințe de contabilitate, drept, management, etc.,
- se ocupă de recrutarea personalului din secretariat
pot avansa pe scara ierarhică.

Desigur, conținutul noțiunii de secretară nu cuprinde numai cele 4 categorii, ci și altele: secretară șefă, șefă

de cabinet, asistent executiv, administrator pe probleme de învățământ etc.

Statisticile demonstrează că 95% din funcțiile de secretare sunt ocupate de femei. Sociologii argumentează acestea prin faptul că este o meserie care se potrivește ca o “mănușă” femeilor căci ele din naștere au, o capacitate mai mare de supunere, înclinație spre detaliu, loialitate, abilitate relațională și chiar o mai mare inteligență emoțională.

În zilele noastre meseria de secretară/asistent manager este foarte căutată, accentul punându-se acum pe selectarea cât mai atentă a lor. Dovadă că este așa sunt și zecile de anunțuri care apar zilnic în ziare și reviste.

Dacă acum 12-14 ani a fi secretară însemna o viață oarecum lipsită de griji, sub aripa protectoare, de multe ori la propriu și la figurat a șefului, o viață în care principalele atribuții erau cafeaua de dimineață a șefului, ziarele, ceva corespondență, telefonul, dar mai presus de toate ocrotirea șefului de prezența inoportună a diverșilor solicitanți, astăzi lucrurile s-au schimbat. Această imagine percepută de “ochiul public” într-un anumit clișeu plasat undeva în sfera derizoriului a dispărut, aproape în întregime, datorită gradului lor de profesionalism, calității serviciilor de comunicare și administrație pe care le pot oferi.

Profesiunea de secretară este poate singura profesiune care a “suferit” cele mai multe transformări după 1989, odată cu apariția și la noi a mijloacelor moderne de comunicare și informare. Secretara nu înseamnă doar puțină dactilografie, picioare frumoase și arta de a face cafea, ea lucrează acum pe calculator, folosește Internetul, are cunoștințe de management, marketing, drept, primește și transmite mesaje prin telefon, fax sau e-mail în limbi străine pe care le stăpânește mai bine decât șeful ei, dispune de un mic atelier informațional, dactilografiază pe calculator folosind “metoda oarbă”. Ea întocmește și folosește sisteme sigure de evidență, fiind la curent cu instituțiile, organismele și departamentele din țară și străinătate cu persoanele lor cheie. “*Ea este cronicara evenimentelor instituției sale, autoare de anale nepublicate. E mai ușor să găsești un expert sau un strateg decât o secretară bună*” (Mircea Malița).

În prezent secretara deține o funcție indispensabilă pentru bunul mers al organizației din care face parte și care a devenit acum o ocupație de un înalt profesionalism. O secretară este o profesionistă în adevăratul sens al cuvântului. Existența a numeroase școli postliceale, cursuri pentru secretare și chiar colegii care pregătesc tinerele secretare sau asistentele manager, existența Asociației Europene a Secretarelor Profesioniste confirmă caracterul profesionist al acestei activități.

Profesiunea de secretară, ca atâtea altele se practică și din vocație, o vocație care se poate descoperi, cultiva și perfectă prin intermediul educației continue. Secretara modernă este o persoană educată și educabilă care are capacitatea de a comunica cu oamenii verbal sau scris, de a înțelege psihologia lor, o persoană care posedă pe lângă un cod al eticii profesionale, cunoștințe legate de profilul firmei și de operațiile tehnice specifice muncii de secretariat, și calității manageriale la fel de dezvoltată ca ale celor care conduc instituția din care face parte. Secretarele sunt managerii propriilor lor firme – secretariatele.

Profesiunea de secretară nu reprezintă o muncă independentă. Spre deosebire de un contabil manager, secretara este întotdeauna legată de o anumită persoană sau de un anumit departament. Ea lucrează pentru alții, munca ei folosește muncii altora. Rolul principal al secretarei este de a ajuta. Secretara și șeful trebuie să formeze o echipă în adevăratul sens al cuvântului cu drepturi și obligații reciproce pentru fiecare din membrii echipei. Este esențial ca șeful și secretara să gândească, să planifice și să acționeze ca o echipă. Așa cum succesul jucătorilor de tenis la dublu depinde de abilitatea fiecăruia de a anticipa loviturile celuilalt pentru a se completa și sincroniza, tot așa șeful și secretara trebuie să muncească din greu pentru a-și dezvolta strategia de echipă. Munca unui director și cea prestată de o secretară sunt greu de separat; acțiunile directorului și cele

ale secretarei sunt complementare, fiind direcționate spre același scop. De exemplu trebuie scris un raport: directorul concepe, secretara îl prelucrează, îl stilizează. Deci sarcina unică a fost aceea de a prezenta un raport care s-a finalizat prin contribuția celor două persoane, existența uneia depinzând de existența celeilalte. Este cunoscut faptul că atunci când șeful avansează pe scara ierarhică, secretara este luată cu el. (nu este mai puțin adevărat că pentru unele secretare există riscul să rămână fără post atunci când șeful este schimbat pe criterii politice).

Secretara este cea care contribuie la imaginea publică a unei firme sau instituții. Ea reprezintă prima imagine a firmei, prima persoană cu care se intră în contact (știm cu toți că prima impresie contează; imaginea pe care o creează secretara este extrem de importantă. Nu de puține ori am auzit s-au am gândit “dacă secretara arată așa sau se comportă așa ... ce să mai zicem de șef”).

Trebuie să recunoaștem că în România zilelor noastre, mai ales în instituțiile publice de stat, secretariatul apare ca ceva “tabu”, ca locul unde îți este teamă să intri și să ceri informații și asta pentru că unele secretare confundă profesionalismul cu atitudinea ostilă pe care o afișează de la prima ora a programului, aducând astfel un mare deserviciu atât șefului cât și instituției unde lucrează.

Rolul secretarei devine mai puțin acela de servitoare a managerului și mai mult de manager administrativ.

Schimbările politice din ultimii ani, dispariția confruntărilor Est-Vest au modificat și piețele: întreprinderile se află în luptă concurențială, ele trebuie să acționeze și să gândească global, deoarece structurile tradiționale ale întreprinderilor cu diviziunea lor strictă a muncii, orientată ierarhic mult prea greoaie pentru a putea reacționa rapid și flexibil la cerințele clienților.

Toate aceste procese determină pentru secretare riscuri și noi șanse și anume:

- în cadrul restructurării conducerii, în multe unități se desființează niveluri ierarhice întregi sau se desprind din întreprindere domenii complete. Sunt mai puțini șefi, automat există mai puține secretare;
- presiunea crește asupra secretarelor rămase, pentru că eliminarea unor niveluri ierarhice nu înseamnă și dispariția tuturor sarcinilor. De regulă, sarcinile sunt redistribuite și măresc spectrul de sarcini al celor rămași.
- progresul tehnologic obligă la învățarea continuă, timpul necesar fiind adesea suplimentar. Cine nu ține pasul cu noile tehnologii, își va pierde mai devreme sau mai târziu slujba;
- apariția pe scară largă a calculatoarelor face ca șefii să le folosească nu numai pentru a-și rezolva problemele proprii, dar și pentru scrierea, uneori, a corespondenței. Aceasta poate fi considerată fie ca o degrevare a secretarelor, fie ca o concurență. De regulă, este mai puțin economic și eficient ca șefii să-și scrie singuri corespondența. Ei sunt prea costisitori și prea lipsiți de experiență pe post de scribi. (Câți dintre ei pot scrie repede după metoda oarbă, cu zece degete?)
- restructurările le privesc din ce în ce mai mult și pe secretare. Se experimentează și se testează: secretariatele pe domenii, echipele de secretariat birourile-centre de profit, lucrul de la distanță etc.

Din fericire, există și reversul medaliei, iar șansele pentru secretare sunt foarte bune.

Dezvoltarea continuă a tehnologiei informaționale și comunicaționale reprezintă o șansă pentru secretare. E-mail (poșta electronică), calculatorul, calendarul electronic de termene înseamnă pentru secretare o degrevare de muncile de rutină, mari consumatoare de timp. Biroul va deveni mai sărac în hârtii, iar întocmirea, distribuirea și gestiunea informațiilor se vor accelera. Aceasta presupune, însă, cunoașterea tehnicilor necesare. Folosirea acestora prezintă pentru secretare următorul avantaj: timpul câștigat pe care îl poate folosi pentru a obține sarcini mai atractive.

Pentru secretare apar și alte perspective și anume:

1) *asistența managerială calificată*: Dacă pe viitor vor fi mai puțini șefi, aceștia vor avea mai mult de lucru, deci, crește domeniul de conducere; se vor schimba și sarcinile de conducere. Conducerea subordonaților se va face mai ales prin comunicare, pentru care șefii au nevoie de sprijinul unor asistente calificate, competente profesional și talentate psihologic.

În spatele șefilor eficienți vor sta în viitor, mai mult decât în prezent, niște administratoare eficiente ale timpului. Asistentele calificate vor gestiona nu numai șefii și totalitatea fluxurilor organizatorice din secretariat, ci și părți din sarcinile lor, pe care le vor rezolva independent (de exemplu: sub forma unor proiecte sau domenii proprii de specialitate);

2) *prestările de servicii în mediul birotic*: Așa cum am mai spus, tot mai multe firme experimentează noi forme de organizare pentru prestările de servicii birotice. O astfel de formă o constituie organizarea unui centru birotic intern al firmei căruia clienții îi comandă întocmirea ultrarapidă a graficelor lor de prezentare, din care se organizează și se dirijează video-conferințele, sau prin care se derulează organizarea și coordonarea ședințelor, congreselor.

3) *externalizarea unor funcțiuni din întreprinderi*: reprezintă, poate, o nouă șansă pentru secretare. Aceasta presupune și o anumită acceptare a riscului. Domeniul se întinde de la tradiționalul birou de dactilografiat, la organizarea manifestărilor, aranjamentele de călătorii, traducerile și stagiile de formare profesională, cercetarea informațională sau coordonarea.

Multitudinea șanselor profesionale este încă imprevizibilă pentru persoanele care îndrăznesc să se califice continuu. Folosirea acestor șanse înseamnă conducerea secretariatelor și posibilitatea acordării asistenței șefilor, indiferent ce denumire vor purta atunci profesiunile salariatelor. Formarea profesională continuă devine obligație, prin aceasta nu se înțelege formarea tradițională, ci învățarea pe tot parcursul vieții profesionale. Cu cât este mai calificată competența profesională, cu atât mai interesante sunt sarcinile (și salariile lor) și cu atât mai sigure sunt locurile lor de muncă.

Prin îmbunătățirea performanței și eficienței muncii lor, ele contribuie la o înțelegere mai bună și la o percepție publică apreciativă sporită a statutului profesional și social al secretarei în societatea modernă. A avea o prezență fizică agreabilă, a stăpâni o limbă străină și lucrul pe calculator, sau a dispune de o diplomă universitară sunt elemente importante, însă departe de a suplini cei ”șapte ani de acasă”, permanenta preocupare de a învăța, de a se autodepăși, precum și grija constantă de a păstra proporțiile dictate de bunul simț și de respectul pentru ceilalți.

Competente și conștiente de sine – așa le dorim pe secretarele și asistentele manageriale de mâine. Sperăm ca și în conștiința concetățenilor noștri să se formeze acea imagine pe care o merită secretarele de multă vreme.

În concluzie, putem spune că oricât de multe schimbări vor fi în structura organizatorică a instituțiilor, oricât de multe și sofisticate echipamente apar, acestea nu vor reuși să înlocuiască niciodată o secretara competentă, care se va perfecționa continuu.

Funcția de asistent manager

Asistentul manager face parte din structurile ierarhice superioare, ca prim subaltern și în același timp colaborator apropiat al directorului (general sau de departament). Asistentul manager nu poate da dispoziții nimănui, fără a fi delegat în acest sens de director, doar dacă la rândul său are subalterni (secretare). Sunt cazuri în care, prin delegare de autoritate, asistentului manager i se subordonează directori de departamente, asistentele acestora etc.

Activitatea de asistent manager oferă nenumărate satisfacții personale și profesionale, dar și o serie de

constrângeri:

Avantaje:

- un salariu mai mare;
- condiții de muncă mai bune;
- contacte variate;
- mai multe responsabilități;
- mai multă putere de influență;

Constrângeri :

- deplasări frecvente în provincie și/sau străinătate ;
- program flexibil ;
- raportări permanente ;
- obligații sociale sau mondene : o mai mare disponibilitate ;
- stagii de perfecționare.

Pe de o parte, orice director își dorește un asistent care să primească dispozițiile fără a-l contrazice, să fie loial și discret, iar pe de altă parte, independența, inteligența, solicitudinea și responsabilitatea sunt acele calități pe care trebuie să le aibă un asistent manager pentru a-l degreva de anumite sarcini, sprijini și asigura succesul.

Sarcinile și atribuțiile pe care trebuie să le îndeplinească un asistent manager depind de poziția pe care șeful lui o ocupă în structura organizatorică a firmei, precum și de activitatea desfășurată de aceasta. Față de secretara din instituțiile de stat, asistentului manager i se cer mai multe cunoștințe și abilități (cunoștințe de management, marketing, drept, psihosociologie, informatică, relații publice etc.) ; au mai multe responsabilități.

Cele mai importante competențe ale asistentei manager sunt :

- ~ *administrarea – gestionarea documentelor*
- ~ *corespondența cu partenerii de afaceri*
- ~ *motivare-stimulare*
- ~ *rezolvare a conflictelor*
- ~ *luarea deciziilor*
- ~ *negocierea*
- ~ *controlul*
- ~ *delegarea responsabilităților*
- ~ *raportarea activității*
- ~ *optimizarea forței de muncă*
- ~ *coordonarea perfecționării forței de muncă*
- ~ *comunicarea interpersonală*

Aceste unități de competență definesc în mare parte activitatea unei asistente manager, dar așa cum am mai spus, ele se stabilesc în funcție de domeniul în care lucrează și de poziția pe care o ocupă (în subordinea directorului general, a unui director de departament etc.).

Asistenta manager ocupă o funcție reprezentativă în cadrul firmei, ea reprezentând Ț cartea de vizită Ț a firmei în fața partenerilor de afaceri. Lipsa de tact, comportamentul ursuz și indiferența acționează în mod negativ asupra clienților. De aceea, o bună asistentă trebuie să cunoască și să respecte regulile bunelor maniere în afaceri, să dovedească respect față de clienți, să respecte timpul celorlalți, să fie amabilă, binevoitoare și să poată purta în mod plăcut o conversație.

Calitățile și aptitudinile secretarei (asistentei manager)

În condițiile organizării moderne a unităților este foarte important ca la selectarea personalului din secretariat să se țină cont nu numai de pregătirea profesională, de cunoștințele de cultură generală, dar și de anumite calități și aptitudini.

Este evident că nu există nici o secretară sau asistent manager care să îndeplinească toate cerințele pe care le vom enumera mai jos, dar o secretară bună trebuie să aibă cât mai multe din aceste calități, pe care, printr-o educație permanentă le poate dobândi sau dezvolta.

1. Inteligența – În cele două forme ale sale, teoretică și practică, inteligența presupune:

✓ *raționament și reflecție* pentru a analiza faptele și a ajunge la o situație reală;

✓ *capacitate de analiză și sinteză*, ceea ce contribuie la optimizarea activității;

✓ *capacitate de adaptare*, pentru a face față dinamicii muncii de secretariat. Secretara trebuie să țină cont de schimbările care au loc în structura firmei, stabilind strategii noi, pe măsura noilor situații. De multe ori specificul muncii de secretariat presupune întreruperea unor lucrări în favoarea altora mai urgente și mai importante.

✓ *bun simț și înțelegere*, în vederea rezolvării cazurilor sau problemelor dificile și complicate care apar obiectiv în procesul muncii;

✓ *perspicacitate* pentru sesizarea nuanțelor. La selectarea persoanelor care urmează a lucra în secretariate, testarea perspicacității, prin folosirea testelor de inteligență este deosebit de importantă;

✓ *spirit metodic*, rezultat din necesitatea de a se lucra după un plan al priorităților și din necesitatea utilizării corecte a instrumentelor de lucru (agende cronologice și pe domenii de activitate, scadentarul de termene etc.);

2. Discernământ – pentru a permite distincția între laturile unei probleme și alegerea celei mai bune soluții. Complexitatea vieții economico-sociale pune, de multe ori, secretara în situația de a alege între două soluții, ambele rele, pe cea mai puțin rea. O alegere corectă poate fi benefică pentru firmă, la fel cum o alegere greșită poate fi în defavoarea unității respective.

3. Memorie – face parte din calitățile indispensabile pentru buna exercitare a atribuțiilor unei secretare; ea trebuie să rețină fizionomii, nume, numere de telefon și adrese, date statistice și alte informații. Reținerea și utilizarea informațiilor este mult ușurată de instrumentele operative (agende, caiete de sarcini, scadentare de termene, calculator etc.). Este adevărat că memoria este o calitate nativă, dar tot la fel de adevărat este că oamenii mai puțin dotați obțin rezultate performante prin exercițiu de memorie.

4. Atenția ameliorează memoria. Ea permite secretarei să rețină informații, înregistrând și transmițând datele fără erori.

5. Inițiativa îi permite secretarei să ia decizii rapide în cadrul competențelor atribuite. Inițiativa secretarei scutește conducerea de a însoți unele decizii mai puțin importante de multe amănunte, dar nu scutește secretara de a solicita precizări suplimentare (dacă este cazul). În strânsă legătură cu inițiativa este competența, care implică răspunderea, responsabilitatea celui care o ia. Inițiativa secretarei nu trebuie să însemne imixtiunea în prerogativele conducerii și nici în inițiativele celorlalte compartimente;

6. Spirit creativ – este în strânsă legătură cu inițiativa. Creativitatea înseamnă căutarea continuă de soluții care ar putea îmbunătăți activitatea firmei.

7. Simțul estetic – se concretizează în:

- preocuparea pentru realizarea unui mediu plăcut, ordonat și confortabil, atât în spațiul propriu de lucru, cât și în cel al conducerii;

- preocuparea pentru procurarea unor materiale – articole de birotică și papetărie cât mai adecvate, dar și aspectuoase. O atenție deosebită trebuie acordată aspectului estetic al tuturor materialelor destinate afișării (anunțuri, etichete, postere etc.).
- aranjarea cu bun gust în birou a unei vase cu flori sau a unei plante, a unor tabele sau grafice.
- preocuparea pentru ținuta proprie care trebuie să fie impecabilă, începând cu îmbrăcămintea, încălțăminte și terminând cu coafura și produsele cosmetice folosite. Ținuta unei secretare trebuie să fie sobră și elegantă, fără a avea un caracter festiv. Nu de puține ori, în instituțiile publice sau la locul de muncă suntem agresați vizual de culorile stridente ale vestimentației, ale părului sau machiajului unor secretare și nu numai. Este știut faptul că secretara (asistenta manager) este reprezentativă pentru instituția din care face parte și de aceea se impune o preocupare permanentă pentru felul cum arată.
- prezentarea documentelor într-o formă atractivă; aranjarea corectă a textelor în pagină;

8. Calități de organizator și spiritul de ordine sunt necesare atât la nivelul conducătorilor compartimentelor de secretariat, cât și al fiecărui executant în parte și presupune:

- ✓ ordine în idei;
- ✓ ordine în acte;
- ✓ ordine în păstrarea materialelor de referință;
- ✓ ordine în aranjarea obiectelor.

9. Calități de vorbire și redactare – sunt considerate aptitudini de bază ale secretarei. Modul în care vorbești este un element important care contribuie la imaginea unei persoane care reprezintă o instituție. Pe lângă atitudine și aspectul exterior secretara trebuie să vorbească **clar** (pentru a evita interpretările), **concis** (pentru a economisi timpul propriu și pe cel al interlocutorului său), **precis** (pentru a nu mai fi nevoie de lămuriri suplimentare) și corect din punct de vedere literar și gramatical. Toate acestea trebuie utilizate cu respectarea formelor și formulelor de politețe.

10. Politețea este un factor de eficiență pentru activitatea unei firme. Nu costă, dar poate aduce mari beneficii. Secretara trebuie să manifeste politețe și respect pentru toate persoanele cu care intră în contact. Este politicos și eficient să răspundă la întrebările ce li se pun chiar și prin “da” sau “nu”, decât să răspundă “nu știu, veniți mâine”, “nu este program cu publicul”, etc. Este un act de impolitețe să mesteci gumă în timp ce vorbești cu cineva (chiar și la telefon).

11. Meticulozitatea – este o altă calitate indispensabilă în munca de secretariat. Ea trebuie să privească faptele în profunzime, să încerce să pătrundă în esența fiecărei probleme, astfel încât tot ceea ce face să fie riguros, exact, fie că este vorba de agenda de întâlniri a șefului, agenda ei cu adrese sau un referat. La corectitudine și precizie se ajunge nu numai controlând și verificând informațiile pe care secretara le folosește dar și documentele care ies din biroul ei. Fiecare proces sau fenomen presupune o analiză atentă nu numai a elementelor manifestate superficial, ci este necesar să se pătrundă în esența problematicii, astfel încât informațiile prezentate conducerii să fie cât mai exacte.

12. Tact și diplomație – înseamnă capacitatea de a lucra, de a vorbi și de a da satisfacție tuturor, de a-i face să se simtă importanți, chiar și atunci când au primit un răspuns negativ. Se știe că nemulțumiții sunt o constantă a oricărui birou și că de multe ori colegii cer secretarelor să le rezolve problemele lor personale ca și când acestea ar fi cele mai urgente. Cu tact și diplomație secretara trebuie să-i informeze asupra sarcinilor de serviciu pe care le are și a necesității rezolvării lor, dându-le de înțeles că problemele lor nu pot fi prioritare.

De multe ori apare următoarea situație : Șeful îi cere să nu-l deranjeze o jumătate de oră orice s-ar întâmpla. Intre timp sună unul din clienții firmei și vrea să vorbească urgent cu el. Secretara știe că cel care a

sunat este un client cu care firma are o afacere foarte importantă. În această situație nu este cel mai indicat ca ea să respecte cu strictețe indicația șefului. Îl va ruga pe client să aștepte puțin și îl va informa pe șef de situația apărută. Cu tact și diplomatie îl asigură pe șef că a înțeles instrucțiunea lui, dar că mesajul clientului i s-a părut suficient de important. Șeful va fi recunoscător că a înțeles situația și că l-a întrerupt cu tact.

13. Punctualitatea – presupune respectarea nu numai a orelor de program la serviciu, dar și respectarea orelor de organizare a unor întâlniri de afaceri sau manifestări științifice.

14. Autocontrolul – Se știe, că secretariatul este locul unde se lucrează într-un ritm alert și deci, posibilitatea de eroare în scris este foarte mare. În această situație autocontrolul este o operație nu numai indispensabilă, dar și obligatorie. Autocontrolul poate îmbrăca și alte forme: în relațiile cu diferite persoane colaboratoare, este deosebit de important ca secretara să se autocontroleze în vorbire, gestică, comportare.

15. Capacitatea de a comunica. Se pune tot mai mult accentul pe capacitatea secretarelor (asistentelor manager) de a comunica pentru că, cu cât sunt mai mari progresele tehnologice, cu atât va fi mai necesar ca vocea umană să poată convinge, să calmeze, să laude și să încurajeze. Șefii au nevoie de persoane competente care să poată comunica cât mai eficient cu angajații firmei, dar și cu furnizorii și clienții. Cu cât capacitatea de a comunica este mai mare cu atât va fi mai bună imaginea sa și a firmei pentru care lucrează. Secretarele care vor beneficia cel mai mult de recompensări – prin avansări și măririi de salariu sunt cele cu abilități de comunicare.

16. Independența. Deși secretara este o verigă într-un lanț, ea trebuie să fie capabilă să lucreze și independent : un director sau un avocat angajează o secretară pentru a organiza activitatea de birou cât mai eficient și pentru a-l degreva pe el de anumite servicii. Ea nu trebuie să-i ceară mereu explicații, sau soluții.

17. Capacitatea de a colabora. Secretara trebuie să colaboreze în bune condiții, pentru realizarea sarcinilor, atât cu șeful cât și cu ceilalți angajați ai firmei. Ea trebuie să le pună la dispoziție toate informațiile necesare.

18. Atitudinea pozitivă față de muncă. În mod evident duce la productivitatea de ansamblu a biroului. Iată câteva atitudini :

Negativă	Pozitivă
Nu este destul de practic, mai bine renunțăm	Să analizăm toate posibilitățile.
De ce să achiziționăm un alt dispozitiv ?	Poate achiziționarea unui nou dispozitiv va duce la eficientizarea lucrului.

19. Buna dispoziție și simțul umorului. – este o atitudine pe care ar trebui să o aibă orice secretară în momentul în care trece pragul biroului său. Îndeplinirea cu plăcere a sarcinilor de serviciu este o dovadă a profesionalismului.

20. Loialitatea – față de șeful direct și față de firmă, este una dintre cele mai importante calități ale unei secretare. Loialitatea presupune atașament față de locul de muncă, față de șeful direct, apărarea secretului de serviciu, apărarea intereselor unității ; orice șef își dorește un subaltern loial pe care să poată baza oricând.

21. Confidențialitatea. Începe să devină o cerință care cântărește destul de greu atunci când cineva trebuie să obțină un post. Sunt instituții care pun foarte mare accent pe confidențialitate (se acordă chiar sporuri la salariu). Păstrarea confidențialității informațiilor față de cei din afară sau chiar de cei din interiorul instituției este o sarcină dificilă. Presiune exercitată cu scopul de a obține informații se poate manifesta cu o intensitate crescută, mai ales dacă secretara lucrează pentru o oficialitate aleasă sau pentru un șef care ocupă o poziție cheie într-o instituție.

22. Eficiența – secretara trebuie să știe să rezolve sarcinile importante într-un timp relativ scurt, pentru ca șeful să o poată aprecia la adevărata ei valoare. Ea trebuie să stabilească corect prioritățile pentru a fi

eficientă.

24. Capacitatea de a lucra sub presiune. În secretariat se întâmplă să apară la un moment dat mai multe probleme urgente care trebuie rezolvate. În birou intră mai multe persoane, fiecare având câte o problemă urgentă de rezolvat. În astfel de împrejurări se manifestă ca reacție stresul și iritabilitatea. Fără să intre în panică și cu profesionalism secretara (asistenta) trebuie să ia deciziile cele mai bune și să stabilească care sunt problemele urgente și importante, fără să jignească pe cineva.

În afară de aceste calități și aptitudini, secretarei i se cere un anumit nivel de cultură generală, justificat de faptul că ea intră în contact cu mulți oameni, diferiți ca stil, mai ales atunci când este un reprezentant al firmei în aceste contacte. Ea trebuie să aibă cunoștințe din diverse domenii. Astăzi există multe mijloace de informare în masă (radio, televiziune, ziare, Internet etc.) care îi permit să fim la curent cu evenimentele din țară și din lume. O bună secretară trebuie să fie interesată de acestea.

Cerințele profesionale față de o secretară sunt la fel de complexe ca și sarcinile pe care le îndeplinește aceasta în cadrul firmei. Calitățile profesionale se obțin prin studiu permanent, prin observarea celorlalți și adaptarea la modul de lucru al organizației.

Cerințele profesionale se referă la:

- *cunoașterea limbii române cu tot ceea ce înseamnă ea (ortografie, gramatica, vocabular);*
- *cunoașterea și utilizarea corectă a metodelor și tehnicilor ce constituie baza profesiunii sale;*
- procedee de scriere și citire rapidă;
- procedee de codificare și clasare;
- *cunoașterea a una, două limbi străine;*
- *cunoașterea lucrului pe calculator:*
- tehnoredactare;
- baze de date;
- poșta electronică;
- noile tehnologii de transmitere și prelucrare a informațiilor.
- *cunoașterea unor noțiuni de psihologie și comportament în relațiile cu publicul (secretara trebuie să fie un bun psiholog, reușind să descopere ce fel de om are în față și ce poziție trebuie să adopte față de comportamentul acestuia).*
- *cunoașterea unor principii de organizare și conducere; în acest sens, ea trebuie să aibă cunoștințe de drept, marketing, management, contabilitate, psihologie etc.*
- *cunoașterea lucrărilor de secretariat și corespondență;*
- *dorința de a se perfecționa continuu în domeniul de activitate al firmei prin studierea literaturii de specialitate și a publicațiilor de profil.*

Bibliografie

1. Margit Gatjens, Claudia Behrens, *Manual de secretariat și asistență managerială*, traducere, Editura Tehnică, București, 1999, p. 14.

Introducere

Într-o eră a vitezei și a globalizării, totul tinde să devină informatizat și „aliniat unor standarde europene”. Odată cu intrarea României în mare familie a Uniunii Europene și în țara noastră tot mai multe domenii au fost adaptate normelor europene și s-a încercat tot mai des o comparație între „național și european”, dacă nu chiar și „mondial”.

Raportarea cercetării științifice ar trebui să urmeze același curs al „europenizării” și al modernizării, știința fiind una din cele mai importante „motoare” ale progresului dintr-o țară. Încercări de stabilire a unor standarde globale de calitate și integritate în evaluarea cercetării științifice au avut loc atât la nivel mondial, cât și la nivel național, iar un model din care am putea să ne inspirăm în raportarea cercetării științifice este modelul contabil.

„Bilanțul contabil” al cercetării științifice

Diferențe de raportare există, atât la nivel de cercetare pe domenii, fapt acceptat și pe plan internațional, cât și la nivel de țări, în funcție de particularitățile politicii științei din fiecare țară sau potrivit tendințelor manifestate pe „piața științei” în diferite perioade. Comparațiile efectuate pe diferite perioade de timp, în anumite domenii de cercetare științifică, confirmă existența unor cerințe eterogene de raportare a cercetării științifice între diferite state, dar și o evoluție fluctuantă în timp, dictată de tendințele manifestate în domeniile cercetării științifice. Atât la nivel mondial, cât și național se încearcă aducerea la un numitor comun a raportării cercetării științifice prin adoptarea de standarde globale privind evaluarea calității și integrității cercetării științifice, bazate pe un principiu ce ar trebui să stea la baza oricărei strategii naționale pentru cercetarea științifică.

Un model de inspirație pentru a reduce diferențele de raportare îl poate reprezenta modelul contabil. Astfel, în raportarea financiară s-au dezvoltat soluții pentru a aduce la un numitor comun situațiile financiare întocmite conform standardelor de contabilitate specifice fiecărei țări în parte. În raportarea financiară s-a reușit obținerea de comparabilitate a informațiilor financiare și să se asigure o coerență și consistență tuturor documentelor, chiar dacă acestea au fost raportate conform unor reguli, standarde diferite. Plecând de la acest model al raportării financiare, ar trebui să putem fi capabili să dezvoltăm reguli/standarde care să ofere și raportării cercetării științifice un mod unitar de evaluare, pentru a asigura comparabilitate și coerență în evaluarea calității și integrității cercetării. Globalizarea lumii în care trăim impune cu atât mai mult stabilirea de standarde globale pentru evaluarea cercetării științifice.

Un prim model de standardizare, inspirat din raportarea financiară, îl poate reprezenta chiar bilanțul contabil. Astfel, vom încerca să stabilim „pasivul” și „activul” cercetării științifice. Plecând de la definiția pasivului și activului contabil, am putea defini pasivul și activul cercetării științifice, astfel: – Pasivele sau resursele cercetării științifice reprezintă elemente de „obligație” provenită din evenimente trecute și a cărei „stingere” poate duce la transferarea de beneficii viitoare. – Activele sau utilizările cercetării științifice reprezintă „resurse” controlate de cercetător ca rezultat al unor evenimente trecute și de la care se așteaptă să genereze beneficii viitoare.

Pentru a păstra structura unui bilanț contabil, va trebui să definim elementele de activ și de pasiv specifice unei cercetări științifice. Pentru partea de pasiv sau resurse, vom defini „capitalurile proprii” și „datoriile”, iar pentru partea de activ va trebui să împărțim utilizările cercetării științifice în „corporale” și „necorporale” și „active pe termen scurt” și „active pe termen lung”. Dacă ar fi să ne inspirăm din contabilitate, capitalurile proprii pot fi definite ca drepturile cercetătorului asupra activelor, utilizărilor cercetării sale științifice, după deducerea tuturor „datoriilor”.

În cazul cercetării științifice, am putea considera drept capitaluri proprii, timpul investit în cercetarea științifică pentru redactarea de articole, participarea la conferințe. Tot parte a capitalurilor proprii ar putea fi considerate resursele materiale investite de cercetător pentru a-și duce la îndeplinire planul de cercetare.

Parte a pasivului cercetării științifice o reprezintă și „datoriile” sau, mai bine spus, „resursele” cercetării. Acestea reprezintă „sursele de finanțare” a activității de cercetare. În această categorie a „resurselor” cercetării științifice putem include articolele, publicațiile, citările, participarea cercetătorului la conferințe. Practic, definim totalitatea rezultatelor activității de cercetare ca „resurse”, componentă a pasivului bilanțului cercetării științifice, tocmai pentru că aceste rezultate, prin obținerea („stingerea”) lor, conduc la beneficii viitoare, reprezentate de partea de active a bilanțului cercetării științifice.

Pentru definirea activului cercetării științifice sau a „utilizării” acestuia, trebuie să analizăm beneficiile aduse de „resursele” investite, nu doar la un nivel personal, ci să încercăm să vedem aceste beneficii la nivelul întregii comunități.

Dacă în cazul contabilității, activele se analizează ca resurse ce urmează să genereze beneficii viitoare pentru societatea comercială, în cazul cercetării științifice aceste beneficii generate pot avea un impact nu doar la nivel personal, ci pot aduce îmbunătățiri, dezvoltări la nivelul comunității, societății din care cercetătorul face parte. Elemente ale activului cercetării științifice pot fi considerate premiile, distincțiile câștigate de cercetător din activitatea de cercetare, aceasta dacă privim beneficiile din punct de vedere personal. Într-un plan extins la nivelul societății, din active mai poate face parte utilitatea adusă de o anumită cercetare care poate contribui la dezvoltarea unui nou model economic.

Activitatea economică a unei societăți s-a desfășurat de-a lungul istoriei bazându-se pe modele enunțate, dezvoltate de cercetători care au reușit să imprime o direcție mondială ideilor lor, astfel că rezultatele activității lor de cercetare pot fi considerate „un activ” al societății. În ceea ce privește clasificarea activelor bilanțului activității de cercetare în active „corporale” și „necorporale” și în „active pe termen scurt” și „active pe termen lung”, acest proces necesită în primul rând introducerea unei noi axe și anume perspectiva din care privim aceste beneficii posibile aduse de cercetarea științifică.

Dacă privim doar din perspectiva personală a cercetătorului, rezultatul unei activități poate fi considerat doar un premiu/distincție obținută, pe care am putea să o încadrăm la active corporale pe termen scurt, dar, dacă același rezultat îl privim dintr-o perspectivă mai amplă, a societății, în cazul în care rezultatul activității de cercetare se dovedește ca fiind unul ce poate oferi o direcție în modul de coordonare a economiei naționale sau mondiale, acest rezultat îl vom încadra la active necorporale, pe termen lung.

La fel ca bilanțul contabil, bilanțul activității de cercetare științifică poate îndeplini mai multe funcții:

– Funcția de informare – bilanțul activității de cercetare științifică va oferi informații importante privind mijloacele, sursele și utilizarea cercetării științifice.

– Funcția de analiză – derivată din funcția de informare. Ea se referă la evidențierea factorilor pozitivi și negativi care au influențat fenomenele și procesele reflectate prin bilanț și la determinarea acestei influențe, ca mărime. În acest sens, între posturile de bilanț există anumite corelații care trebuie respectate la întocmirea

bilanțului.

– Funcția de generalizare - bilanțul reflectă punctul culminant al fluxului parcurs de activitatea de cercetare de la simplu la complex, de la general la particular. El preia datele individuale, le grupează și le sistematizează, respectând corelațiile dintre ele, obținând informații sintetice privind activitatea de cercetare științifică.

Conturi „contabile” specifice cercetării științifice

Prin consolidarea acestor conturi vor fi explicate mai bine posturile din bilanțul contabil, iar vederea de ansamblu asupra activității de cercetare raportate va fi completă. O modalitate de definire a conturilor „contabile” ar putea fi inspirată tot din domeniul financiar.

Prin intermediul unui limbaj ce are la bază XML-ul, raportarea financiară a devenit comparabilă indiferent de standardele ce au stat la baza întocmirii documentelor. XBRL-ul a reușit prin dezvoltarea de taxonomii să ofere coerență informațiilor financiare. Plecând de la modelul unei taxonomii specifice XBRL, vom încerca să dezvoltăm o taxonomie specifică cercetării științifice. Așa cum posturile dintr-un bilanț contabil reprezintă o agregare a mai multor conturi, aceeași analogie o putem transpune și pentru bilanțul specific cercetării științifice.

În definirea taxonomiilor pentru elementele bilanțiere trebuie avute în vedere cât mai multe domenii de cercetare și cât mai multe cerințe de raportare de la nivel mondial, tocmai pentru ca armonizarea evaluărilor scientometrice să fie un succes. Spre deosebire de bilanțul contabil, unde fiecare post bilanțier reprezintă o agregare conform unor relații specifice de conturi contabile, în cazul bilanțului cercetării științifice am putea defini taxonomii scientometrice doar pentru partea de datorii, activele, respectiv capitalurile proprii reprezentând resurse investite și rezultate obținute în urma activității de cercetare.

Definirea unei taxonomii de raportare științifică presupune în primul rând definirea elementelor taxonomiei, cu principalele componente, atributele și relațiile cu celelalte elemente. Ca și în cazul taxonomiilor XBRL, trebuie definiți termenii specifici unui element al taxonomiei, precum: abstractul, domeniul, ierarhiile părinte-copil, urmând ca apoi să se definească relațiile dintre elementele

În taxonomia specifică raportării cercetării științifice prezentată, abstractul este reprezentat de „articole”; acesta grupează tipologiile de articole pe care un cercetător le poate publica. În definirea taxonomiei s-a avut în vedere luarea în considerare atât a criteriilor de evaluare pentru cercetarea în domeniile științele naturii cât și cercetarea în disciplinele umaniste.

Astfel, s-au avut în vedere atât articolele publicate în reviste cotate ISI, care ilustrează cel mai bine cercetarea științifică pentru domeniul științelor naturii, dar și publicațiile indexate ERIH, precum și alte forme de activități academice, care sunt specifice cercetării științifice în domeniile umaniste.

Concluzii

Cercetarea științifică reprezintă o premisă importantă în dezvoltarea oricărei societăți.

Raportarea acesteia ar trebui să fie reprezentată într-o manieră unitară, pentru a asigura comparabilitate și coerență în evaluarea calității și integrității cercetării. Globalizarea lumii în care trăim impune cu atât mai mult stabilirea de standarde globale pentru evaluarea cercetării științifice.

Utilizarea unui bilanț al activității de cercetare dezvoltat plecând de la bilanțul contabil ar putea reprezenta o modalitate care să sporească comparabilitatea raportării cercetării științifice și în același timp să ofere o imagine mai clară asupra resurselor investite în activitatea de cercetare pentru a obține „activele” cercetării și implicit beneficiile viitoare care vor decurge din aceste active.

În încercarea de a întocmi un bilanț al activității de cercetare științifică, am definit elementele de activ

și pasiv ce alcătuiesc componentele bilanțului și am stabilit că pentru a putea împărți activele în curente/necurente sau corporale/necorporale trebuie să avem în vedere și o altă axă, cea a perspectivei personale sau la nivel de societate, în funcție de care analizăm beneficiile viitoare aduse de „activele” activității de cercetare.

Bibliografie

1. Efrim Boritz, J., Ph.D., FCA, CA•CISA and Won Gyun No, Business Reporting with XML: XBRL (Extensible Business Reporting Language), Encyclopedia of the Internet, Ed. H. Bidgoli., volume 3, 2004, pg. 863-885, <http://accounting.uwaterloo.ca/uwcisa/resources/XBRL-XARL/index.html>
2. IFRS Foundation. (2010). The IFRS® Taxonomy 2010 Guide. London EC4M6XH, United Kingdom.: IFRS Foundation, <http://www.ifrs.org/XBRL/Resources/Documents/ITG201020100702.pdf>
3. XBRL US GAAP Taxonomy Preparers Guide, [http://xbrl.us/wp-content/uploads/2015/03/Preparers Guide.pdf](http://xbrl.us/wp-content/uploads/2015/03/Preparers-Guide.pdf)
4. <http://cncsis.ro/>
5. <http://scientific.thomsonreuters.com/>
6. <http://www.biblacad.ro/databases.html>
7. http://www.esf.org/research_areas/humanities/research-infrastructures_includingerih.html.
8. http://www.globalresearchcouncil.org/statement_principles-research-integrity
9. http://www.ifrs.org/current-projects/iasb_projects/financial-statement-presentation/phase-boci/ias-1-presentation-of-financial-statements/Pages/IAS-1-Presentation-of-Financial-Statements.as

Editat și publicat de Casa Corpului Didactic Vâlcea
Bulevardul Nicolae Bălcescu nr. 30
Râmnicu Vâlcea
Vâlcea
Romania
Web: www.ccdvl.ro
E-mail: ccdvalcea@yahoo.com
Tel/Fax: 0350/421398
Director: Prof. DOBRETE Florentina-Adina

Editura NOVA DIDACT

ISSN 2501-5192

9 772501 519008

